

1ኛ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች

መግቢያ

ውሎስ በነበረበት ዘመን፤ ቆሮንቶስ በደቡባዊ ግሪክ¹ ካሉ አገሮች ሁሉ እጅግ ታዋቂና ታላቅ ከተማ ነበረች።

እንደ ኤፌሶን ሁሉ ቆሮንቶስም የንግድና የባህል መናኸሪያ ነበረች። ቆሮንቶስ፤ ደቡባዊ ግሪክን በአብዛኛው አጠቃሎ ለሚይዘውና አካይያ ተብሎ ለሚጠራው አውራጃ ዋና ከተማም ነበረች። በመሆኑም ቆሮንቶስ ከመልክእ ምድራዊ አቀማመጧና ከታላቅነቷ የተነሣ ወንጌልን ለመስበክ ዐይነተኛ ከተማ ነበረች ማለት ይቻላል።

ጳውሎስ በ50 ዓ.ም. አካባቢ ማለትም ሁለተኛ ሚሲዮናዊ ጉዞውን ለማጠናቀቅ ሲቃረብ፤ ፊቱን ወደ ቆሮንቶስ በማቅናት በዚህች ታላቅ ከተማ ለአሥራ ስምንት ወራት ያህል ተቀመጠ። ጳውሎስ ቆሮንቶስ ከገባበት ጊዜ ጀምሮ በአብዛኛው ይሰብክ የነበረው ለአይሁዶች ነበር፤ ነገር ግን አይሁዶች ክፉኛ ስለ ተቃወሙት ምክራባቸውን ጥሎ በመሄድ በአረማውያን መካከል ወንጌልን መስበክ ጀመረ (የሐዋ. 18፡1፤ 4-7፤ 9-11 ይመለከታል)።

ጳውሎስ በቆሮንቶስ ከተማ ቤተክርስቲያን ከመሠረተ በኋላ በ52 ዓ.ም. ከተማዋን ለቆ ወደ ኤፌሶን ሄደ፤ በኤፌሶንም ለሁለት ዓመታት ያህል ኖረ። ኤፌሶን ከኤጄያ ባሕር ባሻገር ባሻገር የምትገኝ ከተማ ስትሆን ከቆሮንቶስ ከተማ በስተምስራቅ ሦስት መቶ ማይል ትርቃለች። በአሁኑ ጊዜ ቱርክ የምትገኘው በዚህ ቦታ ነው። እነዚህ ሁለት ከተሞ ታዋቂና ታላቅ በመሆናቸው አያሌ ሰዎች ከአንዱ ከተማ ወደ ሌላዋ ከተማ በመካከላቸው ባለው ባሕር በኩል በጀልባ ይመላለሱባቸዋል።

ጳውሎስ በኤፌሶን ሳለ፤ በቆሮንቶስ ከተማ ያሉ አማኞች ልዩ ልዩ ኃጢአት በመሥራት ላይ እንዳሉ የሚገልጽ መጥፎ ወሬ ሰማ። ከዚህ በተጨማሪ ስለ ክርስቲያናዊ ሕይወት ምንነት የሚጠይቅ ደብዳቤ ከቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ደረሰው። ከዚህ በመነሳት ጳውሎስ በ54 ዓ.ም. አካባቢ ይህንን የመጀመሪያውን ደብዳቤ ለቆሮንቶስ ሰዎች ጻፈ። በመጀመሪያው የደብዳቤው ክፍል ጳውሎስ በመካከላቸው ያለውን ትክክል ያልሆነ ሕይወት አስመልክቶ ማስጠንቀቂያና ምክር ይሰጣል። በሁለተኛው ክፍል ደግሞ ላቀረቡለት ጥያቄ መልስ ያቀርባል።

የቆሮንቶስ ሰዎች ደብዳቤው ከባድ ማስጠንቀቂያዎችንና ግሣዶችን የያዘ በመሆኑ በደስታ አልተቀበሉትም። አብዛኛዎቹ ጳውሎስን መቃወምና ሐዋርያነቱንም ማጣጣል ጀመሩ። ስለዚህ ጳውሎስ ሌላ ደብዳቤ ከኤፌሶን ላከላቸው (2ቆሮ. 2፡3-4)። ይሁንና ይህ ደብዳቤ የት እንደደረሰ አይታወቅም፤ በአሁኑም ጊዜ የዚህ ደብዳቤ ቅጂ በየትም ቦታ የለም (ምናልባት ደብዳቤውን ከተቀበሉና የደብዳቤውንም ይዘት ካነበቡ በኋላ ራሳቸው የቆሮንቶስ ሰዎች ደብዳቤውን ሳያጠፉት አይቀርም)። ይህ «ጠፍቷል» ተብሎ የሚነገርለት ደብዳቤ የትም ይድረስ የት፤ የቆሮንቶስ ሰዎች ግን ደብዳቤውን ካነበቡ በኋላ አንዳንድ የተለወጠ ነገር አላይተዋል። ጳውሎስ ይህንን መልካም ዜና ሲሰማ፤ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ሁለተኛው የቆሮንቶስ መልእክት በመባል የሚጠራውን ሦስተኛ ደብዳቤ ለቆሮንቶስ ሰዎች ጻፈላቸው።

ስለ ጳውሎስ ሕይወት ተጨማሪ ማብራሪያ ለማግኘት፤ የሮሜን መልእክት «መግቢያ» ይመለከታል።

¹ በአሁኑ ጊዜ ግሪክ፤ በደቡባዊ አውሮፓ የምትገኝ ታላቅና ዋና ከተማ ናት። አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን፤ ግሪክ የሮማ ግዛት አካል ነበረች። ከዚያ በፊት ግን ግሪክ በምዕራቡ ዓለም ውስጥ እጅግ ታላቅ አገርና የምዕራቡ ዓለም ሥልጣኔ የትውልድ ቦታ ነበረች።

አስተዋጽኦ

ሀ. መግቢያ (1፥1-9)።

1. ሰላምታ (1፥1-3)።
2. ምስጋና (1፥4-9)።

ለ. በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ያለ መለያየት (1፥10-4፥21)።

1. መለያየት መኖሩ እርግጥ ሆነ (1፥10-17)።
2. በወንጌል መልእክት ላይ ያለ መለያየት (1፥18-2፥16)።
3. በአገልግሎት ላይ ያለ መለያየት (3፥1-23)።
4. መለያየትን ስለ ማስወገድ የቀረበ ልመና (4፥1-21)።

ሐ. በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለ ምስቅልቅል ሕይወት (5፥1-6፥20)።

1. የሥነ ሥርዓት እርምጃ አለመኖር (5፥1-13)።
2. ክርስቲያኖች ባልሆኑ ዳኞች ፊት የተደረገ መግት (6፥1-11)።
3. በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለ ስድ ሕይወት (6፥12-20)።

መ. ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች ላቀረቡት ጥያቄ የሰጠው መልስ (7፥1-15፥58)።

1. ስለ ጋብቻ የሰጠው መልስ (7፥1-40)
2. ለጣያት ስለ ተሠዋ ሥጋ የሰጠው መልስ (8፥1-13)።
3. ስለ ሐዋርያ መብትና ግዴታ የሰጠው መልስ (9፥1-27)።
4. ስለ አጠያያቂ ጉዳዮች የሰጠው መልስ (10፥1-33)።
5. በህብረት አምልኮ ጊዜ ስለ ሴቶች የሰጠው መልስ (11፥1-16)።
6. ስለ ጌታ እራት የሰጠው መልስ (11፥17-34)።
7. ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የሰጠው መልስ (12፥1-14፥40)።
8. ስለ ትንሣኤ የሰጠው መልስ (15፥1-58)።

ሠ. የመጨረሻ መመሪያ (16፥1-24)።

1. ለድሆች የተሰበሰበ የገንዘብ መዋጮ (16፥1-4)።
2. የጳውሎስ የጉዞ ዕቅዶች (16፥5-12)።
3. የመጨረሻ ሰላምታና ጸሎት (16፥13-24)።

ምዕራፍ 1

ሰላምታና ምስጋና (1፡1-9)

1 እውሉስ ራሱን የሚያስተዋውቀው «በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ» በማለት ነው (ሮሜ 1፡11 7ላ. 1፡11 ኤፌ. 1፡1 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

«ሶስቲያን» ከእውሉስ የወንጌል አገልግሎት አጋርች ውስጥ አንዱ ነው። ሶስቲያን የዚህ ደብዳቤ ጸሐፊ አደደለም፤ ሆኖም እውሉስ ይህንን ደብዳቤ ሲጽፍ በደብዳቤው ይዘት ላይ ከእውሉስ ጋር ውይይት ሳያደርግና በምን በምን ጉዳዮችም ላይ መጻፍ እንዳለበት ጠቃሚ ምክርችን ሳይሰጠው አይቀርም።

እውሉስ ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ቆሮንቶስ ሲሄድ፣ ሶስቲያን በዚህች ከተማ ውስጥ የምኩራብ አለቃ ነበር። ከጊዜ በኋላ ግን ክርስቲያን ሆነ (ዮሐ. 18፡17 ይመለከታል)።

2 እውሉስ ይህንን መልእክት የጻፈው በቆሮንቶስ ላለች «እግዚአብሔር ቤተክርስቲያን» ነው። «ቤተክርስቲያን» ማለት ምን ማለት ነው? ቤተክርስቲያን የሚለው ቃል የሚያመለክተው ሰዎችን ነው፤ ማለትም «በክርስቶስ ኢየሱስ የተቀደሱትን» ሁሉ። ለዚህም ነው በአዲስ ኪዳን ውስጥ ክርስቲያኖች «ቅዱሳን» ተብለው የሚጠሩት።

«በክርስቶስ የተቀደሱት» እነማን ናቸው? «የጌታን ስም የሚጠሩ ሁሉ» በክርስቶስ የተቀደሱ ናቸው (ሮሜ 10፡12-13 ይመለከታል)። በአፋቸው ብቻ ሳይሆን በልባቸው ስሙን የሚጠሩ፤ በቃል ብቻ ሳይሆን በእምነትም ስሙን የሚጠሩ ሁሉ በክርስቶስ ተቀድሰዋል። ብዙ ሰዎች በአፋቸው «ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ» እያሉ ይጣራሉ፤ ነገር ግን ልባቸው ምንም ለውጥ አይታይበትም፤ ሕይወታቸውም አንዳች ቅድስና የለውም (ማቴ. 7፡21 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። በእውነተኛ እምነት የክርስቶስን ስም ስንጠራ፣ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ አምላል ሆኖ በልባችን ውስጥ ያድራል። በዚያን ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ኅይል አማካይነት ሕይወታችንን ቅዱስ ወይም «የተቀደሰ» ይሆናል። ጣቅሩ «ቅዱሳን» እንሆናለን። በክርስቶስ «የተቀደሱ» ማለትም በእግዚአብሔር ጻድቃን የተደረጉ፣ ከኃጢአታቸው የነጹና ይቅርታንም የተቀበሉ ሁሉ ቅዱሳን ተብለው ይጠራሉ።

3 ሮሜ 1፡7፤ ኤፌሶን 1፡2 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

4 እውሉስ ስለ ክርስቲያን ወንድሞቹ እግዚአብሔርን ሁልጊዜ ያመሰግናል (ሮሜ 1፡8፤ ኤፌ. 1፡15-16፤ ቆላ. 1፡3-4)። እውሉስ በዚህ ቦታ የሚያመሰግነው እግዚአብሔር ለቆሮንቶስ ሰዎች ስለ ሰጠው «ጸጋ» ነው። እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ስለ ሰጠን ጸጋ አንዳችንም ለሌላችን ምስጋናን መሰዋትን አንተው።

5 የቆሮንቶስ ሰዎች «በሁሉ ነገር በልጽገዋል»፤ በተለይ ደግሞ በሁለት ነገር ማለትም «በቃል» እና «በእውቀት» እንደበለጸጉ እውሉስ ይናገራል። በቃልም ሆነ በሰውቀት የመናገር ስጦታ ያላቸው ሰዎች እጅግ ጥቂቶች ናቸው። ብዙ ሰዎች ግሩም የንግግር ችሎታ ይኖራቸውና ሰውቀት ግን ይጎዳላቸዋል፤ ወይም ደግሞ ሰውቀት ይኖራቸውና የንግግር ችሎታ ያንሳቸዋል። ሁለቱንም ስጦታዎች አጣምሮ የያዘ ሰው ግን ለብዙዎች ትልቅ በረከት ሊሆን ይችላል።

6 የቆሮንቶስ ሰዎች በእነዚህ ስጦታዎች «እንዲበለጽጉ» የተደረገበትን ምክንያት እውሉስ በዚህ ቦታ ይጠቅሳል። «ስለ ክርስቶስ» የነገራቸው «ምስክርነት» በእነርሱ ዘንድ «ስለጸና» በነገር ሁሉ እንዲበለጽጉ ተደርጓል። ስለ ክርስቶስ በምንመሰክርበት ጊዜ ሌሎች ሰዎች ይበለጽጋሉ። እውሉስ የመስከረው ስለ ራሱ ሳይሆን ስለ ክርስቶስ ነው።

7 እግዚአብሔር ለቆሮንቶስ አግኞች «ጸጋውን» ስለሰጣቸው (ቁ. 4) አንድም «መንፈሳዊ ስጦታ» አልገደለባቸውም። እውሉስ በዚህ ቦታ የሚናገረው በሌሎች ቦታዎች ላይ ስለ ጻፈው ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ነው (ሮሜ 12፡6-8፤ 1ቆሮ. 12፡7-11፤ 27-28፤ ኤፌ. 4፡11 ይመለከታል)። ነገር ግን ትልቁ «መንፈሳዊ ስጦታ» ኢየሱስ ክርስቶስ፣ መንፈስ ቅዱስና የዘላለም ደኅንነት ነው።

እግዚአብሔር የሰጠንን በረከት ሁሉ ማለትም ጸጋውን፣ ፍትሩን፣ ምሕረቱን፣ ኅይሉን፣ መንፈሱን፣ ልጁን «መንፈሳዊ ስጦታ» ብለን ልንጠራቸው እንችላለን።

የቆሮንቶስ ሰዎች አንዳች መንፈሳዊ ስጦታ ባይጎድልባቸውም አሁንም ግን በብዙ ኃጢአትና ድካም ውስጥ ናቸው። ያጡት አንዳች መንፈሳዊ ስጦታ ባይኖርም፣ ኃጢአትም ከሕይወታቸው አልጠፋም። ይህ ሁሉ ሆኖ አሁንም ገና አልበሰሉም፤ ደግሞም «ፍጹሟን» ወደ መሆንም ገና አልደረሱም (ማቴ. 5፡48)። ስለዚህ እውሉስ «የኢየሱስ ክርስቶስን መገለጥ ተጠባብቁ» ይላቸዋል። ሐዋርያው እንዲህ ሲል ሥጋችሁ ወይም ሰውነታችሁ ፍጹም ደኅንነትን የሚያገኝበትንና (ሮሜ 8፡23) ኃጢአታችሁና ድካማችሁም ከእናንተ ለዘላለም የሚወገድበትን የኢየሱስ ክርስቶስን ወደ ዓለም ዳግም ተመልሶ መምጣት ነቅታችሁ ተጠባብቁ ማለቱ ነው።

8 ክርስቶስ እስከ መጨረሻ «ያጸናችኋል»። «ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ቀን» ማለትም ኢየሱስ በሰዎች ሁሉ ላይ ለመፍረድ ወደ ምድር በሚመለስበት ዕለት «ያለንቀፋ» በፊቱ መቆም እንችል ዘንድ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ኃጢአታችንንና በደላችንን አስወገደለን።

ሁላችንም የምንመካው በክርስቶስ ኅይልና ብርታት ነው፤ ይህንንም ያገኘነው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ነው። በራሳችን ብርታት እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ኑሮ መኖር አንችልም። ሁልጊዜ የሚያጸናን ክርስቶስ ነው (ፊል. 1፡6፤ 1ተሰ. 5፡23-24 ይመለከታል)።

9 «እግዚአብሔር የታመነ ነው»፤ የጠራን እግዚአብሔር ነው፤ ያደደቀን እግዚአብሔር ነው፤ ደግሞም የሚያከብረን እግዚአብሔር ነው (ሮሜ 8፡30 እና ማብራሪያው ይመለከታል)።

አንዳንድ ሰዎች ቁ. 8-9 በመጥቀስ ክርስቲያኖች ሊጠፉ አይችሉም፣ ድኅነታቸውንም በምንም ዐይነት ሊያጡ አይችሉም በማለት ይናገራሉ። ሌሎች የአዲስ ኪዳን ምንባቦች እንደሚያመለክቱት ግን ክርስቲያኖች በእርግጥ ከእምነት ሊመለሱና ሊጠፉም ይችላሉ (ሉቃ. 8፡13፤ ሮሜ 11፡22፤ 1ጢዋ. 4፡1 እና በአጠቃላይ መግለጫ ውስጥ «ደኅንነታችንን እናጣለን?» የሚለውን ይመለከታል)።

እግዚአብሔር የጠራን ግን ለምንድን ነው? እግዚአብሔር የጠራን ጭልጃ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት እንዲኖረን ነው። ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት ያለን ከሆነ በየጊዜው እርሱን እየመሰለን እንሄዳለን። እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ትልቅ ዓላማ ይህ ነው፤ ሆኖን አንድንገኝ የሚፈልገውም «የልጁን መልክ እንድንመስል» ነው (ሮሜ 8፡29 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

እንግዲህ እንዲህ ያለ መጠራት ካለን ራሳችንን እንዲህ በማለት መጠየቅ ይኖርብናል፡ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት አለን? ከእርሱ ጋር ኅብረት ከሌለን ተቆርጦ እንደተጣለ ቅርንጫፍ እንሆናለን፤ እስትንፋሱም እንደሌለው እንደ በድን ሰው እንሆናለን (ዮሐ. 15፡5-6 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለ መለያየት (1፡10-17)

10 እውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች የሚጻልየው «በአንድ አላብና በአንድ ዓላማ ጸንተው» እንዲኖሩ ነው። እንዲህ ሲባል የቆሮንቶስ ሰዎች በእያንዳንዱ ነገር መስማማት አለባቸው ማለት ነው? ከቶ እንዲህ ማለት አይደለም። በእርግጥ እንዲህ ማለት ዋናና መሠረታዊ በሆኑ ጉዳዮች ለምሳሌ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ልንታዘዝ የሚገባ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነና ደኅንነትም ግግኝት የሚቻለው ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን ብቻ እንደሆነ በአንድ አላብ መስማማት አለባችሁ ማለት ነው (ስለ አጠቃላይ አንቀጾች የሚናገረውን ክፍል ይመለከታል)። በእምነት፣ በፍቅርና ክርስቶስንም በመታዘዝ በአንድ አላብ መተባበር አልብን። መለስተኛ ወይም አነስተኛ በሆኑ ጉዳዮች ላይ ግን የተለያየ አላብ ሊኖረን ይችላል። አንድ ሰው ሥጋ ሊበላ ሌላው ደግሞ ላይበላ ይችላል (ሮሜ 14፡2-5)። በእንዲህ ያሉ መለስተኛ ጉዳዮች ላይ ጊዜአችንን

ማባከን አይገባንም። ምንም እንኳ መለስተኛ በሆኑ ጉዳዮች ላይ የተለያየ አመለካከትና ልማድ ቢኖረንም እርስ በርስ መቀባበል እስከቻልን ድረስ «በአንድ አሳብና በአንድ ዓላማ ተስማምተን» መኖር እንችላለን። ዋናና መሠረታዊውም ነገር ይህ ነው (ሮሜ 12፡16፤ 15፡5-6፤ 2ቆሮ. 13፡11፤ ፊል. 2፡2 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

በክርስቲያኖች መካከል ያለው አንድነት በአንድ ዛፍ ላይ ያሉ ቅጠሎች ያላቸውን «አንድነት» ይመስላል። በአንድ ዛፍ ላይ ያሉ ቅጠሎችን ከሩቅ ስንመለከታቸው ሁሉም አንድ ይመስላሉ። ቅጠሎቹን ቀረብ ብለን ብንመለከታቸው ግን ሁሉም የተለያዩ ናቸው። በአንድ ዛፍ ላይ ያሉ ቅጠሎች አንድ እንደሆኑ ሁሉ እኛም በአንድ አሳብ አንድ መሆን አለብን። እንዲህ ሲባል ግን አንድ ዓይነት መሆን አለብን ማለት አይደለም።

በአማኞች መካከል አንድነት እንዲኖር የጸለየው ጳውሎስ ብቻ አይደለም። ክርስቶስም በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ አንድ እንዲሆኑ ጸልዮአል (ዮሐ. 17፡20-23 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

11 «ቀሎኤ» በቆሮንቶስ ከተማ የምትኖር ሴት ናት። የቀሎኤ ሴት ስትሆን አንዳንድ ሰዎች ወደ ኤፌሶን ሄደው በነበረበት ሰዓት በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ጠብና መለያየት መኖሩን ለጳውሎስ ነገሩት።

12 ለመሆኑ በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ምዕመናን መካከል የተከሰተው ችግር ምንድን ነው? መለያየት ነው። አንዳንድ አማኞች እኔ የጳውሎስ ተከታይ ነኝ ማለት ጀመሩ። እነዚህ አማኞች ወደዚህ ድምዳሜ የደረሱት የምሥራቹን ቃል ለመጀመሪያ ጊዜ ያበሰረን ጳውሎስ ነው በማለት ሊሆን ይችላል።

ጳውሎስ ቆሮንቶስን ለቆ ከሄደ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን «አጵሎስ» የተባለ አንድ ሰው በጳውሎስ ቦታ ተተካ። ስለዚህም አንዳንድ ቆሮንቶስ ሰዎች እኔ የአጵሎስ ተከታይ ነኝ ማለት ጀመሩ። አጵሎስ የተማረ አይሁዳዊ ሲሆን «ሰለ ኢየሱስ በትክክል ይሰብክና ያስተምር ነበር» (ዮሐ. 18፡24-25)። አጵሎስ በቆሮንቶስ ሳለ በዚያ ያሉ አማኞችን «በጣም ይረዳቸው» ነበር (ዮሐ. 18፡27-28)።

ሌሎች አማኞች ደግሞ ከጌታ ሐዋርያት መካከል ዋነኛ የሆነውን «ኬፋን» (ጴጥሮስን) መከተል ጀመሩ (ዮሐ. 1፡42 ይመለከታል)። አንዳንድ አማኞች ጴጥሮስን መከተል የጀመሩት ምናልባት ጴጥሮስ ከመጀመሪያዎቹ አሥራ ሁለት ሐዋርያት መካከል አንዱ በመሆኑ ሊሆን ይችላል። ጳውሎስና አጵሎስ ግን ከመጀመሪያዎቹ አሥራ ሁለት ሐዋርያት መካከል አልነበሩም። ስለዚህ አንዳንድ ሰዎች እውነተኛ ሐዋርያ ተደርገው መቆጠር ያለባቸው የመጀመሪያዎቹ አሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርት ብቻ ናቸው የሚል እምነት ሳያደርግባቸው አልቀረም።

ደግሞም ሌሎች አማኞች «እኛ የምንከተለው ክርስቶስን ነው» ይሉ ነበር። በእርግጥ «እኛ የምንከተለው ክርስቶስን ነው» ማለት መልካም ነገር ነው። መልካም ያልሆነው ግን እነዚህ ሰዎች በቆሮንቶስ የሚገኙ ሌሎች አማኞችን መናቃቸው ነው። እነዚህ ሰዎች ራሳቸውን ይመለከቱ የነበረው እውነተኛ አማኝ እነርሱ ብቻ እንደሆኑ አድርገው ነበር። እንዲህ በማሳባቸው ግን ወደ ትዕቢት አምርተዋል፤ ራሳቸውንም ከሌሎች በላይ አስቀምጠዋል። እንዲህ ያለው አስተሳሰባቸው የተሳሳተ መሆኑን ከሌላም አቅማጫ ማጤን ይቻላል። እውነተኛ አማኞች እነርሱ ብቻ አይደሉም። እንደ እነርሱ ሁሉ ሌሎችም ክርስቲያኖች እውነተኛ አማኞች ናቸው። ራሳቸውን «እኛ የክርስቶስ ተከታይ ነን» የሚሉ ሰዎች እንኳ ጠብና ክርክር ውስጥ ከመግባት አልተረፉም። እንደ ሌሎቹ ሁሉ እነርሱም ለመለያየት ምክንያት ሆነዋል። በዚህም ምክንያት በክርስቶስ ላይ ነቀፋንና ስድብን አስከትለዋል። ምክንያቱም ክርስቶስን የእነርሱ ጌታ ብቻ በማድረጋቸው እርሱ የሁሉም ጌታ መሆኑን ከደዋል፤ እርሱ ግን በእርግጥ የሁሉም ጌታ ነው።

እንግዲህ ትዕቢት ምን ያህል ከፋ ነገር እንደሚያስከትል ልብ ማለት ይኖርብናል። ትዕቢት በክርስቶስና በሐዋርያቱ መካከል መለያየትን ሊያስከትል ይችላል። በማንኛውም ቤተክርስቲያን ውስጥ መለያየትን ከሚያስከትሉ ዋነኛ ነገሮች ውስጥ አንዱና የመጀመሪያው

ትዕቢት ነው። በቤተክርስቲያን ውስጥ መለያየት እንዳይፈጠር ለማድረግ መድኃኒቱ አንድ ነገር ብቻ ነው። የቤተክርስቲያኒቱ አባላት ሁሉ ራሳቸውን ዝቅ ዝቅ ማድረግና ከራሳቸውም ይልቅ ክርስቶስን መመልከት አለባቸው። የቤተክርስቲያን መሪዎችና ተከታዮቻቸውም ራሳቸውን ሳይሆን ክርስቶስን ብቻ ከፍ ከፍ ማድረግ ይኖርባቸዋል።

13 የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ይህን በመሰለው መለያየትና መከፋፈል ውስጥ እንዴት ገቡ በማለት ጳውሎስ ጥያቄ ያቀርባል። ራሳቸውን በተለያየ አመራር ስር ለማስጠለል እንዴት ተነሳሱ? እንደምን ያለ መሳሳት ነው! በመስቀል ላይ ተስቅሎ ለእነርሱ የሞተው ክርስቶስ ብቻ ነው። እነዚህ መሪዎች ምናልባት አጥምቀዋቸው ሊሆን ይችላል፤ ሆኖም በራሳቸው ስም አላጠመዱቸውም፤ ያጠመዱቸው በክርስቶስ ስም ነው።

14-15 ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች ክርስቶስን እንጂ ሰውን እንዲከተሉ አይፈልግም። ጳውሎስ ከቆሮንቶስ አማኞች መካከል ሁለት ሰው ብቻ በማጥመቁ ደስተኛ ነው፤ ምክንያቱም ማንም ሰው የራሱን ፓርቲ አደራጅተህል ብሎ ሊከሰው አይችልም።

«ቀርስዎ» በቆሮንቶስ ከተማ ውስጥ የአይሁዶች የምክራብ አለቃ ነበር (ዮሐ. 18፡8)። «ጋይሮስ» ስሙ በሮሜ 16፡23 ላይ የተጠቀሰ ሲሆን የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ትሰበሰብ የነበረው በእርሱ ቤት ሳይሆን አይቀርም።

16 ከዚህ በኋላ ጳውሎስ ሳይጠቅሰው የቀረ አንድ ቤተሰብ እንዳጠመቀ አስታወሰ። ጳውሎስ ማንንም ሰው መርሳት አይፈልግም፤ እያንዳንዱ አማኝ ለእርሱ አስፈላጊ ነው። ከሁሉ በላይ ግን «የእስጢፋኖስን ቤተሰብ» መርሳት አይፈልግም። ምክንያቱም በአካዶያ አገር የመጀመሪያዎቹ አማኞች እነርሱ ናቸው፤ አካዶያ ከግሪክ በስተደቡብ የምትገኝ አገር ናት (1ቆሮ. 16፡15-18)።

17 ጳውሎስ ጥቂት ሰዎችን ብቻ ለምን እንዳጠመቀ ምክንያት መስጠት ይጀምራል። በመጀመሪያ የተጠራሁት የምሥራቹን ቃል እንድሰብክ እንጂ እንዳጠምቅ አይደለም ይላል። «ምክንያቱም ክርስቶስ የላከኝ የምሥራቹን ቃል እንዳበሥር እንጂ እንዳጠምቅ አይደለም»። በርካታ መጋቢዎችና ሰባኪዎች ሁለቱንም ነገሮች ማለትም የማጥመቅና የመስበክ አገልግሎት ይሰጣሉ፤ በሌሎች ከተሞችም ጳውሎስ እንዲሁ አድርጓል። ጳውሎስ በቆሮንቶስ በአብዛኛው ያተኮረው በመስበክ ላይ ሲሆን የማጥመቅን ሥራ ግን ለሌሎች ትቶታል። ጳውሎስ እንዲህ ያደረገው አዲስ አማኞችን የሚያጠምቁ ሰዎችን ለመቃወም ብሎ አይደለም፤ እርሱ የተቃወመው በቤተክርስቲያን ውስጥ ፓርቲ የሚያደራጁ መለያየትን የሚፈጥሩ ሰዎችን ነው።

ጳውሎስ የምሥራቹን ቃል የሚሰብኩ «ከሰው ጥበብ በተገኘ ንግግር» አይደለም፤ በሌላ አነጋገር ወንጌልን የሚሰብኩ ከእግዚአብሔር ጥበብ እንጂ ከሰው ጥበብ ብቻ በተገኘ ንግግር አይደለም። ሰባኪዎች ሁሉ ከዚህ የጳውሎስ ንግግር ብዙ ነገር መማር ይችላሉ። አንድ ሰባኪ በሰዎች ጥበብ ብቻ ማለትም ንግግር በማሳመርና በመራቀቅ ብቻ የሚናገር ከሆነ አድማጮቹ ክርስቶስን ሳይሆን እርሱን መመልከት ይጀምራሉ። ክርስቶስን ከማከበር ይልቅ ሰባኪውን ማከበር ይጀምራሉ።

ጳውሎስ የሚመኘው ሰዎች ሁሉ የእግዚአብሔር እውነት የሆነውን የምሥራቹን ቃል እንዲቀበሉ ነው፤ መቀበል ያለባቸውም ደግሞ እርሱ በተራቀቁ ቃላት ስለሰበካቸው መሆን የለበትም።

አንዳንድ ሰባኪዎች አስተዋይና ጥበበኛ ስለሚመስሉ ብዙ ሰዎች እነርሱን ለመስማት ይሰበሰባሉ። እነዚህ «ጥበበኛ» ሰባኪዎች ግን ክርስቶስ «በመስቀል»² ላይ ተሰቅሎ መሞቱን ለሰዎች አይናገሩም። ክርስቶስም በመስቀል ላይ ተሰቅሎ በመሞቱ የሰዎችን ኃጢአት ይቅር የማለትና የዘላለምም ሕይወት የመስጠት «ኃይል» እንዳለው ከቶ አይናገሩም። ጳውሎስ በዚህ ቦታ ኃይል የሚለው «የመስቀሉን ኃይል»

2 በሮማውያን ግዛት ውስጥ ወንጀላዊነት ይቀጥ የነበረው በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ነበር፤ ወንጀላዊነት በመስቀል ላይ የሚሰቀሉት እስክንዳላቸው ነበር። ለተጨማሪ ማብራሪያ ሙዳዮ ቃላት በሚለው ስር «መስቀል» የሚለውን ይመለከታል።

ነው። እነዚህ «ጥበበኛ» ሰባዊዎች ስለ ክርስቶስ መስቀል ምንም ነገር የማይናገሩ ከሆነ የክርስቶስ መስቀል «ከንቱ ሆኖ ቀርቷል» ማለትም ለሰሚዎቹ ምንም ነገር ሳያስገኝላቸው ብዬ ንግግር ሆኗል። ስለዚህ ሰሚዎች ክርስቶስ ለእነርሱ ሊል በመስቀል ላይ የሞተው ለምን እንደሆነ ሳይረዱ ቀርተዋል ማለት ነው። በዚህም ምክንያት መረዳት የሚገባቸውን ነገር ሳይረዱ ቀርተዋል። አንድ ሰባዊ ምንም ያህል ጥበበኛ ቢሆንም ሰዎችን ሊያድን ግን ከቶ አይችልም። ሊያድንና የዘላለምም ሕይወት ሊሰጠን የሚችለው የተሰቀለውና ከሞትም የተነሣው ክርስቶስ ኢየሱስ ብቻ ነው። ክርስቶስ በመስቀል ላይ በመሞቱ ሕያዋን ሆንን! ይህም የእግዚአብሔር ጥበብ ነው። እውሎስም የሰበከው ይህንን ነው (1ቆሮ. 2፡1፤ 4-5፤ 13 ይመለከታል)።

ክርስቶስ የእግዚአብሔር ጥበብና ኃይል ነው (1፡18-31)

18 «ክርስቶስ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ሞተ የሚለው ቃል ለሚጠቁ ሰዎች እንደ ምኝነት ይቆጠራል»። እነዚህ «ሰሚጠቁት» የተባሉት እነማን ናቸው? የማያምኑ ሰዎች ናቸው። ለእነዚህ ሰዎች «የመስቀሉ ቃል» ማለትም የምሥራቹ ቃል «እንደ ምኝነት» ነው። ለምን ይህን እንደ ሞኝነት የሚቆጥሩት? ምክንያቱም የእግዚአብሔር ልጅና የዓለም አዳኝ የሆነው ጌታ፤ እንደ አንድ ተራ ወንጀለኛ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ይሞታል ብሎ ማሰብ እንደዘበት ስለሆነባቸው ነው። እንዲህ ያለውን ነገር ጨርሶ ሊቀበሉት አይችሉም። ለእነርሱ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ሞቷል ማለት እጅግ የበዛ «ምኝነት» ነው።

ነገር ግን ክርስቶስን የሚያውቁና በእርሱም በእርግጥ የሚያምኑ ሁሉ ክርስቶስን ከሞት ያስነሣውን «የእግዚአብሔርን ኃይል» በሕይወታቸው ውስጥ አይተውታል። «የመስቀሉን ቃል» ይኸውም የከበረውን የክርስቶስን ወንጌል በተቀበለን ጊዜ ከእግዚአብሔር የተቀበልነው ይህንን ኃይል ነው። ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን! (ሮሜ 1፡16 ይመለከታል)።

19 እውሎስ በዚህ ቦታ ከኢሳይያስ 29፡14 ላይ ይጠቅሳል። በነቢዩ ኢሳይያስ በኩል እግዚአብሔር «የመስቀሉን ቃል» የሚቃወመውን «የጥበበኞችን ጥበብ አጠፋለሁ» ብሎ ተናግሯል (ቁ. 18)። የሰው ጥበብ ከእግዚአብሔር ጥበብ ጋር እንዴት ሊወዳደር ይችላል? ከቶ አይችልም! (መዝ. 33፡10-11፤ ኢሳ. 55፡8-9፤ ሮሜ 11፡33-34)።

20 «ታዲያ ጥበበኛ የትክል?» ጨርሶ የለም። ከእግዚአብሔርም በቀር አንድም ጥበበኛ የለም። እግዚአብሔር ግን «የመስቀሉን ቃል» ለሚቀበሉ ሁሉ የራሱን ጥበብ ይሰጣል።

«ሊቅስ የት አለ? ተመራማሪስ የት አለ?» ሰዎች ሊቅና ተመራማሪ የሆኑ ሰዎችን ሲያዩ እንደምን ያሉ ጥበበኞቹ ናቸው ይላሉ። ሊቅና ተመራማሪ የሆኑ ሰዎችም መጽሐፍ ቅዱስን ያነባሉ፤ ነገር ግን የተጻፈውን ነገር አይቀበሉም። እግዚአብሔር ግን ልጁን በመሳከና በመስቀልም ላይ ተሰቅሎ እንዲሞት በማድረግ «የዚህን ዓለም ጥበብ ምኝነት አደረገው»። የዚህን ዓለም ጥበብ ብቻ የያዘ ሰው ከጥበቡ ጋር አብሮ ይጠፋል፤ በክርስቶስ የሚያምን ሰው ግን ለዘላለም ይኖራል።

21 የዓለም ጥበብ የእግዚአብሔርን ጥበብ ሊያገኝና ሊጨብጥ አይችልም (1ቆሮ. 2፡14 ይመለከታል)። ዓለም የእግዚአብሔርን ጥበብ (የምሥራቹን ቃል) የሚቆጥረው «እንደ ሞኝነት» ነው። እግዚአብሔር ግን ሰዎች «እንደ ሞኝነት» በሚቆጥሩት ነገር በክርስቶስ ለሚያምኑ ሁሉ ደኅንነትን ሊሰጥ ፈቃዱ ሆነ።

22 «አይሁዳውያንን» የተሰበከላቸውን ነገር እውነት ነው ብሎ ለመቀበል ሁልጊዜ «ተዓምር ማየትን» ይፈልጋሉ (ማቴ. 12፡38፤ ማር. 8፡11፤ ዮሐ. 2፡18 እና ማብራሪያውን

ይመለከታል)። ሁልጊዜም ማረጋገጫን ይሻሉ፤ እምነት ግን የላቸውም።

ኢየሱስ ግን ምልክትን ሰጥቷቸው ነበር። ከሙታን በመነሣት ምልክትን ሰጣቸው (ዮሐ. 2፡19-22 ይመለከታል)። ኢየሱስ ከሰጣቸው ምልክቶች ሁሉ እጅግ የሚልቀውን ይህንን ምልክት ግን አይሁዳውያን ሊቀበሉት አልፈለጉም።

«ማረካውያን» ሁልጊዜ የሚፈልጉት «ጥበብን» ነው፤ የዓለምን ጥበብ።

23 ለአይሁዳውያን የተሰቀለው ኢየሱስ «መሰናክያ» ነው። ማለትም ይህ መስቀል ወደ እምነት እንዳይደርሱ የሚያደርጋቸው ነው። ለአይሁዳውያን አዳኛቸው በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ይሞታል ብሎ ማሰብ በጣም የሚያሳፍርና የሚናቅም ነገር ነው። ክርስቶስ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ሳለ እንኳን ምን ያህል ያላጣጡበትና ይላላቁበት እንደነበር ማጤን ይቻላል (ማቴ. 27፡41-42፤ ማር. 15፡31-32 ይመለከታል)።

ለአረማውያን ማለትም አይሁዳዊ ላልሆኑ የዓለም ሕዝቦች ደግሞ «የተሰቀለው አዳኝ» የሚለው ሐሳብ «ሞኝነት» ነው። የእግዚአብሔር ልጅ እንደ አንድ ወንጀለኛ ተሰቅሎ ይገደላል ብሎ ማሰብ እጅግ የበዛ ቂልነት ነው።

24 ነገር ግን በክርስቶስ ለሚያምኑ ሁሉ ክርስቶስ ስለ እኛ ተሰቅሎአል የሚለው ቃል «የእግዚአብሔር ኃይልና የእግዚአብሔር ጥበብ ነው»።

አማኞች ሲባል «በእግዚአብሔር የተጠሩ» ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ጥሪ ሰተቀበሉ፤ የተሰቀለው ኢየሱስ የደካማነት፣ የውርደት ወይም የሞኝነት ምልክት አይደለም። ይልቁንም የእግዚአብሔር «ኃይልና» የእግዚአብሔር «ጥበብ» ምልክት ነው። ኃይልና ሥልጣን ሁሉ በክርስቶስ እጅ ነው (ሮሜ 1፡16 ይመለከታል)። ይህም ኃይልና ጥበብ ኃጢአትን ድል ለመንሳትና በአዲስ ሕይወት ለመመላለስ እንዲሁም እግዚአብሔርን ለማወቅና የደኅንነትንም መንገድ ለማግኘት የሚያስችለውን ጥበብ እናገኝበት ዘንድ ተሰጥቶናል።

25 እውሎስ «የእግዚአብሔር ሞኝነት» የሚለውን ቃል የተጠቀመበት የማያምኑ ሰዎች በሚጠቀሙበት መንገድ ነው። የእግዚአብሔር «ሞኝነት» ሲል እግዚአብሔር ልጁን እንዲገደል መለኩ ሞኝነት ነው ማለቱ ነው። «የእግዚአብሔር ደካማነት» ሲል ደግሞ የክርስቶስ «ደካማነት» ማለትም የክርስቶስን በመስቀል ላይ መሞት ማለቱ ነው። ሞት የሰዎችን ደካማነት የሚገልጽ ትልቁ ምልክት ነው።

ይሁንና የእግዚአብሔር «ሞኝነትና ደካማነት» ከሰው ጥበብና ኃይል ጋር ሲወዳደር ከቶ የሰው ጥበብና ኃይል ምን ሊያደርግ ይችላል? እጅግ ብርቱ ነው ተብሎ የሚታሰበው የሰው ጥበብና ኃይል አንድም ነፍስ ሊያድን አልቻለም። ነገር ግን የእግዚአብሔር ሞኝነትና ደካማነት ሊያድን ችሏል። የእግዚአብሔር ሞኝነትና ጥበብ ማለትም ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ መስቀልና መሞት፣ አንድ ነፍስ ብቻ ሳይሆን በእርሱ የሚያምኑትን ሁሉ ሊያድን ይችላል።

26 «ጥበበኞች፣ ብርቶዎች ወይም ታላላቅ ሰዎች» ወደ እግዚአብሔር አይመለከቱም። እንዲያውም እግዚአብሔር ያስፈልገናል ብለው አያስቡም (ማር. 10፡23 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እንዲህ ያሉ ሰዎች የእግዚአብሔር አገልጋይ መሆን ከቶ አይሹም፤ እነርሱ የሚፈልጉት ከእግዚአብሔር ይልቅ ራሳቸውን ማገልገል ነው (ማር. 10፡42-44 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

27-28 የእግዚአብሔር ጥበብ ከሰው ጥበብ እጅግ የተለየ ነው። ሰው ጥበብ ነው የሚለውን ነገር እግዚአብሔር ሞኝ ነው ይለዋል፤ ሰው ሞኝ ነው የሚለው ነገር እግዚአብሔር ጥበብ ነው ይለዋል።

ስለዚህ እግዚአብሔር ሌሎች ሰዎች እንደ «ሞኞች» እንደ «ደካሞችና» እንደ «ተዋረደና» እንደ «ተናቀ» የሚቆጥሯቸውን ሰዎች የእርሱ ተከታይ እንዲሆኑ መረጠ። «ሞኞች»፣ «ደካሞች»፣ «ተዋረደና የተናቀ ከንቱም» የተባሉት በእርሱ የምናምን እኛ ነን። እግዚአብሔር የዚህን

³ በዚህ አገባብ «ዓለም» ማለት «የማያምኑ የዓለም ሰዎች» ማለት ነው።

⁴ በዚህ ስፍራ «ማረካውያን» የሚለው ቃል የግሪክ ተወላጆችን ብቻ ሳይሆን አረማውያንን ወይም አይሁድ ያልሆኑትን ሁሉ ያካትታል።

ዓለም ጥበበኞችና ብርቱዎች «ለማሳፈር ሊል» እንደ እኛ ያሉ ሰዎችን መረጠ (ዮሴ. 2:5 ይመለከታል)።

«ከንቱም መስሎ የሚታየውን ነገር» (ቁ. 28) የተባሉት እንደኛ ያሉ ክርስቲያኖች ናቸው። በቆሮንቶስ ባሉ በማያምኑ ሰዎች ዘንድ ክርስቲያኖች «ምንም እንደማይጠቅም ነገር» ናቸው። በፊውሎስ ዘመን የነበሩ የማያምኑ ሰዎች ቤተክርስቲያንን ከምንም አይቆጥሩም፤ እንዲያውም ቤተክርስቲያን የምትባል ነገር እስከመኖሯም ትዝ አይላቸውም። ይህች ቤተክርስቲያን ግን ቀስ በቀስ በመላው የሮማውያን ግዛትና በመላው አለም ልትስፋፋ ቻለች። አለም ስታልፍ የክርስቶስ ቤተክርስቲያን ጸንታ ትቆማለች።

29 እግዚአብሔር ሞኝ፤ ደካማና የተናቁ ሰዎችን የመረጠው ለምንድን ነው? እግዚአብሔር ሞኝ፤ ደካማና የተናቁ ሰዎችን የመረጠው ማንም ሰው የተመረጠት ጥበበኛና ብርቱ በመሆኑ ነው በማለት በራሱ እንዳይመካ ለማድረግ ነው (ኤፌ. 2:8-9)። እግዚአብሔር በራሳቸው የሚመኩ ሰዎችን ማየት አይፈልግም። እግዚአብሔር የመረጠን ከጸጋው የተነሳ እንጂ የምንጠቅም ሆነን አይደለም። በመሠረቱ አለን የምንለው ጥበብና ብርታት በመጀመሪያ የተገኘው ከእርሱ ነው። ሰው በእግዚአብሔር ፊት የሚመካበት አንዳች ነገር የለውም።

30 በመጀመሪያ የመረጠን እግዚአብሔር መሆኑን ከቶ አንርሳ፤ እርሱ እንጂ እኛ እርሱን አልመረጥንም (ዮሐ. 15:16፤ ኤፌ. 1:4-5 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ከክርስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድነት ሊኖረን የቻለው «ከእርሱ የተነሣ» ነው።

እግዚአብሔር የሰጠን ትልቁ ስጦታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ሌሎች በረከቶች ሁሉ ለምሳሌ ጽድቅ፣ ቅድስና፣ ቤዛነት ወይም ደኅንነት በክርስቶስ ያገኘናቸው ናቸው (ሮሜ 3:24፤ ኤፌ. 1:6-8፤ ቆላ. 1:14 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ፊውሎስ «በክርስቶስ» የሚለውን አገላለጽ ብዙ ጊዜ ሲጠቀምበት ይታያል። «በክርስቶስ ኢየሱስ መሆን» ማለት ቅርንጫፍ ከግንዱ ጋር እንደተጣበቀ ሁሉ እኛም ከክርስቶስ ጋር ተጣብቀናል ማለት ነው (ዮሐ. 15:4-7 ይመለከታል)። እኛ በክርስቶስ ስንሆን ክርስቶስ በእኛ ይሆናል። ክርስቶስም በእኛ ውስጥ ከሆነ ማለትም የክርስቶስ ጥበብና ኃይል በእኛ ውስጥ ይሆናል (ኤፌ. 3:19)። ክርስቶስ የሕይወታችን ንጉሥና ጌታ ነው። እኛ የእድሱ ነን።

31 በዚህ ቦታ ፊውሎስ የብሉይ ኪዳን ነቢይ ከሆነው ከኤርምያስ ይጠቅሳል። ኤርምያስ እንደሚናገረው አንዳች የምንመካበት ነገር ካለ መመካት ያለብን በራሳችን ሳይሆን «በእግዚአብሔር» ነው (ኤር. 9:24)። በእርግጥ የምንመካበት አንድ ነገር አለን። ክርስቶስ በእኛ ውስጥ ስለሆነ ሀብታም፣ ጥበበኛና ብርቱ ሆነናል። በእርግጥ ልንመካ እንችላለን፤ ነገር ግን መመካት ያለብን በራሳችን አይደለም። አለን የምንለውን መልካም ነገር ሁሉ ያገኘው ከክርስቶስ ነው፤ እንግዲህ መመካት ካለብን በእርሱ እንመካ (ገላ. 6:14 ይመለከታል)።

ምዕራፍ 2

የፊውሎስ ስብከት (2:1-5)

1 ግሪኮች «ለንግግር ችሎታና ለፍልስፍና» ማለትም ለሰው ንግግርና ለጥበብ ያላቸው ግምት እጅግ ታላቅ ነው። በግሪካውያን ዘንድ «የሰውን ጥበብ የሚናገሩ» ሰዎችንም ወደራሳቸው ትምህርት አባብለው የሚወስዱ አያሌ ፈላስፎች ነበሩ (1ቆሮ. 1:17)።

የፊውሎስ ስብከት ግን «የንግግርን ችሎታና የፍልስፍናን ጥበብ» የተከተለ አልነበረም። ፊውሎስ የራሱን ፍልስፍናና የራሱንም ጥበብ አላስተማረም። ይልቁንም ግልጽ

በሆነ ቋንቋ «የእግዚአብሔርን ምስጢር» ይኸውም ስለ ክርስቶስ ያስተምር ነበር። የእግዚአብሔር «ምስጢር» ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ለማያምኑ ሰዎች የክርስቶስ ወንጌል የተወሰደና ለመረዳትም አስቸጋሪ የሆነ ነው። ይህ «ምስጢር» መገለጥ ያለበት ምስጢር ነው (ሮሜ 16:25፤ ኤፌ. 3:4-6፤ 8-9፤ ቆላ. 1:25-27 ይመለከታል)። ፊውሎስ ይህንን ስለ ክርስቶስ የሚናገረውን ምስጢር ግልጽና ቀላል በሆነ ቋንቋ ይገልጥ ነበር።

2 በፊውሎስ ስብከት ውስጥ ሁሉ አንድ ማዕከላዊ ርዕስ አለ፤ ያም ማዕከላዊ ርዕስ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ይህም የፊውሎስ ምኞት ሰዎች ክርስቶስን እንዲያውቁና በእርሱም እንዲያምኑ ብቻ መሆኑን ያሳያል።

ፊውሎስ የሰበከው ክርስቶስ አምላክ መሆኑን ብቻ ሳይሆን እንደ እኛም ሰው እንደሆነና ለእኛም ኃጢአት ሲል በመስቀል ላይ ተሰቅሎ እንደሞተ ጭምር ነው (ከአጠቃላይ መግለጫው ውስጥ «ኢየሱስ ክርስቶስ» የሚለውን ይመለከታል)። የፊውሎስ ወንጌል ይህ ነበር፤ የሰበከውም ይኼንኑ ብቻ ነበር። በእርግጥም ፊውሎስ በስብከቱ ሁሉ «ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር... ሌላ ምንም ነገር ላለማወቅ ወስኖ» ነበር። በሌላ አነጋገር «ሌላ ምንም ነገር» እንደማያውቅ ሰው ስለ ክርስቶስ ወንጌል ብቻ ለመስበክ ወስኖ ነበር።

ፊውሎስ «የንግግርን ችሎታና የፍልስፍናን ጥበብ» በሚያሳይ ሁኔታ ለመናገር ቢፈልግ ኖሮ (ቁ. 2) በስብከቱ ውስጥ ስለ ክርስቶስ መስቀል አንድም ጊዜ አይጠቅስም ነበር፤ ምክንያቱም ለግሪካውያን የመስቀሉ ቃል ሞኝነት ነው (1ቆሮ. 1:18፤ 23)።

3 ቆሮንቶስ ታላቅ ከተማ በመሆኗ አያሌ ሀብታምና ታዋቂ ሰዎች ይኖሩባታል። ፊውሎስ ጨርሶ የማይታወቅ፣ ተራ ሰው ነው፤ ሆኖም ድንኳኑን እየሰፋና የምሥራቹንም ቃል እየሰበከ በቆሮንቶስ ከተማ ውስጥ ይመላለስ ነበር። ይናገርና ይሰብክ የነበረውም በቀላል ቃላት ነበር (2ቆሮ. 10:10)። ፊውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ከተማ በሄደ ጊዜ በከተማይቱ ውስጥ አንድም ክርስቲያን አልነበረም። በዚያች ከተማ ውስጥ የነበረ አንድ ሰው ቢኖር እርሱ ብቻ ነበር። ብዙዎችም ይቃወሙት ነበር (ዮሐ. 18:12)። ለዚህም ነው ፊውሎስ በዚህ ቦታ ወደ ቆሮንቶስ በመጣ ጊዜ «ደካማ ሆኜ በፍርሃትና በብዙ መንቀጥቀጥ ላይ» ነበርሁ ያለው።

4 በፊውሎስ ተራ ስብከት ውስጥ «የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ይገለጥ» ነበር። ደካማ በምንሆንበት ጊዜ የእግዚአብሔር ኃይል በበለጠ በሕይወታችን ውስጥ ይገለጻል (2ቆሮ. 4:7፤ 12:9-10 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። «የመንፈስ ቅዱስ ኃይል» በፊውሎስ አገልግሎት ውስጥ የተገለጠው በሁለት መንገድ ነው። አንደኛው፣ ንስሐ በገቡና ወደ እምነትም በመጡ በርካታ ሰዎች ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተገልጧል፤ በሌላ አነጋገር በቤተክርስቲያን መታነጽ ውስጥ ተገልጧል። ሁለተኛው፣ ፊውሎስ ሐዋርያ በመሆኑ እርሱ በፈጸማቸው «ምልክቶችና ድንቅ ነገሮች፣ ተአምራትም» ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተገልጧል (ሮሜ 15:19፤ 2ቆሮ. 12:12 ይመለከታል)።

5 እኛ ክርስቲያኖች በምንመሠክርበትና በምንሠብክበት ጊዜ እኛን የሚሰሙ በርካታ ሰዎች የምንጥገረው ቋንቋ (ቃል) ደስ የሚያስኝና የሚሰማ ነው ይላሉ። ወንጌልንም ለመስማት ፈቃደኞች ናቸው። ደስ የሚያስኝ ነገር ብቻ ለመስማት የሚወዱ ሰዎች ግን የወንጌልን ምንነት በእርግጥ አልተረዱም። ደግሞም በእርግጥ የወንጌል ቃል «... የሚያምኑትን ሰዎች ሁሉ ማዳን የሚችል የእግዚአብሔር ኃይል» እንደሆነ አልተገነዘቡም (ሮሜ 1:16፤ 1ቆሮ. 4:20)። እንግዲህ የሚሰሙን ሰዎች እምነት በሰው ጥበብ ላይ ሳይሆን በእግዚአብሔር ኃይል ላይ የተመሠረተ እንዲሆን የምንሰብከውና የምንናገረው ቃል ሁሉ «በሰው ጥበብና

5 «የእግዚአብሔርን ምስጢር» በሚለው ምትክ አንዳንድ የቅዱሳን መጻሕፍት ትርጉሞች «ለእግዚአብሔር ምስክርነት» ይላሉ፤ አዲስ ኪዳን በተጻፈበት የግሪክ ቋንቋ «የእግዚአብሔርን ምስጢር» የሚለው ትርጉም ቃል በቃል የተተረጎመ ነው፤ ሐሳቡ ግን አንድ ነው።

ፍልስፍና ላይ ተመሥርቶ ሰውን የሚያባብል ቃል» አይሁን (ቁ. 4)። ሰዎች በእምነት ወደ ክርስቶስ መምጣት የሚችሉት በመንፈስ ቅዱስ ኅይል ብቻ ነው። የሰብካታችን ማዕከል «በመስቀል ላይ የተሰቀለው ክርስቶስ» ከሆነ (1ቆሮ. 1፡23) የሰሚዎቻችን እምነት በእግዚአብሔር ኅይል ላይ የተመሠረተ መሆኑን ማወቅ እንችላለን።

የመንፈስ ቅዱስ ጥበብ (2፡6-16)

6 «ለበሰሉ» ሰዎች ማለትም መንፈሳዊ ለሆኑ ሰዎች የጳውሎስ ቃል «የጥበብ ቃል» ነው። ጳውሎስ የሚናገረው «የዚህን ዓለም ጥበብ» ወይም «የዚህን ዓለም ገዥዎች ጥበብ» አይደለም። «የዚህ ዓለም ገዥዎች» የተባሉት በዚህ ዓለም ላይ ሥልጣንና ኅይል ያላቸው ሰዎች ብቻ ሳይሆኑ፤ «የዚህን የጨለማ ዘመንና የርኩሳን መናፍስት ሥልጣንና ኅይል» (ኤፌ. 6፡12) ጭምር ናቸው።

7 በአንድ በኩል የእግዚአብሔር ጥበብ «ሰው» እና «ምስጢር» ነው። ድብቅና ሽሽግ እንደ ማለት ነው። ፍጥረታዊ ወይም መንፈሳዊ ያልሆኑ ሰዎች የእግዚአብሔርን ጥበብ መረዳት አይችሉም። የእግዚአብሔርን ጥበብ ወይም የወንጌልን ቃል መረዳት የምንችለው መንፈስ ቅዱስ ሲረዳንና ሲያግዘን ብቻ ነው (ቁ. 14)። የወንጌል ቃል ሙሉ በሙሉ የተገለጠው በክርስቶስ ለሚያምኑ ሰዎች ብቻ ነው።

ወንጌል የእግዚአብሔር ጥበብ ነው፤ ይህንንም ወንጌል «ለከብራችን አዘጋጅቶታል»። ክርስቶስ «የእግዚአብሔር ጥበብ» ነው (1ቆሮ. 1፡24)። እንግዲህ እኛ የምንከብረው በክርስቶስ አማካይነት ነው (ሮሜ 8፡30፤ 2ተሰ. 2፡14 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እግዚአብሔር እኛን ሊያስከብረን የወሰነው «ዓለም ላይፈጠር በፊት» ነው (ኤፌ. 1፡4፤ 2ተሰ. 2፡13)።

8 ክርስቶስ ወደ ዓለም በመጣ ጊዜ የእግዚአብሔር ጥበብ በሙሉነት ተገለጠ። «ምስጢር» የነበረውም ይፋሆነ፤ የእግዚአብሔርም ጥበብ ከእንግዲህ በኋላ ሰውር እንዳይሆን ተደረገ። የእግዚአብሔር ጥበብ ተገልጦ ሳለ ግን ብዙ ሰዎች ግን ይህንን ጥበብ አሁንም አልተረዱትም። ይልቁንም ሲቃወሙትና ሲጋፉት ይታያሉ። መንፈሳዊ አይናቸው ታውሯል። በተለይ ደግሞ «የዚህ ዓለም ገዥዎች» መንፈሳዊ ዓይን እጅጉን ታውሯል፤ ይህ ባይሆን ኖሮ «የክብር ጌታ» የሆነውን ክርስቶስን ባልሰቀሉት ነበር። «የዚህ ዓለም ገዥዎች» የተባሉት ክርስቶስን ለምት አሳልፈው የሰጡት የአይሁድ መምህራንና የሮማ ገዢዎች ናቸው። «ገዥዎች» የሚለው ቃል «የርኩሳን መናፍስት ሠራዊቶችንም» ያጠቃልላል (ኤፌ. 6፡12)። ክርስቶስን ለምት አሳልፈው የሰጡት ሰዎች ይህንን ክፉ ተግባር የፈጸሙት ብቻቸውን ሳይሆን በሰይጣን እስራት ውስጥ ሆነው ነው።

9 ጳውሎስ በዚህ ቦታ ከኢሳ. 64፡4 ላይ ይጠቅሳል። እግዚአብሔር «ለሚወዱት ያዘጋጀው» ነገር ግን ከሌሎች የሰውረው ምንድን ነው? እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው ደኅንነትን፣ የዘላለም ሕይወትንና ክብርን ነው። እግዚአብሔር ለእኛ ለምንደረው ያዘጋጀው ነገር፣ እጅግ ታላቅና ድንቅ፣ አእምሮአችንንም ሁሉ የሚያልፍ ነው (ሮሜ 11፡33፤ ኤፌ. 3፡20-21 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

10 «ለእኛ ግን እግዚአብሔር በቅዱስ መንፈሱ አማካይነት ምስጢሩን (ጥበቡን፣ ወንጌሉን)» ገልጦልናል። መንፈስ ቅዱስ «ጥልቅ የሆነውን» የእግዚአብሔርን ነገር ያውቃል፤ ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ የራሱ የእግዚአብሔር መንፈስ ነው። ከመንፈስ ቅዱስ የተሰወረ አንዳችም ነገር የለም።

11 በአንድ ሰው አእምሮና ልብ ውስጥ ያለውን ነገር ማንም ሰው ማወቅ አይችልም፤ በዚያ ሰው አእምሮና ልብ ውስጥ ያለውን ነገር ማወቅ የሚችለው «የዝግ ራሱ መንፈስ» ብቻ ነው። ነገር ግን ይህ ሰው በአእምሮውና በልቡ ውስጥ ያለውን ነገር ሊገልጽልን ፈቃደኛ ከሆነ በአእምሮውና በልቡ ውስጥ ያለውን ነገር ማወቅ እንችላለን።

ልክ እንደዚሁ በእግዚአብሔር «አእምሮና ልብ» ውስጥ ያለውን ነገር ከቶ ማወቅ አንችልም። ይህንን ማወቅ የሚችል መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። አንድ ሰው በአእምሮውና

በልቡ ውስጥ ያለውን ነገር ሊነግረን እንደሚችል ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ በእግዚአብሔር «አእምሮና ልብ» ውስጥ ያለውን ነገር ሊገልጽልን ይችላል። አማኞች የእግዚአብሔርን «አሳብ» ማወቅ የሚችሉት በዚህ መንገድ ነው፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በእግዚአብሔር ዘንድ ያለውን ነገር ያስታውቃቸዋል።

12 እኛ የተቀበልነው «የእግዚአብሔርን መንፈስ» ማለትም መንፈስ ቅዱስን ነው፤ በዚህም መንፈስ አማካይነት «እግዚአብሔር በነጻ የሰጠንን» ነገር ይኸውም ልጁንና ከልጁም ጋር የሰጠንን ደኅንነትና የዘላለም ሕይወት መረዳት እንችላለን።

13 ጳውሎስ በዚህ ቦታ በቁጥር 1፡4-5 ላይ የተናገረውን ነገር እንደገና ይደግመዋል። እኛ አማኞች መንፈሳዊ ነገሮችን የምናስተምረው «ከሰው በሚገኘው ጥበብ» አይደለም፤ ሰዎችን የምናስተምረው «ከእግዚአብሔር መንፈስ (ቅዱስ) በሚገኘው ጥበብ» ነው። ስለዚህ በምናናገረው ቃል «መንፈሳዊ እውነትን» እየተናገርን ነው ማለት ነው። መንፈሳዊ እውነትን መናገር የሚቻለው በመንፈሳዊ ቃል ብቻ ነው። የምናናገረው ቃል በእርግጥ መንፈሳዊ ከሆነ የምናናገረውንም ቃል «ከመንፈስ የተማርነው» ከሆነ መንፈሳዊ እውነትን መግለጥ እንችላለን። በመንፈስ ቅዱስ ያልተማረ ሰው መንፈሳዊ እውነትን መግለጥ አይችልም፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለ ሰው የመንፈስ ቅዱስን ነገር ማስተዋል አይችልም።

14 መንፈሳዊ ያልሆነ ሰው ወይም ፍጥረታዊ ሰው መንፈስ ቅዱስ የለውም፤ ስለዚህ «ከእግዚአብሔር መንፈስ የሚሰጠውን ስጦታ» መረዳት አይችልም። የእግዚአብሔርን አሳብ መመርመርና መረዳት የምንችለው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ብቻ ነው (ዮሐ. 8፡47፤ 14፡16-17፤ ሮሜ 8፡5፤ 9 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

15 «መንፈሳዊ ሰው» እውነተኛ ክርስቲያን ነው። ምክንያቱም ይህ ሰው መንፈስ ቅዱስን ተቀብሏል። «መንፈሳዊ ሰው» ማናቸውንም ነገር መረዳትና መንፈሳዊና ዓለማዊም በሆኑ ነገሮች ላይ መፍረድ ይችላል። ነገር ግን ፍጥረታዊ ሰው ወይም «የእግዚአብሔር መንፈስ የሌለው ሰው» (ቁ. 14) «መንፈሳዊ የሆነን ሰው» መረዳትና በእርሱም ላይ መፍረድ አይችልም። መንፈሳዊ ሰው በሕይወቱ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስን ባሕርያት በተለይም የመንፈስ ፍሬ የሆኑትን ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም ወዘተ (ገላ. 5፡22-23) ይዟል። ፍጥረታዊ ሰው እነዚህን ነገሮች መረዳት አይችልም፤ የእነዚህም ነገሮች ምንጭ ማን እንደሆነ አያውቅም፤ ደግሞም መንፈሳዊ ሰው ያለውን ሽክምና ቅድሚያም ስለሚሰጣቸው ጉዳዮች ምንም አይገባውም። በዚህም ምክንያት መንፈሳዊ ሰው «በማንም (በፍጥረታዊ ሰው) አይመረመርም»።

16 ጳውሎስ በዚህ ቦታ ከኢሳ. 40፡13 ላይ ይጠቅሳል (ሮሜ 11፡34 ይመለከታል)። ፍጥረታዊ ወይም መንፈሳዊ ያልሆነ ሰው የእግዚአብሔርን ልብ ማወቅ እንደማይችል ሁሉ፣ ክርስቲያን የሆነውንም የእኛን ልብ አያውቅም፤ ምክንያቱም እውነተኛ ክርስቲያኖች ራሳቸው የእግዚአብሔር ልብ አላቸው። በሌላ አነጋገር «የክርስቶስ ልብ አለን»። እንደምን ያለ አስደናቂ እውነት ነው! እንግዲህ የክርስቶስ ልብ ካለን በአግባቡ እንጠቀምበት።

ምዕራፍ 3

በቤተክርስቲያን ውስጥ ስላለ መለያየት (3፡1-9)

1 ጳውሎስ ለመጀመሪያ ጊዜ በቆሮንቶስ ሲያገለግል ለበሰሉ ክርስቲያኖች እንደሚናገረው አይነት ለቆሮንቶስ አዲስ አማኞች አልተናገረም፤ ይልቁንም ያስተምራቸው የነበረው «ገና ያልጠነከሩ ሕፃናት» እንደሆኑ አድርጎ ነው።

በክርስቶስ ያመኑና መንፈስ ቅዱስንም የተቀበሉ ቢሆንም ገና «ሥጋውያን» ናቸው።

«ሥጋዊ» ስለሚለው ቃል ፍቺ በሚገባ መረዳት አለብን። «ሥጋዊ» ሰው እንደዚህች ዓለም አስተሳሰብ የሚራመድና ከእግዚአብሔርም ይልቅ የዚህችን ዓለም ነገር የሚወድ ነው። ሥጋዊ ሰው የሚመላለስው «በሥጋ ፈቃድ» ነው (ሮሜ 8:4)። ማለትም ለሥጋዊ ፍላጎቱና አላቡ የተገዛ ነው። ሥጋዊ ሰው ከኃጢአታዊ ተፈጥሮው ነጻ አልወጣም (ሮሜ 6:11-12 ይመለከታል)። ሥጋዊ ሰው «ፍጥረታዊ ሰው» ወይም «የእግዚአብሔር መንፈስ የሌለው» ተብሎ ሊጠራ ይችላል (1ቆሮ. 2:14)። ከዚህ በተጨማሪ «በሥጋዊ ባሕሪው» የሚመላለስ ሰው ተብሎም ሊጠራ ይችላል። እነዚህ ሁሉ መጠሪያዎች ለዚያ ለአንዱ ሰው የተሰጡ መጠሪያዎች ናቸው።

በዚህ ቁጥር ላይ አንድ ዐቢይ ትምህርት አለ። እውሉስ አብዛኛውን ጊዜ በክርስቶስ የሆኑ አማኞችን የሚጠራው «መንፈሳዊ»፣ የማያምኑ ሰዎችን ደግሞ «መንፈሳዊ ያልሆኑ» ወይም «ሥጋዊ» ብሎ ነው (ሮሜ 7:14 ይመለከታል)። በዚህ ቦታ ግን እውሉስ የቆሮንቶስ አማኞችን «ሥጋውያን» ብሎ ነው የሚጠራቸው። የዚህ ምክንያቱ፣ አዲሱ ያልበሰሉ አማኞች በአንድ ጎን መንፈሳዊ በሌላ ጎን ደግሞ መንፈሳዊ ያልሆኑ (ወይም ሥጋዊ) ናቸው። አንድ ሰው በክርስቶስ ሊያምን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት ይቀበላል። ይህ ሰው ግን በመንፈሳዊ ሕይወቱ ገና እንደሚጠባ ሕፃን ነው። በመንፈሳዊ ሕይወት ሕይወቱ ገና እንደሚጠባ ሕፃን ነው። ይህ ሰው ክርስቲያን ቢሆንም እንኳ በአንድ ጎኑ ሥጋዊ ልማዶችና ፍላጎቶች ሊኖሩት ይችላል። አሁንም ወደ ዓለም ሊሳብ ይችላል። በልቡም ውስጥ በአዲሱ መንፈሳዊ ሕይወቱና በቀድሞው ሥጋዊ ሕይወቱ መካከል ትልቅ ፍልሚያ አለ (ሮሜ 7:19-21፤ ገላ. 5:16-17 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። በመንፈሳዊ ነገር እያደግንና እየበሰልን በመጣን ቁጥር በመንፈስ ቅዱስ ጎይል ኃጢአታዊ ተፈጥሮአችንን ድል እያደረግን እንመጣለን፤ በመጨረሻም ከሥጋዊነት ተላቀን መንፈሳዊ እንሆናለን (2ቆሮ. 3:18፤ ኤፌ. 4:13-15 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

2 እውሉስ የቆሮንቶስ አማኞችን በመጀመሪያ የመገባቸው «ወተት» ማለትም ቀላልና መሠረታዊ የሆነውን የወንጌልን እውነት ነው። ያስተማራቸውም እግዚአብሔር ይወደናል፣ ኃጢአታችንንም ይቅር ሌላን ይፈልጋል (ዮሐ. 3:16)፤ ክርስቶስ ለኃጢአታችን ሲል ሞተ (ሮሜ 5:8)፤ ክርስቶስ ሊያሳርፈን ይፈልጋል (ማቴ. 11:28) ስለሚሉ ነገሮች ነው። እነዚህ ትምህርቶች እንደ «ወተት» ናቸው፤ በመንፈሳዊ ነገርም ገና ሕፃናት ለሆኑ ሰዎች የሚስማሙ ናቸው (ዕብ. 5:11-14፤ 1ኢጥ. 2:2 ይመለከታል)።

በሌላ በኩል «ጠንካራ ምግብ» የተባሉት ጥልቅና ለመረዳት አስቸጋሪ የሆኑ የቅዱሳን መጻሕፍት ትምህርት ናቸው። እነዚህም ኢየሱስ በማቴ. ምዕራፍ 5-7 እንዲሁም በዮሐ. ምዕራፍ 13-17 ያስተማራቸውን ነገሮች ያካትታሉ። እውሉስ ያስተማራቸውንም ጠንካራ አስተምህሮዎች ይጨምራሉ። ከዚህ በተጨማሪ በማር. 8:34-35፤ በሮሜ 8:13፤ በ2ጢሞ. 3:12፤ በዕብ. 10:26-31 ላይ የተጠቀሱትንም ሊያጠቃልሉ ይችላሉ። አንድ አስተዋይ መጋቢ ወይም ሰባዚ ለአንድ ሰው ምን ዐይነት መንፈሳዊ «ምግብ» መመገብ እንዳለበት (ወተት ወይስ ጠንካራ ምግብ) ከመወሰኑ በፊት የዚያን ሰው መንፈሳዊ «ዕድሜ» (ደረጃ) ወይም ሁኔታ በሚገባ ለማወቅ ይሞክራል። አንዳንዶች የሚያስፈልጋቸው በአብዛኛው «ወተት» ነው፤ ሌሎች የሚያስፈልጋቸው ደግሞ «ጠንካራ ምግብ» ነው። ለአንድ ሕፃን ልጅ ትልቅ ሥጋ ብንሰጠው ምንም አይጠቅመውም፤ እንዲያውም በጉሮሮው ውስጥ ሊቀረቀርና ሊያንቀው ይችላል።

እውሉስ በቆሮንቶስ ይኖር በነበረበት ጊዜ በዚያ የነበሩት አዲስ አማኞች «ጠንካራ ምግብ» መብላት አይችሉም ነበር። «በክርስቶስ ገና ያልጠነከሩ» (ቁ. 1) ሕፃናት ነበሩ።

እውሉስ ከሦስት ወይም ከአራት ዓመት በኋላ ይህንን ደብዳቤ ሲጽፍላቸው የቆሮንቶስ አማኞች መንፈሳዊ ሁኔታ እንዴት ዐይነት ነበር? አሁንም ገና መንፈሳዊ «ሕፃናት» ናቸው፤ አሁንም «ጠንካራ ምግብ» ለመመገብ ገና ብዙ ይቀራቸዋል፤ አሁንም የወንጌልን ጥልቅ ምስጢር ለመማር ገና ዝግጁዎች አይደሉም። ጨርሶ አላደጉም። ከመንፈስ ተወልደው ሳለ በመንፈስ መኖርና መመላለስ ገና አልጀመሩም (ገላ. 5:16)።

3 እውሉስ የቆሮንቶስ አማኞች አሁንም መንፈሳዊ «ሕፃናት» መሆናቸውን እንዴት ሊያውቅ ቻለ? አሁንም «ሥጋውያን» መሆናቸውን እንዴት ሊደርስበት ቻለ? እውሉስ አሁንም ገና ሕፃናት መሆናቸውን ያወቀው በመካከላቸው «ቅናትና ክርክር» ስላለ ነው። በበለሉ መንፈሳዊ ክርስቲያኖች መካከል ቅናትና ክርክር ሊኖር አይችልም። የቆሮንቶስ ሰዎች ግን አሁንም «እንደ ዓለም ሰዎች» ማለትም እንደ ፍጥረታውያንና እንደ ሥጋውያን ሰዎች ሊመላለሱ ይፈልጋሉ፤ አሁንም ክርስቲያን እንዳልሆነ ሰው ሊኖሩ ይከፈላሉ።

4 በዚህ ቦታ የምናየው በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ያለው ክርክር ምን ዐይነት ገጽታ እንዳለው ነው። የቆሮንቶስ ሰዎች ራሳቸውን በተለያዩ ቡድኖች አደራጅተው ነበር (1ቆሮ. 1:12)። ይህም ሥጋውያን እንደሆኑ አንዱ ማረጋገጫ ነበር።

እስቲ ራሳችንን እንመርምር። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖችን የምንመስልበት ምንም ነገር የለንም? ሥጋዊ ነኝ? ወይስ መንፈሳዊ? ብለን ራሳችንን ልንጠይቅ ይገባል።

ከምዕራፍ ሦስት የመጀመሪያዎቹ አራት ቁጥሮች ውስጥ ሌላም ነገር መማር እንችላለን። ክርስቲያኖች ሁልጊዜ እንደ መንፈስ ቅዱስ ሐሳብ ላይመላለሱ ይችላሉ፤ ሆኖም ግን እውነተኛ አማኞች ሊሆኑ ይችላሉ። አንዳንድ ጊዜ አንድ ክርስቲያን ወንድም ሥጋዊ በሆነ መንገድ ሲመላለስ ስናየው «እውነተኛ ክርስቲያን አይደለም፤ አረማመዱም ሥጋዊ ነው» እንል ይሆናል። ነገር ግን እውነተኛ ክርስቲያን ማን እንደሆነና ማንስ እንዳልሆነ በትክክል ማወቅ የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነው። በመሠረቱ በወንድማችን ላይ የመፍረድ መብት ከቶ አልተሰጠንም። በእርግጥ የወንድማችንን ሕይወት ተመልክተን የክርስቶስን ሕይወት አይመስልም ልንል እንችላለን፤ ነገር ግን ወንድማችን ከክርስቶስ ወገን ይሁን ወይም አይሁን ጨርሶ መናገር አንችልም። እርግጥ ነው ወንድማችን እውነተኛ ክርስቲያን ሳይሆን ይችላል። ግን ደግሞ በልቡ እውነተኛ ክርስቲያን ሊሆን ይችላል። ስለዚህ ምንም እንኳን ወንድማችን «ክርስቲያን ነኝ እያለ» እንደ አረማውያን የሚመላለስ ቢሆንም እንደ ክርስቲያን ወንድም አድርገን ልንመለከተው ይገባል። ሕይወቱ ምንም ይሁን ምን ልንፈርድበት አይገባም፤ በሰዎች ላይ የሚፈርድ እግዚአብሔር ብቻ ነው (ማቴ. 7:1፤ ሮሜ 2:1፤ 14:1 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

5-7 የቆሮንቶስ ሰዎች አጽሎስን ወይም እውሉስን ለመከተል የከጀሉት ለምንድን ነው? (1ቆሮ. 1:12)። አጽሎስም ሆነ እውሉስ እንደ እነርሱ ሰዎች ናቸው። ደግሞም እንደ እነርሱ አገልጋዮች ናቸው፤ የእነርሱም ጌታ ክርስቶስ ነው። እውሉስ ተከለ (ዮሐ. 18:11)፤ አጽሎስ ደግሞ ውኃ አጠጣ (ዮሐ. 18:27)። እንግዲህ አንድ ገበሬ የሚሠራውን ሥራ ብቻ ነው የሠሩት። እኛ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር መሣሪያዎች ነን፤ ደግሞም ዘርን እንድንተከልና ውኃም እንድንጠጣ የተላኩን የእግዚአብሔር ገበሬዎች ነን፤ ይህም ዘር የእግዚአብሔር ቃል ነው (ማር. 4:31-34)። ነገር ግን ያን ተከል የማላደጉን ሥራ የሚሠራው ራሱ እግዚአብሔር ነው። ተከሉ እንዲያፈሩ ማለትም አዲስ አማኞች እንዲሆኑ ሊያደርግ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ማምጣት የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሰው ምንም አይደለም፤ ጎይል ሁሉ የእግዚአብሔር ነው። እንግዲህ እውሉስ ከዚህ በፊት እንደተናገረው «የሚመክ በእግዚአብሔር ይመካ» (1ቆሮ. 1:31)።

እውሉስና አጽሎስ የአንድ ጌታ ይኸውም የክርስቶስ አገልጋዮች ናቸው። ሁለቱም አንድ ጌታ ብቻ ያላቸው ከሆነ በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እያንዳንዳቸው ቡድን

6 «ሥጋውያን» በሚለው ቃል ፈንታ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች «የሰጋውያን» ይላሉ፤ ትርጉሙ ግን ተመሳሳይ ነው።

የሚኖራቸው ለምንድን ነው? ለአንድ ጌታ አንድ አካል ብቻ ነው የሚያስፈልገው።

8 እውሎስና አጽሎስ አንድ ጌታ ብቻ ነው ያላቸው፤ ይሁንና ያ ጌታ ሁለት የተያየ ሥራ ሰጥቷቸዋል። ልክ እንዲሁ እኛም አንድ ጌታ ብቻ ነው ያለን፤ ሆኖም ያ ጌታ ልዩ ልዩ ሥራዎችን ሰጥቶናል (1ቆሮ. 12፡4-6 ይመለከታል)። እያንዳንዳችንም «እንደ ሥራችን መጠን ደመወዝ እንቀበላለን»፤ ማለትም እያንዳንዳችን እንዳከናወነው ሥራ መጠን ዋጋችንን እንቀበላለን። የተቀበልነው ደመወዝ እንደ ውጤታማነታችን ወይም እንደ ውድቀታችን መጠን ላይሆን እንደ ሥራችን ማለትም እንደ ድካማችንና እንደ ትጉነታችን መጠን እንደሆነ ልብ ማለት አለብን። ኢየሱስ መከሊትን ስለተቀበሉ ሰዎች በተናገረው ምሳሌ ውስጥ በተሰጠው መከሊት ላይ ሌላ አምስት መከሊት ጨምሮ የመጣው ሰው የተቀበሉት ደመወዝ እኩል ነው (ማቴ. 25፡20-23)። ጥቂት ስጦታና መከሊት የተቀበሉ ክርስቲያኖች ብዙ ስጦታና መከሊት ከተቀበሉ ክርስቲያኖች ጋር እኩል ደመወዝ ይቀበላሉ፤ ሁለቱም ዋጋቸውን የሚቀበሉት እንደ ድካማቸውና እንደ ትጉነታቸው መጠን ነው። በሉቃ. 19፡16-19 ላይ ኢየሱስ መከሊትን ስለተቀበሉ ሰዎች የተናገረው ነገር ማቲያስ ከተናገረው ነገር ጋር በመጠኑ ይለያያል፤ ሆኖም ሁለቱም ያስተላልፉት ትምህርት ተመሳሳይ ነው። ሉቃስ መከሊትን ስለተቀበሉ ሰዎች በተናገረው ምሳሌ ውስጥ ሁሉም አገልጋዮች ተመሳሳይ ስጦታ ማለትም አንድ «ምናን» ነው የተቀበሉት። ነገር ግን ለሁሉም አገልጋዮች የተሰጠው ደመወዝ የተለያየ ነው። አንደኛው አገልጋይ አሥር ከተሞች እንዲያስተዳድር ሲደረግ ሌላው አገልጋይ ግን አምስት ከተሞችን ብቻ እንዲያስተዳድር ተደረገ። እነዚህ አገልጋዮች የተለያየ ደመወዝ የተቀበሉት ድካማቸውና ትጉነታቸው ስለሚለያይ ነው። በሌላ አነጋገር ሁሉም የተቀበሉት «እንደ ሥራቸው መጠን» ነው።

9 እውሎስ ስለ ራሱና ስለ አጽሎስ የሚናገረው ሁለቱም «ከእግዚአብሔር ጋር አብረው የሚሠሩ» እና የእግዚአብሔር እርሻ እንደሆኑ አድርጎ ነው። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ደግሞ እንደ አንድ ቤተክርስቲያን «የእግዚአብሔር እርሻ» ናቸው። ሁሉም በዚያ እርሻ ላይ የተዘሩ ዘሮች ናቸው (ማር. 4፡20)። ቤተክርስቲያን (ማለትም የአማኞች ስብሰባ) እንደ ሕንፃ- «እንደ እግዚአብሔር ሕንፃ» ልትታይ ትችላለች (ኤፌ. 2፡22፤ 1ኢጥ. 2፡5 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

የእግዚአብሔር ሕንፃ (3፡10-23)

10 እውሎስ እንዲህ በማለት ይናገራል። «እንደ ብላህ ግንበኛ መሠረትን ጣልሁ»። እውሎስ በዚህ ቦታ በራሱ መመካት ነው? ጨርሶ አይደለም። በሌላ ቦታ ይህን ሁሉ ያደረግሁት «እግዚአብሔር በሰጠኝ ጸጋ መጠን» ነው በማለት ተናግሯል (ሮሜ 1፡5፤ 1ቆሮ. 15፡10፤ ኤፌ. 3፡7 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እውሎስ የተዋጣለት «ብላህ ግንበኛ» እንዲሆን እግዚአብሔር «ጸጋውን» ሰጥቶታል። እውሎስ መሠረትን ጣለ፤ ያም መሠረት ክርስቶስ ኢየሱስ ነው (ቁ. 11)። እውሎስ «ብላህ ግንበኛ» ሊሆን የቻለው መልካም መሠረት በመምረጡ ነው።

እውሎስ ወደ ቆሮንቶስ በመሄድ የመጀመሪያው ክርስቲያን ነበር። በዚያም ቤተክርስቲያንን አደራጀ፤ መሠረትንም ጣለ። አሁን የቆሮንቶስ አማኞች ራሳቸው የራሳቸውን ቤተክርስቲያን ማነፅ ጀመሩ፤ ማለትም እውሎስ በጣላው መሠረት ላይ መገንባት ጀመሩ። ስለዚህ እውሎስ የሚገነቡት ነገር ሁሉ እንደ መሠረቱ ጥሩ እንዲሆን ያሳስባቸዋል። ቤተ መንግሥትን ለማነፅ በታሰበ መሠረት ላይ ጎጆ ቤት ማነፅ የለባቸውም። «ነገር ግን እያንዳንዱ እንዴት እንደሚገነባ መጠንቀቅ አለበት»። የቆሮንቶስ ምዕመናን ግን በእርግጥም ጎጆ ቤት እየገነቡ ነበር!

11 የሥራችን ሁሉ መሠረት ኢየሱስ ክርስቶስ መሆን አለበት (ኤፌ. 2፡19-22 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። የአንድ ቤተክርስቲያን መሠረት ኢየሱስ

ክርስቶስ ብቻ ከሆነ መለያየትና ብድኖች በዚህች ቤተክርስቲያን ውስጥ አይፈጠሩም።

12-13 የተለያዩ ዕቃዎችን በመጠቀም የእግዚአብሔርን ቤተክርስቲያን ልንገነባ እንችላለን፤ ምክንያቱም ለእያንዳንዳችን የተሰጠው ስጦታ የተለያየ ነው። እርግጥ በሚቀጠሉ ዕቃዎች ለመጠቀም መዋከር የለብንም። የትኛውንም ዐይነት ዕቃ ብንጠቀም፤ እንዴት አድርገን መገንባት እንዳለብን ግን «መጠንቀቅ» አለብን፤ ደግሞም ትጋት መንፈስ መገንባት አለብን። በዚህ ቦታ እውሎስ «በዚያን ቀን» በማለት ሲናገር በዓለም መጨረሻ የሚገለጠውን «የፍርድ ቀን» ማለቱ ነው። በዚያን ቀን እግዚአብሔር እያንዳንዳችን ያከናወነውን ሥራ ይፈትነዋል። ሥራችንንም የሚፈትነው «በእሳት» ነው (ቁ. 13)። ቤተክርስቲያንን አንፀን ከሆነ፤ እግዚአብሔር «እሳትን» ወይም ስደትን በመላክ ያ ቤተክርስቲያን በታማኝነት መጽናቱንና አለመጽናቱን ፈትኖ ያየዋል (ኢዮ. 23፡10)።

14-15 ያደረግነው ነገር እግዚአብሔርን የማያስደስት ከሆነ፤ ሥራችን ሁሉ «በእሳት ተቃጥሎ ይደመሰሳል»፤ በመንግሥተ ሰማይ የምናገኘው ደመወዝ በጣም ያንስብናል፤ ማለትም «ሽልማት ይቀርብናል» (ቁ. 15)። ነገር ግን ደኅንነታችንን እናጣም።

ለምሳሌ አንድ ግንበኛ አንድን ቤት በጥሩ ሁኔታ ካልገነባ ያ ቤት ውሎ አድሮ ይናጻል። በዚህ ጊዜ ግንበኛው የልፋቱን ዋጋ ከማግኘት ይልቅ ላደረሰው ጉዳት ካሣ እንዲከፍል ይደረጋል። ግንበኛው ግን ምንም ጉዳት አይደርስበትም፤ የሚያጣው ነገር በኖር የልፋቱን ዋጋ ነው። ልክ እንዲሁ በመንግሥተ ሰማይ የምናገኘውን ሽልማት ልናጣ እንችላለን፤ ነገር ግን ደኅንነታችንን ጨርሶ እናጣም። ለሠራነው ሥራ እግዚአብሔር ምን ዐይነት ሽልማት እንደሚሰጠን ምንም የምናውቀው ነገር የለም። ሆኖም ሥራችን መልካም ከሆነ፤ እግዚአብሔር ልዩ በሆነ መንገድ ያከብረናል (ማቴ. 7፡24-27፤ 1ቆሮ. 4፡5፤ 2ዮሐ. 8 ይመለከታል)።

16 እያንዳንዱ ክርስቲያን የእግዚአብሔር «ቤተመቅደስ» ወይም ቤተክርስቲያን ለመሆን በአንድነት ተገንብቷል። እኛ ክርስቲያኖች የዚህ ቤተ መቅደስ ድንጋዮች ነን (1ኢጥ. 2፡5)። «የእግዚአብሔር መንፈስ» (መንፈስ ቅዱስ) በውስጣችን ማለትም በቤተ መቅደሱ ውስጥ ይኖራል (1ቆሮ. 6፡19፤ ኤፌ. 2፡22 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

17 ታዲያ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ወይም ቤተክርስቲያን እንዴት ሊፈርስ ይችላል? እኛ ማለትም የቤተ መቅደሱ ድንጋዮች የሆነው ሥጋውያን ስንሆን ቤተ መቅደሱ ይፈርሳል። ቤተ መቅደሳችን (ቤተክርስቲያናችን) በአባላቱ ጋጢአትና ሥጋዊነት ሊፈርስ ይችላል። በሐሰት ትምህርቶች፤ በመለያየት፤ በክርክርና አንድ አባል ከሌለው አባል ጋር በሚያደርገው ጥል ምክንያት ሊፈርስ ይችላል። ስለዚህ ልብ እንበል፤ ማንም ሰው የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ ያንን ሰው እግዚአብሔር ራሱ ያፈርሳዋል።

18 የቆሮንቶስ ሰዎች ራሳቸውን የሚመለከቱት «ጥበበኛ» አድርገው ነው። ምናልባት በአለማዊ ጥበብ «ጥበበኛ» ሊሆኑ ይችላሉ፤ እንዲህ ያለው ጥበብ ግን በእግዚአብሔር ፊት «ምኝት» ነው (ቁ. 19)። በዓለም ፊት ሞኝ ከመሆን ይልቅ በእግዚአብሔር ፊት ሞኝ መሆን እጅግ ይሻላል (1ቆሮ. 1፡27 ይመለከታል)።

እንግዲህ ራሳችንን ጥበበኛ አድርገን አንመለከት። ይልቁንም ራሳችንን ዝቅ ዝቅ እናድርግ። በራሳችን ጥበብ ከመመካት ይልቅ ከእግዚአብሔር ለመማር እንሻ። የቆሮንቶስ ምዕመናን ይህንን አድርገው ቢሆን ኖሮ፤ እንዲህ ያለ

7 በመንግሥተ ሰማይ እንደ ሥራችንና እንደ ድካማችን መጠን ሽልማትን እንቀበላለን፤ ድኅንነትን ግን የምናገኘው በእምነት ብቻ ነው (ማቴ. 16፡27፤ ኤፌ. 2፡18-19፤ 2ቆሮ. 5፡10 እና ከአጠቃላይ ማብራሪያው ውስጥ «የደኅንነት መንገድ» የሚለውን ይመለከታል)።

8 አለማቀፍ የክርስቶስ ቤተክርስቲያን አትፈርስም፤ ነገር ግን አንድ አጥቢያ ቤተክርስቲያን በአባላቱ ጋጢአት ምክንያት ሊፈርስ ትችላለች።

ክርክርና መለያየት በመካከላቸው ባልተከሰተ ነበር (ኢ.ሳ. 5:21 1ቆሮ. 8:21 ገላ. 6:3 ይመለከታል)።
19-20 እውሉስ በዚህ ቦታ ከኢዮብ 5:13 እና ከመዝሙር 94:11 ላይ ይጠቅሳል (1ቆሮ. 1:19-20:25 ይመለከታል)።

21 ስለዚህ፤ ይላል እውሉስ፤ በመካከላችሁ ግንም ሰው ቢሆን «በሰው አይመካ»፤ በሌላ አነጋገር እንደ እውሉስም ሆነ እንደ አጽሎስ ባሉ ሰዎች አትመኩ ግለቱ ነው። የቆሮንቶስ ሰዎች እንደ እውሉስና እንደ አጽሎስ ያሉ ሰዎችን መከተል ግቆም አለባቸው። ይልቁንም መከተል ያለባቸው ክርስቶስን ብቻ ነው (1ቆሮ. 4:6 ይመለከታል)። መመካት የሚያስፈልጋቸው ከሆነ በክርስቶስ ሊመኩ ይችላሉ (1ቆሮ. 1:29 31)። እግዚአብሔር በክርስቶስ አማካይነት «ሁሉን ነገር» ሰጥቷቸዋል (ሮሜ 8:32 1ቆሮ. 1:30 ኤፌ. 1:3 ይመለከታል)። «ሁሉን ነገር» ያገኙት በክርስቶስ ነው። እንግዲህ እንመካ ቢሉ በምን መመካት ይችላሉ? ከዚህ ይልቅ ግን እግዚአብሔር ስለሰጣቸው ስለማይነገረው ስጦታ ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሊያመስግኑት ይገባል።

22 እግዚአብሔር ለቆሮንቶስ ሰዎች ሐዋርያትን ይሸውም እውሉስን፤ አጽሎስንና ኪፋን (ጴጥሮስን) ሰጥቷቸዋል። እነርሱ ግን አንደኛውን ተቀብለው ሌላውን አንቀበለም አሉ። ይሁንና ሁሉም ከእግዚአብሔር የተሰጧቸው ስጦታዎችና ሐዋርያቶች ነበሩ። ታዲያ የእግዚአብሔርን ስጦታ አንቀበልም ያሉት ለምንድን ነው? በእርግጥም የቆሮንቶስ ሰዎች ጥበበኞች ሳይሆኑ ሞኞች ናቸው።

«ሁሉም የእናንተ ነው»። ይህ ዓለም ሁሉ የእኛ ነው። የክርስቶስ ያልሆነ ሰው የዚህ ዓለም ሰው ነው። የክርስቶስ የሆነ ሰው ግን ዓለም ሁሉ የእርሱ ነው። ክርስቶስ በምድር ሁሉ ላይ ሙሉ ሥልጣን አለው፤ ይህንንም ሥልጣኑን ለእኛ ሰጥቶናል (ማቴ. 28:18)። እኛ አማኞች «የምንወርሰው ምድርን» ብቻ ሳይሆን «መንግሥተ ሰማይንም» ጭምር ነው (ማቴ. 5:31 5:10)።

23 «ሁሉም» የእኛ ነው። እንዲህ ሲባል ግን ከአንድ ነገር በስተቀር ነው፤ ከሁለንተናችን በስተቀር። ሁሉም ነገር የእኛ ነው፤ እኛ ግን የእኛ አይደለም። እኛ የክርስቶስ ነን። የክርስቶስም አገልጋዮች ነን። ክርስቶስ «በጥጋጋ» ገዝቶናል፤ የገዛንም በራሱ ደም ነው (1ቆሮ. 6:19-20 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ክርስቶስ በእኛ፤ እኛ ደግሞ በክርስቶስ ስላለን ሁሉም ነገር የእኛ ነው (ዮሐ. 15:4-5)። ሆኖም በክርስቶስ ጸንተን የማንኖር ከሆነ ግን ለእኛ እንዲሆን የተሰጠን ነገር ሁሉ እናጣለን (ዮሐ. 15:6)።

«ክርስቶስም የእግዚአብሔር ነው»። ክርስቶስ በእኛ እንደሚኖር ሁሉ እግዚአብሔርም በክርስቶስ ይኖራል (ዮሐ. 17:22-23 ይመለከታል)። ክርስቶስ የእግዚአብሔር ብቻ አይደለም፤ እርሱ ራሱ እግዚአብሔር ነው። «እኔና አብ አንድ ነን» ብሏልና (ዮሐ. 10:30)።

ምዕራፍ 4

የክርስቶስ ሐዋርያት (4:1-13)

1 እውሉስ ሲጽፍ «ሰው ሁሉ እኛን (እውሉስን፤ አጽሎስን፤ እና ሌሎችንም ሐዋርያት) የክርስቶስ አገልጋዮች እንደሆንን ሊቆጥረን ይገባል» ይላል። እውሉስ እንዲህ ሲል ሐዋርያት የአንድ ቡድን መሪዎች አይደሉም፤ ይልቁንም ሁሉም የአንዱ ጌታ የክርስቶስ አገልጋዮች ናቸው።

ክርስቲያኖች ሁሉ «የክርስቶስ አገልጋዮች» ናቸው። ሁላችንም እንደ ክርስቶስ አገልጋዮች ሆነን የምንኖር ከሆነ በቤተክርስቲያናችን ውስጥ መለያየት አይኖርም (ማቴ. 23:8-10 ይመለከታል)።

ሐዋርያት የእግዚአብሔርን «ምስጢር» የመግለጥ አደራ ተሰጥቷቸዋል። ይህ «ምስጢር» የተባለው ነገር የክርስቶስ ወንጌል ወይም የደገገነት መንገድ ነው። ይህ

ምስጢር በአንድ ወቅት ተሰውሮ ነበር፤ አሁን ግን ተገለጠ (ሮሜ 1:17 1ቆሮ. 2:7)። ይህ ምስጢር በሰዎች ሁሉ ዘንድ የተገለጠ እንዲሆን ለሐዋርያት ተሰጥቷል፤ ሐዋርያትም የዚህ ምስጢር «መጋቢዎች ወይም ባለአደራዎች» ናቸው።

2 ለአንድ ነገር ባለ አደራ የሆኑ ሰዎች አደራ የተሰጣቸውን ነገር በታማኝነት መፈጸም አለባቸው። እግዚአብሔር እውሉስን ለአንድ ምስጢር (ለወንጌል) አደራ ስላደረገው እውሉስ ይህንን ነገር በታማኝነት መስበክ አለበት። «የእግዚአብሔርም ቤተ መቅደስ» ማለትም የክርስቶስ ቤተክርስቲያን (1ቆሮ. 3:16) ይታነጽ ዘንድ ይህንን ምስጢር ለሌሎች ግልጥልጥ አድርጎ መናገር አለበት። እውሉስ የተጠራው ቤተክርስቲያንን እንዲያንጽ እንጂ የራሱን ቡድን እንዲያደራጅ አይደለም።

3 እውሉስ ሐዋርያ እንደመሆኑ መጠን ከሰዎች ምስጋናን ለመቀበል አይሻም፤ እርሱ የሚሻው ከእግዚአብሔር የሆነን ምስጋና ብቻ ነው (ዮሐ. 5:41 44 ገላ. 1:10 ይመለከታል)። ልክ እንዲሁ እኛም በሰዎች ዘንድ መልካም ስም ለማግኘት መራወጥ የለብንም። እርግጥ ነው ሰዎች መጥፎ ስም እንዲሰጡንም አንፈልግም። በተቻለን መጠን ስማችን እንዳይጎድፍ መጠንቀቅ አለብን፤ ምክንያቱም የእኛ ስም መጉደፍ የክርስቶስን ስም ያጎድፋል። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ይዘን ስንጓዝ (ስንወጣ) ሌሎች ሰዎች የሚፈርዱብን ከሆነ ምንም ነገር ሊጨንቅን አይገባም፤ እንዲህ የሚለው እውሉስ ነው። አብዛኛውን ጊዜ ሰዎች በሌሎች ላይ በትክክል አይፈርዱም፤ ምክንያቱም በሚፈርዱት ነገር ላይ ሙሉ እውቀት የላቸውም። እግዚአብሔር ግን ሁልጊዜ በትክክል ይፈርዳል። ስለዚህ እውሉስ ግድ የሚለው ሰዎች ስለሚሰጡት ፍርድ ላይሆን እግዚአብሔር ስለሚሰጠው ፍርድ ነው። እንዲያውም እውሉስ «በራሴ ላይ እንኳ መፍረድ አልቻልም» በማለት ይናገራል። እንደ እውሉስ አባባል ስለ ራሱ ስላለው አመለካከት እንኳን ግድ የለውም።

ሌላውን መመስረት መልካም ነው፤ ነገር ግን በሌላ ሰው ላይ መፍረድ ምንም ጥቅም የለውም። ምክንያቱም ሁልጊዜ ማለት ይቻላል፤ በራሳችን ላይ እንኳን በትክክል መፍረድ አንችልም። አብዛኛውን ጊዜ በደለኞች ሆነን ሳለን እንደሆንን አድርገን ራሳችንን እናቀርባለን (1ቆሮ. 11:28 13:1 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

4 እውሉስ በዚህ ቦታ እንደሚናገረው በራሱ ላይ የሚናገረው ምንም ነገር የለም። ማለትም «ጎረቤት ጌታ» ነው። ለተሰጠው የወንጌል «አደራ» ታማኝ ሆኖ ተገኝቷል፤ ክርስቶስንም በታማኝነት አገልግሏል (2ቆሮ. 1:12)። ምንም እንኳን የእውሉስ ጎረቤት ጌታ ቢሆንም ይህ ግን ጌታ አያደርገውም። ብዙውን ጊዜ የራሳችንን ኃጢአት ማየት አንችልም፤ ወይም ደግሞ ኃጢአታችንን ፈጥን እንዘንጋዋለን። እግዚአብሔር ግን ሁሉን ነገር ይመለከታል፤ ሌላው ቀርቶ የተሰወረውን ኃጢአታችንን እንኳ ያውቃል። ጌታ ነን ወይም ጻድቅ ነን ብለን ስለ ራሳችን መናገር አንችልም፤ ይህንን ሊያደርግ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው (ሮሜ 14:4 ይመለከታል)።

«በእኔ ላይ የሚፈርድ ጌታ ኢየሱስ ብቻ ነው»። በሰዎች ሁሉ ላይ እንዲፈርድ እግዚአብሔር ለክርስቶስ ሙሉ ሥልጣንን ሰጥቶታል (ዮሐ. 5:22-23 ይመለከታል)።

5 በራሳችንም ላይ ሆነ በሌሎች ላይ የመፍረድ መብት የለንም። «በዚያን ጊዜ» ማለትም በፍርድ ቀን ክርስቶስ በእያንዳንዳችን ላይ ይፈርዳል (ማቴ. 13:24-30 37-43 ይመለከታል)። «በጨለማ በተሰወረው» (በኃጢአታችን) ላይ በትክክል መፍረድ የሚችል ኢየሱስ ብቻ ነው። «ሰዎች በልባቸው የደበቁትንም አሳብ» (ግንም አያደምዱ ያሉትን ምስጢር) መግለጥ የሚችል ኢየሱስ ብቻ ነው። ስለዚህ በትክክል ፈራጅ ሊሆን የሚችል ኢየሱስ ብቻ ነው ማለት ነው (ሮሜ 2:16 ይመለከታል)። በሌሎች ላይ ለመፍረድ ብዙ ጊዜ እንቸኩላለን፤ ምናልባትም በሌሎች ላይ መፍረድ የብዙዎቻችን አመል ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን በሌሎች ላይ መፍረድ ሊያስፈራን ይገባ ነበር። ምክንያቱም ኢየሱስ እንደተናገረው ከሆነ በሌሎች ላይ

የምንፈርድ ከሆነ በእኛም ላይ ይፈርድብናል (ማቴ. 7:1-2 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

«በዚያን ጊዜ እያንዳንዱ (ሰው) ተገቢውን ምስጋና ያገኛል»። እውሉስ በዚህ ቦታ የሚናገረው ስለ አማኞች ነው። የማያምኑ ሰዎች በቆሮድ ቀን ኩነኔን ሲቀበሉ አማኞች ግን «ምስጋናን» ይቀበላሉ። እግዚአብሔር እንደ ሥራችን መጠን ያመለካናል (ይኸልመናል) (1ቆሮ. 3:81 13-14 ይመለከታል)። ታዲያ ሰዎች የሚሰጡን ምስጋና እግዚአብሔር ከሚሰጠን ምስጋና ጋር እንዴት ሊወዳደር ይቻላል! (2ቆሮ. 10:18 ይመለከታል)።

6 እውሉስ በዚህ ቦታ አንድ የአይሁዶች አባባል ይጠቅሳል፡ «የተደነገገውን አትጣስ»፤ ማለትም መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያስተምረው ውጪ አትሂድ (እውሉስ ነበረበት ዘመን በሰዎች ሂጅ የሚገኘው ብሉይ ኪዳን ብቻ ነበር፤ ምክንያቱም አዲስ ኪዳን ገና ተጽፎ አላለቀም ነበር)። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጻፈው ነገር ሁሉ የእግዚአብሔር እውነትና ጥበብ ነው። ከዚህ አልፈን ስንሄድ ግን የምናገኘው የሰውን ጥበብ ብቻ ነው፤ የሰው ጥበብ ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ሞኝነት ነው (1ቆሮ. 3:19)።

ሰዎች ያገኙት በረከትና ስጦታ ሁሉ ከእግዚአብሔር የተገኘ ነው። እውነቱ እንዲህ ከሆነ «በአገድ ሰው መመካት፣ ሌላውን ሰው ግን መናቅ» ምን አመጣው? አንዱ እውሉስን ሌላው ደግሞ አጽሎስን እንከተል በማለት ለምን ይናገራል? (1ቆሮ. 3:4-5፤ 21)። እከሌ ከእከሌ ይበልጣል የሚል አስተሳሰብ ሁሉን ወደ መለያየት ያደርሳል፤ እንዲህ ያለው መለያየት ደግሞ በክርስቶስ አካል (በቤተክርስቲያን) ላይ ያለ ጠባሳን ይመስላል።

7 አለን የምንለውን ነገር ሁሉ ያገኘው ከእግዚአብሔር ነው። የራሳችን ነው (ከኃጢአታችን በስተቀር) ብለን የምንጠራው አንዳች ነገር የለንም። ስለዚህ በራሳችንም ሆነ በሌሎች ሰዎች ላይ መመካት የለብንም።

8 እውሉስ በዚህ ቁጥር ላይ የቆሮንቶስ ሰዎች ስለ ራሳቸው የሚያስቡትን ነገር በአግባቡ ወይም በምፀት መልክ መልሶ ይጠቅሳል። የቆሮንቶስ ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታን ስለተቀበሉ ሁሉ ነገር አንደበቃው ሰው ራሳቸውን መመልከት ጀምረዋል። «የምንፈልገውን ነገር ሁሉ አማኝተናል» በማለትም መከራራት ጀምረዋል። ገና ድሮ «ሀብታሞች» ሆነናል እያሉም እንደ «ንጉሥ» ለመሆን ሞክረዋል። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን በእርግጥ ሀብታሞች አልነበሩም። በመንፈሳዊነት ረገድ ድሆች ናቸው፤ ደግሞም «በክርስቶስ ገና ያልጠነከሩ ሕፃናት» ናቸው (1ቆሮ. 3:1-2፤ ራሱ. 3:17 ይመለከታል)። ሀብታሞች የሆኑት በትዕቢት ብቻ ነው!

ለመሆኑ እንደምን ያለ አለማስተዋል ነው! እውሉስና ሌሎችም ሐዋርያት እንደ አገልጋይ ሆነው ሳለ እነዚህ የቆሮንቶስ አዲስ አማኞች ግን ራሳቸውን እንደ ንጉሥ መመልከት ጀምረዋል። እውሉስ አግባን በተላበሰ ቃል፣ ክርስቲያኖች በእርግጥ ንጉሥ ሆነው ቢሆን ኖሮ እንደምን ያለ ግሩም ነገር ይሆን ነበር ይላቸዋል። ምክንያቱም ያኔ እውሉስ ራሱ ንጉሥ ይሆን ነበር። እውሉስ እንዲህ ሲል ንጉሥ የመሆን ፍላጎት የለውም፤ ሐዋርያው እንዲህ በማለት የተናገረው የቆሮንቶስ ሰዎች ትዕቢት ታላቅ መሆኑን ለማሳየት ብቻ ነው።

9 እውሉስ በዚህ ቦታ የራሱንና የሌሎች ሐዋርያትን ልምድ አብነት አድርጎ ይጠቅሳል። ሐዋርያ በመሆናቸው ብቻ ልዩ ልዩ ተቃውሞን ከማያምኑና ከሚያምኑ ሰዎች ተቀብለዋል። እንደ ንጉሥ በመታየት ፈንታ ሞት እንደተፈረደበት ወንጀለኛ ተቆጥረዋል። በየዕለቱም የሞትን ጽዋ ለመቀበል ተዘጋጅተዋል።

ሮማውያን ዓለምን በሚያስተዳድሩበት ሰዓት ሞት የተፈረደባቸው ወንጀለኞች ወደሚገደሉበት ቦታ «በሰልፍ» እንዲሄዱ ይደረጋል፤ ወንጀለኞቹ በሰልፍ እንዲሄዱ የሚደረገው ሌሎች ሰዎች እንዲሳለቁባቸውና እንዲዘባበቁባቸው ነው። በሌላ አነጋገር ወንጀለኞቹ «በሰው ሁሉ ፊት እንዲታዩና መጫወቻም እንዲሆኑ» ለማድረግ ነው። እያንዳንዱም ወንጀለኛ ከጥቂት ሰዓታት በኋላ የሚሰቀልበትን የራሱን መስቀል እንዲሸከም ይደረጋል። ክርስቶስ ራሱ በዚህ መንገድ መስቀሉን መሸከም ነበረበት (ዮሐ. 19:17-18)። ወንጀለኞች

የራሳቸውን መስቀል እንዲሸከሙ የሚያደርገውን የሮማውያን ልማድ መሠረት በማድረግ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን እንዲህ አላቸው፡ «ሊከተለኝ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም ተሸከሞ ይከተለኝ» (ማር. 8:34)። እውሉስ በዚህ ቦታ እንደሚናገረው፣ እርሱና ከእርሱም ጋር ሐዋርያ የሆኑት ሁሉ እንደ ወንጀለኛ ተቆጥረዋል፤ በሰዎችም ፊት «እንደ መጫወቻና እንደ መሳቂያ» ተደርገዋል (ሮሜ 8:36 ይመለከታል)።

10 እውሉስ በዚህም ቦታ የቆሮንቶስ ሰዎች ስለራሳቸው የሚናገሩትን ነገር በአግባቡ መልኩ መልሶ ይጠቅሳል። የቆሮንቶስ ሰዎች ከሐዋርያቱ የተሻሉ እንደሆኑ አድርገው ራሳቸውን ይመለከቱ ነበር። «ምኞች፣ ደካሞችና የተዋረዱ» ከሆኑት ከሐዋርያቱ በተቃራኒ ራሳቸውን «ጥበበኞች፣ ብርቶችና የክብር» አድርገው ይቆጥሩ ነበር።

እውሉስ ሐዋርያቱ የነበሩበትን ሁኔታ ሲገልጽ በአግባቡ መልኩ መናገሩ አይደለም። ሐዋርያቱ በእርግጥ ስለ ክርስቶስ ብለው «ምኞች» ሆነዋል (2ቆሮ. 12:11)፤ በእርግጥም ስለ ክርስቶስ ብለው «ደካሞችና የተዋረዱ» ሆነዋል (1ቆሮ. 2:3፤ 2ቆሮ. 13:9)።

11-13 በእነዚህም ቁጥሮች ላይ እውሉስ ሐዋርያቱ የሚኖሩት ኑሮ ምን ዓይነት እንደሆነ አንድ በአንድ ይዘረዝራል። ይህ ዝርዝር የሐዋርያቱን ሕይወት ብቻ ሳይሆን እውነትና ክርስቲያኖች የሆኑትንም ጭምር የሚመለከት ነው (2ቆሮ. 6:4-10፤ 11:23-29 ይመለከታል)። ይህ ዝርዝር የኢየሱስንም ሕይወት ይጨምራል።

እኛም እንደ እውሉስ፡ ሰዎች «ሲረግሙን፣ ሲያማድዱንና ሲሰድቡን» (ቁ. 12) የምንሰጠው ምላሽ ምንድን ነው? እንዲህ የመሰለው ችግር ሲደርስብን እኛም እንደ እውሉስ ሰዎችን «እንመርቃለን? እንታገሃለን? በጥሩ ቃል እንመልሳቸዋለን?» እግዚአብሔር ከእያንዳንዱ አማኝ የሚጠብቀው እንዲህ ያለውን ሕይወት ነው (ማቴ. 5:44፤ ሉቃ. 6:27፤ 1ጴጥ. 2:21-23፤ 3:9 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

እውሉስ በቁጥር 12 ላይ «በገዛ እጃችን እየሠራን እንደከማለን» በማለት ይናገራል። እውሉስ ከወንጌል ሰባቢነቱ በተጨማሪ ድንኳንም ይሰፋ ነበር (የሐዋ. 18:1-3)። እውሉስ በሄደበት ቦታ ሁሉ በሰዎች ላይ ሸክም እንዳይሆን በትርፍ ጊዜው ድንኳን እየሰፋ የራሱን ኑሮ ይደግፍ ነበር (1ተሰ. 2:9 ይመለከታል)።

እውሉስ ይህንን ሁሉ ሲናገር ማጉረምረሙ ነበርን? ጨርሶ ማጉረምረሙ አልነበረም። እውሉስ ለክርስቶስ ሲል «የዚህ ዓለም ውዳቂና የምድር ጥራጊ ጉድፍ» ቢሆን ደስተኛ ነው (ማቴ. 5:10-12፤ 20:16፤ 23:11-12፤ ማር. 9:35፤ ፊል. 3:7-8 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ማስጠንቀቂያና ምክር (4:14-21)

14-15 በቁጥር 15 ላይ እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎች «በሺ የሚቆጠሩ ሞግዚቶች»⁹ እንዳሏቸው ይናገራል። እውሉስ በነበረበት ዘመን «ሞግዚቶች» በከፍተኛ የአገልጋዮች መደብ ውስጥ የሚፈረጁና የጌታቸውንም ልጆች የሚከባከቡና ወደ ትምህርት ቤት በመውሰድም ገንዘብ የሚከፈላቸው ነበሩ። እውሉስ እንደሚለው የቆሮንቶስ ሰዎች በየዕለቱ የሚከባከቧቸው በርካታ (በሺ የሚቆጠሩ) መንፈሳዊ ሞግዚቶች አሏቸው። እነዚህ ሞግዚቶች ግን ከልጆቹ «አባቶች» ጋር አንድ አይደሉም። የቆሮንቶስ ሰዎች በርካታ መንፈሳዊ «አባቶች» የሏቸውም። እውሉስ «መልካሙን ዘና በማግኘጥ» መንፈሳዊ አባታቸው ሊሆን ችሏል። ስለዚህ እውሉስ የቆሮንቶስ አማኞችን «እንደ ተወደዳችሁ ልጆቼ» ናችሁ በማለት ሊጠራቸው ይችላል (ቁ. 14)።

9 «ሞግዚቶች» በሚለው ቃል ፈንታ እንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች «ሙሆህሬን» ይላሉ። እውሉስ ለግለት ከሚፈልገው ጋር በትክክል የሚሄደው ግን «ሞግዚቶች» የሚለው ቃል ነው።

16 ልጆች አባቶቻቸውን መምሰል አለባቸው። እውሉስ የክርስቶስን ምሳሌነት ተከትሏል፤ ስለዚህ የቆሮንቶስ ሰዎችም የእውሉስን ምሳሌነት መከተል አለባቸው (1ቆሮ. 11፡1)። እንዲህ በማድረጋቸው ግን የእውሉስ ደቀ መዛሙርት ይሆናሉ ማለት አይደለም፤ የሚሆኑት የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ብቻ ነው። እውሉስ የክርስቶስን ምሳሌነት እንደተከተለ ሁሉ የእውሉስን ምሳሌነት መከተል የክርስቶስን ምሳሌነት እንደመከተለ ነው። ስንቶቻችን ነን እንደ እውሉስ መናገር የምንችል? የእውሉስን ምሳሌነት መከተል ማለት ምን ማለት እንደሆነ በቁ. 11-13 ላይ በግልጽ ተጠቅሷል።

17 እውሉስ «ጢሞቴዎስን» ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ለመላክ አሰበ። ጢሞቴዎስ የእውሉስ መንፈሳዊ «ልጅ» ነው (የሐዋ. 16፡1-5፤ 1ቆሮ. 16፡10-11)።

በዚህ ቦታ እውሉስ ሲጽፍ፡ «እኔ በየስፍራው ባሉ በአብያተክርስቲያናት የማስተማረው . . . በክርስቶስ ካገኘሁት አዲስ ሕይወት ጋር አብሮ የሚሄድ ነው» ይላል። በሌላ አነጋገር እውሉስ የሚሰብከው የሚኖረውን ነገር ነው። ስብከቱ ከሕይወቱ ጋር የሚስማማ ነው። ይህ የእውሉስ አነጋገር እውነት እንደሆነ ጢሞቴዎስም ይመሠክራል። ምናልባት እንዳንድ የቆሮንቶስ ሰዎች እውሉስ የሚሰብከውን አይኖርም በማለት በሐሰት ሳይከሱት አይቀርም። ጢሞቴዎስ ወደ ቆሮንቶስ ሲሄድ ግን ከእውሉስ ጎን በመቆም በእውሉስ ላይ የተሰነዘረው የሐሰት ክስ ሁሉ ትክክል አለመሆኑን ያስረዳል። እውሉስ በዚህ ቦታ እንደሚናገረው በሚሄድበት ሥፍራ ሁሉ የሚያስተምረው ትምህርት አንድ ነው። በአንድ ቦታ ሰዎችን ለማስደሰት የስተማረውን ቀይሮ በሌላ ቦታ ሌሎች ሰዎችን ለማስደሰት ሌላ አዲስ ነገር አያስተምርም። እውሉስ በሄደበት ሥፍራ ሁሉ የሚያስተምረው አንድን እውነት ነው።

እንግዲህ ሁላችንም የእውሉስን ምሳሌነት መከተል ይኖርብናል። የክርስቶስ ታማኝ አገልጋዮች መሆናችንንም በሕይወታችን መመስከር ያስፈልገናል። ልክ እንደምንሰብከው እንዲሁ እንኑር። ሰዎች ቢቃወሙንም ባይቃወሙንም ዘወትር ግን የወንጌልን እውነት በድፍረት እንስበክ።

18 «በትዕቢት የተሞሉ» እንዳንድ የቆሮንቶስ ሰዎች እውሉስ ወደ ቆሮንቶስ የመምጣት ፍላጎት የለውም በማለት ይናገሩ ነበር። ራሱ ለምን አይመጣም? በማለትም ይጠይቁ ነበር። በእርሱ ስምስ ጢሞቴዎስን የሚልከው ለምንድን ነው? ይሉ ነበር። ምናልባት እንዲህ የመሰለውን ትችት የሚያነሱት እውሉስንና ሐዋርያዊ ሥልጣኑን ለመቀበል አሻፈረኝ ያሉ ሰዎች ሳይሆኑ አይቀርም፤ እነርሱም ራሳቸውን በቡድን አደራጅተው ነበር (1ቆሮ. 1፡12)። እንዲህ ያሉ ሰዎች የሚፈልጉት የራሳቸውን ሥልጣን ለማስፈን ነው።

19 እውሉስ ግን በቆሮንቶስ ያሉ ጠላቶቹን ፊት ለፊት ለመግጠም ምንም አልፈራም። ወደ ቆሮንቶስም ራሱ ለመሄድ ወሰነ። በዚህ ቦታ እንደሚናገረው «የጌታ ፈቃድ ቢሆን» በቅርቡ ወደ እነርሱ እንደሚመጣ ያስታውቃቸዋል። የእውሉስ ዕቅድ ሁሉ የተመሠረተው በእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ ነው፤ እንደ ራሱ ፈቃድ የሚያደርገው አንድም ነገር የለም።

እውሉስ ወደ ቆሮንቶስ ሲሄድ እነዚያን ትዕቢተኞች ፊት ለፊት ይገጥማቸዋል። በዚያን ጊዜም በእርግጥ ኀይለኞች መሆናቸውን ወይም ንግግር ብቻ የሚያበዙ መሆናቸውን ይደርስበታል (2ቆሮ. 12፡11)።

20 እንደ እውሉስ ያሉ እውነተኛ ሐዋርያት የእግዚአብሔርን ኀይል በሥራ ይገልጻሉ። አንድ ሰው እውነተኛ ሐዋርያትን በቀላሉ መለየት ይችላል፤ ምክንያቱም እውነተኛ ሐዋርያት «ምልክቶችን፣ ድንቅ ነገሮችንና ተፃምራቶችን» ይፈጽማሉ (2ቆሮ. 12፡12)።

«የእግዚአብሔር መንግሥት የወሬ ጉዳይ» ብቻ አይደለም። በመቶ የሚቆጠሩ ስብከቶችን ልንሰማ እንችላለን፤ ቀኑን ሙሉ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ጉዳይ ልንወያይ እንችላለን፤ ነገር ግን ሕይወታችን ቅዱስ እንዲሆን ከፈለግን ኀይል፣ ይኸውም የመንፈስ ቅዱስ ኀይል ያስፈልገናል።

21 እንደ ቆሮንቶስ ሰዎች ባሕርይና አስተሳሰብ እውሉስ «የመቅዲዳ ዱላ ይዞ» ወይም «በፍቅር» (ማለትም በፍቅር ቃላት) እና «በደግነት መንፈስ» ሊመጣባቸው ተነስቷል። ምርጫው የቆሮንቶስ ሰዎች ነው። አሁንም በትዕቢት እንደተሞሉ የሚቀጥሉ ከሆነ «የመቅዲዳ ዱላ ይዞ» ይመጣባቸዋል።

እንደ ማንኛውም አባት፣ እውሉስ በቆሮንቶስ ያሉ መንፈሳዊ ልጆቹ ንስሐ ይገባሉ ብሎ በተስፋ ይጠበቃል። እውሉስ «ዱላ» ይዞ መሄዱን አይፈልገውም። እርሱ የሚመርጠው በፍቅር ቃላትና በደግነት መንፈስ ሊያገኛቸው ነው።

እውሉስ ምንም እንኳን የመቅዲዳ ዱላ ሊይዝ ቢፈልግም ወደ እነርሱ የሄደው ግን «በፍቅር» ነው። አንድ አባት ልጁን ከልቡ የሚወድ ከሆነ አስፈላጊ ሆኖ ሲገኝ ዱላ ከማንሳት ወደ ኋላ አይልም (2ሳሙ. 7፡14፤ ዕብ. 12፡6 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ምዕራፍ 5

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተደረገ አሳፋሪ ነገር (5፡1-13)

1 የቆሮንቶስ ከተማ ነዋሪዎች አሳፋሪ በሆነ የዝሙት ተግባር በጣም የታወቁ ሲሆን ይህ አሳፋሪ የሆነ የዝሙት ተግባር ደግሞ ወደ ቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ሰተት ብሎ ገብቷል። ምናልባት በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ አዳዲስ ክርስቲያኖች በክርስቶስ ካመኑና ደጎንነትንም ከተቀበሉ በኋላ እንደፈለጋቸው ለመኖር ሳያስቡ አልቀሩም። የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ምዕመናን እንዲህ ለማድረግ የሚያስቡ ከሆነ አሳፋሪ ወደሆነው ወደ ቀድሞው ልማድ ውስጥ ተመልሰው መግባታቸው ነው።

በቆሮንቶስ ክርስቲያኖች መካከል ያለው አንደኛው የዝሙት ተግባር እጅግ አሳፋሪ ከመሆኑም በላይ ክርስቲያን ያልሆኑት የቆሮንቶስ ከተማ ነዋሪዎች እንኳን እንዲህ ያለውን ተግባር አይፈጽሙም። ይኸውም ራሱን ክርስቲያን ብሎ የሚጠራ ሰው ከእንጀራ እናቱ ጋር የዝሙት ሥራ እየፈጸመ ይኖራል (ዘጸ. 22፡30፤ 27፡20)። በመካከላቸው ያለው ሌላው አሳፋሪ ተግባር ከመጀመሪያው በምንም አያንስም። አሳፋሪ የዝሙት ተግባር በመካከላቸው እያለ ሌሎች ክርስቲያኖች ሁኔታውን ቸል ብለውታል፤ ሌላው ቀርቶ በእንዲህ ያለው ነገር በጣም ማዘን ይገባቸው ነበር፤ እነርሱ ግን ምንም ዓይነት እርምጃ አልወሰዱም። እንደዚህ ዓይነቱ አሳፋሪ ኃጢአት በመካከላቸው ኖረም አልኖረም እነርሱን ምንም አላስጨነቃቸውም።

2 በምዕራፍ 4 ላይ እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎች በትዕቢት የተሞሉ እንደሆነ ጽፎአል። የእነዚህ ሰዎች ትዕቢት ታላቅ ከመሆኑም በላይ በዝግ ኃጢአታቸው እንኳን መታበይ ጀምረው ነበር። በመታበይ ፈንታ ግን ማዘን ይገባቸው ነበር። በእንዲህ ዓይነት ኃጢአት ጸንቶ የሚቀጥል ሰው ዛሬ ነገ ሳይባል ከቤተክርስቲያን ውስጥ መወገድ ይኖርበታል።

3 እውሉስ «በመንፈስ» ከቆሮንቶስ ሰዎች ጋር ነው (ቆላ. 2፡5 ይመለከታል)። ክርስቲያኖች ምንም እንኳን በአካል አብረው ለመሆን ባይችሉም እርስ በርስ ግን መንፈሳዊ ኅብረት ለማድረግ ይችላሉ። እውሉስ ከእንጀራ እናቱ ጋር ዝሙት በሚፈጽመው ሰው ላይ «ፈርጄበታሁ» በማለት ይናገራል። እውሉስ እንዲህ ሲል ምን ማለቱ ነው? ራሱ ኢየሱስ ሲናገር «በማንም ሰው ላይ አትፍረዱ» ብሏል (ማቴ. 7፡1)። ታዲያ እውሉስ የኢየሱስን ትዕዛዝ እያፈረሰ ነውን? እውሉስ ራሱ በአንድ ወቅት ሲያስተምር፤ አንድ ክርስቲያን በሌላው ክርስቲያን ላይ መፍረድ የለበትም ብሏል (ሮሜ 14፡4፤13)። ታዲያ አሁን የራሱን ትምህርት እያፈረሰ ነውን?

እውሉስ የኢየሱስን ትዕዛዝ ወይም የራሱን ትምህርት እያፈረሰ አይደለም። እንዲህ ዓይነቱ አደናጋሪ ሐሳብ የሚከሰተው ሁለት የተለያዩ የፍርድ ዓይነቶች እንዳሉ ካለማስተዋል ነው። አንደኛው ዓይነት ፍርድ በአንድ ሰው ውጫዊ ተግባር ወይም ባሕርይ ላይ የሚሰጥ ፍርድ ነው፤ ሁለተኛው ዓይነት ፍርድ ደግሞ በአንድ ሰው ውስጣዊ ባሕርይ ወይም አመለካከት ላይ የሚሰጥ ፍርድ ነው። ኢየሱስ «በማንም ሰው ላይ አትፍረዱ» በማለት የሰጠው ትዕዛዝ ከሁለተኛው የፍርድ ዓይነት ማለትም በአንድ ሰው ውስጣዊ ባሕርይና አመለካከት ላይ ከሚሰጠው ፍርድ ጋር የሚያዝ ነው።

የአንድን ሰው ውጫዊ ተግባርና ባሕርይ መመርመር ወይም በአንድ ሰው ውጫዊ ተግባርና ባሕርይ ላይ «መፍረድ» ተገቢና አስፈላጊም ነው፤ ነገር ግን በአንድ ሰው ውስጣዊ አመለካከት ላይ መፍረድ ለሁሉም ነው። እውሎስ በዚህ ቦታ እየተናገረ ያለው በአንድ ሰው ላይ «ለሰለጠው ፍርድ» ሳይሆን በኃጢአቱ ላይ ስለሰጠው ፍርድ ነው።¹⁰

4-5 እውሎስ ከእንጀራ እናቱ ጋር ዝሙት በፈጸመው ሰው ላይ የሰጠው «ፍርድ» የመጨረሻው ፍርድ አይደለም። ሰውየው በዚያ ወቅት በፈጸመው ኃጢአት ላይ የተሰጠ ፍርድ ወይም ውሳኔ ብቻ ነው። እውሎስ የሰጠው ፍርድ (ውሳኔ) ሰውየው ከቤተክርስቲያን እንዲወገድ የሚያደርግ ብቻ ነው። እውሎስ እንደሚናገረው ግን ክርስቲያኖች እንዲህ ያለውን ሰው ከመካከላቸው ማስወገድ የሚችሉት «በጌታ በኢየሱስ ስም» ከተሰበሰቡና «የጌታም የኢየሱስ ንብረት በመካከላቸው ሲገኝ» ብቻ ነው (ቁ. 4)።

የቆሮንቶስ ሰዎች እንዲህ ያለውን ሰው «ለሰይጣን አባልፈው መስጠት» አለባቸው (ቁ. 5)። አንድ ሰው አልፎ የሚሰጥበት ሁለት መንግሥቶች አሉ፤ እነርሱም የሰይጣን መንግሥትና የእግዚአብሔር መንግሥት ናቸው። አንድ ሰው ደግሞ ከሁለት በአንዱ ውስጥ ሊገኝ ይችላል። አንድ ሰው ከአንደኛው መንግሥት ውስጥ እንዲወገድ ከተደረገ፣ ወዲያውኑ የሚገባው ወደ ሌላኛው መንግሥት ነው። አንድ ሰው ሆነ ብሎ ከሚሠራው ኃጢአት የማይመለስ ከሆነ ለእግዚአብሔር መንግሥት የተገባ አይደለም፤ ይህ ሰው መሆን የሚገባው በሰይጣን መንግሥት ውስጥ ነው (የዮሐ. 3፡8-9)። ስለዚህ እውሎስ እንደሚለው ይህ ሰው ለሰይጣን መንግሥት አልፎ መስጠት አለበት።

እውሎስ ይህንን ሰው ከመካከላቸው አስወግዶት በማለት የተናገረው፣ ይህ ሰው ኃጢአቱን እንዲጠላና ንስሐም እንዲገባ እንዲሁም ከመጨረሻው ፍርድ ማለትም «ጌታ ለፍርድ ከሚመጣበት ቀን» እንዲድን ነው (1ጢዮ. 1፡20 ይመለከታል)። ይህ ሰው ለሰይጣን አልፎ መስጠት ያለበት «በኃጢአት የተሞላው ሥጋ ይፈርስ ዘንድ» ነው። «በኃጢአት የተሞላው የሰው ሥጋ» የሚፈርስው በሞት ጊዜ ነው።¹¹ ነገር ግን አንድ ሰው በሞት ከመለየቱ በፊት በሰይጣን አማካይነት የሚመጣበት ህመምና ስቃይ ወደ ንስሐ ሊመልሰው ይችላል፤ ይህ ሰው በኃጢአቱ ንስሐ ከገባና ወደ ኢየሱስም በእምነት ከተመለሰ ይድናል (ምሳ. 23፡14)።

እንግዲህ ይህ ኃጢአተኛ ሰው ከቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን መካከል ለምን መወገድ እንዳለበት የሚያስረዱን ሁለት ምክንያቶች አሉ። አንደኛው የእግዚአብሔር ቅዱስ ቤተ መቅደስ የሆነችው ቤተክርስቲያን ንጹሕ ትሆን ዘንድ ነው (1ቆሮ. 3፡16-17)። ሁለተኛው ደግሞ ይህን ኃጢአተኛ ሰው ወደ ንስሐ ለማምጣትና ዘላለማዊ የሆነችውን ነፍሱ ትድን ዘንድ ነው። ከዚህ ላይ ማስተዋል የሚገባን አንድ ነገር አለ። ይኸውም አንድ ሰው ከቤተክርስቲያን መካከል ከመወገዱ በፊት ሁለት ነገሮች በሚገባ መታየት አለባቸው።¹² አንደኛው፣ የሰውየው ኃጢአት

ከባድ ኃጢአትና በሰዎች ሁሉ ፊት የተገለጠ እንዲሁም ምንም የማያጠያይቅ መሆን አለበት። ሁለተኛው፣ ሰውየው በኃጢአቱ ጸንቶ የሚቀጥልና ከኃጢአቱም ተመልሶ ንስሐ የማይገባ መሆን አለበት። ከኃጢአታቸው ተመልሰው ንስሐ የሚገቡ ሰዎች ከቤተክርስቲያን መካከል ሊወገዱ አይገባም።

እውሎስ ከቤተክርስቲያን መካከል እንዲወገድ የፈረደበትን ሰው እንደማይንቀው (እንደማይጠላው) ግን ማስታወስ አለብን። እውሎስ የሚጠላው የሰውየውን ኃጢአት ብቻ ነው። እንዲህ የሚል አንድ አባባል አለ። «የምንቆጣው ሕጻኑን ሳይሆን የሕጻኑን መጥፎ ባሕርይ ነው።» ይህ አባባል እውነትነት አለው። አንድን ሰው ከቤተክርስቲያን መካከል ስናስወግድ ዓላማችን ሰውየውን ማስወገድ ሳይሆን የሰውየውን መጥፎ ባሕርይ ነው። ሰውየውን የምናስወግደው ቤተክርስቲያንን ከኃጢአት ለማጽዳት ሊባል ብቻ ነው። ነገር ግን ይህ ሰው ከልቡ ኃጢአቱን ከተናዘዘ ይቅር ልንለውና ወደ ጉባኤያችንም ሙሉ በሙሉ ልንቀበለው ይገባል። በእርግጥ ይህንን ሰው አስመልክቶ በዚህ ክፍል ውስጥ የተናገረውም ልክ እንዲሁ ነው (2ቆሮ. 2፡5-11 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

6 እውሎስ በዚህ ቦታ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለውን ኃጢአት «ሊጡን ሁሉ ከሚያበካው እርሾ» ጋር ያነጻጽራል። እርሾ እጅግ ረቂቅ ሕዋስ ወይም ፈንገስ ነው። እነዚህ የእርሾ ሕዋሶች ከቦካ ሊጥ ጋር ከተደባለቁ በሊጡ ውስጥ ተሠራጭተው ሊጡ እንዲነፋ ወይም እንዲያብጥ ያደርጉታል። እንግዲህ ትንሽ እርሾ ሊጡን ሁሉ ይለውጠዋል ማለት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «እርሾ» የሚለው ቃል የኃጢአት ወይም የክፋት ምሳሌ ሆኖ ቀርቧል (ማር. 8፡15 ይመለከታል)። እውሎስ በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ሁለት ዋና ዋና ኃጢአቶች እንዳሉ ጠቅሷል። እነዚህም ኃጢአቶች ትዕቢትና አሳፋሪ የዝሙት ሥራ ናቸው። «ትንሽ እርሾ ሊጡን ሁሉ እንደሚያበካው» ሁሉ እነዚህም ሁለት ኃጢአቶች (እንዲሁም ሌሎች ኃጢአቶች) በቤተክርስቲያን ውስጥ ተሠራጭተው ቤተክርስቲያንን ያረክላሉ (ገላ. 5፡9 ይመለከታል)።

7-8 እውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ሲናገር የዐመፀንና የክፋትን «አረፈ እርሾ አስወግዱ» ይላቸዋል። እውሎስ እንዲህ ሲል ይህንን ኃጢአተኛ ሰው ብቻ ሳይሆን በራሳችሁም ልብ ውስጥ ያለውን ኃጢአት አስወግዱ ማለቱ ነው። «አሁን እንደሆናችሁት ሁሉ እርሾ እንደሌለበት እንደ አዲስ ሊጥ እንድትሆኑ አረፈውን እርሾ አስወግዱ» ማለቱ ነው። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች (እንዲሁም ሌሎች ክርስቲያኖች ሁሉ) በመንፈስ አዲስ ሆነዋል፤ እርሾም የሌለበት አዲስ ሊጥ ናቸው። ስለዚህ አረፈውን የኃጢአት እርሾ ማስወገድ አለባቸው። እኛ ክርስቲያኖች «አዲስ ፍጥረት» ነን (2ቆሮ. 5፡17)። እንዲሁም «የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ» ነን (1ቆሮ. 3፡16-17)። ስለዚህ በእኛ ውስጥ ለአረፈ እርሾ የሚሆን ቦታ የለም።

«የፋሲካችን በግ የሆነው ክርስቶስ ስለ እኛ ተሠውቷል» (ቁ. 7)። «ፋሲካ» ማለት «ነጻ መውጣት» ማለት ነው። ሙሴ በነበረበት ዘመን አይሁዶች በግብጽ ባርነት ይኖሩ ነበር። የግብጽ ነገሥታት አይሁዶችን ነጻ እንዲለቁ ለማስገደድ እግዚአብሔር በግብጻውያን ላይ በርካታ መቅሰፍቶችን አዘነበ፤ በግብጻውያን ላይ ከወረዱት መቅሰፍቶች ውስጥ የመጨረሻው መቅሰፍት ከሰውና ከእንስሳት መካከል በኩር የሆኑ ሁሉ እንዲሞቱ የሚያደርግ ነበር። የበኩር ልጆቻቸውም ሆነ እንስሳቶቻቸው እንዳይሞቱ አይሁዶች በግ አርደው (ሠውተው) የበጉን ደም በቤታቸው ደጃፍ መቃንና ጉበን ላይ ቀቡት (ዘጸ. 12፡6-8)። እግዚአብሔር በግብጽ ምድር በኩር የሆነውን ሁሉ ለመግደል መልአኩን በላከ ጊዜ መልአኩ በአይሁዶች ቤት ደጃፍ ላይ የተቀረበውን ደም ተመለከተ፤ ስለዚህም የበኩር የሆነውን ማንኛውንም ነገር ሳይገድል «አልፎ» ሄደ (ዘጸ. 12፡12-13)።

¹⁰ አንዳንድ ሰዎች እንደሚናገሩት፣ እውሎስ ሐዋርያ በመሆኑ በአንዳንድ ሁኔታዎች ላይ መፍረድ ይችላል ዘንድ ከክርስቶስ ልዩ ሥልጣንን ተቀብሏል። እነዚህ ሰዎች እንደሚሉት እንዲህ ያለው ሥልጣን ለማንኛውም ክርስቲያን አይሰጥም። ሌሎች ሰዎች እንደሚናገሩት ከሆነ ግን በአዲስ ኪዳን ውስጥ ሌሎች ክርስቲያኖች ማድረግ የተከለከሉትን ነገር ሐዋርያት ማድረግ እንዲችሉ ሥልጣን የተሰጣቸው መሆኑን የሚገልጽ ምንም ማስረጃ የለም። እርግጥ ነው ሐዋርያት ልዩ ሥልጣን ተሰጥቷቸዋል (ማቴ. 16፡19፤ ዮሐ. 20፡23)። ነገር ግን ሐዋርያት ሥልጣን የተሰጣቸው የኢየሱስ ትዕዛዝ ለመሻር አይደለም።

¹¹ «ኃጢአታዊ ተፈጥሮ» በሚለው ሐረግ ፈንታ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች «ላሥጋው» የሚለውን ቃል ይጠቀማሉ፤ ይህም ከግሪኩ ቅጂ ላይ ቃል በቃል የተተረጎመ ነው። እውሎስ «ሥጋ» የሚለው ቃል የተተረጎመበትን የግሪኩን ቃል በሁለት መንገድ ተጠቅሞበታል። አንደኛው ሥጋ ሲል «አካል» ማለቱ ነው፤ አካል ግን በራሱ እኩሎ አይደለም። ሁለተኛው በዚህ ቁጥር ላይ እንደተጠቀሰው «ኃጢአታዊ ተፈጥሮ» ማለቱ ነው። ለተጨማሪ ማብራሪያ የሮሜ 7፡5ን የግርጌ ማስታወሻ እንዲሁም በመጽዋ ያላት ስር «ሥጋ» የሚለውን ይመለከታል።

¹² በዚህ ሰፍራ የምንመለከተው ከግላላ በኋላ ጌታ ጋር የተያያዘውን ሃጢአት በሚመለከት ብቻ ነው። ከቤተክርስቲያን አንጻር ግን ከውሳኔው በፊት ሊታዩ የሚገባቸው ሁለት ጉዳዮች በቁ. 4 ላይ ተገልጿዋል። 1ኛ ቤ/ክ በኢየሱስ ስም

የተሰበሰቡት ሊሆን ይገባል ማለትም በጌታ ፈቃድና በአንድ ሃሳብ ልትሆን ይገባል። 2ኛ የጌታ ኢየሱስ ጌታ መገኘት ይኖርበታል። እነኚህ ሁኔታዎች ካልተገኙ በ/ክ እንዲህ ያለውን ጠንካራ እርምጃ ልትወስድ አይገባም።

በነጋታው የግብጽ ነገሥታት በፍርሃት ተውጠው አይሁዶችን ነጻ ለቀቋቸው። በዚህ ዓይነት አይሁዶች ከባርነት ነጻ ወጡ፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ይህንን ድርጊት (ሁነት) «የፋሲካ» በዓል በማለት ያከብሩታል።

ነጻ በወጡበት ሌሊት አይሁዶች ለመሥዋዕት ካቀረቡት በግ ጋር «እርሾ የሌለበት እንጆራ» በላታዋል (ዘጸ. 12፡8)። በሚመጡት ዘመናት ሁሉ ነጻ የወጡበትን ቀን ለማስታወስ የፋሲካን በዓል¹³ በየዓመቱ እንዲያከብሩ እማዚአብሔር ነግሮአቸዋል (ዘጸ. 12፡14)። አይሁዶች ይህንን በዓል በሚያከብሩበት ወቅት እርሾ ያለበትን ማንኛውንም ነገር ከቤታቸው ውስጥ ማስወገድ አለባቸው (ዘጸ. 12፡15)። የዚህ ምክንያቱ እርሾ የግብጽ ኃጢአት ምልክት በመሆኑ ነው። ልክ እንዲሁ እርሾ በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ያለ ኃጢአት ምልክት ነው።

ጳውሎስ በዚህ ቦታ ኢየሱስ ክርስቶስን «የፋሲካችን በግ» በማለት ይጠራዋል (ዮሐ. 1፡36)። እማዚአብሔር አይሁዶችን ከግብጽ ባርነት ነጻ እንዳወጣ ሁሉ በኢየሱስ ሞት እንዲሁም በኢየሱስ ደም አማካይነት እኛንም ከኃጢአት ባርነት ነጻ አውጥቶናል (1ጴጥ. 1፡18-19)። እነዚያ አይሁዶች የመስዋዕቱን በግ «እርሾ ከሌለበት» ቂጣ (እንጆራ) ጋር መብላት እንደነበረባቸው ሁሉ እኛም «እርሾ በሌለበት ቂጣ በዓላችንን ላናክብር» (የክርስቶስ ሕይወት ተካፋዮች ልንሆን) ይገባል፤ ይህም በዓል «ዐመፅና ክፋት» የሌለበት እርሾ ነው (ቁ. 8)። «እርሾ የሌለበት ቂጣ ቅንነትና እውነት የምላበት ቂጣ ነው»።

በአይሁዶች የፋሲካ በዓል ፈንታ ክርስቲያኖች የኢየሱስን ሞትና ትንሣኤ ያከብራሉ። ኢየሱስ ለሞት ተላልፎ የተሰጠው በፋሲካ በዓል ወቅት ነው። እርሱ ራሱ «የፋሲካችን» መስዋዕት በመሆን ከኃጢአት ባርነት ነጻ አወጣን።

ነገር ግን እኛ ክርስቲያኖች ፋሲካን «የምናክብረው» ለአንድ ቀን ወይም በዓመት ለአንድ ሳምንት ብቻ አይደለም። በዓመቱ ውስጥ ባሉት ቀናት ሁሉ ያለማቋረጥ እናክብረዋለን። ጳውሎስ በዚህ ቦታ «እናክብር» በማለት የተጠቀመበት የግሪኩ ቃል፣ ቃል በቃል ሲተረጎም «ዘወትር እናክብር» ማለት ነው። እንግዲህ የፋሲካን በዓል በዓመቱ ውስጥ ባሉት ቀናት ሁሉ የምናክብር ከሆነ «ዐመፅና ክፋት የምላበትን አረጋውን እርሾ» በየቀኑ ከልባችንና ከቤተክርስቲያናችን ውስጥ ማስወገድ ይኖርብናል።

9-10 ጳውሎስ በቁጥር 9 ላይ ከዚህ በፊት ጽፎት የነበረውንና የጠፋውን መልእክቱን ይጠቅሳል። ይህ መልእክት በ2ቆሮ. 2፡3-4 ላይ የተጠቀሰውና የጠፋው መልእክት አይደለም።

ጳውሎስ በዚህ ቦታ ማለትም በቁጥር 9 ላይ ለቆሮንቶስ ሰዎች ከዚህ በፊት በጻፈላቸው መልእክት ላይ ከአመንዝራዎች ጋር ፈጽሞ እንዳይተባበሩ አሳስቦአቸዋል። ጳውሎስ እንዲህ ሲል ራሳቸውን ክርስቲያን እያሉ ከሚጠሩ አመንዝራዎች ጋር አትተባበሩ ማለቱ ነው። ነገር ግን ክርስቲያን ካልሆኑና ከቤተክርስቲያንም ውጪ ከሆኑ አመንዝራዎች ጋር የሚደረግ ማንኛውም ትብብር ሌላ ገጽታ ወይም ጉዳይ ነው። ከማያምኑ ሰዎች ጋር መግባባት አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም ወንጌልን የምናደርስላቸው ሌላ ምንም መንገድ የለም። ክርስቶስ ራሱ ከኃጢአተኞች ጋር ይተባበር ነበር (ማር. 2፡15-17 ይመለከታል)። በዚህ ዓለም ካሉ ኃጢአተኞች ጋር ለመተባበር የማንገልግል ከሆነ ይህን ዓለም ለቀን መሄድ አለብን (ዮሐ. 17፡15 ይመለከታል)።

11 በዚህ ቦታ ጳውሎስ ከዚህ በፊት ስለ ጻፈው መልእክት ለፊ. ማብራሪያ ይሰጣል። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች «ራሱን ክርስቲያን (ወንድም)» ብሎ ከሚጠራና በዚህ ቁጥር ላይ የተዘረዘሩትን ሌሎች ኃጢአቶች ዘወትር ከሚያደርግ ሰው ጋር ምንም ዓይነት ጎብረት ማድረግ የለባቸውም (2ተሰ. 3፡6 ይመለከታል)። «እንደ እነዚህ ካሉት ሰዎች ጋር መብል አብራችሁ አትብሉ» ማለትም በማናቸውም ረገድ ከእነርሱ

ጋር አትተባበሩ ማለት ነው። እንዲህ ያሉ ሰዎች ከቤተክርስቲያን ውስጥ መወገድ አለባቸው (ቁ. 13)።

ከውጭ ወደ ቤተክርስቲያን ውስጥ የሚገባ ኃጢአት ትልቅ አደጋ ሊያስከትል ይችላል፤ ነገር ግን የከፋ አደጋ ሊያስከትል የሚችለው ከቤተክርስቲያን ውስጥ የሚነሣ ኃጢአት ነው። ያ ኃጢአት ልክ እንደ እርሾ ነው፤ ፈጥኖ ይሠራል። ፈጥኖም ቤተክርስቲያንን ያጎዳል።

12-13 «ከክርስቲያን ማገበር ውጪ» ባሉት (በማያምኑ) ሰዎች ላይ መፍረድ ወይም ውሳኔ መስጠት የክርስቲያኖች ሥራ አይደለም። «በውጭ ባሉት ሰዎች» ላይ የሚፈርድ እማዚአብሔር ነው። ነገር ግን «በቤተክርስቲያን ውስጥ» ባሉት ሰዎች ላይ «መፍረድ» ወይም ውሳኔ መስጠት የክርስቲያኖች ኃላፊነት ነው። በሌሎች ክርስቲያኖች ላይ «ለመፍረድ» የተሰጠው ይህ ኃላፊነት ውጫዊ ሕይወታቸውን እንጂ ውስጣዊ ሕይወታቸውን የሚመለከት አይደለም (ቁጥር 3 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ይህ ፍርድ መስጠት ያለበት በቤተክርስቲያን ውስጥ የሥነ ሥርዓት እርምጃ ለመውሰድ ሥልጣን ባላቸው ሰዎች ብቻ ነው። በአንዳንድ አብያተክርስቲያናት ውስጥ እንዲህ ያለውን እርምጃ የሚወስደው መላው ማኅበረ ምዕመን ነው (ቁ. 4)። በኃጢአት ውስጥ የሚኖርን አንድ የቤተክርስቲያን አባል በተመለከተ፤ ሌሎች የቤተክርስቲያኒቱ አባላት ቤተክርስቲያኒቷን ንጹሕ ለማድረግ ሲሉ እንዲህ ያለውን ሰው ከመካከላቸው የማስታወስ ኃላፊነት አለባቸው።

ከዚህ ላይ ማስታወስ ያለብን ጳውሎስ በዚህ ቦታ የሚናገረው ፍርድ ውጫዊ ድርጊትን ብቻ የሚመለከት (የሚያካትት) እንጂ ውስጣዊ ማንነት የሚመለከት (የሚያካትት) አይደለም። በሰው ላይ ለመፍረድ የሚችል እማዚአብሔር ብቻ ነው።

ምዕራፍ 6

በአማኞች መካከል የነበረ የእርስ በርስ ክስ (6፡1-11)

1 በዚህ ክፍል ጳውሎስ በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ የተከሰተ ሌላ ችግር ያነሳል፤ ችግሩን ያሳወቁት ሌሎች ሰዎች ናቸው። ችግሩም አንዳንድ የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን አባላት ሌሎች አባላትን ከስሰው ወደ ፍርድ ቤት መሄዳቸው ነበር፤ «አንድ ክርስቲያን ሌላውን ክርስቲያን ከስሶ ወደ ፍርድ ቤት ሄዶ ነበርና» (ቁጥር 6)።

በማንኛውም ቤተክርስቲያን ውስጥ በአባላት መካከል ጥል ወይም ክርክር ሊከሰት ይችላል። እንዲህ ዓይነቱ ድርጊት ሊከሰት አይገባም ነበር፤ ነገር ግን ሁላችንም እንደምናውቀው በሰዎች መካከል አለመግባባት ይፈጠራል። እንዲህ ያሉ ክርክሮች ሊከሰቱ እንደሚችሉ ክርስቶስም ያውቅ ነበር። ስለዚህ እንዲህ ዓይነት አለመግባባት በተከሰተ ጊዜ ምን መደረግ እንዳለበት ግልጽ መመሪያን ሰጥቷል። እነዚህ መመሪያዎች በቤተክርስቲያን ውስጥ የተፈጠሩን አለመግባባት ለመፍታት የሚያስችሉ ናቸው (ማቴ. 18፡15-17 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። የቆሮንቶስ አማኞች ግን ከቤተክርስቲያን ውጪ ሄደው «በአረማውያን ፍርድ ቤት» ማለትም ክርስቲያን ባልሆኑ ጻኞች ፊት እርስ በርስ ይካሰሉ ነበር።

ጳውሎስ የማያምኑ ሰዎችን «አረማውያን» በማለት የጠራው ለምንድን ነው? ምክንያቱም ሰዎች ሁሉ በክርስቶስ እስካላመኑ ድረስ አረማውያን ናቸው (ሮሜ 3፡10)። አንድ ሰው «ጻድቅ» ወይም «የእማዚአብሔር ሰው» ተደርጎ የሚቆጠረው በክርስቶስ ሊያምን ብቻ ነው (ሮሜ 5፡11 ገላ. 2፡15-16 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ጳውሎስ አረማውያን በቅዱሳን ማለትም በአማኞች ላይ እንዴት መፍረድ ይችላሉ? በማለት ይጠይቃል። አማኞች

¹³ የፋሲካ በዓል አንዳንድ ጊዜ የቂጣ በዓል ተብሎ ይጠራል፤ «ቂጣ» ማለት «እርሾ የሌለበት» ማለት ነው።

የሚፈረድባቸው በመንፈሳዊ መለኪያ ብቻ ነው፤ ምክንያቱም «መንፈሳዊ ሰው በማንም አይመረመርም» (1ቆሮ. 2:15)።

እውሉስ በዚህ ቦታ ክርስቲያኖች የዳኞችንና የፍርድ ቤትን ውሳኔዎችን ሊያከብሩ አይገባም የሚል ነገር አልተናገረም። እውሉስ ራሱ ለባለሥልጣኖች ይገዛና ባለሥልጣኖችንም ያከብር ነበር (ሮሜ 13:1-7 ይመለከታል)። እውሉስ በዚህ ቦታ የሚናገረው በክርስቲያኖች መካከል የተከሰቱ አለመግባባቶች መዳኘት ያለባቸው በቤተክርስቲያን ውስጥ እንጂ በአረማውያን ፍርድ ቤት ውስጥ አይደለም።

2 «የእግዚአብሔር ሰዎች» (አማኞች) በዓለም ላይ ይፈርዳሉ።¹⁴ ክርስቲያኖች በዓለም ላይ የሚፈርዱ ከሆነ በወንድሞች መካከል በሚነሡ ጥቃቅን አለመግባባቶች ላይ መፍረድ ይገባቸዋል። አማኞች «በዓለም ላይ የሚፈርዱት» መቼ ነው? አማኞች በዓለም ላይ የሚፈርዱት ክርስቶስ በፍርድ ቀን ተመልሶ ሲመጣ ነው (ማቴ. 19:28፤ ራእ. 3:2 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

3 አማኞች «በመላእክትም» ላይ ይፈርዳሉ (2ኢጥ. 2:41 ይሁዳ 6 ይመለከታል)። እነዚህ የምንፈርድባቸው መላእክት የትኞቹ ናቸው? እነዚህ መላእክት ሰማያዊ ህልውና ያላቸው ናቸው። አንዳንድ መላእክት ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆነው ያገለግላሉ። አንዳንዶች ደግሞ እንደ ሰይጣንና እንደ ርኩሳን መናፍሰት ያሉት በእግዚአብሔር ላይ አመጹ፤ የእርሱም ተቃዋሚ ሆኑ (ራእ. 12:9 ይመለከታል)። በፍርድ ቀን እነዚህ ርኩሳን መላእክት (ርኩሳን መናፍሰት) ይፈረድባቸዋል። እውሉስ ለማለት የፈለገው እንዲህ ነው፡ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች አንድ ቀን ሰማያዊ ህልውና ባላቸው በመላእክት ላይ የሚፈርዱ ከሆነ በወንድሞች መካከል በሚያጋጥሙ ችግሮች ላይ በእርግጥ መፍረድ ይችላሉ።

4 እውሉስ በዚህ ቦታ ሲናገር የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ትላልቅ በሆኑ ጉዳዮች ማለትም በዓለምና በመላእክት ላይ መፍረድ ከቻሉ በቤተክርስቲያን ውስጥ «የተናፋ ሰዎች»¹⁵ ናቸው የሚባሉት እንኳን በሁለት ወንድሞች መካከል በሚያጋጥሙ ችግሮች ላይ መፍረድ ይችላሉ። ያም ሆነ ይህ በክርስቲያኖች መካከል ያለውን አለመግባባት ለመፍታት ከቤተክርስቲያን ውጪ በማያምኑ ዳኞች ፊት ከመቆም፤ በቤተክርስቲያን ውስጥ የተናፋ በሚባሉ ሰዎች ፊት መቆም ይቻላል።

በቤተክርስቲያን ውስጥ የተናፋ ሰዎች ናቸው የተባሉት እነማን ናቸው? እነዚህ ሰዎች ተራ ክርስቲያኖች ናቸው፤ እውሉስ በዚህ ቦታ የሚናገረው ትሑትና ያልተማሩ የቤተክርስቲያን ሰዎችን እያሰበ ነው። እነዚህ የተናፋ የሚባሉት ሰዎች እንኳን ከውጭ ዳኞች ይልቅ በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚከሰቱ አለመግባባቶችን ለመዳኘት ብቁዎች ናቸው።

5 የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በራሳቸው «ጥበብ» የሚታበዩ ሰዎች ናቸው። ከሐዋርያት ይልቅ ራሳቸውን ጥበበኛ አድርገው የሚመለከቱ ናቸው (1ቆሮ. 4:20)። ስለዚህ እውሉስ በአግባቡ ንግግር፤ ለመሆኑ በወንድሞች መካከል የሚፈጠረውን አለመግባባት መርምሮ መፍረድ የሚችል ጥበበኛ ሰው በመካከላቸው እንዴት አይኖርም? ይላቸዋል።

¹⁴ ይህ ዐረፍተ ነገር እውሉስ በ1ቆሮ. 5:12-13 ላይ «ከክርስቲያን ግንባር ውጪ ባሉት ሰዎች ላይ መፍረድ የክርስቲያኖች ሥራ አይደለም፤ በውጭ ባሉት ሰዎች ላይ የሚፈርድ እግዚአብሔር ነው» በማለት ከተናገረው ነገር ጋር የሚቃረን ይመስላል። ይሁንና እውሉስ በሞሪሪ 5 ላይ የሚናገረው በመጨረሻው ቀን ስለሚጠው ፍርድ ላይሆን በዚህ ምድር በሰዎች ላይ ስለሚተላለፈው ፍርድ ነው። እውሉስ በሞሪሪ 6 ላይ የሚናገረው ግን በዓለም መጨረሻ ስለሚጠው ፍርድ ነው።

አርግጥ ነው በመጨረሻው የፍርድ ቀን «የናው» ፈራጅ እግዚአብሔር ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር በሰዎች ላይ እንዲፈርድ ለክርስቶስ ስልጣንን ሰጥቶታል (ዮሐ. 5:22) ክርስቶስ ደግሞ አማኞች በዚህ የፍርድ ሂደት ውስጥ እንዲሳተፉ አድርጓል። እንግዲህ በዓለም ላይ የምንፈርደው በዚህ አሳብ መሠረት ነው።

¹⁵ በግሪኩ ቅጂ ላይ የዚህን ንባብ ይዘት ለመረዳት በጣም አስቸጋሪ ነው። እውሉስ በዚህ ቦታ ለማለት የፈለገውን ነገር አስመልክቶ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት ሁለት ዐቢይ ሐሳብ አላቸው። በዚህ ንባብ ላይ የሚሰጠው ግንኙኛውም አስተያየት የሚወስነው በምንጠቀመው የትርጉም ዓይነት ነው። የሐሳብ ልዩነቱ ያተኮረው እውሉስ በዚህ ቦታ ጥያቄ እየጠየቀ ነው ወይስ ትእዛዝ እየሰጠ ነው በሚለው ላይ ነው።

6 ክርስቲያን ወንድሞችን ወደ ፍርድ ቤት መውሰድ ትልቅ ስህተት ነው። እንዲህ ካደረግን ግን የወንድሞችን ጠላት ሆነናል። እንዲህ የምናደርግ ከሆነ ፍቅር ከወዴት ነው? ከወንድሞችን ጋር ከመካሰስ ይልቅ ከሱን መተውና ወንድሞችን እንዲረታ መፍቀድ በጣም የተሻለ ነው። እርግጥ ነው ለመረታት ፈቃደኛ መሆን እጅግ ያማል (ቁ. 7)። ይሁን እንጂ የክርስትና መንገድ እንዲህ ያለ ነው። ኢየሱስ፤ የማያምኑ ሰዎች ከሰሰው ፍርድ ቤት ቢያቆሙአቸው አትቃውሙአቸው በማለት አስተምሯል (ማቴ. 5:25; 39-41 ይመለከታል)። እውነቱ ይህ ከሆነ ክርስቲያን ወንድሞችን ወደ ፍርድ ቤት መውሰድና መከሰስ እንደምን መጥፎ ነገር ነው።¹⁶

7 አሁን እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎች ኃጢአት እምብርት ወደሆነው ጉዳይ ይሄዳል። እርሽ በርስ መካሰሳቸው የመጀመሪያው ኃጢአት ሲሆን እርስ በርስ፤ የተካሰሱበትን ነገር ለመፍታት የሄዱበት ቦታ ሁለተኛው ኃጢአት ነው። በእንዲህ ያለ ከስ ውስጥ መገኘታቸው የቆሮንቶስ ሰዎች ገና ድሮ በመንፈስ የተሸነፉ መሆናቸውን ያሳያል። በመካከላቸው እንዲህ ያለ ከስ መኖሩ ገና ያልበሰሉና ሥጋውያንም መሆናቸውን ያመለክታል። ከወንድሞቸው ጋር እርስ በርስ ሲካሰሱ በእርግጥ ወንድሞቸውን እየበደሉ ናቸው። ወንድሞቸውን በፍርድ ቤት አሸንፈው ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ኃጢአት በልባቸው ውስጥ አሸንፎአቸዋል። በፍርድ ቀን ዘላለማዊ የሆነ ነገር ከማጣት ይልቅ በዚህ ዓለም የቀረው ነገር ቢቀርብን ይሻላል።

8 ምንም እንኳ ወንድሞችን ቢያታልለንና ቢበድለንም ለከስ ወደ ፍርድ ቤት የምንሄድ ከሆነ እኛው መልሰን ወንድሞችንን «እናታልላለን» ደግሞም «እንበድላለን»። ምክንያቱም እንዲህ የምናደርግ ከሆነ ወንድሞችንን ይቅር እያልነውና እየወደድነውም አይደለም፤ ይልቁንም እያታልለንው ነው። ወንድሞችንን የማንወደውና ይቅር የማንለው ከሆነ እኛው መልሰን እየበደልነው ነው።

9-10 «ዐመፀኞች» የተባሉት እነማን ናቸው? (ቁ. 9) በቁጥር 1 ላይ «አረማውያን» ማለትም የማያምኑ ከተባሉት ጋር አንድ ናቸው። እነርሱም በቁጥር 9-10 ላይ የተጠቀሱ ሲሆን በኃጢአት ጸንተው የቀጠሉ ናቸው። እንዲህ ያሉ ሰዎች «የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም» (ገላ. 5:19-21 ይመለከታል)። ታዲያ በእግዚአብሔር መንግሥት ያለን ርስት ምንድን ነው? ደኅንነትና የዘላለም ሕይወት አይደለምን?

11 የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በአንድ ወቅት «ዐመፀኞች» ነበሩ፤ በቁ. 9-10 ላይ እንደተጠቀሰውም በአንድ ወቅት ኃጢአተኞች ነበሩ። አሁን ግን ነውር የሌለባቸው ሆነዋል። በክርስቶስ ባላቸው እምነትና በመንፈስ ቅዱስም ኅይል ተለውጠዋል፤ ታድሰዋል።

እንዴት ሊለወጡ ችሉ? በመጀመሪያ ከኃጢአታቸው «ታጠቡ»፤ ኃጢአታቸውን ከተናዘዙ በኋላ «በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምና በአምላካችን መንፈስ» ማለትም በመንፈስ ቅዱስና በውሃ ተጠመቁ (ማር. 1:41 7-8 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ከኃጢአታቸው ከታጠቡ በኋላ «ተቀደሱ»። ከዚያም በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት ሆኑ (2ቆሮ. 5:17 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። «ከተቀደሱ» በኋላ «ጸደቁ» ወይም በእግዚአብሔር ፊት ዳድቃን ተደርገው ተቆጠሩ (ቲቶ 3:3-7 ይመለከታል)።

በደኅንነታችን ውስጥ እነዚህ ሁሉ ነገሮች ተካተዋል። ይህንን ደኅንነት የተቀበልነው በእምነት አማካይነት በጸጋ ነው (ኤፌ. 8:2 እና ማብራሪያውን እንዲሁም ከአጠቃላይ መግለጫው ውስጥ «የደኅንነት መንገድ» የሚለውን ይመለከታል)።

እንግዲህ የቆሮንቶስ ሰዎችም ሆኑ እኛ «ከታጠብን፤ ከተቀደስንና ከጸደቅን» በኋላ ክርስቲያን ከመሆናችን በፊት እንኖር እንደነበረው ዓይነት እንዴት እንኖራለን? አዲስ

¹⁶ ክርስቲያን ባለና ሚስት በፍርድ ቤት ሊፋቱ ብናይ ነገሩ እግዚአብሔርን ምንኛ እንደሚያሳዝን እስቲ አስቡ!

ፍጥረት ከሆንን እንደ አዲስ ፍጥረት መኖር አለብን (ሮሜ 6:17-18)። ኤፌ. 4:1 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

የዝመታ ሥራ (6:12-20)

12 «ሁሉ ነገር (ከኃጢአት በስተቀር) ተፈቅዶልኛል» የሚለው አነጋገር በቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ዘንድ የተለመደ አነጋገር ነው። ምንም እንኳን አንዳንድ ድርጊቶች ኃጢአት ባይሆኑም ባንጸሩም ለማድረግ የተፈቀዱ ቢሆኑም ተፈቅዶል የተባለው ነገር ሁሉ ግን ሰውየውን የሚጠቅም አይደለም። ድርጊቱ ሰውየውንም ሆነ ወንድሙን ሊጎዳ ይችላል (ሮሜ 14:21፤ 1ቆሮ. 8:9፤ 1ዲጥ. 2:16 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

እውሉስ ሲናገር «ለማናቸውም ነገር ባሪያ ሆኑ አልገዛም» ይላል። እውሉስ ምንም ዓይነት ሥጋዊ ምኞት እንዲቆጣጠረው ወይም «እንዲገዛው» መንገድ አይከፍትለትም። በክርስቶስ አማካይነት ያገኘነውን ነጻነት የኃጢአት ወይም የሥጋ ምኞት ባሪያ ልናደርገው እንችላለን። በክርስቶስ ነጻነት ያገኘነው ለኃጢአት ሳይሆን እግዚአብሔርን ለማገልገል ነው (ሮሜ 6:18-22፤ ገላ. 5:13 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ስለዚህ ለኃጢአት ባሪያ ሆነን እንዳንገኝ እንጠንቀቅ (ዮሐ. 8:34 ይመለከታል)።

13 የቆሮንቶስ ሰዎች ሌላም አባባል አላቸው፤ «ምግብ ለሆድ፣ ሆድም ለምግብ ነው» ይህ አባባል ትክክለኛ አባባል ነው፤ በዚህ ምድር ስንኖር ሆድ የተሠራው ለምግብ ነው፤ ምግብም የተሠራው ለሆድ ነው። ነገር ግን በመንግሥተ ሰማይ ምግብም ሆነ ሆድ አያስፈልጉም፤ እግዚአብሔር «ምግብንም ሆድንም ያጠፋቸዋል»።

የቆሮንቶስ ሰዎች ግን እንዲህም ይሉ ነበር፡- «ሆድ የተሠራው ለምግብ እንደሆነ ሁሉ ሰውነትም የተሠራው ለግብረ ሥጋ ደስታ ነው»፤ ይህ አባባል ግን ትክክል አይደለም። እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማይ ሆዳችንን ያስወግደዋል፤ ነገር ግን ሰውነታችንን አያስወግደውም። ይልቁንም ሰውነታችንን ከክርስቶስ ጋር ያስነሣዋል (ቁጥር 14)።

ሰውነታችን የተሠራው ለግብረ ሥጋ ደስታ ወይም ለማንኛውም ነገር ደስታ አይደለም፤ ሰውነታችን የተሠራው እግዚአብሔርን ለማገልገል ነው። ሰውነታችን የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ነው (ቁጥር 19)። ስለዚህ የማንኛውም ደስታ (ምኞት) ባሪያ መሆን ማለት ሰውነታችንን መልሰን የኃጢአት ባሪያ ማድረግ ማለት ነው።

ምግብ ለሆድ፣ ሆድም ለምግብ እንደተፈጠረ ሁሉ የእኛም ሰውነት የተፈጠረው እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር የሰውነታችን መንፈሳዊ «ምግብ» ነው (ዮሐ. 6:54 ይመለከታል)።

14 እግዚአብሔር ከክርስቶስን አስነሣው፤ እንዲሁም እኛን ያስነሣናል። እግዚአብሔር የሚያስነሣው መንፈሳችንን ብቻ ሳይሆን ሰውነታችንንም ጭምር ነው (ሮሜ 6:5-8፤ 8:11፤ ኤፌ. 2:6፤ ፊል. 3:20-21 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

15 ሰውነታችን የክርስቶስ የአካል «ክፍል» ነው (1ቆሮ. 12:27)። ከአመንዝራ ሴት ጋር የምንተኛ ከሆነ የክርስቶስ አካል ክፍል መሆናችን ይቀርና የአመንዝራ ሴት አካል ክፍል እንሆናለን።

በቆሮንቶስ ከተማ አመንዝራ ሴቶች ተግባራቸውን የሚያከናውኑት በግሪኮች የፍቅር አምላክ ቤተ መቅደስ ውስጥ ነው። እንግዲህ አንድ ሰው ከአንዲት አመንዝራ ሴት ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ቢያደርግ ከአመንዝራ ሴት አምላክ ጋር አንድ ይሆናል፤ በሌላ አነጋገር ጣዖት አምላክ ይሆናል። እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አባባል ጣዖትን ማምለክ አመንዝራ እንደ መሆን ነው። አንድ ሰው ጣዖት አምላክ ከሆነ፤ እውነተኛውን አምላክ ትቶ ከሐሰት አማልክት ወይም ከአጋንንት ጋር ራሱን አስተባብሯል ወይም አንድ አድርጓል ማለት ነው (ሕዝ. 23:37፤ ሆሴ. 5:4)።

16 በግርብረ ሥጋ ግንኙነት ጊዜ ባልና ሚስት «አንድ ሥጋ» እንደሚሆኑ ሁሉ ከአመንዝራ ሴት ጋር የግብረ ሥጋ

ግንኙነት ያደረገ ሰውም ከአመንዝራ ሴት ጋር «አንድ ሥጋ» ይሆናል። እውሉስ በዚህ ቦታ ስለ ጋብቻ በዘፍ. 2:24 ላይ የተጻፈውን ይጠቅሳል (እውሉስ በዚህ ቦታ ሲናገር ይህ ሰውና ይህች አመንዝራ ሴት የግብረ ሥጋ ግንኙነት ስለፈጸሙ «ተጋብተዋል» ማለቱ አይደለም፤ ጨርሶ አልተጋቡም፤ ምክንያቱም እውነተኛ በሆነ ጋብቻ ውስጥ ባልና ሚስት አንድ የሚሆኑት በአካል ብቻ ሳይሆን በአላብና በመንፈስም ጭምር ነው)።

እውሉስ ለማለት የፈለገው እንዲህ ነው፡ በአንድ መንፈሳዊ አካል ከክርስቶስ ጋር አንድ የሆነ ሰው፤ እንደምን አድርጎ ነው ወደ አመንዝራ ሴት በመሄድ ከእርሷ ጋር አንድ አካል ለመሆን የሚዋከረው? እንዲህ ያለው ድርጊት አካላዊ ምንዝርና ብቻ ሳይሆን መንፈሳዊም ምንዝርና ነው።

17 አንድ ወንድና አንዲት ሴት በአካል አንድ እንደሚሆኑ ሁሉ፤ ክርስቶስም በመንፈስ ከእያንዳንዱ አማኝ ጋር አንድ ሆኗል።

18 ከዝመታ በስተቀር ሌሎች የኃጢአት ምኞቶች ሁሉ የሰውነት ወይም የአካል ክፍል ባልሆኑ ነገሮች እርካታን ሊያገኙ ይችላሉ። የአልኮልን ፍላጎት በአልኮል ወይም አልኮል በመጠጣት ማርካት ይቻላል። የህብትን ፍላጎት በገንዘብ ወይም ገንዘብ በመሰብሰብ ማርካት ይቻላል። ነገር ግን የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፍላጎትን ማርካት የሚቻለው ሰውነትን ለዚህ ነገር በማነሣሣት ነው። በመሆኑም ዝመታ ሰውነትን ያረከሳል፤ ምክንያቱም በግብረ ሥጋ ግንኙነት ጊዜ ሰውነት በኃጢአት ለአመንዝራ ሴት ተሰጥቷልና ነው። እውሉስ «ዝመታን የሚፈጽም ሰው በገዛ ሰውነቱ ላይ ኃጢአት ያደርጋል» ሲል እንዲህ ማለቱ ነው።

ስለዚህ ይላል እውሉስ «ከዝመታ ራቁ»። የዝመታ ፈተናን መቋቋም ብቻ በቂ አይደለም፤ ከዝመታ መሸሽም አለብን።

19 የዝመታ ሥራን የምንፈጽም ከሆነ፤ የምናረከሰው የገዛ ሰውነታችንን ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርንም ቤተ መቅደስ ጭምር ነው፤ ምክንያቱም የአንድ አማኝ ሰውነት ራሱ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነው። በምንሠራው ኃጢአት የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ «እናፈርሳለን?» ወይም እናጠፋለን? እንዲህ የምናደርግ ከሆነ እርሱም ያፈርሳናል (1ቆሮ. 3:16-17)።

በምንፈጽመው ዝመታ የምናፈርሰው የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ብቻ አይደለም፤ የመንፈስ ቅዱስን ቤተ መቅደስ ጭምር ነው፤ ምክንያቱም የእያንዳንዱ ክርስቲያን ሰውነት የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ የሆነውን ሰውነታችንን ልናረከስ ወይም ልናቆሽሽ አይገባም። እንዲህ የምናደርግ ከሆነ መንፈስ ቅዱስ ትቶን ይሄዳል፤ ምክንያቱም ቅዱስ ባልሆነ ስፍራ አያድርም (አይኖርም)።

ሰውነታችን የእግዚአብሔርና የእርሱም ቅዱስ መንፈስ ቤተ መቅደስ ነው፤ ስለዚህ ሰውነታችን የእግዚአብሔር ነው። እውሉስ ሲናገር «የራሳችሁ አይደላችሁም» ይላል። የቆሮንቶስ አማኞች፤ ሰውነታቸውን የራሳቸው አድርገው ይቆጥሩ ነበር፤ ስለዚህም በገዛ ሰውነታቸው ላይ ደስ ያስኛቸውን ነገር ለማድረግ እንደሚችሉ ያስቡ ነበር። እግዚአብሔር ለመንፈሳቸው እንጂ ለሰውነታቸው ምንም ደንታ የሌለው አድርገው ይመለከቱ ነበር። ነገር ግን በጣም ተሳስተዋል።

20 እግዚአብሔር ለሰውነታችን የሚጠነ ቀቀው ምን ያህል ነው? እግዚአብሔር ለሰውነታችን የሚጠነቀቅ መሆኑን በተግባር ያሳየው ሰውነታችንን በዋጋ በመግዛት ነው (1ቆሮ. 7:23 ይመለከታል)። እግዚአብሔር ለሰውነታችን የከፈለው ዋጋ ምንድን ነው? የከፈለው ዋጋ ደም ነው፤ የከፈለው ዋጋ የአንድ ልጁን የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ ወይም ሰውነት ነው (ማር. 10:45፤ ዮሐ. 1:29፤ 1ዲጥ. 1:18-19 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እግዚአብሔር በዋጋ ገዝተናል። ስለዚህ ሰውነታችንን፤ ሕይወታችንን ለእርሱ መስጠት አለብን (ሮሜ 12:1 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ሰውነታችንም ሆነ ሕይወታችን የእግዚአብሔር ነው። የሰውነታችን ክፍል በሙሉ የእኛ ሳይሆን የእግዚአብሔር ነው። ስለዚህ የሰውነት ክፍሎቻችንን እኛ እንደወደድን ሳይሆን እግዚአብሔር

እንደሚወድ ልንጠቀምባቸው ይገባል። በዚህ ዓለም ሕይወታችን አንድ ዓላማ፣ አንድ ግብ ብቻ አለው፤ ያም ዓላማና ግብ በሁለንተናችን ማለትም በሰውነታችን፣ በነፍሳችንና በመንፈሳችን እግዚአብሔርን ማከበር ነው።

ምዕራፍ 7

ስለ ጋብቻ የተሰጠ ትምህርት (7፡1-24)

1 የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ስለ ጋብቻ ያላቸውን አንዳንድ ጥያቄ ለእውሉስ ጽፈውለት ነበር፤ በዚህ ምዕራፍ እውሉስ ለጥያቄአቸው መልስ ይሰጣል።

እውሉስ እንዲህ በማለት ይጀምራል፡ «ሰው ሚስት ባያገባ? መልካም ነው።» እውሉስ እንዲህ ያለው ለምንድን ነው? እውሉስ እንዲህ በማለት የተናገረው አንድ ሰው እግዚአብሔርን ለማገልገል ሰፊ ጊዜ የሚኖረው ያለ ሚስት ሊሆን በመሆኑ ነው።

ነገር ግን አንድ ሰው ሲያገባ ለመቀመጥና ራሱንም ለመግዛት የሚችለው ከእግዚአብሔር ዘንድ የተለየ «ስጦታ» ሊቀበል ነው (ቁጥር 7)፤ ማለትም አንድ ሰው ሳያገባ ለመቀመጥ የተለየ ጥሪ ያስፈልገዋል። አያሌ ወንዶችና ሴቶች እንዲህ ያለው ስጦታ የላቸውም፤ ስለዚህ እንዲህ ያለው ስጦታ የሌላቸው ሰዎች ቢያገቡ የተሻለ ነው።

2 እግዚአብሔር ጋብቻን የመሠረተበት አንደኛው ምክንያት ዝሙትን ለመከላከል በማሰብ ነው። ሰዎች ሁሉ የግብረ ሥጋ ምቹትና ፍላጎት አላቸው። ነገር ግን እያንዳንዱ ሰው የራሱ ሚስት ወይም ባል ካለው በዝሙት የሚጠመዱበት ምንም ምክንያት የላቸውም። በዚህ ቁጥር ላይ እውሉስ እያንዳንዱ ሰው ማግባት አለበት የሚል ሃሳብ የለውም፤ እርሱ ራሱ ያላገባ ሰው ነው። እውሉስ ለማለት የፈለገው እንዲህ ነው፡ ያገባ ሰው የራሱ ሚስት ብቻ ትኩረት ያገባች ሴት የራሷ ባል ብቻ ይኮራት።

3-4 በቁጥር 3 ላይ «የጋብቻ ግዴታ» የሚለው አገላለጽ «የግብረ ሥጋ ግንኙነት» ማለት ነው። አንድ ጋብቻ፣ ያለ ግብረ ሥጋ ግንኙነት፣ ፍጹም ወይም ሙሉ ሊሆን አይችልም። የጋብቻ ትልቁ አገልግሎት አንድ ወንድና አንዳት ሴት በግብረ ሥጋ ግንኙነት አማካይነት እንደ አንድ አካል ወይም እንደ «አንድ ሥጋ» እንዲሆኑ ማስቻል ነው (ኤፌ. 5፡31)። በዚህም ምክንያት ባልና ሚስት በግብረ ሥጋ ግንኙነት አማካይነት እንዱ የሌላውን ፈቃድ በመፈጸም የጋብቻ ኅላፊነታቸውን መወጣት አለባቸው። በግብረ ሥጋ ግንኙነት ጉዳይ ላይ አንዱ ለሌላው መገዛት አለበት (ኤፌ. 5፡21)። ሰውነታቸውንም ለትዳር ጓደኛቸው ፈቃድ ማስገዛት አለባቸው። የሚስት ሰውነት የራሷ ብቻ ሳይሆን የባሏም ጭምር ነው፤ እንዲሁም የባል ሰውነት የራሱ ብቻ ሳይሆን የሚስቱም ጭምር ነው። በእነዚህ ደረጃ አንዱ የሌላው ነው።

በብዙ አገር ባሕል ውስጥ ሚስት የባል ንብረት ተደርጋ ትቆጠራለች። በእንዲህ ያሉ ንብረተሰቦች ውስጥ ሥልጣንና መብት ያለው ባል ነው። ሚስት ያላት «መብት» ባሏን ማከበር፣ መታዘዝና፣ ማገልገል ብቻ ነው። ሚስት እንደ ባሏ ነች። በእግዚአብሔር ዓይን ግን እንዲህ ያለው አስተሳሰብ (በርኅት) የእውነተኛ ጋብቻ ተቃራኒ ነው። እግዚአብሔር በወንድና በሴት መካከል ጋብቻን ሲመሠርት አላቡ እንዲህ አልነበረም (በአጠቃላይ መግለጫ ውስጥ «ክርስቲያኖዊ ጋብቻ» የሚለውን ይመለከታል)።

5 በጋብቻ ውስጥ ሚስት የግብረ ሥጋ ግንኙነት ለማድረግ ከፈለገች ባል ከአሳሷ ጋር መስማማት አለበት (በቂ ምክንያት ካልኖረ በስተቀር)። ባል የግብረ ሥጋ ግንኙነት ለማድረግ ከፈለገ ሚስት ከአሳቡ ጋር መስማማት አለባት። ባልና ሚስት በግብረ ሥጋ ግንኙነት አማካይነት የእርስ በርስ ፍላጎታቸውን ለመፈጸም ፈቃደኞች ካልሆኑ «አንዱ የሌላውን

መብት እየከለከለ ነው» ማለት ነው፤ ይህ ደግሞ ስህተት ነው። ባልና ሚስት አንዱ የሌላውን ፍላጎትና ምቹት ለመፈጸም ዘወትር ዝግጁዎች መሆን አለባቸው። በዚህ ምክንያት አንድ ባልና ሚስት እጅግ አስፈላጊ ካልሆነ በቀር ተለያይተው መኖር የለባቸውም። እውሉስ አንድ ባልና ሚስት ለተወሰነ ጊዜ ካልሆነ በቀር እርስ በርስ መከላከል ማለትም ከግብረ ሥጋ ግንኙነት መገታት እንደሌለባቸው አንድ ሁነኛ ምክንያት ይጠቅሳል፤ ያም ምክንያት የተለየ ጊዜ ወስደው በጸሎት ለመጠመድ ሊሉ መሆን አለበት።¹⁸ ለዚህ ምክንያት ሊሉ ከግብረ ሥጋ ግንኙነት የሚገቱ ከሆነ እንዲህ ማድረግ ያለባቸው «ለተወሰነ ጊዜና በስምምነት ብቻ» መሆን አለበት። አልያ ግን የግብረ ሥጋ ፍላጎታቸው እየናረ ሊመጣና የዝሙትም ፈተና ሊያሸንፋቸው ይችላል።

በብዙ አገሮች እንደሚታየው ባል ለረጅም ጊዜ ከሚስቱ ተለይቶ ለትምህርት ወይም ለሥራ ይሄዳል። እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ከሆነ ግን ይህ ፈጣኛ መልካም አይደለም። ባልና ሚስት ለረጅም ጊዜ ለመለያየት ሊያቅዱ፣ መለያየታቸው የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ካልተረዱ በስተቀር እንዲህ ያለ ውሳኔ ማድረግ የለባቸውም።¹⁹ ባል ወደ ሌላ ቦታ ለመሄድ የሚገደድ ከሆነ ግን ሚስት ባሏን ተከትላ እንድትሄድ የተቻለው ሁሉ መደረግ አለበት።

አንዳንድ ሰዎች እንደሚናገሩት የግብረ ሥጋ ግንኙነት የሚደረግበት ምክንያት ልጅ ለመውለድ ሊባል ብቻ ነው። እውሉስ በዚህ ቦታ በጋብቻ ውስጥ የግብረ ሥጋ ግንኙነት ለምን አስፈላጊ እንደሆነ ሁሉን ምክንያቶችን ይሰጣል። አንደኛው፣ የዝሙት ፈተናን ለመቀነስ ሲሆን፤ ሁለተኛው የትዳር ጓደኛዎች የግብረ ሥጋ ፍላጎታቸውን በማርካት ደስታንና ፍጹም አንድነትን እንዲያገኙ ነው።

6 እውሉስ «ይህን» የምላችሁ እንደ ምክር እንጂ እንደ ትእዛዝ አይደለም ይላል። «ይህን» ሊል በቁጥር 2 ላይ አንድ ወንድ ወይም አንዳት ሴት፣ የራሱ የሆነ ሚስት ይኮራው ወይም የራሷ የሆነ ባል ይኮራት በማለት የተናገረውን ነው። እውሉስ እያንዳንዱ ሰው ያገባ የሚል «ትእዛዝ» አልሰጠም። ነገር ግን እርሱ የሚለው በዝሙት ከመውደቅ ለመዳን ብዙ ሰዎች ማግባት አለባቸው ነው። እውሉስ በቁጥር 1 ላይ አንድ «ሰው ሚስት ባያገባ መልካም ነው» በማለት ከተናገረ በኋላ በቁጥር 6 ላይ ይህን የምለው «አንድ ምክር» ነው ይላል፤ ማለትም ጋብቻ ለብዙ ሰዎች አስፈላጊ ነገር ነው ይላል።

7 እውሉስ እንዲህ ሊል ይጽፋል፡ «ሰው ሁሉ እንደ እኔ ሚስት ሳያገባ ቢኖር በወደድሁ ነበር»። እውሉስ ይህን የሚመኝው ያላገቡ ሰዎች ብዙ ጊዜአቸውንና ጉልበታቸውን ክርስቶስን በማገልገል ማሳለፍ ስለሚችሉ ነው። «ነገር ግን እያንዳንዱ እግዚአብሔር የተለየ ስጦታ ሰጥቶታል»። እውሉስ ራሱን የመግዛት «ስጦታ» አለው፤ በዚህም ምክንያት ሚስት ማግባት አላስፈለገውም። ሌሎች ደግሞ የተለየ ስጦታ አላቸው። ለምሳሌ ያገቡ ሰዎች ልጆቻቸውን በሚገባ የማሳደግ «ስጦታ» ወይም እንግዶችን የመቀበል ስጦታ ሊኖራቸው ይችላል።

8 እውሉስ በዚህ ቦታ ሳያገቡ መኖር «መልካም» ነው የሚለውን የቁጥር 1 አሳብ መልስ ይደግመዋል።

እውሉስ ራሳቸውን የመግዛት ስጦታ ያላቸው ሰዎች ሳያገቡ እንዲኖሩ እንደገና ያበረታታል፤ «እንደ እኔ» በማለትም ይናገራል። እውሉስ ከዚህ በፊት ያገባ ሰው ስለመሆኑ ወይም ስላለመሆኑ ምንም የሚታወቅ ነገር የለም።

¹⁸ በርካታ ሰዎች እንደሚሉት ሚስት በወር አበባ ላይ በምትሆንበት ጊዜ ከግብረ ሥጋ ግንኙነት መገታት አለባቸው (ዘሌ. 15፡19-24፤ 18፡19)። እንዲህ ማለት ግን ሚስት በወር አበባ ላይ በምትሆንበት ጊዜ ባልና ሚስት ተለያይተው መኖር አለባቸው ማለት አይደለም። ከዚህ በተጨማሪ ሴት የወር አበባ በምታደባት ጊዜ የግብረ ሥጋ ግንኙነትን የሚከለክለው የብሉይ ኪዳን ሕግ በክርስቲያኖች ላይ ተፈጻሚነት የለውም። እንዲህ ያሉ የመንጃት ሕጎች በክርስቶስ ተደምስሰዋል (ተሸረዋል)።

¹⁹ ባል የብሔራዊ ውትድርና ግዴታ ካለበት ግዴታውን መወጣት ይኖርበታል። ወጣቱ ወንዶች በአብዛኛው ውትድርና የሚቀጠሩት ለገንዘብ (ወይም ለእንጂራ) ሲሉ ነው። እንዲህ ዓይነት አስገዳጅ ሁኔታ ሲፈጠር ክርስቲያን ባሉት ወደ ውሳኔ ከመሄዳቸው በፊት ከእግዚአብሔር ግልጽ ምሪት ማግኘት ይኖርባቸዋል። ለገንዘብ ወይም ለእንጂራ ሲባል ግን ጋብቻን ከአደጋ ላይ መጣል የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም።

¹⁷ «ሚስት ባያገባ» የሚለው ፈንታ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ፊሪትን ባይነካ፣ የሚሉ ታላት ይጠቀማሉ፤ ይህ የግሪኩ ቃል፤ ቃል በቃል ፍች ነው። ትርጉማቸው ግን አንድ ነው።

አይሁድ ወንዶች ሁሉ ሚስት ያገባሉ፤ ጳውሎስ ደግሞ ደንበኛ አይሁድ ነው። ጳውሎስ ከዚህ በፊት አግብቶ ሊሆንና ሚስቱ ግን ሞታበት ሊሆን ይችላል። አሁን በእርግጠኛነት መናገር የምንችለው ነገር ቢኖር ጳውሎስ ይህንን መልእክት በሚጽፍበት ወቅት ያላገባ ሰው መሆኑን ነው።

በዚህ ቁጥር ላይ «ያላገባ» የሚለው ቃል ሦስት ፍቺዎች አሉት። አንደኛው፤ ከዚህ በፊት ጨርሶ ያላገባን ሰው ያመለክታል። ሁለተኛው፤ ከዚህ በፊት ያገባና ሚስቱ የሞተችበትን ሰው ማለትም መበለት የሆነን ሰው ያመለክታል። ሦስተኛው፤ ከሚስቱ ጋር የተፋታን ሰው ወይም ከባለ ጋር የተፋታችን ሴት ሊያመለክት ይችላል።²⁰ ጳውሎስ በዚህ ቦታ የሚያስበው ምናልባት የመጀመሪያውን ፍቺ ሳይሆን አይቀርም፤ ምክንያቱም ባሎቻቸው የሞቱባቸው ሴቶችን (ሁለተኛውን ፍቺ) ለባቸው ይጠቅሳልና ነው።

9 ጳውሎስ «ራሳቸውን መቆጣጠር ለማይችሉ ሳላገቡና ባሎቻቸው ለምቱባቸው ሴቶች» በሥጋ ምኞት ከመቃጠል ይልቅ ማግባት ይገባል በማለት ይመከራል። ማለትም ራስን የመቆጣጠር ስጦታ የሌላቸው ሰዎች ማግባት አለባቸው። ይህ ምክር ወንዶችንም ሴቶችንም ይመለከታል።

«በሥጋ ምኞት መቃጠል» የተፈጥሮ ግዴታ ነው። በራሱ ግን ኃጢአት አይደለም። ሆኖም እንዲህ ያለው ምኞት ሳይረካ ከቀረ ወደ ፈተና ከዚያም ወደ ኃጢአት ሊያመራ ይችላል። ስለዚህ አንድ ሰው እንዲህ ያለው ምኞት ዘወትር ሲያቃጠው እንዲኖር ማድረግ የለበትም፤ ይልቁንም ማግባት ይኖርበታል።

10-11 ጋብቻ እስከ ዕድሜ ልክ ጸንቶ የሚኖር ነው፤ ይህን ትእዛዝ የሰጠው ክርስቶስ ነው (ማር. 10፡6-9)። «ያገባች ሴት ከባልዋ አትለይ» (ቁጥር 10)። «እንዲሁም ባል ሚስቱን አይፍታ» (ቁጥር 11)። ነገር ግን ከሁለት አንዱ ሌላውን ወገን ከፈታ (ወይም ከሌላው ወገን ተለይቶ የሚኖር ከሆነ) ለመታረቅ የሚቻላቸውን ሁሉ ማድረግ ይኖርባቸዋል። ይህ የማይቻል ከሆነ ሁለቱም ሳያገቡ መቀመጥ አለባቸው። ፍቺ የፈጸሙ ሰዎች እንደገና ማግባት የሚችሉት በሁለት ምክንያት ብቻ መሆኑን በመጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ተጠቅሷል። አንደኛው ምክንያት ባል ወይም ሚስት አመንዝረው ሲገኙ ያላመነዘረው ወገን እንደገና ማግባት ይችላል (ማቴ. 5፡32)። ሁለተኛው ምክንያት ባል ወይም ሚስት በሞት ቢለዩ በሕይወት ያለው ወገን እንደገና ማግባት ይችላል (ሮሜ 7፡3፤ 1ቆሮ. 7፡39)። እነዚህ ሁለት ምክንያቶች ከሌሉ ፍቺ የፈጸሙ ሰዎች እንደገና ማግባት አይችሉም፤ ከእነዚህ ሁለት ምክንያቶች ውጭ እንደገና ማግባት ግን ማመንዘር ነው።²¹

12-13 በዚህ ቦታ ጳውሎስ ወደ ሌላ ርዕስ ጉዳይ ይሸጋገራል። ይህም ርዕስ ጉዳይ በጋብቻ ውስጥ አንደኛው የትዳር ንደኛ ያመነ፤ ሌላው ደግሞ ያላመነ የሆነበትን ሁኔታ የሚመለከት ነው።

በቁጥር 12 ላይ ጳውሎስ «ለሌሎቹ» ሐሳቡን አስታውቋቸዋል። ለሌሎቹ የተባሉት ያላመኑ የትዳር ንደኛ ያላቸው ናቸው። ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ርዕስ ጉዳይ ላይ ያስተማረውና የተጻፈ ምንም ነገር የለም። ምክንያቱም ኢየሱስ በምድር ላይ የነበረው አገልግሎት የቆየው ለሦስት ዓመታት ብቻ ነው፤ ይህ «የቅይጥ ጋብቻ» ጉዳይ እርሱ በነበረበት ዘመን ተነስቶ ሳይሆን ይችላል፤ ይህ ባይሆን እንኳን የብዙ

ሰዎች ችግር ሳይሆንም ይችላል። ስለዚህ ኢየሱስ በዚህ ጉዳይ ላይ ለማስተማር የነበረው አጋጣሚ ጥቂት ነበር። ለዚህም ነው ጳውሎስ በዚህ ክፍል ውስጥ እንደ ሐዋርያነቱ በራሱ ሥልጣን የሚናገረው። ጳውሎስ ሲናገር «ጌታ ሳይሆን እኔ ራሴ የምለው እንዲህ ነው» ብሏል። ጳውሎስ ይህንን የሚናገረው በመንፈስ ቅዱስ ሥልጣን ነው (ቁጥር 40)፤ ምክንያቱም ጳውሎስ በአዲስ ኪዳን ውስጥ የሚገኙ መልእክቶቹን ሁሉ የጻፈው በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ ነው።

ጳውሎስ በቅይጥ ጋብቻ ላይ የሰጠውን ትምህርት (አንድ የትዳር ንደኛ ብቻ ያመነ የሆነበትን ጉዳይ) ከመመልከታችን በፊት ጳውሎስ አንድ ክርስቲያን፤ ክርስቲያን ያልሆነን ሰው ሊያገባ አይችልም በማለት የተናገረውን ነገር በጥሞና መመልከት አለብን (2ቆሮ. 6፡14)።

አንድ ያገባ ሰው ግን ከዓመታት በኋላ አማኝ ቢሆን ምን ማድረግ አለበት? የጳውሎስ መልስ እንዲህ የሚል ነው። ክርስቲያን ያልሆነው ወገን ክርስቲያን ከሆነው ወገን ጋር አብሮ ለመኖር ከፈለገ፤ ክርስቲያን የሆነው ወገን ክርስቲያን ያልሆነውን ወገን ሊፈታ አይገባም። እንዲህ ያለው ጋብቻ በእግዚአብሔር ፊት አሁንም የተቀደሰ ነው።

14 «ምክንያቱም ክርስቲያን ያልሆነ ባል፤ ክርስቲያን በሆነች ሚስቱ ምክንያት እግዚአብሔር ይቀበላዋል። ክርስቲያን ያልሆነች ሚስትም፤ ክርስቲያን በሆነው ባልዋ ምክንያት እግዚአብሔር ይቀበላታል።» እንዲህ ሲባል ክርስቲያን ያልሆነው ወገን ደኅንነትን ይቀበላል ማለት አይደለም። ነገር ግን ክርስቲያን ያልሆነው ወገን የሚያሳየው ንጽሕናና ቅድስና ክርስቲያን ባልሆነው ወገንና በልጆቻቸውም ላይ ሊንጸባረቅ ይችላል። እግዚአብሔር ክርስቲያን ለሆነው ወገን የሰጠው መንፈሳዊ በረከት ክርስቲያን ላልሆነው ወገንና ለልጆቻቸውም እንዲያውም በቤታቸው ላሉ ሁሉ ሊተርፍ ይችላል (ዘፍ. 7፡7፤ 39፡4-5)።

«ልጆቻችሁ . . . የተቀደሱ ናቸው።» እንዲህ ሲባል ልጆች በወላጆቻቸው እምነት ምክንያት ወዲያውኑ ይድናሉ ማለት አይደለም። አንድ ሰው መዳን የሚችለው ሲያምንና በመንፈስ ቅዱስም ዳግም ሲወለድ እንደሆነ በሚገባ እናውቃለን (ዮሐ. 3፡3)። ከላይ የተጠቀሰው ሀረፍተ ነገር ትርጉም ግን እንዲህ የሚል ነው። ክርስቲያን ከሆኑ ወላጆች የተወለዱ ልጆች (ለላው ቀርቶ ከአንድ ክርስቲያን ወላጅ የተወለዱ ልጆች) በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ ተወልደዋል። ይሁን እንጂ ነገሩ እንዲህ ቢሆንም እንኳ ካደጉ በኋላ በክርስቶስ ማመን ያስፈልጋቸዋል። ማንም ሰው ክርስቲያን ሆኖ አልተወለደም፤ አንድ ሰው የሚድነው በእናቱ ወይም በእባቱ እምነት አማካይነት ሳይሆን በራሱ እምነት አማካይነት ብቻ ነው።

15 ክርስቲያን ያልሆነው ወገን መለየት ቢፈልግ ክርስቲያን የሆነው ወገን መለየት የፈለገው ወገን እንዲለይ ማድረግ አለበት። ለምን? ምክንያቱም እግዚአብሔር ባልና ሚስት በሰላም እንዲኖሩ ይፈልጋል። ክርስቲያን ያልሆነው ወገን ክርስቲያን ከሆነው ወገን ጋር ዘወትር የሚጋጭ ከሆነ ጋብቻው መፍረስ አለበት። እግዚአብሔር ብጥብጥ በስፈንበት ጋብቻ ደስ አይሰኝም። ክርስቲያን ያልሆነው ወገን መለየት ከፈለገ ክርስቲያን የሆነው ወገን «በምንም ዐይነት ግዴታ አይያዝም»። ብዙ ክርስቲያኖች እንደሚሉት ጳውሎስ በዚህ ቦታ ለማለት የፈለገው፤ ክርስቲያን የሆነው ወገን እንደገና የማግባት መብት መብት አለው። ነው ይላሉ። ምክንያቱም «የሚያምን ባልም ሆነ ሚስት በምንም ዐይነት ግዴታ አይያዝም»።

16 ክርስቲያን የሆነው ወገን ክርስቲያን ያልሆነው ወገን ወደ እምነት እንዲመጣና ደኅንነትንም እንዲቀበል ዘወትር መጸለይና ተስፋ ማድረግ አለበት (1ጴጥ. 3፡1-2 ይመለከታል)። ነገር ግን እርቅ ሊወርድ የማይችል ከሆነ ክርስቲያን የሆነው ወገን ክርስቲያን ያልሆነውን ወገን አብሮት እንዲሆን ማስገደድ የለበትም።

17 ጳውሎስ አሁን አንድ አጠቃላይ መመሪያ ለእያንዳንዱ ሰው ይሰጣል፤ «እያንዳንዱ እግዚአብሔር በሰጠው ስጦታና እግዚአብሔር በጠራው ጊዜ በነበረበት ሁኔታ ይነረው»። ምንም እንኳን ክርስቲያን በሆነን ጊዜ በመንፈስ የተለወጠን (የታደሰን) ቢሆንም ይህ ማለት ግን ማሳሰቢያ

²⁰ «ሳላገቡ» የሚለው ቃል የተፋቱ የሚል ትርጉምም ስላለው አንዳንድ ክርስቲያን ሊቃውንት እንደሚሉት ጳውሎስ በቁጥር 9 ላይ የተፋቱ ሰዎች በአንዳንድ ሁኔታዎች ውስጥ እንደገና ማግባት ይችላሉ በማለት አስተምሯል። ይሁን እንጂ በቁጥር 11 ላይ ጳውሎስ ሲናገር የተፋታች ሴት «ባታገባ ለብቻዋ ትኑር፤ ወይም ከባልዋ ጋር ትታረቅ» ይላል (ማቴ. 5፡32) ማር. 10፡6-12 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

²¹ አንዳንድ ክርስቲያኖች እንደሚሉት አንድ ፍቺን የፈጸመ ሰው እንደገና ማግባት የሚችልበት ሌሎች ሁኔታዎችም አሉ። አንደኛው ሁኔታም በቁ. 15 ላይ ተገልጿል ይላሉ። ይሁን እንጂ በቁ. 15 ላይ የተጠቀሰው ሁኔታ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በግልጽ ተብራርቶ አልተጻፈም። እኛ ለማለት የምንፈልገውን ነገር እንዲሉን ቅዱሳት መጻሕፍቶችን ወደ እኛ አላብ ማጣመም የለብንም። ርዕስ ጉዳዩ ግን ውስብስብ ከመሆኑም በላይ እውነተኛ ክርስቲያን ሊቃውንትም የተለያዩበት ነው። ለተጨማሪ ማብራሪያ በአጠቃላይ መግለጫው ውስጥ «ክርስቲያኖች ጋብቻ» የሚለውን ይመለከታል።

ኢኮኖሚያዊ ሁኔታዎቻችን እንዲለወጡ ተስፋ ማድረግ አለብን ማለት አይደለም።²² ለምሳሌ አንድ ሰው በክርስቶስ የሚኖረው ጊዜ ማለትም በተጠራ ጊዜ (ቁጥር 18) ያገባ ሰው ከሆነ የሚቻለው ቢሆን ካገባው ሰው ጋር ጸንቶ ይቀጥል። አንድ ሰው በመጀመሪያ ሲያምን «የተገረዘ» (እይሁዳዊ) ከሆነ እይሁዳዊ እንደሆነ ይቀጥል (ቁጥር 18)። አንድ ሰው ባሪያ ከሆነ ባሪያ እንደሆነ ይቀጥል (ቁጥር 21)።

18-19 በዚህ ምድር ያለን ቦታ ምንም ቢሆን ምን፡ ቁም ነገሩ ለእግዚአብሔር ታዛዥ ሆኖ መገለቁ ነው። ጳውሎስ ሲጽፍ «ዋናው ነገር የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መፈጸም ነው» ያለል (ቁጥር 19)። አንድ ሰው ያገባ ቢሆን ወይም ያላገባ፡ የተገረዘ ቢሆን ወይም ያልተገረዘ፡ ባሪያ ቢሆን ወይም ነፃ ሰው ምንም የሚያመጣው ለውጥ የለም (ገላ. 3፡28፤ 5፡6፤ 6፡15 ይመለከታል)። ዋናው ነገር የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንድንፈጽምና ልጁንም ኢየሱስ ክርስቶስን እንድንወድና እንድንታዘዝ መጠራታችን ነው (ዮሐ. 14፡21)።

20-21 እግዚአብሔር ውጫዊ ሁኔታችንን ዘወትር ለመለወጥ ይቻላል። ይህን ለማድረግ ምንም ችግር የለበትም። ያላገባን ከሆንንና ክርስቲያን ከሆንን በኋላ ባል ወይም ሚስት የምንፈልግ ከሆነ እግዚአብሔር የምንፈልገውን ነገር ያዘጋጅናል። ባሪያ ከሆንን እግዚአብሔር ነፃ ሊያወጣን ይችላል። ነገር ግን በራሳችን ጉልበት ወይም በራሳችን ፈቃድ ያሳስበትን ሁኔታ ለመቀየር መሞከር የለብንም። ይልቅም የእግዚአብሔርን ምሪትና ጊዜ በትዕግስት መጠባበቅ አለብን (ቁጥር 20፡24)። እኛ የተሻለ ነው ብለን ከምናደርገው ነገር ይልቅ እግዚአብሔር ለእኛ የሚሆነውን ነገር ያውቃል፤ ደግሞም እርሱን በዘለለ የሚያከብረውን ነገር ያውቃል። እኛ ያለን አንድ ተግባር ብቻ ነው፡ ይኸውም ለተጠራንበትን ጥሪ ተገቢ የሆነውን ሕይወት መኖር ነው (ኤፌ. 4፡1)።

22 ውጫዊ ሁኔታችን ማለትም ያገባን ብንሆን፡ የተገረዘን ብንሆን ወይም ባሪያዎች ብንሆን ምንም ዋጋ የለውም። ዋናው ነገር እኛ የክርስቶስ መሆናችን ነው። ከዚህ የሚበልጥ ምንም ነገር የለም። በክርስቶስ የሚያምን ባሪያ «በጌታ ነፃነትን አግኝቷል»። እንዲህ ያለው ሰው በእርግጥ ነፃ ሰው ነው (ዮሐ. 8፡31-32፤ 36 ይመለከታል)። ከሌላ አቅጣጫ ነገሩን ብንመለከተው በክርስቶስ የሚያምን ነፃ ሰው «የክርስቶስ ባሪያ» ነው። ስለዚህ በውጫዊ ነገራችን ስንታይ ባሪያ ብንሆን ወይም ነፃ ሰው፡ በውስጣዊ ነገራችን ግን የክርስቶስ ነን።

23 ክርስቶስ አንድ ጊዜ ከገዛን በኋላ የእርሱ «ባሪያዎች» ነን። በውጫዊ ነገራችን ስንታይ የሌላ ሰው ባሪያ ወይም አገልጋይ ብንሆንም በውስጣዊ ነገራችን ግን የክርስቶስ ነን። በመሆኑም ከማንም በላይ እርሱን መታዘዝ አለብን። እውነተኛ ጌታችን እርሱ ብቻ ነውና።

ክርስቶስ ገዝቶናል። ጳውሎስ በነበረበት ዘመን ባሪያዎች እንደ ንብረት ወይም እንደ ከብት ይገዙ እንደነበር ሁሉ እኛም በክርስቶስ ተገዝተናል። ክርስቶስ ለእኛ የከፈለው ዋጋ ምንድን ነው? ዋጋው የገዛ ደሙ ነው። የገዛ ሕይወቱ ነው (1ቆሮ. 6፡20፤ 1ጴጥ. 1፡18-19 ይመለከታል)።

24 ጳውሎስ በዚህ ቦታ በቁጥር 20 ላይ የተናገረውን እንደገና ይደግመዋል።

ጨርሶ ስላላገቡ ሰዎች የቀረበ ጥያቄ (7፡25-40)

25 ከዚህ በፊት ጨርሶ ያላገባ ሰው ወይም ያላገባች ሴት በግሪክ ቋንቋ ልጃገረድ ወይም ደናግል ይባላሉ።²³ በመሆኑም በቁጥር 25-28 ላይ ጳውሎስ የሚናገረው ደናግል ስለሆነ ወንዶችና ሴቶች ነው ማለት እንችላለን።

²² ማኅበራዊና ኢኮኖሚያዊ ሁኔታዎችን ክርስቲያን ከሆንን በኋላ ሊሻሻሉ ይችላሉ። እንዲህ የሚሆነው ግን ሁልጊዜ አይደለም። እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ የበለጠ መንፈሳዊ በረከትን ሊሰጠን ሲያስብ ሥጋዊ በረከቶችን ይይዝብናል።

²³ ጳውሎስ መልእክቶቹን ሁሉ የጻፈው በግሪክ ቋንቋ ነው።

26 ጳውሎስ «አሁን ያለንበት ጊዜ የችግር ጊዜ» ነው ሲል በአዲስ ኪዳን ዘመን ይኸውም በሮማውያን ግዛት ውስጥ በክርስቲያኖች ላይ ደደርሰ የነበረውን ታላቅ መከራና ችግር መጥቀሱ ነው። ጳውሎስ በእንዲህ ያለው አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ሳያገቡ በብቸኝነት መኖር መልካም ነው በማለቱ ይመክራል። ሰዎች መከራን በቀላሉ መሸከም የሚችሉባቸው የሚጨነቁለት ሚስት ወይም ልጅ ሳይኖራቸው ሊቀር ነው።

27 ሰዎች በተቻላቸው ሁሉ ባሉበት ሁኔታ መሆንን መልመድ አለባቸው። ደግሞም እግዚአብሔር ባስቀመጣቸው ቦታ መሆንን መቀበል አለባቸው።

28 ማንም ሰው ለማግባት ቢፈልግ ያግባ፤ አንድ ሰው እንዲህ ቢያደርግ ድርጊቱ ኃጢአት አይሆንበትም። ነገር ግን ያገቡ ሰዎች ካላገቡ ሰዎች ይልቅ በብዙ ነገር ይጨነቃሉ፤ ለምሳሌ የት እንደሚኖሩ፤ ለቤተሰባቸው የሚያስፈልጋቸውን ነገር እንዴት እንደሚያዘጋጁ ወዘተ. . . ። ያገባች ሴት ሌላ ተጨማሪ ችግር ይገጥማታል፤ ይኸውም ልጅ በምትወልድበት፤ በምታሳድግበትና በባሏም ሥልጣን ስር በምትሆንበት ጊዜ ነው። ጳውሎስ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በእንዲህ ያለው ሁኔታ ውስጥ ለማግባት ከመነሣታቸው በፊት ሁለት ጊዜ እንዲያስቡ ይመክራቸዋል።

29-31 ጳውሎስ ክርስቲያኖች ውጫዊ ሁኔታዎቻቸውን ለመለወጥ መምከር የለባቸው በማለት የተናገረበት ምክንያት «ዘመኑ አጭር» በመሆኑ ነው። «ዘመኑ አጭር» የሚለው የጳውሎስ አነጋገር ሁለት ፍቺ ሊኖረው ይችላል። አንደኛው በዚህ ዓለም ያለን ሕይወት አጭር ነው፤ ሁለተኛው የዚህ ዓለም ዕድሜ አጭር ነው (ሮሜ 13፡11-12 ይመለከታል)። የትኛውንም ፍቺ ብንመርጥ አንድ ነገር ግን ግልጽ ነው። ይኸውም በአጭር ጊዜ ወይም ዓመት ውስጥ በዚህ ዓለም ያለን ሕይወት ያበቃል፤ ይህ ደግሞ ለእኛ «የዓለም መጨረሻ» ይሆናል። ምክንያቱም ከዚህ በኋላ በዓለም ፍጻሜ የሚጠብቀን የመጨረሻው ፍርድ ነው።

ስለዚህ ለማንኛችንም ቢሆን ዘመኑ አጭር ነው። በአጭር ዓመታት ውስጥ በክርስቶስ የምናምን ሁሉ ይህንን ዓለም ተለይተን ከእርሱ ጋር ለመሆን እንሄዳለን። እንግዲህ ለምድን ነው በምድር ስላለን ውጫዊ ሁኔታ የምንጨነቀው? (ማቴ. 6፡31-33፤ ማር. 4፡19፤ ቆላ. 3፡2 ይመለከታል)። ለምሳሌ በመንግሥተ ሰማይ አናገባም (ማቴ. 22፡30)። ስለዚህ ሰው ወይም ሚስት ያለን ሰዎች ከእንግዲህ ወዲህ «ባል ወይም ሚስት እንደሌለን» ሆነን እንኑር። ማለትም በዚህ ምድር ስንኖር ለጋብቻ ይሄን ያህል መጪኔን የለብንም። ይልቁንም በዚህ ምድር ስንኖር የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለመፈጸም እንትጋ (ቁጥር 19)።

ልክ እንዲሁ በዚህ ምድር «የምናዝን» ወይም «የምንደስት» ቢሆን ይህም ዋና ነገር አይደለም። በአጭር ጊዜ ውስጥ ይህንን ዓለም ተለይተን እንሄዳለን፤ በመሆኑም በኢየሱስ የሚያምኑ ሁሉ አንድ ቀን ደስ ይላቸዋል፤ እእርሱ የማያምኑ ደግሞ ሐዘን ይገጥማቸዋል። እንግዲህ በዚህ ምድር የሚያዝኑ ሆነ የሚደሰቱ፤ ሐዘናቸውና ደስታቸው ፈጥሮ እንደሚያልፍ ሊረዱ ይገባል። ማለትም «የሚያዝን እንደ ማያዝን፤ የሚደስት እንደማይደስት ሆኖ ይኑር» (ቁጥር 30)።

ደግሞም «ቦታ የሚገዛ» ለረጅም ጊዜ ሊያስቀምጥ እንደማይችል እያወቀ ይግዛ፤ ሀብትን ለራሳችን ማከማቸት እንደማንችል መገንዘብ አለብን (ማቴ. 6፡19-21፤ ሉቃ. 12፡16-21 እና ማኅበራሪያውን ይመለከታል)። ወደዚህ ዓለም የመጣነው ባይ እጃችንን ነው፤ ከዚህም ዓለም የምንሄደው ባይ እጃችንን ነው (ኢዮ. 1፡21)።

ደግሞም «በዓለም ሀብት የሚጠቀም» ሙሉ «በሙሉ እንደማይጠቀምበት» ማለትም ሙሉ በሙሉ በዓለም ሀብት እንደማይዋጥ ሆኖ ይኑር። በሌላ አነጋገር የዓለምን ሀብት እንደ መልካም መጋቢ በማስተዋል እንጠቀምበት። በዓለም ሀብት እንጠቀም፤ ነገር ግን የዓለም ሀብት እኛን አይጠቀምብን። ዓለም በእጃችን ነው፤ ነገር ግን ዓለም በልባችን አይሁን (ዮሐ. 2፡15-17 ይመለከታል)። «ምክንያቱም የአሁኑ ዓለም ሁኔታ አላፊ ነው» (ቁጥር 31)።

32-34 በእነዚህ ሦስት ቁጥሮች ላይ ጳውሎስ «ሳያገቡ በብቸኝነት መኖር» ያለውን ጠቀሜታ ይናገራል። ያላገባ ወንድ ወይም ያላገባች ሴት ሥራ ክርስቶስን ማገልገል ብቻ

ነው። ያገቡ ወንዶች ወይም ሴቶች ክርስቶስንና የትዳር ጓደኛቸውን የማገልገል ኅላፊነት አለባቸው። ያገቡ ሰዎች ሐሳብ በሁለት የተከፈለ ነው። ይህ በራሱ ኃጢአት አይደለም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ላገቡ ሰዎች ኅላፊነት ሰጥቷል፤ ያም ኅላፊነት አንዱ ሌላውን ማገልገልና እግዚአብሔር የሰጣቸውን ልጆች በሚገባ ማሳደግ ነው። በእውሉስ አስተያየት ግን ሳያገቡ በብቸኝነት መኖር መልካም ነው፤ ምክንያቱም ሐሳባቸው ሁሉ ጌታን ለማገልገል የተሰጠ ይሆናል።

35 ይሁን እንጂ እውሉስ ለቆሮንቶስ አማኞች ይህንን የሚላቸው «ሊያጠምዳቸው» ፈልጎ አይደለም። የፈለገ ሊያገባ፣ ያልፈለገ ደግሞ ላያገባ ይችላል፤ እውሉስ ቀንበር አልጫነባቸውም። ነገር ግን ትልቁ ዓላማቸው «አሳባቸው ሳይባከን በሙሉ ልባቸው ጌታ ኢየሱስን ማገልገል» መሆን አለበት። በአንድ በኩል አንድ ሰው ለማግባት ከፈለገ፣ ሳያገባ በብቸኝነት መኖሩ መልካም ነው፤ አልያ ጋብቻ ለጌታ የተሰጠ ሕይወት እንዳይኖረው መሰናክል ሊሆንበት ይችላል። በሌላ በኩል ደግሞ አንድ ሰው ለማግባት ከፈለገ፣ ቢያገባ መልካም ነው፤ አልያ «በሥጋ ምኞት መቃጠል (ቁጥር 9) ለጌታ የተሰጠ ሕይወት እንዳይኖረው መሰናክል ሊሆንበት ይችላል። አንድ ሰው ለማግባት የሚፈልግ ከሆነ፣ ያለ ምንም መሰናክል ለጌታ የተሰጠ ሕይወት የሚኖረው ወይም የሚኖራት እንዴት ነው? እንዲህ ያሉ ሰዎች ቢያገቡ ጌታን በተሻለ ሁኔታ ሊያገለግሉት ይችላሉ። እኛ እያንዳንዳችን መኖር ያለብን እግዚአብሔር እንደሰጠንና በጠራን ጊዜ እንደ ወሰነልን መሆን አለበት (ቁጥር 7:17)።

እንግዲህ ያገባን ብንሆን ወይም ባንሆን ወይም በየትኛውም ውጫዊ ሁኔታው ውስጥ ብንኖር በተቻለን ሁሉ «አሳባችን ሳይባከን በሙሉ ልባችን ጌታ ኢየሱስን እናገልግላለን»።

36-38 ቁጥር 36-38 እንዴት መተርጎም እንዳለበት እርግጠኛ መሆን አልተቻለም። በግሪኩ ቅጂ ላይ እውሉስ የሚናገረው ስለ አንድ ሰውና ስለ እጮኛው፣ ወይም ስለ አንድ አባትና ስለ ሴት ልጁ ስለመሆኑ ግልጽ አይደለም። ይህ ማብራሪያ የሚከተለው የመጀመሪያውን ትርጉም ነው።²⁴ በመጀመሪያው ትርጓሜ መሠረት አንድ ሰው አንዲት «ድንግልን» ለማግባት ያጫ ከሆነ ሊያገባት ወይም ላያገባት ይችላል፤ ነፃ ነው። ለማግባት ወይም ላለማግባት የሚያስገድድው ምንም ነገር የለም። እግዚአብሔር በሰጠውና በጠራው መሠረት ለመኖር ምን እንደተሰጠውና እንዴት እንደተጠራ መለየት አለበት። ይህ ሰው «ራሱን መቆጣጠር የሚችል» ወይም ራሱን ለመቆጣጠር የተለየ ስጦታ ያለው ከሆነ እንዲሁም የጌታን ፈቃድ በትክክል ለይቶ የተረዳ ከሆነ የሚገኝ ድንግል ሴት ላለማግባት የወሰደው እርምጃ ትክክል ነው።

በሁለቱም ማለትም ቢያገባም ባያገባም ትክክል አድርጓል። እንደተለመደው እውሉስ ሳያገቡ በብቸኝነት መኖር መልካም ነው የሚል አስተያየት አለው (ቁጥር 1:8)።

39 ባለ የሞተባት ሴት እንደገና ለማግባት ነፃነት አላት (ሮሜ 7:2 ይመለከታል)። ይች ሴት እንደገና ለማግባት ከፈለገች የምታገባው ሰው «ክርስቲያን መሆን አለበት»።

ይህ ትምህርት ሚስቱ ለሞተችበት እንደገና ለማግባት ለሚፈልግ ሰው የሚያገለግል ነው፤ እርሱም ማግባት ያለበት፣ ክርስቲያን የሆነች ሴት መሆን አለበት።

40 እንደ እውሉስ አስተያየት ባለ የሞተባት ሴት «ሳታገባ ብቻዋን ብታሆን» ማለትም እንደገና ሳታገባ እንዲሁ ብቻዋን ብትኖር መልካም ነው። ይህች ሴት ሳታገባ ብቻዋን ብትኖር «ደስተኛ» እንደምትሆን እውሉስ ያስባል። ይሁንና እውሉስ በገጢሞቹም 5:14 ላይ ባል የሞተባቸው ወጣት ሴቶች እንደገና ቢያገቡ መልካም ነው በማለት መክሯል። በቆሮንቶስ ያሉ የእውሉስ ተቃዋሚዎች ይህንን መልእክት በሚያነቡበት ጊዜ በእውሉስ ላይ ሳይሳለቁ አልቀረም፤ ደግሞም እውሉስ የዳፈው የራሱን ሐሳብ በመሆኑ ምንም ሥልጣን (ነገል) የለውም፤ እንዲያውም እርሱ የተናገረውን

ነገር የምንቀበልበት ምንም ምክንያት የለም በማለት ሳይናገሩ አልቀረም። በዚህም ምክንያት እውሉስ ከእነርሱ በተሻለ ሁኔታ መንፈስ ቅዱስን እንደተቀበለ ያሳስባቸዋል፤ ስለዚህም እርሱ የዳፈውን ሐሳብ ሊቀበሉ ይገባል።

ምዕራፍ 8

ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ (8:1-13)

1 የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ መብላት ትክክል መሆኑን ወይም አለመሆኑን ለማወቅ እውሉስ ጥያቄ ልከውለት ነበር። እውሉስ ጥያቄአቸውን የሚመልሰው በመጀመሪያ «ስለሚያስታብይ ዕውቀት» በመናገር ነው። ግን እንዲህ ያደረገው ለምንድን ነው? ምክንያቱም የቆሮንቶስ ሰዎች ሁሉን ነገር የሚያውቁ ይመስል ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ መብላት ልክ ነው ወይስ ልክ አይደለም በሚለው ጉዳይ ላይ እርስ በርሳቸው ይነታረኩ ነበር። እነርሱ «ዕውቀት» ነው በሚሉት ነገር «ታብየው» ነበር። አንዳንዶቹ ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ መብላት ምንም አይደለም ይላሉ፤ አንዳንዶቹ ደግሞ ጩራ አይዞርም ይላሉ። ሁለቱም ወገኖች ግን በጉዳዩ ላይ «ዕውቀት» አለን ይላሉ። ነገር ግን እነርሱ የሌላቸው ነገር ቢኖር ፍቅር ነው። ያለ ፍቅር «ዕውቀት» ያስታብያል። ፍቅር ግን ያንጸል (1ቆሮ. 13:2-8 ይመለከታል)።

2 ሁሉን አዋቂ ነኝ የሚል ሰው ማንንም እንደማያደምጥ የምናውቀው ነገር ነው። እንዲህ ያለው ሰው በትዕቢት ተወጥሯል፤ ደግሞም «የሚገባውን ያህል ገና አሳወቀም»።

«ነገሮችን የምናውቀው» እንዴት ነው? በፍቅርና በትሕትና ነው። ሰዎች እንደሆንንና ዕውቀታችንም ውሱን እንደሆነ ልናስታውስ ይገባል። ጥበበኛ ሰው ዕውቀቱ ውሱን እንደሆነ የሚረዳ በመሆኑ ራሱን ዝቅ አድርጎ ይመለከታል (1ቆሮ. 3:18-20 ይመለከታል)።

3 ዕውቀትን ለማግኘት የምንፈልግ ከሆነ በቅድሚያ እግዚአብሔርን መውደድ አለብን። ይህ የመጀመሪያውና ትልቁ ትእዛዝ ነው። እግዚአብሔርን የማንወድ ከሆነ ጩራ አላወቅነውም ማለት ነው (1ዮሐ. 4:8)። እግዚአብሔርን ማወቅ ማለት ደግሞ ከሌሎች ዕውቀቶች ሁሉ በላይ እጅግ ታላቅ ዕውቀት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ «እግዚአብሔርን መፍራት የጥበብ ሁሉ መጀመሪያ ነው» (መዝ. 111:10፤ ምሳ. 1:7) ይላል።

እንግዲህ እግዚአብሔርን የምናውቀው በሁለት መንገዶች ነው። አንደኛው፣ እግዚአብሔርን የምናውቀው ስንወደው ነው። ሁለተኛው፣ እግዚአብሔርን የምናውቀው ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ስናውቅ ነው። ኢየሱስን የምናውቅ ከሆነ፣ እግዚአብሔርን እናውቀዋለን (ዮሐ. 14:7-9 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ይሁን እንጂ እውሉስ በዚህ ቁጥር ላይ በአብዛኛው የሚናገረው እግዚአብሔርን ስለማወቃችን አይደለም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር እኛን ስለማወቁ ነው። እግዚአብሔርን የሚወድ ሰው «በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ» ነው። እንዲህ ማለት ምን ማለት ነው? «በእግዚአብሔር ዘንድ መታወቅ» ማለት የእግዚአብሔር ልጅ መሆንና፤ በእግዚአብሔር መወደድ ማለት ነው (ዮሐ. 10:14፤ 17 ይመለከታል)። በእግዚአብሔር ዘንድ የማንታወቅ ከሆነ ያለንበት ሁኔታ በእርግጥ የሚያስፈራ ነው (ማቴ. 7:22-23 ይመለከታል)።

ስለዚህ ዕውቀትን ሳይሆን ፍቅርን ከሁሉ አብልጠን እንፈልግ። ምክንያቱም ፍቅር ካለን እውነተኛ ዕውቀት አለን ማለት ነው።

4 የቆሮንቶስ ከተማ በየሱቁ የሚሸጥ ሥጋ ሁሉ በመጀመሪያ ለጣዖት የተሠዋ ነው። ካህናቱ የሥጋውን ግማሽ ክፍል ካስቀሩ በኋላ ግማሹን ክፍል ይሸጡታል። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ለእውሉስ የላኩለት ጥያቄ እንዲህ ያለውን ሥጋ መብላት ትክክል ነው ወይስ አይደለም የሚል ነበር።

እውሉስ የሰጠው መልስ «ጣዖት በዚህ ዓለም ከምንም እንደማይቆጠር እናውቃለን» የሚል ነው። ጣዖት

²⁴ አስፈላጊ አይደለም (ተርጓሚው)።

ከምንም የማይቆጠር ከሆነ ለጣዖት በተሠዋ ሥጋ መካከልና ለጣዖት ባልተሠዋ ሥጋ መካከል ምንም ልዩነት የለም። በመሆኑም አንድ ሰው እንዲህ ያለ ሥጋ በላም አልበላም ምንም ለውጥ አያመጣም። እንግዲህ ጳውሎስ እንደሚለው እንዲህ ያለ ሥጋ መብላት ምንም አይደለም (1ቆሮ. 10፡25-30 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ከዚህ ላይ አንድ መሠረታዊ ነገር መረዳት አለብን። ይኸውም ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ መብላት ማለትና ርኩሳን መናፍስትን ማምለክ ማለት አንድ ዓይነት ነገር አይደለም፤ እነዚህ ሁለት ነገሮች እጅግ የተለያዩ ናቸው። ለጣዖት የተሠዋን ሥጋ መብላት ምንም በደል የለውም፤ ምክንያቱም ጣዖት በራሱ ምንም አይደለም። ነገር ግን ሥጋውን በምንበላበት ጊዜ ጣዖቱን የምናመልክ ከሆነ ወይም ጣዖቱ የሚወክለውን ርኩስ መንፈስ ወይም አማልክት የምናመልክ ከሆነ ይህ ትልቅ ኃጢአት ነው (ዘጸ. 20፡3-6፤ ሮሜ 1፡25)። ማንም ሰው ጣዖቱ ርኩስ መንፈስ ወይም አማልክት መሆኑን ከተረዳ፤ ይህ ሰው ለዚህ ጣዖት የተሠዋውን ሥጋ መብላት የለበትም፤ አልያ በልቡ ጣዖቱ የሚወክለውን መንፈስ ወይም አማልክት እያመለከና እያከበረ ነው ማለት ነው።

ነገር ግን አንድ ሰው ጣዖት በራሱ ምንም እንዳይደለ ይኸውም ሕይወት የሌለው በድን እንጨት፣ ድንጋይ ወይም ብረት መሆኑን ካስተዋለ፤ ይህ ሰው ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ ቢበላ ኃጢአት አልሠራም፤ ምክንያቱም ለጣዖት የተሠዋውን ሥጋ በሚበላበት ጊዜ አማልክትን ወይም መናፍስትን እያመለከ አይደለም። ሆኖም ይህ ሰው እንዲህ ያለ ሥጋ በወንድሙ ወይም በእህቱ ፊት መብላት የለበትም፤ ምክንያቱም እንዳንድ ወገኖች ሠጥተው መንፈስ ወይም አማልክት ነው ብለው ስለሚያምኑ ለጣዖት የተሠዋን ሥጋ መብላት ጣዖትን እንደማምለክ ያይታል፤ በዚህም እጅግ ያዝናሉ። እንደ ራሳችን አመለካከትና ግንዛቤ መመላለስ የለብንም፤ ደግሞም ወንድማችን ወይም እህታችን ኃጢአት የሚመስላቸውንና የሚያሳዝናቸውን ነገር ከማድረግ መቆጠብ አለብን። አንድ ሰው ለጣዖት የተሠዋን ሥጋ ለመብላት ከፈለገ በራሱ ቤት ይብላ። እንዲህ ያለ ሥጋ ለመብላት ወደ ቤተ መቅደስ ወይም ወደ አደባባይ መሄድ የለበትም፤ ምክንያቱም ወንድሙ ወይም እህቱ ሊያዩትና ሊያዝኑበት ይችላሉ (የሐዋ. 15፡20፤29፤ 1ቆሮ. 10፡18-22 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

5 በእርግጥ «አምላክ ተብለው የሚጠሩ» ብዙ ጣዖታት አሉ። አንዳንዶቹ «አማልክት» ተብለው ሲጠሩ ሌሎቹ ደግሞ «ጌቶች» ተብለው ይጠራሉ። አንዳንዶቹ «በሰማይ» እንደሚኖሩ ሲታመን ሌሎቹ ደግሞ «በምድር» ይኖራሉ። ይሁን እንጂ ከእነዚህ ውስጥ አንድም አምላክ የለም። ትርጉም የላቸውም፤ እውነተኛ ህላዌም የላቸውም።

ጣዖታት በራሳቸው ምንም ባይሆኑም ርኩሳን መናፍስት (አጋንንት) ግን የራሳቸው የሆነ ህላዌና ኃይል አላቸው (1ቆሮ. 10፡20)። እነዚህ መናፍስት ወይም አጋንንት ሰዎች ጣዖታትን እንዲያመልኩ ያደርጋሉ። አንድ ሰው ለጣዖት መሥዋዕት ካቀረበ አሁን መሥዋዕት ያቀረበው ለርኩሳን መናፍስት ነው። ነገር ግን ለጣዖት የተሠዋው ሥጋ በምንም መልኩ አይለወጥም፤ ሥጋ እንደሆነ ይኖራል።

አንድ አምላክ ብቻ አለን፤ እርሱም በሰማይ የሚኖረው አባታችን ነው። አንድ ጌታ ብቻ አለን፤ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ጳውሎስ በዚህ ቦታ እንደሚናገረው ሁሉም ነገር ወደ ህልውና የመጣው በክርስቶስ አማካይነት ነው። እግዚአብሔርና ክርስቶስ አንድ ናቸው፤ ሥራቸውም አንድ ነው (የሐ. 10፡30 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እግዚአብሔር ሁሉን ነገር የፈጠረው በክርስቶስ ነው። ዓለምን በክርስቶስ አማካይነት ፈጠረ (የሐ. 1፡31 ቆላ. 1፡16 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ዓለምን በክርስቶስ አማካይነት አዳነ (የሐ. 3፡17 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ደግሞም በክርስቶስ አማካይነት በዓለም ላይ ይፈርዳል (የሐ. 5፡22)።

7 «ነገር ግን ይህን የሚያውቁ፣ ሁሉም አይደሉም» ማለትም ጣዖት «ከምንም እንደማይቆጠር» የሚያውቁ (ቁጥር 4) ሁሉም አይደሉም። በዚህም ምክንያት እንደዚህ ያሉ ሰዎች «ኃሊናቸው ደካማ» ነው። ኃሊናው ደካማ የሆነ ሰው ለጣዖት

የተሠዋ ሥጋ አይብላ። እንዲህ ያለው ምግብ ንጹሕ ቢሆንም፣ ንጹሕ መስሎ ካልታየው ለእርሱ የረከሰ ነው። ይህ ሰው ይህን ሥጋ ከበላ ኃሊናውም የረከሰ ይሆናል (ሮሜ 14፡14 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ምግብ በራሱ ክርስቲያንን አያረክስም (ማር. 7፡18-19)። አንድን ሰው የሚረክሰው ትክክል አለመሆኑን የሚያውቀውን ነገር ማድረግ ነው፤ ይህ የአንድን ሰው ኃሊና ያረክሰዋል (ሮሜ 14፡23 ይመለከታል)።

8 እንዲህ ያለ ምግብ ብንበላም ባንበላም በእግዚአብሔር ዘንድ ምንም ለውጥ አያመጣም። ምግብ በራሱ ወደ እግዚአብሔር አያቀርበንም፤ ደግሞም ቅዱሳን ወይም ርኩሳን አያደርገንም (ሮሜ 14፡17 ይመለከታል)። አንዳንድ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች እምነታቸው ጠንካራ መሆኑን ለማሳየት ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ በዚያው በጣዖቱ ቤተ መቅደስ ውስጥ ይበሉ ነበር። ነገር ግን እንዲህ በማድረጋቸው ተሳስተዋል፤ ምክንያቱም እምነት የሚገለጠው ሰዎች በሚበሉት ምግብ አይደለም። ምግብ የሚጠቅመው ለሰውነት እንጂ ለልብና ለመንፈስ አይደለም።

9 በዚህ ቁጥር ላይ «ደካማ» የተባሉት ደካማ ኃሊና ያላቸው አማኞች ናቸው፤ እነዚህ አማኞች ጣዖት ምንም እንዳልሆነ አያውቁም (ቁጥር 7)። ጣዖት ምንም እንዳልሆነ የሚያውቁ አማኞች ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ ለመብላት ነፃነት አላቸው። ነገር ግን ይህ ነፃነታቸው ለደካማ ወንድማቸው እንቅፋት መሆን የለበትም (ሮሜ 14፡13፤15፤20-21 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ያገኘው ነፃነት እንደ ዋና ነገር ሊታይ አይገባም፤ እንደ ዋና ነገር መታየት ያለበት ለወንድማችን ያለን ፍቅር ነው።

10 በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበሩ የቆሮንቶስ ከተማ ነዋሪዎች የተለያዩ ጣዖታት በሚገኙበት ቤተ መቅደስ ውስጥ ታላቅ የምግብ ድግስ ያዘጋጁ ነበር። በዚህ ጊዜ ጣዖታቱን ለማምለክ ብቻ ሳይሆን እርስ በርስ ለመተያየት ወደ ቤተ መቅደስ ይሄዱ ነበር። አንዳንድ የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ምዕመናን ራሳቸውን ለማዝናናት ወደእነዚህ ታላላቅ የምግብ ድግሶች ይሄዱ ነበር።

ጳውሎስ ግን «ደካማ ኃሊና» ያለው ወንድም፤ ጠንካራ እምነት ያለው ወንድሙ ከእነዚህ የምግብ ድግሶች በአንዱ ላይ ተገኝቶ ሲበላ ቢያውቅ፤ የጠንካራ ወንድሙን ድርጊት ተከትሎ እርሱም ሲበላ ይችላል በማለት አስጠንቅቋል። ነገር ግን ደካማ ኃሊና ያለው ወንድም ከበላ በኋላ መጥፎ ነገር ሊሰማውና ራሱንም ኃጢአተኛ አድርጎ ሊቆጥር ይችላል። ደካማ ኃሊና ያለው ወንድም እንዲህ ያለውን ምግብ በሚበላበት ወቅት ስህተት የፈጸመ ከመሰለው በእርግጥም ኃጢአት ፈጽሟል። እንግዲህ «ይህ ዕውቀት» ያላቸው (ጣዖት ምንም እንዳልሆነ) ሰዎች በእውቀታቸው ምክንያት (ቁጥር 11) ደካማ ወንድማቸውን ወደ ኃጢአት መርተውታል ማለት ነው። በሌላ አነጋገር ማንኛውንም ነገር ለመብላት ባላቸው ነፃነት ምክንያት ለደካማ ወንድማቸው እንቅፋት ሆነዋል። ጳውሎስ የሚለው እንዲህ መስሎ ድርጊት በእናንተ መካከል አይታይ፤ ደግሞም ጠንካራ እምነት ያለው ወንድም ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ ለመባላት ወደ ቤተ ጣዖት አይሄድ ነው።

11-12 ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ እንድንበላ ኃሊናችን ነፃ አድርጎናል። ነገር ግን ይህ ነፃነታችን ደካማ ኃሊና ያለውን ወንድማችንን ሊያጠፋው ይችላል። ወንድማችንን በዚህ መንገድ የምንበድል ከሆነ ለእኛና ለወንድማችን ሲል በመስቀል ላይ የሞተውን ኢየሱስን እንበድላለን። ክርስቶስ ለእኛ ያደረገው ይህን ያህል ከሆነ እኛም ካገኘነው ነፃነት ጥቂቱን እንኳ ለወንድማችን ልንሰጥ አይገባም? (ማር. 9፡42፤ ሮሜ 14፡15 ይመለከታል)።

ስለዚህ ዕውቀት ወንድማችንን እንደሚያጠፋ ፍቅር ግን «እንደሚያንጽ» (ቁጥር 1) ዘወትር እናስታውስ።

25 ይሁን እንጂ ሰውነታችንን የሚጎዳ ምግብና መጠጥ ልንወሰድ አይገባንም። አልባል ልንጠጣ እያስፈልገን (ኤፌ5፡18) ፤ ትንሣዔ ግጢስም የለብንም። ሰውነታችን የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነው። ይህን መቅደስ የሚያፈርስ አንዳች ነገር ልናደርግ አይገባም (1ቆሮ 3፡16-17)

13 በዚህ ቁጥር ላይ ሥጋ መብላት ወንድማችን በኃጢአት እንዲወድቅ ከሚያደርጉ ነገሮች ውስጥ አንደኛው ምሳሌ ብቻ ሆኖ ቀርቧል። ወንድማችን በኃጢአት እንዲወድቅ የሚያደርጉ ሌሎችም አያሌ ነገሮች አሉ። ምንም እንኳ እነዚህ ነገሮች በራሳቸው ኃጢአት ባይሆኑም ወንድማችንን የሚጎዱ ከሆነ ግን በማንኛውም አጋጣሚ ላናደርጋቸው አይገባም።

ምዕራፍ 9

የሐዋርያነት መብት (9፡1-18)

1 አንዳንድ የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ምዕመናን ጳውሎስን በመቃወም መናገር ጀምረው ነበር። በተለይ ደግሞ ጳውሎስ እውነተኛ ሐዋርያ አይደለም በማለት ይናገሩ ነበር። ስለዚህ የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ምዕመናን በእርግጥ እውነተኛ ሐዋርያ መሆኑን እንዲረዱ፤ ጳውሎስ ስለ ሕይወቱና ስለ አገልግሎቱ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ማብራሪያ ይሰጣቸዋል።

«እኔ ነፃነት ያለኝ ሰው አይደለሁምን?» በእርግጥ ጳውሎስ ነፃ ሰው ነው፤ ነገር ግን በዚህ ነፃነቱ ወንድሙ እንዲሰናከል አላደረገም (1ቆሮ. 8፡13)።

«እኔ ሐዋርያ አይደለሁምን?» በእርግጥ ጳውሎስ ሐዋርያ ነው። ምክንያቱም ከሞት የተነሳውን ክርስቶስን በዐይኖቹ ተመልክቷል (የሐሥ.9፡ 3-6፤ 17፤ 22፡6-9 ተመልክቷል)። ሌላው ማረጋገጫ ፍሬውና አገልግሎቱ ነው። ከፍሬው ውስጥ አንዱ የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ነች። ጳውሎስ በቆሮንቶስ ሰዎች መካከል ታላላቅ ተግባራትን አከናውኗል፤ በዚህም ምክንያት የቆሮንቶስ ሰዎች በእርግጥ እውነተኛ ሐዋርያ መሆኑን ማወቅ ነበረባቸው (2ቆሮ. 12፡12)። ጳውሎስ አገልግሎቱን ሁሉ ያከናውን የነበረው «በጌታ በኢየሱስ» ነበር፤ ስለዚህም ዘወትር ፍሬ ያፈራ ነበር።

2 የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ምዕመናን ራሳቸው የጳውሎስ የሐዋርያነቱ ማረጋገጫ «ማኅተም» ናቸው። የአንድ ዛፍ ፍሬ የዛፉን ዓይነት እንደሚያረጋግጥ ሁሉ የጳውሎስም አገልግሎት ሐዋርያነቱን ያረጋግጣል። የቆሮንቶስ ሰዎች የጳውሎስን ሐዋርያነት ማስተዋል ነበረባቸው፤ ምክንያቱም እነርሱ ራሳቸው በመጀመሪያ ወደ ክርስቶስ የመጡት በጳውሎስ ስብከት ነው።

3 የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በትዕቢት ተዋልተው ነበር (1ቆሮ. 4፡18-19)። በዚህም ምክንያት መንፈሳዊ አባታቸው በሆነው በጳውሎስ ላይ መፍረድ የሚችሉ አድርገው ራሳቸውን ተመልክተዋል።

4 ጳውሎስ ሐዋርያ እንደመሆኑ ከጎበኛቸው አብያተክርስቲያናት ምግብና ለኑሮ የሚያስፈልገውን ወጪ ሁሉ የማግኘት መብት አለው (ቁ. 14)። ሌሎቹ ሐዋርያት ከጎበኛቸው አብያተክርስቲያናት የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ አግኝተዋል። ጳውሎስ ግን ከቆሮንቶስ ክርስቲያኖች አንድም ነገር አልጠየቀም፤ በዚህም መብቱ አንድም ነገር አልተጠቀመም። ለኑሮ የሚያስፈልገውን ወጪ በትርፍ ጊዜው ድንኳን እየሰፋ ያገኝ ነበር።

5 ጳውሎስ ሚስት ቢኖረው ኖሮ እርሷን ይዞ ወደ ቆሮንቶስ በመሄድ መብት ነበረው፤ የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ደግሞ ለሁለቱም የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ የማዘጋጀት ኅላፊነት ነበረባት።

በዚህ ቁጥር ላይ «የጌታ ወንድሞች» የተባሉት የኢየሱስ ታናኛዝ ወንድሞች ናቸው። ኢየሱስ የማርያም የመጀመሪያ ልጅ ነው፤ ኢየሱስ የተወለደው ከምድራዊ አባት ላይሆን ከመንፈስ ቅዱስ ነው (ማቴ. 1፡18)። በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት እንደሚናገሩት ማርያም ኢየሱስን ከወለደች በኋላ ከባሏ ከየሴፍ ሌሎች በርካታ ልጆችን ወልዳለች። ይህ አስተያየት ትክክል ከሆነ በዚህ ቦታ «የጌታ ወንድሞች» የተባሉት ከማርያም የተወለዱት እውነተኛ የኢየሱስ ወንድሞች ናቸው። ከእነዚህም ውስጥ የኢየሱሳለም ቤተክርስቲያን ዋነኛ መሪ የነበረው ያዕቆብ አንዱ ነው። በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት እንደሚያምኑት፤ በአዲስ

ኪዳን ውስጥ የያዕቆብ መልእክት እየተባለ የሚጠራውን የጻፈው ይህ ያዕቆብ ነው።

«ኪፋ» (ኢፕሮስ) ከኢየሱስ ደቀመዛሙርት መካከል ዋነኛው ነው። ኢፕሮስና የኢየሱስ ወንድሞች አብያተክርስቲያናትን ለመጎብኘት በሚሄዱበት ጊዜ ሚስቶቻቸውን ያስከትሉ ነበር።

6 ከሐዋርያት መካከል ለኑሮ የሚያስፈልጋቸውን በእጃቸው ሠርተው የሚያገኙት ጳውሎስና በርናባስ ብቻ ናቸው። ጳውሎስ ድንኳን ይሰፋ ነበር። እንዲህ እንዲኖሩ ያስገደዳቸው ማንም የለም፤ ነገር ግን በራሳቸው ፈቃድ በዚህ ዓይነት ይኖሩ ነበር።

«በርናባስ» የጳውሎስ የመጀመሪያው ባልደረባ ሲሆን በመጀመሪያው ሚሲዮናዊ ጉዞ ከጳውሎስ ጋር አገልግሏል (የሐዋ. 4፡36-37፤ 11፡22፤ 24-26፤ 13፡2-3 ይመለከታል)።

7 በየትኛውም የሥራ መስክ አንድ ሠራተኛ የሥራውን ዋጋ ማለትም ገንዘብ ወይም ምግብ ወይም የምርቱን እኩሌታ ይቀበላል። ሠራተኛው ደመወዝ የመቀበል መብት አለው። ጳውሎስ ግን ሐዋርያ ሆኖ በማገልገሉ ከቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ምንም ደመወዝ ወይም ክፍያ አልጠየቀም።

8-9 አንድ ሠራተኛ የአገልግሎቱን ዋጋ ማግኘት አለበት በማለት የተናገረው ጳውሎስ ብቻ አይደለም፤ «የመሴ ሕግም» (የመጀመሪያዎቹ አምስት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት) እንዲሁ ይናገራል። በመሴ ሕግ መሠረት በራ ድንኳን የሚገባውን ክፍያ ማለትም ምግቡን ማግኘት አለበት። በመሆኑም አንድ ሰው «የሚያበራውን በራ» እንዳይበላ አፋን ማሰር የለበትም (ዘጸ. 25፡4)።

10 እግዚአብሔር ለአንድ በራ ይሄን ያህል የሚያስብ ከሆነ በእርግጥ ለጳውሎስም ከዚህ በላይ ያስብላል፤ በራ የሚገባውን ክፍያ ሊቀበል የሚገባው ከሆነ በእርግጥ ሰዎችም የድካማቸውን ዋጋ ሊቀበሉ ይገባል (1ጢሞ. 5፡17-18)።

ሐዋርያትና ወንጌል ሰባኪዎች እንደሚያበራይ በራና በተሰፉ እንደሚያርስ ገበሬ ናቸው። አንዱ መሬቱን ያርሳል ከዚያም ይዘራል፤ ሌሎች ደግሞ የተዘራውን ይሰበሰባሉ ከዚያም ያበራያሉ።

11 ጳውሎስ «መንፈሳዊ ዘር» በቆሮንቶስ ዘርቷል፤ ከዚህ ዘር፤ መንፈሳዊ ፍሬ ማለትም የእምነት ፍሬና የዘላለም ሕይወት በቆሮንቶስ አማኞች ሕይወት ውስጥ በቅሏል። ታዲያ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ይህን ያህል ታላቅ ስጦታ ሰጥቷቸው ከሆነ ከእነርሱ «ሥጋዊ በረከትን» ማለትም ደመወዝን ለማግኘት ቢያስብ ይህ ይበዛበታልን? (ሮሜ 15፡27 ይመለከታል)።

12 ሌሎች ሐዋርያት ከቆሮንቶስ ሰዎች እርዳታን አግኝተዋል። ታዲያ የእነርሱ መንፈሳዊ አባት የሆነው ጳውሎስ ከእነርሱ የበለጠ እርዳታ ለመጠየቅ መብት የለውምን? ይሁን እንጂ አንድም ነገር አልጠየቃቸውም።

ግን ለምንድን ነው እርዳታ ያልጠየቃቸው? ምክንያቱም ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች እርሱን በመርዳታቸው እንዲያጥረመርሙ አልፈለገም። ምናልባት ጳውሎስ የሚሰብከው የእነርሱን ገንዘብ ወይም ምግብ ለማግኘት ሲል ብቻ ነው ብለው ከስ አቅርበውበት ሊሆን ይችላል። እንዲህ ያለው ከስ ደግሞ ስብከቱን በእርግጥ ዋጋ ሊያሳጣው ይችላል ነበር (2ቆሮ. 6፡3፤ 11፡9 ይመለከታል)።

13 በአይሁድ ሕግ መሠረት የአይሁድ ካህናት የሚያስፈልጋቸውን የሚያገኙት ሕዝቡ ከሚሰጠው መሥዋዕት ነበር (ዘኁ. 18፡8-9፤ 12-14፤ ዘጸ. 18፡1-5)። በአይሁድ ቤተ መቅደስ ውስጥ የሚገለግሉ ካህናት ለቤተ መቅደስ ከሚሰጠው ስጦታ ላይ የመጠቀም መብት ነበራቸው።

14 እንዲሁም በክርስቶስ ትምህርት መሠረት ሐዋርያትና ወንጌል ሰባኪዎች የድካማቸውን ዋጋ ሊቀበሉ ይገባል (ማቴ. 10፡9-10፤ ሉቃ. 10፡7)።

15 ጳውሎስ እንዲህ ያለውን ነገር ሁሉ ከቆሮንቶስ አማኞች ለማግኘት መብት ቢኖረውም፤ አሁን ይህን መጻፉ ግን በዚህ መብት ለመጠቀም አስቦ አይደለም። ጳውሎስ ሐዋርያ ሆኖ ሳለ ሊያገኝ የሚገባውን ነገር አንድም ባለመውሰዱ በዚህ «ለመመካት» ፈልጓል (ቁጥር 18)።

16 እውሎስ ለመመከት የፈለገው በሚሰብከው ስብከት አይደለም፤ ምክንያቱም ወንጌልን እንዲሰብክ የተሾመው በክርስቶስ ነው፤ ስለዚህ ወንጌልን ከመስበክ በቀር ምንም ምርጫ የለውም። «የምሥራቹን ቃል ማብሠር ግዴታው» ነው። ወንጌልን መስበክ ግዴታው ነው፤ ስለዚህ የሚመካበት ምንም ነገር የለውም። ሰዎች ግዴታቸው በሆነ ነገር መመካት አይችሉም፤ ሊመኩ የሚችሉት በፈቃዳቸው በሚያደርጉት ነገር ብቻ ነው።

«የምሥራቹን ቃል ሳብሥር ብቀር ወዮልኝ» በማለት እውሎስ ይጽፋል። ክርስቲያኖች ሁሉ ሰባኪዎች እንዲሆኑ አልተሾሙም፤ ነገር ግን ክርስቲያኖች በሚያገኙት አጋጣሚ ሁሉ የምሥራቹ ቃል ምስክር እንዲሆኑ ተሾመዋል። ለክርስቶስ ምስክር ለመሆን የማይፈልጉ ክርስቲያኖች ወዮላቸው!

በአንድ ወቅት እውሎስ በአንድ ከተማ ለሚኖሩ አይሁዶች ወንጌልን ሰብካቸው ነበር፤ ነገር ግን የተሰበከላቸውን ወንጌል አልተቀበሉም። ስለዚህ እውሎስ «እንግዲህ በፈረሰላችሁ በራሳችሁ ጥፋት ነው! እኔ ነገሩን የለብኝም» ብሏቸዋል (የሐዋ. 18፡6)። እውሎስ ወንጌልን ባይሰብካቸው ኖሮ ባለማመናቸው በነገሩን ይጠየቅ ነበር። ለማመንና ንስሐም ለመግባት አሻፈረኝ ያሉ ሁሉ የጥፋታቸውን ቅጣት ይቀበላሉ። አማኝ ያልሆኑ ሰዎች «ደም» ሊመሰክሩላቸው በሚገባ ሰዎች «ራስ» ላይ ይሆናል (ሕዝ. 33፡7-9)። ማለትም አማኝች በሌሎች አለማመን በከፊል ጥፋተኞች ናቸው።

17 የምሥራቹን ቃል «በፈቃዳችን» የምናበሥር ከሆነ ለዚህ የሚገባንን ዋጋ እንቀበላለን። ይሁን እንጂ ለዚህ ሥራ በተለየ መንገድ የተጠሩት የምሥራቹን ቃል ማብሠር ያለባቸው «በፈቃደኝነት» አይደለም፤ ይልቁንም የተጠሩ በመሆናቸው የምሥራቹን ቃል የማብሠር ግዴታ አለባቸው። «ዐደራ» ተስጥቷቸዋል፤ ይህንንም ዐደራ በታማኝነት መፈጸም አለባቸው። ለዚህም የድካማቸው ዋጋ ከፍተኛ መጠበቅ የለባቸውም፤ ቢያንስ በዚህ ዓለም ተስፋ ሊያደርጉ አይገባም።

18 እንዲህ ከሆነ ታዲያ የእውሎስ «ዋጋ» ምንድን ነው? የእውሎስ «ዋጋ» ወንጌልን «ያለ ደመወዝ» መስበክ ነው። እውሎስ ሐዋርያ በመሆኑ የሚገባውን ጥቅም ከማንም አልተቀበለም። እንዲህ ብሎ በድፍረት መናገር የእውሎስ ዋጋ (ደመወዝ) ነው።

ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ለመመለስ እውሎስ ያሳየው ጥረት (9፡19-27)

19 እውሎስ «ነፃ» ሰው ነው። በመንፈሳዊ ትርጉሙ፣ እውሎስ ከኃጢአትና ከዓለም እስራት ነፃ ሰው ነው። በገንዘብ ጉዳይም ቢሆን እውሎስ ነፃ ሰው ነው፤ የማንም ባለቤት አልነበረም። ለኑሮ የሚያስፈልገውን ነገር በእጅ እየሠራ ያገኝ ነበር። በዚህም ምክንያት የማንም «ባሪያ» አልነበረም።

ነገር ግን እውሎስ ነፃነቱን በፈቃደኝነት በመተውራሱን «የሁሉ ባሪያ» አደረገ። ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ለመመለስ ሲል የሌሎች ባሪያ ሆነ። በመጀመሪያ እውሎስ ራሱን ባሪያ ያደረገው ለክርስቶስ ነው (1ቆሮ. 7፡22)። ቀጥሎም የምሥራቹን ቃል በሚያበሥርበት ጊዜ «በተቻለው መጠን ብዙዎችን ለማዳን ሲል» ራሱን የሌሎች ባሪያ አደረገ።

20 እውሎስ በተቻለው አቅም ሁሉ ወንጌልን ከሚሰብካቸው ሰዎች ጋር ራሱን ለማመሳሰል ምክሯል። ምንም እንኳን ከሰዎች ልማድና ሥርዓት ነፃ ሰው ቢሆንም ሊያድናቸው የሚፈልጋቸውን ሰዎች ላለማሳዘን ሲል ራሱን በፈቃደኝነት ለልማዳቸውና ለሥርዓታቸው ያስገዛ ነበር።²⁶ ለምሳሌ እውሎስ ወደ አይሁድ ምክራብ በሚሄድበት ጊዜ አይሁዶችን ላለማሳዘን ሲል የምክራብ ልማዳቸውን ያከብር ነበር።

በዚህ ቦታ «ከሕግ በታች ያሉትን» የተባሉት አይሁዶችን በተለይም በመጀመሪያ አሕዛብ የነበሩትን ጎሳም

ወደ አይሁድ ሃይማኖት የመጡትን ነው። «ሕግ» የተባለው የአይሁዶችን ሕግ በተለይም የመሥዋዕትንና የማንጻት ሥርዓትን የሚመለከተውን ሕግ ነው። ምንም እንኳን እውሎስ ራሱ አይሁዳዊ ቢሆንም እነዚህን ሕጎችና ሥርዓቶች የመጠበቅ ግዴታ የለበትም። ከእንግዲህም በኋላ በአይሁዶች የመሥዋዕትና የማንጻት ሥርዓት ሕግ ስር አይደለም፤ ምክንያቱም ክርስቶስ እንዲህ ያለውን ሥርዓት ሽሮታል (ኤፌ. 2፡15፤ ቆላ. 2፡14 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

21 «ሕግ የሌላቸውን» የተባሉት 'አረማውያን ወይም አይሁድ ያልሆኑት ናቸው። እውሎስ በመካከላቸው በነበረበት ጊዜ በተቻለው ሁሉ እንደልማዳቸው ይመላለስ ነበር። እውሎስ ለአረማውያንም ሆነ ለአይሁዳውያን የሰበከው ወንጌል አንድ ነው፤ ነገር ግን ለእነዚህ ሁለት ወገኖች ወንጌልን የሚሰብክበት ዘዴና ጭብብ የተለያየ ነበር። ምንም እንኳን እውሎስ ከአይሁዶች የመሥዋዕትና የማንጻት ሥርዓት ሕግ በታች ባይሆንም ራሱን ከእግዚአብሔር ሕግ ማለትም ከክርስቶስ ሕግ በታች ያስገዛ ነበር፤ ይህ ሕግ ከአይሁዶች «የምግባር ሕግ» ጋር ተመሳሳይ ነው። ክርስቶስ የሰጠው የምግባር ሕግ በሁለት ታላላቅ ትእዛዛት ተጠቃሎ ይገኛል፤ ይኸውም እግዚአብሔርንና ባልንጀራህን ውደድ የሚል ነው።²⁷ (ዘፋ. 6፡5፤ ዘሌ. 19፡18፤ ማቴ. 22፡35-40፤ ማር. 12፡29-31 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

22 «ደካምቻ» የተባሉት በእምነታቸው ደካማ የጄትና ደካማ ጎሊና ያላቸው ናቸው (ሮሜ 14፡2፤ 15፡1፤ 1ቆሮ. 8፡9-13)። ለጣዖት የተወዋ ሥጋ ለመብላት የሚፈቅዱ ከሆነ እውሎስ ከእነዚህ ሰዎች ጋር በሚሆንበት ጊዜ እርሱም ለጣዖት የተወዋ ሥጋ አይበላም።

እውሎስ ሰዎችን ለማሳዘን የፈለገበት ጊዜ የለም፤ ይህንንም የሚያደርገው ወደ ክርስቶስ ለመመለስ አሻፈረኝ እንዳይሉ ነው። ነገር ግን እውሎስ በዚህ ሁሉ ውስጥ «ሁለት ምላስ» ሆኖ የተገኘበት ጊዜ የለም፤ ማለትም አንዳንድ ሰዎችን ለማሳመን ሲል ሐሰት ነገርን የተናገረበት ጊዜ የለም። ሁልጊዜ ይናገር የነበረው እውነትን ብቻ ነበር። እርግጥ ብዙ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ለመመለስ ሲል በተቻለው መጠን ሁሉ ወንጌልን በሚሰብካቸው ሰዎች መካከል እንደጠባቸው ሆኖ ለመገኘት ይሞክር ነበር። እውሎስ «ሁሉን ነገር» ማለትም አይሁዳዊ፣ አረማዊ፣ ደካማ፣ ብርቱ ሆነ። እንግዲህ በዚህ ረገድ የእውሎስን ምሳሌነት ልንከተል ይገባል (1ቆሮ. 10፡33 ይመለከታል)።

23 እውሎስ የምሥራቹን ቃል በሚገባ መስበክ ይችላል ዘንድ ከሌሎች ሰዎች ጋር ራሱን አመሳሰለ። በዚህም ወንጌልንና ደኅንነትን ከተቀበሉ ሰዎች ጋር የደስታቸውና የበረከታቸው ተካፋይ ሆነ።

24 የክርስቲያኖች ሕይወት በሩጫ ውድድር ላይ እንዳለ ሰው ነው። የውድድሩ የመጨረሻ መስመር «ክርስቶስ ፍጹምና ሙሉ እንደሆነው እኛም ሙሉ ሰው መሆን ነው» (ኤፌ. 4፡13)፤ ወይም ደግሞ የውድድሩ የመጨረሻ መስመር «የልጁን (የእግዚአብሔርን) መልክ መምሰል» ነው (ሮሜ 8፡29)። በዚህ ዓለም ስንኖር ትልቁ ግባችን ክርስቶስን መምሰል ነው። እውነተኛ ክርስቲያኖች የሆኑ ሁሉ በእምነት አማካይነት ወደዚህ መጨረሻ መስመር ይደርሳሉ፤ ማለትም ክርስቶስን መምሰል ወደሚችሉበት ወደ መንግሥተ ሰማይ ይገባሉ (1ዮሐ. 3፡2 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

በዚህ ቦታ ግን እውሎስ እንዲህ ይላል፡ ወደ ሽርሽር እንደሚሄድ ሰው ወደዚህ መጨረሻ መስመር አትጓዙ፤ ነገር ግን በሚቻላችሁ መጠን ጣሩ! እንግዲህ ሰነፎች ልንሆን

27 ምንም እንኳን ክርስቲያኖች ከአይሁዶች የመሥዋዕትና የማንጻት ሥርዓት ነፃ የወጡ ቢሆንም ሁለቱን ታላላቅ ትእዛዛትና አሠርቱን ትእዛዛት ከሚያካትተው ከብሉይ ኪዳን የምግባር ሕግ ነፃ አልወጡም (ዘጸ. 20፡3-17)። አሠርቱ ትእዛዛት እግዚአብሔርንና ባልንጀራህን ውደድ የሚሉትን ሁለት ታላላቅ ትእዛዛት በሰፊው የሚያበራራ ናቸው ማለት ይቻላል። እንደ ሰው ከእነዚህ አሠርት ትእዛዛት ውስጥ አንዱን ቢያፈርስ እነዚህን ሁለት ታላላቅ ትእዛዛት አፍርሷል ማለት ነው። ምክንያቱም አንድ ሰው ከእነዚህ አሠርት ትእዛዛት ውስጥ አንዱን ባይታያዝ ለእግዚአብሔርና ባልንጀራህ ፍቅሩን አላሳየም ማለት ነው (ማቴ. 5፡17-19፤ ሮሜ 13፡9፤ ገላ. 5፡14 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

26 እርግጥ ነው እውሎስ ክርስቶስን የሚያዋርድ ልማድና ሥርዓት አልተከተለም።

አይገባም፤ በመንግሥተ ሰማይ ብቻ ሳይሆን በዚህም ዓለም ክርስቶስን መስለን ለመኖር መድከም ይገባናል። ደግሞም «ሽልማትን» ለማግኘት መሸቀዳደም ይኖርብናል (ዕብ. 12፡1 ይመለከታል)።

25 ክርስቲያኖች ለሩጫ «ውድድር» ራሳቸውን እንደሚያዘጋጁ ሰዎች ናቸው። ሯጮች ለውድድር ራሳቸውን ለማዘጋጀት ሲሉ ሁሉንም ነገር ወደ ጎን ይተዋሉ። ልክ እንዲሁ እኛ ክርስቲያኖች ክርስቶስን በሚገባ ለማገልገል ስንል የራሳችንን ደስታና ምኞት ሁሉ ወደ ጎን መተው አለብን። ሰውነታችንን መግዛት አለብን፤ ማለትም በሩጫ ውድድር ላይ ያሉ ሰዎች ራሳቸውን እንደሚገዙ ሁሉ እኛም ራሳችንን መግዛት መለማመድ አለብን። ሩጫውን ለመወዳደር የሚያስችለንን አድካሚ ልምምድ በጽንኦት ከፈጸምን ሽልማት ማለትም «አክሊል»፣ እንደምናገኝ ማስታወስ ይኖርብናል። ጳውሎስ በነበረበት ዘመን በሩጫ ውድድር ላይ ያሸነፉ ሰዎች ከአበባ ጉንጉን የተሠራ አክሊል ይሸለሙ ነበር። እኛ ክርስቲያኖች የምንቀበለው «ሽልማት» የእግዚአብሔርን ምስጋና ነው። እንደ አበባ ጉንጉት እኛ የምንቀበለው ሽልማት ከቶ አይደርቅም፤ አይጠወልም፤ ነገር ግን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል (2ኪሞ. 2፡4-5፤ 4፡7-8፤ ያዕ. 1፡12 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

26 ጳውሎስ የሚደግገው «ግብ እንደሌለው» ሰው አይደለም፤ የሚደግገው በውድድሩ ለማሸነፍ ነው። ጳውሎስ በመጨረሻው መስመር ላይ በሌሎች ተወዳዳሪዎች ተቀድሞ መድረስ አይፈልግም።

ጳውሎስ በነበረበት ዘመን አንድ የአትሌትክስ ውድድር በክስ ነበር። ጳውሎስ በዚህ ቦታ ከተፎካካሪው ጋር መታገል ሲገባው «ከጉፋስ ጋር በከንቱ የሚታገልን» አንድ በክስኛ ምሳሌ አድርጎ ይጠቅሳል። አንድ በክስኛ ከጉፋስ ጋር የሚታገል ከሆነ ግብ የለሽ ሆኗል ማለት ነው፤ ምክንያቱም ተፎካካሪውን በዚህ መንገድ ከቶ ሊያሸነፍ አይችልም።

27 በዚህ ቦታ ጳውሎስ እንዲህ በማለት ይናገራል፡ «ሰውነቱን እየተቆጣጠረሁ እንዲታዘዝልኝ አደርገዋለሁ»። በሌላ አነጋገር ጳውሎስ ራሱን አጥብቆ እየተቆጣጠረ ለውድድሩ ያዘጋጃል። ቀንና ሌሊት ራሱን ያዘጋጃል፤ ያለማምዳል። ድንኳን ይሰፋል፤ በየዕለቱ ያስተምራል ደግሞም ይሰብካል፤ ከቤተክርስቲያን ወደ ቤተክርስቲያን እየተዘዋወረ ወገኖችን ይጎበኛል፤ መልእክቶችን ይጽፋል። በዚያም ሆነ በዚህ እግዚአብሔርን ያገለግላል (1ተሰ. 2፡9 ይመለከታል)።

ጳውሎስ ሰውነቱን የራሱ ባሪያ አድርጎታል፤ ማለትም ሙሉ በሙሉ ገዝቶታል። ሰውነቱንና የሰውነቱንም ኃጢአታዊ ተፈጥሮ በቁጥጥሩ ስር አድርጎታል። ጳውሎስ ራሱን የመግዛት ችሎታ አለው (ገላ. 5፡23)። ራሱን ከዱል (ማር. 8፡34)። ሽልማቱን ማጣት አይፈልግም፤ ማለትም ላላየው ታማኝነትና ለፈጸመው ተግባር የተዘጋጀለትን ዋጋ ማጣት አይፈልግም (1ቆሮ. 3፡13-15 ይመለከታል)።

ጳውሎስ «ከውድድሩ ውጭ» መሆን አይፈልግም። በአንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት አስተያየት መሠረት ጳውሎስ በዚህ ቦታ የሚናገረው በክርስትና ሕይወቱ ሩጫውን በሚገባ ካልፎጠ ሽልማት አያገኝም፤ በሌላ አነጋገር ደጎንነቱን ሊያጣ ይችላል። ሌሎች ሊቃውንት እንደሚሉት ግን ጳውሎስ በዚህ ቦታ የሚጠቅሰው «ሽልማት» ደጎንነቱን ሳይሆን በታማኝነት ላገለገለው አገልግሎት ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚያገኘውን ምስጋናና አድናቆት ነው።

እንደ ጳውሎስ ያለ ታላቅ ሰባኪና ሐዋርያ ሽልማቱን እንዴት ሊያጣ ይችላል? በእርግጥ እንዲህ ያለ ሰው ሽልማቱን ሊያጣ ይችላል። አንድ ክርስቲያን መሪ፤ መጋቢ ወይም ሰባኪ የቱንም ያህል ታላቅ ቢሆን ሽልማቱን ሊያጣ ይችላል። ሌሎችን ወደ መንግሥተ ሰማይ የመሩ ሰዎች እንኳን እነርሱ ራሳቸው መንገዱን ሊያጡት ይችላሉ። ግን ለምን? ምክንያቱም እነርሱም ሰዎች ናቸው። እነርሱም በፈተና ሊወድቁ ይችላሉ። እነርሱም ሰነፍ ሊሆኑ ይችላሉ። እነርሱም ክርስቶስን አንታዘዝም ሊሉ ይችላሉ። ከዚህ ላይ አንድ ነገር እናስታውሳ፡- እንደ ጳውሎስ ያሉ ታላላቅ ሐዋርያት ውድድሩን ለመጨረስ በተቻላቸው መጠን አጥብቀው የሚጥሩ ከሆነ እኛ ከምንም የማንቆጠር ተራ ክርስቲያኖች አጥብቀን መጣር አለብን።

ለእስራኤል ከተሰጠው ማስጠንቀቂያ መማር (10፡1-13)

1 በዚህ ቁጥር ላይ «አባቶች» ተብለው በጳውሎስ የተጠቀሱት የእስራኤል ሕዝብ መሥራቶ የሆኑት አባቶች ናቸው። አብርሃም የመጀመሪያው አይሁዳዊና የእስራኤል ሕዝቦች አባት ነው። አብርሃም ከኖረበት ከሦስት መቶ ዓመታት በኋላ አይሁዶች በግብፅ ምድር በባርነት ቀንበር ስር ወደቁ። እነዚህ «አባቶች» በቆሮንቶስ ላሉ አረማውያን አማኞች በመንፈስ አባቶቻቸው ናቸው፤ ምክንያቱም የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በመንፈስ የእስራኤል «ሕዝብ»፤ አዲስ ዜጎች ናቸው። በሌላ አነጋገር አረማውያን አማኞች ሁሉ «የአዲሲቷ እስራኤል» ዜጎችና በመንፈስ የአብርሃም ትውልዶች ናቸው፤ ከአብርሃም መንፈሳዊ ውርስን ተቀብለዋል (ሮሜ 4፡11፤16፤ ገላ. 3፡7፤29 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ለዚህ ነው ጳውሎስ ምንም እንኳን አብዛኞቹ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች አይሁዳውያን ባይሆኑም «አባቶቻችን» በማለት በዚህ ቦታ የተናገረው።

ሙሴ አይሁዳውያንን ከግብፅ መርቶ አውጥቷቸዋል። በእርግጥ እነዚህ አይሁዶች በጳውሎስ ዘመን ለነበሩት ትውልዶች «አባቶቻቸው» ናቸው። ከግብጽ ባርነት ነፃ በወጡበት ጊዜ አይሁዶች «ከበላያቸው ደመና ሆኖ» ይመራቸው ነበር (ዘጸ. 13፡21፤ መዝ. 105፡39)።

አይሁዶች ከግብጽ ከወጡ በኋላ «ቀይ ባሕርን ተሻገሩ»። ይህ ባሕር ከግብጽ በስተምሥራቅ ካለው ጠረፍ የሚነሣ ነው። እግዚአብሔር የባሕሩን ውኃ ከሁለት በመክፈሉ እስራኤላውያን ከሚያላድዱቸው ግብጻውያን አምልጠው በደረቅ መሬት ተሻገሩ (ዘጸ. 14፡21-31)።

2 «ሙሴ» ታላቁ የአይሁዶች መሪ ነበር። አይሁዶችን ከግብጽ መርቶ ካወጣ በኋላ ለአርባ ዓመታት ያህል መሪያቸው ሆኖ ቆይቷል። በዚህ ጊዜ በግብጽና በእስራኤል መካከል ባለው በሲና ተራራ ዙሪያ ሰፍረው ነበር።

ጳውሎስ ሲናገር አይሁዶች «የሙሴ ተባባሪ ለመሆን ... ተጠመቁ» ይላል። ጳውሎስ በዚህ ቦታ የሚናገረው ስለ ደንበኛው «ጥምቀት» አይደለም። ነገር ግን አይሁዶች ያለቀበትን ምሳሌ በመውሰድ ክርስቲያናዊ ጥምቀት ምን እንደሚመስል ማስረዳቱ ነው። «ደመና» እና «ባሕር» የእግዚአብሔር መገኘትና ጥበቃ (ቁጥር 1) ምሳሌ ሲሆኑ አማኞችም እነዚህን በረከቶች በክርስቲያናዊ ጥምቀት አማካይነት ያገኛሉ። አይሁዶች በሙሴ አመራርና ሥልጣን ስር ናቸው። ለዚህም ነው ጳውሎስ አይሁዶች የሙሴ ተባባሪ ለመሆን «ተጠመቁ» በማለት የተናገረው።

3 አይሁዶች በሲና ምድረበዳ በነበሩበት ወቅት እግዚአብሔር «ከሰማይ እንጀራን» ወይም «መናን» አውርዶ መግቧቸዋል። ጳውሎስ ይህንን እንጀራ ወይም መና «መንፈሳዊ ምግብ» በማለት በዚህ ቦታ ይጠራዋል።²⁸ (ዘጸ. 16፡14፤ 14-15፤ 31፤35፤ ዮሐ. 6፡31)።

4 አይሁዶች በምድረበዳ ላሉ እግዚአብሔር ውኃ ወይም «መንፈሳዊ መጠጥ» ሰጥቷቸዋል። ውኃው የወጣው ከዓለት ውስጥ ሲሆን ይህም የሆነው ተዓምራዊ በሆነ መንገድ ነው (ዘጸ. 17፡6)። ይህ ዓለት አይሁዶች በሄዱበት ቦታ ሁሉ ቋሚ ምልክት ይሆናቸው ዘንድ የተሰጣቸው «መንፈሳዊ ዓለት» ነው። ጳውሎስ እንደሚለው «ያም (መንፈሳዊ) ዓለት ራሱ ክርስቶስ ነበር»። እነዚህ ሁሉ በረከቶች ማለትም ደመናው፤ ባሕሩ፤ መንፈሳዊ ምግብና መጠጡ ሁሉ የተገኙት ከክርስቶስ ነው። ክርስቶስ ከሰማይ የወረደ እውነተኛ እንጀራ ነው (ዮሐ. 6፡30-35)። ከክርስቶስ መንፈሳዊ ውኃን ማለትም መንፈስ ቅዱስን ማግኘት ይቻላል (ዮሐ. 7፡37-39)። በዚያ በሲና ምድረ በዳ ውስጥ የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ልጅ የሆነው ክርስቶስ ከአይሁዶች ጋር ነበር። ክርስቶስ ዓለም

28 መና «መንፈሳዊ ምግብ» ብቻ ሳይሆን አይሁዶች ሊበሉት የቻሉት ደንበኛ ምግብም ጭምር ነው።

ከመፈጠሩ በፊት ጀምሮ ይኖር ነበር፤ ደግሞም ሁሉን ይኖራል። መንፈሳዊ በረከቶችን ሁሉ ከክርስቶስ ዘንድ ማግኘት ይቻላል (ኤፌ. 1፡3)። ምክንያቱም ክርስቶስ ያለው ሰው ከእግዚአብሔር የሆነ በረከቶች ሁሉ ሊያገኝ ይችላልና ነው (ሮሜ 8፡32 ይመለከታል)።

5 አይሁዶች ግን ምን ነካቸው? እግዚአብሔር ብዙ ነገር አደረገላቸው። መሴን መሪያቸው አድርጎ ላከላቸው። ከግብጽ ባርነት ታደጋቸው። በክርስቶስ አማካይነት በረከቱን ሁሉ ሰጣቸው። ለተደረገላቸው በጎ ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን ማመስገን ሲገባቸው እነርሱ ግን በእግዚአብሔር ላይ አጉረመረሙ (ዘኁ. 11፡1)። ስለዚህ እግዚአብሔር አብዛኞቹ በበረሃ እንዲሞቱ በማድረግ ቀጣቸው።

6 እኛም በእግዚአብሔር ላይ እንዳናገራለን መጠንቀቅ ይገባናል። እኛ በክርስቶስ የምናምን፤ አይሁዶች ከተቀበሉት በረከት ይልቅ የበለጠ በረከት ተቀብለናል፤ ታዲያ እንደምን አድርገን ነው ዘወትር በእርሱ ላይ የምናገራለን መው፤ እግዚአብሔር እንዲህ ባለው ድርጊት ደስ አይሰኝም። አይሁዶች በእግዚአብሔር ላይ ከማጉረምረማቸው የተነሣ ከፍተኛ ቅጣት እንደተቀበሉ መዘንጋት አይገባም።

አይሁዶች «ከፉ ነገር እንደተመኙ» እኛም ከፉ ነገር እንዳንመኝ ጳውሎስ ያስጠነቅቀናል። አይሁዶች የተመኙት ከፉ ነገር ምንድን ነው? ጳውሎስ ለዚህ ጥያቄ በቁጥር 7-10 ላይ መልስ ይሰጣል።

7 አንዳንድ አይሁዶች «ጣዖትን» ያመልኩ ነበር (ዘጸ. 32፡1-6)። ጳውሎስ በዚህ ቦታ ያለውን ሐሳብ የጠቀሰው ከዘጸአት 32፡6 ላይ ነው።

8 አንዳንድ አይሁዶች «የዝሙት ኃጢአት» ይፈጽሙ ነበር፤ በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር መቅሰፍቱን አውርዶ በዙዎቹን ቀጣቸው (ዘኁ. 25፡1-9)። በዘኁልቁ 25፡9 መሠረት በዚያን ቀን የሞቱት አይሁዶች ቁጥር ሃያ አራት ሺህ ነበር። በዚህ ቦታ ግን ጳውሎስ «ሃያ ሦስት ሺህ ሰዎች በአንድ ቀን ሞተዋል» በማለት ጽፎአል። የተቀናት አንድ ሺህ ሰዎች የሞቱት በማግስቱ ነው።

9 «ጌታ እግዚአብሔርን አንፈታተነው»። እግዚአብሔርን መፈታተን ማለት የእግዚአብሔርን ሐሳብ መጋፋት ወይም መቃረን ማለት ነው።

እስራኤላውያን የእግዚአብሔር ሐሳብ ተቃራኒ በመሆን እግዚአብሔርን እንዴት እንደተፈታተኑት የሚያሳይ ጥሩ ምሳሌ በዘኁልቁ 21፡4-5 ላይ ይገኛል። የእግዚአብሔር ሐሳብ ተቃራኒ መሆኑን እግዚአብሔርን መፈታተን ምን እንደሚያስከትል በዘኁልቁ 21፡6 ላይ ተጠቅሷል።

10 እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ከግብጽ መርቶ በማውጣት የሲናን ምድርበዳ አቋርጠው ለአብርሃምና ለዘሩ ሊሰጣቸው ተስፋ ወደ ገባላቸው ምድር ወደ ከነዓን (በአሁኑ ጊዜ እስራኤል ወደምትገኝበት ቦታ) ወሰዳቸው። እግዚአብሔር እስራኤላውያን በምድር በዳ በነበሩበት ወቅት ብዙ ፍቅሩንና ምሕረቱን አሳይቷቸዋል፤ ጥበቃውንና ከብዛዚውንም አብዛኞቹን አሳይተዋል። ከዚህም በተጨማሪ በመካከላቸው አያሌ ተዓምራትንና ድንቅ ሥራዎችን አድርጓል። ይሁን እንጂ እስራኤላውያን በእግዚአብሔር ላይ መታመን አልቻሉም ነበር። ምንም ነገር ያላደረገላቸው ይመስል ያጉረመረሙበት ነበር። ስለዚህ እግዚአብሔር አብዛኞቹ ወደ ተስፋይቱ ምድር እንዳይገቡ ከሰለሳቸው፤ አብዛኞቹም በምድር በዳ ወድቀው እንዲቀሩ አደረጋቸው (ዘኁ. 14፡1-33፤ 16፡41-49)።

አይሁዶች በእግዚአብሔር ላይ በማጉረምረማቸው እግዚአብሔር «አጥፊውን» መልእክትን ልኮ በሞት ቀጣቸው (ዘጸ. 12፡23)።

11 ጳውሎስ አይሁዶች የፈጸሙትን ኃጢአትና በዚህም ምክንያት የደረሰባቸውን ቅጣት በመጥቀስ ለእኛ ምሳሌና ማስጠንቀቂያ እንዲሆን አድርጓል። የጳውሎስ ሐሳብ በቆሮንቶስ የሚገኙ አማኞች፤ አይሁዶች የፈጸሙትን ስህተት እነርሱም እንዳይፈጽሙ ማስጠንቀቅ ነው። በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ከዚህ በፊት የጥንት አይሁዶች የፈጸሙት ኃጢአት ሁሉ አለ፤ ይኸውም ጣዖት አምላካዊነት፤ የዝሙት ኃጢአት፤ እግዚአብሔርን መፈታተንና በጳውሎስ ላይ ማጉረምረም (አይሁዶች በመሴ ላይ እንዳጉረመረሙ) በመካከላቸው ነግሷል። ጳውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎችን

(እንዲሁም ሌሎች ክርስቲያኖችን ሁሉ) «ተጠንቀቁ» ይላል፤ ምክንያቱም በነዚያ በጥንት አይሁዶች ላይ የደረሰው ቅጣት በእነርሱም ላይ ሊደርስ ይችላልና ነው።

ይህ ሁሉ በእነርሱ ላይ የደረሰው በእኛ ላይ እንዳይደርስ ለማስጠንቀቅ ነው፤ «የተዳፈውም በዘመናት መጨረሻ ላይ ለምንገኘው ለእኛ ትምህርት እንዲሆን ነው»። «በዘመናት መጨረሻ» የተባለው ምንድን ነው? በዘመናት መጨረሻ የተባለው የክርስቶስ ወደዚህ ምድር መምጣት ሊሆን ይህም የመጀመሪያውን ምጽአት ያመለክታል። ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም የመጣው እግዚአብሔር የወሰነው ጊዜ ሲፈጸም ነው፤ በዚህ ረገድ ሊታይ ክርስቶስ የዘመን ፍጻሜ ነው ማለት ነው (ገላ. 4፡4፤ ዕብ. 1፡1-2)።

12 አይሁዶች የአብርሃም ዘር በመሆናቸው እኛ እኩ «በእግዚአብሔር የተመረጥን ነን» በማለት ይታብዩ ነበር። እግዚአብሔርም ሁሉን እንደሚባርካቸው እርግጠኞች ነበሩ። ስለዚህም «ጸንተን ቆመናል» በማለት ያስቡ ነበር። ደግሞም ከእግዚአብሔር ጸጋ ተለይተን አንወድቅም በማለት ይመጸዱ ነበር። በጥቅሉ የሚታብዩ ሰዎች ነበሩ። ነገር ግን መጨረሻቸው ሲታይ ዘወትር በኃጢአት የሚወድቁ ሰዎች ነበሩ፤ በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ብዙዎቹን በምድርበዳ አጠፋቸው።

የቆሮንቶስ ክርስቲያኖችም በራሳቸው የሚታብዩ ሰዎች ናቸው፤ እነርሱም «ጸንተን ቆመናል» ስለዚህ ከፉ አንወድቅም የሚል እምነት ነበራቸው። «እኛ እኩ ነጻ ሰዎች ነን፤ ደስ ያለንን ነገር ማድረግ የምንችልን ነን» በማለት ያስቡ ነበር። «ኃጢአት እንደሆነ ለእኛ ምናችንም አይደለም» በማለት ይታብዩ ነበር።

እንዲህ የሚል አስተሳሰብ ከቶ ሊኖረን አይገባም። «እኔ እኩ ጸንቼ ቆሜአለሁ» ባልን ጊዜ ልንወድቅ እንችላለን። ጸንተን መቆም የምንችለው እግዚአብሔር በየዕለቱ በሚሰጠን ጸጋ ብቻ እንደሆነ መዘንጋት የለብንም። ሌላው ቀርቶ የበሰሉና መንፈሳዊ የሚባሉ ክርስቲያኖች እንኳ በፈተና ሊወድቁ ይችላሉ (ገላ. 6፡1)።

ጳውሎስ «... የቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ» ይላል። አንዳንድ ሰዎች ጳውሎስ በዚህ ቦታ የሚናገረው ከክርስቶስ ተለይቶ ስለመውደቅና ደኅንነትንም ስለማጣት ነው ይላሉ። ሌሎች ሰዎች ደግሞ ጳውሎስ የሚናገረው በኃጢአት ስለመውደቅ ነው ይላሉ።

ክርስቶስን የምንከተልና የእርሱንም ትእዛዝ የምንፈጽም ከሆነ እርሱ ራሱ ከመውደቅ ይጠብቀናል። ነገር ግን ክርስቶስን መከተል ከቆምን በእርግጥ ልንወድቅ እንችላለን። ክርስቶስ እርሱን የማይከተሉትን ከመውደቅ ይጠብቃቸውም (ዮሐ. 10፡27-28 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

13 ሰዎች ሁሉ ፈተና ይደርስባቸዋል። የሚያስጨንቅ ፈተና በደረሰብን ጊዜ እንዲህ ያለው ፈተና የደረሰው በእኛ ላይ ብቻ እንደሆነ አድርገን ማስብ የለብንም። ሌሎች አያሌ ሰዎችም እኛን በሚያስጨንቁን ዓይነት ፈተና ውስጥ እንደሚያልፉ ማወቅ አለብን።

ሁለት የፈተና ዓይነቶች አሉ። አንደኛው፤ ከእኛ ውጪ የሆኑ ፈተናዎች ለምሳሌ እንደ ስደት፤ እንግልት፤ መከራና ሕመም የመሳሰሉት ይደርሱብናል።²⁹ ሁለተኛው ዓይነት ፈተና ከእኛው ከራሳችን ውስጥ የሚመጣ ነው፤ ለምሳሌ ከፍ ሐሳብና ምኞት እንዲሁም እምነት ማጣት ከእኛ ውስጥ የሚመነጩ ናቸው። በዚህ ቁጥር ላይ ጳውሎስ ሁለቱንም የፈተና ዓይነቶች ለመጥቀስ የፈለገ ይመስላል።

ይሁን እንጂ እግዚአብሔር «ከአቅማችን በላይ የሆነ ፈተና እንዲደርስብን አይፈቅድም» ይህ እጅግ ታላቅ ተስፋ ነው። ፈተና በደረሰብን ጊዜ ይሄኛውን ፈተና ልቋቋመው አልቻልኩም በማለት ማማረር አይገባንም። እንዲህ የምንል ከሆነ ይህን ተስፋ የሰጠውን አምላካዊ ውሸታም ነህ እያልን ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር የሚደርስብንን ፈተና መሸከም እንድንችል ከእርሱ የሆነውን ኅይል እንደሚሰጠን

29 እንዲህ ያለው ፈተና አብዛኛውን ጊዜ «መከራ» ተብሎ ይጠራል። ይሁን እንጂ ከውጭ የሚደርስብን ፈተና (መከራ) እምነታችንን ወደ መጣልና ክርስቶስንም ወደ መከራ ሊያደርስን ይችላል። ለዚህም ነው ከውጭ የሚደርስብን መከራ እንደ ፈተና የሚታየው።

ቃል ገብተዋል። ከእኛ የሚጠበቀው ፈቃደኛ ሆኖ መገኘት ነው። ይህ ከሆነ የሚደርስብንን ማንኛውም ዓይነት ፈተና መቋቋም እንችላለን።³⁰ እግዚአብሔር የሚደርስብንን ፈተና መቋቋም እንድንችል ነቢይ ይሰጠናል፤ ወይም ደግሞ ከፈተናው የምንወጣበትን «መንገድ ያዘጋጅናል» ማለትም ወይ ፈተናውን ያነሳናል አልያም ፈተናውን ያቀልናል። የእግዚአብሔር ጸጋ የሚደርስብንን ፈተና ሁሉ መሸከም እንድንችል በቂ ነቢይ ይሰጠናል። ነገር ይሁን እንጅ ይህን ጸጋ ለማግኘት ፈተና በደረሰብን ጊዜ ሁሉ መጸለይ ይኖርብናል።

ግን ለምንድን ነው እግዚአብሔር ፈተና እንዲደርስብን የሚፈቅደው? መልሱ ከዚህ የሚከተለው ነው፤ እግዚአብሔር ፈተና እንዲደርስብን የሚፈቅደው የእምነታችን ጽናት እንዲፈተሽና ሕይወታችንን «የበሰለና ፍጹም» ይሆን ዘንድ ነው(ያዕ. 1፡2-4፤12-15፤ 1ጴጥ. 1፡6-7 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

የጣዖት ጽዋና የጌታ እራት (10፡14-22)

14-15 ከእግዚአብሔር አሥር ትእዛዛት ውስጥ የመጀመሪያው እንዲህ የሚል እንደሆነ እናስታውስ፤ «ከእኔ በቀር ሌላ አምላክ አታምልክ» (ዘጸ. 20፡3-5፤ 1ዮሐ. 5፡21)። ደግሞም ጣዖት ማምለክ ማለት ከእንጨት፣ ከድንጋይና ከብረት የተሠሩ ምስሎችን ማምለክ ማለት ብቻ እንዳልሆነ እናስታውስ። ጣዖትን ማምለክ ማለት እግዚአብሔር ቦታ ሌላ አምላክ ማስቀመጥ ማለት ነው። ደግሞም እግዚአብሔርን ወደ ጎን ገሽሽ ማድረግና በእርሱም ምትክ ሌላ ነገር ማቆም ማለት ነው። እንዲሁም ከእግዚአብሔር ይልቅ ሌላን ነገር ለምሳሌ ገንዘብን፣ ሀብትን፣ ቤተሰብን፣ ሥራን፣ ክብርን፣ ወዘተ. . . መውደድ ማለት ነው። ማንኛውንም ነገር ከእግዚአብሔር አስበልጠን የምንወድ ከሆነ ያ ነገር ጣዖት ሆኖብናል ማለት ነው።

16 «የበረከት ጽዋ» በአይሁዶች የፋሲካ ክብረ በዓል ላይ ከሚጠጡት አራት የወይን ጽዋዎች መካከል ሦስተኛው ጽዋ ነው። በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት እንደሚናገሩት ኢየሱስ የፋሲካን በዓል ከደቀመዛሙርቱ ጋር በሚያከብርበት ሰዓት «ይህ . . . ደሜ ነው» በማለት ያነሣው ይህንን ሦስተኛ ጽዋ ነው (ማር. 14፡23-24)።

ጳውሎስ በዚህ ቦታ እንደሚናገረው ጽዋውና ኅብስቱ የሚያመለክቱት ክርስቶስ ደምና ሥጋ ጋር ያለንን «ኅብረት» ነው። ጳውሎስ በዚህ ቦታ እየተናገረ ያለው ስለ ጌታ እራት ነው። አንዳንድ ክርስቲያኖች እንደሚሉት ጽዋውና (ማለትም በጽዋው ውስጥ ያለው ወይንና) ኅብስቱ እውነተኛው የክርስቶስ ደምና ሥጋ ናቸው (ማር. 14፡22)። ሌሎች እንደሚሉት ደግሞ ጽዋውና ኅብስቱ የክርስቶስ ደምና ሥጋ ምልክት ወይም ምሳሌ ብቻ ናቸው። እንዲሁም ሌሎች ክርስቲያኖች እንደሚናገሩት ጽዋውና ኅብስቱ የክርስቶስን ሞት የሚያስታውሱ ብቻ ናቸው (1ቆሮ. 11፡23-26 እና ከአጠቃላይ መግለጫው ውስጥ «የጌታ እራት» የሚለውን ይመለከታል)።

ይሁን እንጂ ክርስቲያኖች ሁሉ የሚለማሙበት አንድ ነገር አለ። ይኸውም ክርስቶስ ሥጋውን መሥዋዕት አድርጎ ያቀረበውና ደሙንም ያፈሰሰው የጋራነትን ይቅርታ ማግኘትና ደኅንነትን መቀበል እንድንችል ነው። በጌታ እራት ጊዜ ከጽዋው በምንጠጣበትና ከኅብስቱም በምንበላበት ጊዜ ክርስቶስ የሰጠንን ታላቅ ይቅርታና ደኅንነት አብረን እየተካፈልን ነው። በጌታ እራት ጊዜ ልዩ በሆነ መንገድ ከክርስቶስ ሞት ጋር እየተባበርን ነው፤ ይህም ሞት ማብቂያ የሌለው አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት እንድናገኝ አስችሎናል (ዮሐ. 6፡33-35፤48-56 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እንግዲህ የሕያው እግዚአብሔር ደምና ሥጋ

ተካፋዮች ሆነናል ማለት ነው። ታዲያ ጣዖት አምላኪ ለመሆን እንዴት እናስባለን? በማለት ጳውሎስ ይጠይቃል።

17 በጌታ እራት ጊዜ ሥርዓቱን ለመካፈል የመጡ ሰዎች ሁሉ የሚበሉት ነገር እንዲኖር ኅብስቱ በትንሽ በትንሹ ይቆራረሳል። ነገር ግን በትንሽ በትንሹ የተቆራረሱት ኅብስቶች የተገኙት ከአንድ ኅብስት ነው። ልክ እንዲሁ እኛ አማኞች ብዙ ስንሆን ሳለ በክርስቶስ ግን ሁላችንም አንድ አካል ነን (ሮሜ 12፡4-5፤ 1ቆሮ. 12፡27 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ጳውሎስ እንደሚናገረው እኛ ሁላችን «ከዚህ ክላጌዱ ገብሰን የምንካፈል ነን»። ማለትም ሁላችንም የክርስቶስ አካል ተካፋዮች ነን። በጌታ እራት ጊዜ ወደ ሰውነታችን የሚገባው አንድ ኅብስት ብቻ እንደሆነ ሁሉ የክርስቶስም አንዱ መንፈስ በእያንዳንዳችን ውስጥ በመግባት አንድ መንፈሳዊ አካል ያደርገናል፤ የዚህም አካል ራስ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው (1ቆሮ. 12፡12-13፤ ቆላ. 1፡18 ይመለከታል)።

18 ጳውሎስ በዚህ ቦታ እንደገና የእስራኤልን ሕዝቦች ማለትም አይሁዶችን ይጠቅሳል። አይሁዶች መሥዋዕት በሚያቀርቡበት ጊዜ ካህናቱና ሕዝቡ ለመሥዋዕት የቀረበውን እንስሳ ሥጋ ይበሉ ነበር (ዘሌ. 7፡15-16፤ 10፡12-14)። ይህን በሚያደርጉበት ጊዜ «ከመሠዊያው ጋር» ኅብረት እንዳደረጉ ይቆጠር ነበር፤ ማለትም በመሠዊያው ላይ ከተሠዋው ሥጋ ጋር አንድነት ነበራቸው።

ልክ እንዲሁ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ በበሉ ጊዜ ከርኩሳን መናፍስት ወይም ክላጋጉን ጋር ኅብረት እያደረጉ ነበር (ቁጥር 20)። ጳውሎስ ግን እንዲህ የመሰለው ተግባር በመካከላችሁ አይኑር ይላቸዋል። እኛም በአንድ ጊዜ ከክርስቶስና ከርኩሳን መናፍስት ጋር አንድነት ሊኖረን አይችልም። (1ቆሮ. 8፡4-5፤ 10፡21 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

19 ጳውሎስ በዚህ ቦታ ሲናገር አይሁዳውያን ለሕያው እግዚአብሔር ያቀረቡት መሥዋዕትና አረማውያን ለሙት ጣዖታት ያቀረቡት መሥዋዕት አንድ ዓይነት ነው ማለቱ አይደለም። ጣዖት ከምንም እንደማይቆጠር የታወቀ ነው (1ቆሮ. 8፡4)።

20-21 ጣዖት ከምንም እንደማይቆጠር የታወቀ ነገር ቢሆንም ርኩሳን መናፍስት (አጋንንት) ግን ከምንም የሚቆጠሩ ናቸው። አንድ ሰው ጣዖት የሚያመልክ ከሆነ ይህ ሰው በእርግጥ እያመለከ ያለው አጋንንትን ነው (ዘዳ. 32፡17)። ከአጋንንት ጋር «ኅብረት» ሊኖረን አይገባም።

22 ከአጋንንት ጋር ኅብረት የምናደርግ ከሆነ እንደ አመንዝራ ሆነናል ማለት ነው። እግዚአብሔር ቀናተኛ አምላክ ነው (ዘጸ. 20፡5)፤ እርሱን ትተን አጋንንትን የምንከተል ከሆነ ከፋኛ እናስቆጣለን። «እኛ ከእርሱ ይበልጥ እንበረታለን?»። ከቶ ከእርሱ ይበልጥ አንበረታም። ከእኛ ይበልጥ ብርቱ የሆነውን አምላክ ለማስቆጣት መሞከር እጅግ ታላቅ ቂልነት ነው!

የአማኞች ነፃነት (10፡23-33)

23-24 ሮሜ 14፡ 19-20፤ 15፡1-2፤ 1ቆሮንቶስ 6፡12 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

25 ጳውሎስ በቆሮንቶስ በነበረበት ዘመን በየላካንዳው ቤት የሚሸጥ ሥጋ ሁሉ በቅድሚያ ለጣዖት የተሠዋ ነው ማለት ይቻላል። ይሁን እንጂ ጣዖት ከምንም የሚቆጠር ነገር ባለመሆኑ (1ቆሮ. 8፡4) እንዲህ ያለው ሥጋ ሁሉ ርኩስ አይደለም፤ ክርስቲያኖችም እንዲህ ያለውን ሥጋ ሊመገቡ ይችላሉ።

26 ጳውሎስ በዚህ ቦታ ከመዝሙር 24፡1 ላይ ይጠቅሳል። እግዚአብሔር የፈጠረው ነገር ሁሉ «ንጹሕ» በመሆኑ ማንኛውንም ነገር በምስጋና ተቀብሎ መመገብ ይቻላል። (ማር. 7፡19፤ ዮሐ. 10፡13-15፤ ሮሜ 14፡14፤ 1ጢሞ. 4፡4 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

27 ክርስቲያኖች በቤተ ጣዖት በሚዘጋጁ ግብዣዎች ላይ መገኘት የለባቸውም፤ ነገር ግን ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች

30 አንዳንድ ጊዜ ፈተናን መቋቋም ማለት ከፈተና «መሸሽ» ማለት ነው (1ቆሮ. 10፡14፤ 1ጢሞ. 6፡11 ይመለከታል)። በሌላ አነጋገር ሁሉ ጊዜ ራሳችንን ከፈተና ግራት አለብን።

ግብዣ ቢጠሯቸው ወደ ቤታቸው መሄድና በዚያም የሚቀርብላቸውን ሁሉ መብላት ይችላሉ (ሉቃ. 10፡8)።
 28-29 «ነገር ግን አንድ ሰው ይህ ምግብ ለጣዎት የተሠዋ ነው ቢላችሁ» ያንን ምግብ አትብሉ ቁጥር 28። እውሉስ «አንድ ሰው» ሲል ደካማ እምነት ወይም ደካማ ኅሊና ያለውን አንድ ማንኛውንም ክርስቲያን ማለቱ ነው (1ቆሮ. 8፡7፡9-13 ይመለከታል)። ኅሊናው ደካማ የሆነ ሰው ለመብላት ያስብነው ምግብ በእርግጥ ለጣዎት የተሠዋ መሆኑን አውቆ እንዲህ ዓይነቱን ምግብ እንዳንበላ ካስጠነቀቀን ኅሊናው ደካማ ለሆነው ሰው ስንል ያንን ምግብ መብላት የለብንም።

እውሉስ ለጣዎት የተሠዋ ሥጋ የማይበላው ለሌላ ሰው ኅሊና (ቁጥር 29) ማለትም ኅሊናው ደካማ ለሆነ ክርስቲያን ሲል ነው። እውሉስ ኅሊናው ደካማ የሆነውን ወንድሙን የሚያስናክልና የሚያስት ምንም ነገር ሊያደርግ አይፈልግም። እርግጥ ነው የእውሉስ ኅሊና እንዲህ ያለውን ምግብ በነጻነት መመገብ ትችላለህ ሊለው ይችላል፤ ነገር ግን የደካማ ወንድሙ ኅሊና እንዲህ ያለውን ምግብ እንዲመገብ አይፈቅድለትም። እያንዳንዱ ሰው ፍርድ የሚቀበለው እንደ ዝነ ራሱ ኅሊና ነው። እውሉስን የሚፈርድበት የዝነ ራሱ ኅሊና እንጂ የወንድሙ ኅሊና አይደለም። ኅሊናው ደካማ የሆነ ወንድም የእውሉስን ነፃነት መግፈፍ አይችልም። ደግሞም ኅሊናው ደካማ የሆነ ወንድም የእውሉስን ነፃነት መንቀፍ አይችልም (ሮሜ 14፡2-3 ይመለከታል)። ኅሊናው ደካማ ለሆነ ወንድም ኃጢአት የሚሆነው ነገር (ለጣዎት የተሠዋ ሥጋ መብላት) ለእውሉስ ኃጢአት አይደለም። ይሁን እንጂ እውሉስ ለጣዎት የተሠዋ ሥጋ የመብላት ነፃነት ቢኖረውም እንኳ ኅሊናው ደካማ የሆነው ወንድሙ እንዳይሰናክልና በኃጢአት እንዳይወድቅ ሲል ነፃነቱን በራሱ ፈቃድ ኅሊናው ደካማ ለሆነው ወንድሙ ያስገዛል (1ቆሮ. 8፡13)።

30 ከእግዚአብሔር በምስጋና የምንቀበለው ነገር ሁሉ ነጹሕና መልካም በመሆኑ በእግባቡ ልንጠቀምበት እንችላለን³¹ (1ጢሞ. 4፡4)። ስለዚህ ሌላው ሰው እንዲህ በማድረግ ልንወቅሰው አይገባም።

31 በዚህ ቁጥር ላይ እውሉስ ለማለት የፈለገውን ዐቢይ ነጥብ እናገኛለን። ማንኛውንም ነገር ስናደርግ ከሁሉ አስቀድሞ ራሳችንን እንዲህ በማለት መጠየቅ ይኖርብናል። ይህንን የማደርገው ለምንድን ነው? ይህንን የማደርገው ለማን ስለ ነው? ለእነዚህ ጥያቄዎች የምንሰጠው መልስ ሁልጊዜም፡ ይህንን የማደርገው ለእግዚአብሔር እንዲሁም ለእርሱ ክብር ስለ ነው የሚል መሆኑን አለበት። እንዲህ ለማለት የማንችል ከሆነ ማድረግ የለብንም። ማንኛውንም ነገር ስናደርግ ያ የምናደርገው ነገር «ለእግዚአብሔር ክብር» መሆኑን አለበት (ማቴ. 5፡16፤ ሮሜ 14፡7-8 ይመለከታል)። እግዚአብሔርን የማያክብር ማናቸውም ነገር በእርሱ ዘንድ ተቀባይነት የለውም።³²

32 ሮሜ 14፡13፡20-21፤ 1ቆሮንቶስ 8፡8፡13 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

33 እውሉስ ሌሎችን ደስ የሚያሰኘው ለራሱ ጥቅም ለማግኘት አይደለም። ይልቁንም ሌሎችን ደስ የሚያሰኘው ለራሳቸው መንፈሳዊ ጥቅም ሲል ነው (ሮሜ 15፡2፤ 1ቆሮ. 9፡22፤ 10፡24 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ምዕራፍ 11

በማኅበራዊ ጸሎት ጊዜ ራስን ስለመከናከል (11፡1-16)

1 እውሉስ «እኔን ምስሉ» ይላል። እንደ እውሉስ ሁሉ እኛም ክርስቲያን ወንድሞቻችንን «እኔን ምስሉ» ማለት እንችላለን? ለመሆኑ ምሳሌነታችን ምን ያህል መልካም ነው?

ለምንድን ነው እውሉስ «እኔን ምስሉ» በማለት የተናገረው? ምክንያቱም እውሉስ ራሱ የክርስቶስን ምሳሌ ተከትሏልና ነው። ሌሎች ሰዎች የእኛን ምሳሌ እንዲከተሉ መጠየቅ ያለብን እኛ ራሳችን የክርስቶስን ምሳሌ የተከተልን እንደሆነ ብቻ ነው። ምክንያቱም ሰዎች መከተል ያለባቸው እኛን ሳይሆን ክርስቶስን ነው። ሰዎች የምንናገረውን መልካም ነገር ሰምተው ሊያደምጡን ይችሉ ይሆናል፤ ነገር ግን ሰዎች ሊከተሉን የሚችሉት የምንናገረውን መልካም ሕይወት አይተው ነው። በቃል መመስከር መልካም ነገር ነው፤ በሕይወት መመስከር ግን እጅግ የተሻለ ነው። በቃልና በሕይወት መመስከር በቃል ብቻ ከመመስከር ይበልጣል።

2 እውሉስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ያስተላለፈው «ትምህርት» የአሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ትምህርት ሲሆን³³ እውሉስ ራሱ የሚያስተምረውን ነገር የተቀበለው ከሐዋርያት ነው (2ተሰ. 2፡15 ይመለከታል)። እውሉስ የሚያስተምረውን ትምህርት የተቀበለው ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ወይም በቀጥታ ከራሱ ከክርስቶስ ነው (ገላ. 1፡12)። እውሉስ የራሱን ሃሳብ መሠረት አድርጎ ያስተማረው እጅግ ጥቂት በሆኑ ርዕሰ ጉዳዮች ብቻ ነው። እውሉስ በዚህ መልእክት ውስጥ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ያሳዩት የነበረውን ባሕርይ አስመልክቶ በተደጋጋሚ መውቀስ ነበረበት። በዚህ ቁጥር ላይ ግን ስለ እነርሱ የሚናገረው መልካም ነገር አለው። እውሉስ ሌሎችን ለመውቀስ አስፈላጊ ሆኖ ባገኘው ጊዜ ሁሉ ስለ ሰዎቹ መልካም ነገር ይናገር ነበር። በመሪነት በቃ ላይ ያሉ ሁሉ ይህን መልካም መመሪያ ሊከተሉት ይገባል።

3 «በክርስቶስ ላይ ሥልጣን ያለው እግዚአብሔር ነው።» ክርስቶስ ከእግዚአብሔር ጋር እኩል ነው (ዮሐ. 10፡30፤ ፊልጵ. 2፡6-7 ይመለከታል)። ይሁን እንጂ ክርስቶስ በዚህ ምድር ሲኖር ላለ ሰውም ነበር፤ የእግዚአብሔርም ልጅ ነበር፤ እግዚአብሔርም አባቱ ነበር (1ቆሮ. 3፡23 ይመለከታል)። ለዚህም ነው ክርስቶስ «አብ ከእኔ ይበልጣል» በማለት የተናገረው (ዮሐ. 14፡28)።

በክርስቶስ ላይ ሥልጣን ያለው እግዚአብሔር እንደሆነ ሁሉ «በወንድ ሁሉ ላይ ሥልጣን ያለው ክርስቶስ» ነው (ኤፌ. 1፡22፤ ቆላ. 1፡18 ይመለከታል)። በአንድ አካል ላይ ያሉ የአካል ክፍሎች በአካሉ ራስ ሥልጣን ስር እንዳሉ ሁሉ የክርስቶስ አካል «ክፍል» የሆንን እኛም በክርስቶስ ሥልጣን ስር ነን። ልክ እንዲሁ «በሴት ላይ ሥልጣን ያለው ባል» ነው። እውሉስ በዚህ ቦታ የሚናገረው ስላገቡ ሴቶች ነው። ያላገቡ ሴቶች በወንድ ሥልጣን ስር አይደሉም (ኤፌ. 5፡22-24 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

እግዚአብሔር ዓለምን የፈጠረው በዚህ መልክ ነው። በሁሉ ነገር ላይ ከፍተኛ ሥልጣን ያለው እግዚአብሔር ነው። ከእግዚአብሔር ቀጥሎ ሥልጣን ያለው ክርስቶስ ነው። ከክርስቶስ በታች ሥልጣን የተሰጠው ለወንድ ነው። ከወንድ በታች ደግሞ ሥልጣን የተሰጠው ለሴት ነው።

እንዲህ ሲባል ግን ባሎች፡ ክርስቶስ ቤተክርስቲያንን እንደወደዳት እነርሱም ሚስቶቻቸውን መውደድ እንዳለባቸው ማስታወስ ይኖርባቸዋል (ኤፌ. 5፡25)። ሚስቶች በበኩላቸው ለባሎቻቸው ሥልጣን መገዛት አለባቸው፤ ባሎች ግን የተሰጣቸውን ሥልጣን ያለ እግባብ መጠቀም የለባቸውም።

31 ይህ አባባል ለወውነታችን ገጂ የሆኑትን ወይም ወደ ኃጢአት የሚመሩንን ነገሮች አይጨምርም።

32 መብላት፣ መዝናናት ከሌሎች ሰዎች ጋር መደሰትና አስፈላጊ በሆኑ ጉዳዮች ላይ መጠመድ ለእግዚአብሔር ክብርን ሊያመጡ ይችላሉ፤ ምክንያቱም እንዲህ የመላበሉት ነገሮች ለጤንነታችን በጣም አስፈላጊ ናቸው። እግዚአብሔርን ይበልጥ ማክበር የምንችለው ጤናማ ለንሆን ነውና።

33 እነዚህ አሥራ ሁለት ሰዎች የክርስቶስ አሥራ ሁለት ደቀመዛሙርት የነበሩ ሲሆን (ከአስቀድሞ ይሁዳ በስተቀር) መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ ከወረደ በኋላ «ሐዋርያት» ተብለው ይጠሩ ነበር።

ምክንያቱም ሚስት የባሏ ባሪያ ላትሆን የባሏ ወዳጅና ረዳትም ናት።³⁴

ከዚህ በተጨማሪ በክርስቶስ ዘንድ ባልና ሚስት እኩል እንደሆኑ ማስታወስ ይኖርብናል (ገላ. 3:28፤ 1ኛ ጥ. 3:17 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እንዲያውም ሰዎች እንደሚናገሩት ሚስት ከመጠመቁ (የጥምቀትን ሥርዓት ከመፈጸሟ) በፊት የባሏን ፈቃድ ማግኘት አለባት። ይህ ትምህርት ግን ትክክለኛ ትምህርት አይደለም፤ ምክንያቱም ባልም ሆነ ሚስት በክርስቶስ አማካይነት የሚገኘውን የደንገንነት ተስፋ ማግኘት የሚችሉት እያንዳንዳቸው በክርስቶስ ሲያምኑ ብቻ ነው። እያንዳንዱ ሰው ለእግዚአብሔር ጥሪ መልስ የመስጠት ንግፊት አለበት።

4 በዳውሎስ ዘመን ግሪካውያን፣ በሌሎች ሥልጣን ስር ያሉ ሰዎች ራሳቸውን በሆነ ነገር እንዲከናወኑ (እንዲሸፍኑ) የሚያስገድድ ልማድ ነበራቸው። ለምሳሌ ባሪያዎች ባርኔጣ ያደርጉ ነበር። ሚስቶች ደግሞ ከሴታቸው ውጪ በሚሆኑበት ጊዜ ሁሉ ራሳቸውን ይከናወኑ ነበር። ወንዶች ግን ራሳቸውን እንዲከናወኑ አይገደዱም።

እንግዲህ በዳውሎስ ትምህርት መሠረት አንድ ሰው በቤተክርስቲያን ውስጥ ወይም በሕዝብ ፊት ራሱን ተከናኝቦ ቢጸልይ ወይም ትንቢት ቢናገር ይህ ሰው በሌላ ሰው ሥልጣን ስር እንዳለ ያሳያል። እንዲህ ያለው ሰው ግን ከክርስቶስ ሥልጣን በታች ብቻ ነው። ስለዚህ ይህ ሰው ራሱን የሚከናወኑ ከሆነ በእርሱ ላይ ሥልጣን ያለውን «ክርስቶስን ያዋርዳል»። ይህ ሰው ከክርስቶስን የሚያዋርደው በእርሱ ላይ ሥልጣን ያለውን ክርስቶስ ትቶ በሌላ ሰው ሥልጣን ስር እንደሆነ ስለሚያስመስል ነው።

5 ዳውሎስ በነበረበት ዘመን እንዳለው ልማድ (ደንብ) መሠረት ሚስቶች ከቤት በሚወጡበት ጊዜ ሁሉ ራሳቸውን መከናወኑ አለባቸው። እንዲህ ካላደረጉ ግን እንደ ወንድ ለመሆን መሞከራቸው ነው፤ ማለትም ለባላቸው የተሰጠውን ሥልጣን ለመውሰድ መሞከራቸው ነው። ስለዚህ በሕዝብ ፊት ራሷን ሳትከናወኑ ለአምልኮ የምትወጣ ሴት በእርሷ ላይ ሥልጣን ያለውን «ወንድ ታዋርዳለች»፤ ማለትም ባሏን ታዋርዳለች።

ይህም ብቻ አይደለም፤ ዳውሎስ በነበረበት ዘመን ራሳቸውን ሳይከናወኑ ከቤት የሚወጡት አመንዝራ ሴቶች ብቻ ናቸው። እንግዲህ የተከበረች የቤት እመቤት ራሷን ሳትከናወኑ ከቤት ከወጣች እንደ አመንዝራ ሴት መሆኗ ነው፤ ስለዚህ ራሷንም ሆነ ባሏን ታዋርዳለች ማለት ነው።

በዚህ ክፍል ዳውሎስ የሰጠውን ትምህርት አስመልክቶ ክርስቲያኖች ሁለት የተለያዩ አመለካከት አላቸው። በአሁኑ ጊዜ በርካታ ክርስቲያኖች እንደሚሉት ከሆነ ዳውሎስ በዚህ ክፍል ያስተማረው ትምህርት የሚመለከተው እርሱ በነበረበት ዘመን ያሉ ሰዎችን ብቻ ነው። እነዚህ ክርስቲያኖች እንደሚናገሩት፣ ዳውሎስ በዚህ ክፍል ያስተማረው ትምህርት የተመሠረተው በዚያን ዘመን ልማድ ላይ እንጂ በእኛ ዘመን ልማድ ላይ አይደለም። በዚህ አመለካከት መሠረት እንግዲህ በዚህ ዘመን ያሉ ወንዶች በሕዝብ ፊት ሲሆኑ ራሳቸውን ቢከናወኑ ምንም አይደለም እንዲሁም ሴቶች በሕዝብ ፊት ሲሆኑ ራሳቸውን ባይከናወኑ ምንም አይደለም ማለት ነው።

በየትኛውም ዘመን ያሉ አማኞች በዘመናቸው ያለው ልማድ ከእግዚአብሔር ሕግ ጋር እስካልተቃረነ ድረስ በራሳቸው ዘመን ያለውን ልማድ መከተል ይችላሉ በሚለው ጉዳይ ላይ ክርስቲያኖች ሁሉ ይስማማሉ። አማኞች በአካባቢያቸው ያለውን ልማድ የማይከተሉ ከሆነ በአጠገባቸው ያለውን ሳው ሊያስቀይሙና ክርስቶስንም ሊያዋርዱ ይችላሉ።

በየትኛውም ሁኔታ ውስጥ ቢሆን ዋናው ጥያቄ የእግዚአብሔር ሕግ ምንድን ነው? የሚለው ነው። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ሕግ በየትኛውም ሁኔታ ውስጥ አይለወጥም። የእነዚህን የመጀመሪያዎቹን ክርስቲያኖች አመለካከት መያዝ አንድ ትልቅ ችግር ያስከትላል። ይኸውም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ጠንካራ ትምህርቶች ሲገጥሙ ይህ

ትምህርት እኛን አይመለከትም ወደሚል አቋም ያደርሰናል። ታዲያ መስመሩን የምናስምረው ከየት በመለስ ነው?

ሌሎች ክርስቲያኖች እንደሚሉት ደግሞ ዳውሎስ በዚህ ክፍል የሚናገረው በየትኛውም ሁኔታ ውስጥ ስለማይለወጠው የእግዚአብሔር ሕግ ነው። ዳውሎስ የጻፈው በእርሱ ዘመን ላሉ ሰዎች ብቻ ላይሆን በየትኛውም ዘመን ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ነው ይላሉ። በዚህ በሁለተኛው አመለካከት መሠረት በዚህ ዘመን ያሉ ክርስቲያኖች ዳውሎስ በሰጠው ትምህርት መኖር አላቸው። በዚህ ክፍል ዳውሎስ የሰጠው ትምህርት የሚያተኩረው እግዚአብሔር የተለያዩ የሥልጣን ደረጃዎችን (እርከኖችን) የመሠረተ መሆኑን ነው። ይኸውም በመጀመሪያ የእግዚአብሔር ሥልጣን፣ ቀጥሎ የክርስቶስ፣ ቀጥሎ የባል ቀጥሎም የሚሰጡ።

እንግዲህ እነዚህ ክርስቲያኖች እንደሚሉት ክርስቲያን ሚስቶች በባላቸው ሥልጣን ስር መሆናቸውን ለማሳየት በሕዝብ ፊት እግዚአብሔርን ለማምለክ በሚወጡበት ጊዜ ሁሉ ራሳቸውን መከናወኑ አለባቸው። ነገር ግን ባሉት በሕዝብ ፊት እግዚአብሔርን ለማምለክ በሚወጡበት ጊዜ ራሳቸውን መከናወኑ የለባቸውም፤ ምክንያቱም ባሉት በሚስቶቻቸው ላይ ሥልጣን አላቸው።

አንዳንድ ክርስቲያኖች እንደሚናገሩት አንድ ሴት ረጅም ጠጉር የተሰጣት ራሷን እንድትሸፍንበት ነው (ቁጥር 15)። በሌላ አነጋገር ራሷን እንድትከናወኑ ሊቆጠር ይችላል። ነገሩ እንዲህ ከሆነ ሚስት ሌላ መከናወኒያ አያስፈልጋትም ማለት ነው።

ከዚህ ላይ አንድ ነገር ማስታወስ አለብን። ይኸውም በዚህ ክፍል ውስጥ ዳውሎስ የሚናገረው በሕዝብ ፊት ወይም በማናቸውም የስብሰባ ቦታ እግዚአብሔርን ለማምለክ የሚወጣ ሰው፤ በተለይም ጸሎት ለማድረግና ትንቢት ለመናገር በሕዝብ ፊት ስለ የሚቆም ሰው ነው። በሌላ በማንኛውም ጊዜ ባል ራሱን መከናወኑ ከፈለገ መከናወኑ ይችላል፤ ሚስት ደግሞ ራሷን መከናወኑ ካልፈለገች አለመከናወኑ ትችላለች።

6 ዳውሎስ በነበረበት ዘመን፣ አመንዝራና መልካም ጠባይ የሌላቸው ሴቶች እንዲቀጡ የሚደረገው ጠጉራቸውን በመቁረጥ ራሳቸውን በመላጩት ነበር። እንግዲህ ዳውሎስ በዚህ ቦታ የሚናገረው በሕዝብ ፊት ራሷን ሳትከናወኑ የምትጸልይ ማንኛውም ሚስት ጠጉሯ እንደተቆረጠ አመንዝራ ሴት ሆናለች ማለት ነው፤ ዳውሎስ እንደሚለው እንዲህ ያለች ሚስት የተዋረደች ሚስት ሆናለች።

7 ከባሪያዎች በስተቀር በዳውሎስ ዘመን የነበሩ የግሪክ ወንዶች ባርኔጣ አያደርጉም ነበር። አንድ ወንድ ነፃ ሰው ነው፤ ምክንያቱም ወንድ «የእግዚአብሔር መልካም የእግዚአብሔር ክብር» ነው። ስለዚህም ወንድ ባርኔጣ ማድረግ አያስፈልገውም።

በዘፍጥረት 1:27 መሠረት ወንድም ሆነ ሴት የተፈጠሩት በእግዚአብሔር መልክ ነው። ዳውሎስ እንደሚለው ወንድ አስቀድሞ ስለተፈጠረ «የእግዚአብሔር ክብር» ነው። እንዲሁም ሴት ከወንድ ስለተፈጠረች «የወንድ ክብር» ናት (ዘፍ. 2:18፤21-23)።

8-9 «ሴት ከወንድ ተገኘች እንጂ ወንድ ከሴት አልተገኘም»። የመጀመሪያዋ ሴት ሔዋን የተፈጠረችው ከመጀመሪያው ወንድ ከአዳም የጎን አጥንት ነው (ዘፍ. 2:21-22)።

እግዚአብሔር ሴትን የፈጠረው ለወንድ ነው፤ ይህንንም ያደረገው «ወንድ ተሰማሚና ረዳት ጓደኛ» ያገኘ ዘንድ ነው (ዘፍ. 2:18)።

10 ሔዋን በኤደን ገነት ኃጢአት ከሠራች በኋላ እግዚአብሔር በአዳም ሥልጣን ስር እንድትሆን አደረጋት (ዘፍ. 3:16)። ይህም በመሆኑ ነው ሚስት ከባሏ ሥልጣን ስር መሆኗን የሚያሳይ ምልክት ማድረግ ያለባትን ማለትም በሕዝብ ፊት በምትሆንበት ጊዜ ራሷን መከናወኑ አለባት። ይህን የማታደግ ሚስት (ሴት) የምታሳፍር ሴት ትሆናለች።

ዳውሎስ እንደሚለው አንድ ሴት ራሷን መከናወኑ ያለባት «በመላእክትም ምክንያት» ነው። በርካታ ሰዎች እንደሚናገሩት፣ በቤተክርስቲያን ውስጥ በሚደረግ ጥርጣሬም ላይ መላእክት ይገኛሉ። እንግዲህ ዳውሎስ ለማለት የፈለገው እግዚአብሔርን ለማምለክ በሚደረግ ስብሰባ ላይ ሴቶች

34 ለተጨማሪ ማብራሪያ ከአጠቃላይ መግለጫው ውስጥ «ክርስቲያኖች ጋብቻ» የሚለውን ይመለከታል።

ራሳቸውን መከናከብ ያለባቸው በስብሰባው ላይ የሚገኙትን መላእክት ላለግባቸው ነው።

11 እግዚአብሔር ወንድና ሴትን የፈጠረው እርስ በርስ ተደጋግረው እንዲኖሩ ነው። የተፈጠሩትም በጋብቻ «አንድ ሥጋ» እንዲሆኑ ነው (ዘፍ. 2:23-24)። ታዲያ «አንድ ሥጋ» ከሆኑ እርስ በርስ ተለያይተው የሚኖሩት እንደምን አድርገው ነው?

12 ወንድ በተሰጠው ሥልጣን መታበይና ሴትን መጨቅን የለበትም። ወንዶች፣ ወንድን የምትወልድ ሴት እንደሆነች ማስታወስ ይኖርባቸዋል።

ልጆች የሚወለዱት ከሴት ቢሆንም ሕይወትን መፍጠር የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው፤ ምክንያቱም «ሁሉ የሚገኘው ከእግዚአብሔር ነው»።

13 የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ሴት ራሷን መከናከብ እንደሚገባት ማወቅ ነበረባቸው፤ ይህንን ጉዳይ የማያምኑት የግሪክ ተወላጆች እንኳን ያውቁታል።

ይህን ማስታወስ ግን ይገባል። ይኸውም እውሉስ ራስን ስለመከናከብ ያስተማረው ትምህርት ተፈጻሚ የሚሆነው አንድ ሰው በሕዝብ ፊት ሲጻልይና ትንቢትን ሲናገር እንጂ በየትኛውም ጊዜ አይደለም (ቁጥር 4-5)።

14 እውሉስ በነበረበት ዘመን በመላው የሮማ ግዛት ውስጥ ከሴቶች ይልቅ የወንዶች ጠጉር አጭር ነው። ወንድ ጠጉሩን ከሴት አስበልጦ ከተገኘ ድርጊቱ ነውር ይሆንበታል። እውሉስ እንዲህ ሲል በየትኛውም ትውልድና በየትኛውም አገር የሚገኙ ወንዶች ጠጉራቸውን ማስረዘም የለባቸውም ማለቱ ነው? አንዳንድ ክርስቲያኖች እንደሚናገሩት እውሉስ እንዲህ በማለት የጻፈው በራሱ ዘመን ለሚገኙ ሰዎች ነው። ሌሎች ሰዎች እንደሚሉት ደግሞ እውሉስ ትምህርቱን የሰጠው በየትኛውም ትውልድ ለሚኖሩ ሰዎች ነው፤ ከሴት ጠጉር ይልቅ የወንድ ጠጉር አጭር መሆን አለበት ይላሉ።

በዚህ በታ እውሉስ የሰጠውን ትምህርት አስመልክቶ እውነተኛ ክርስቲያኖች የተለያዩ ግንዛቤ ሊኖራቸው ይችላል። እያንዳንዱ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ በመታገዝ እውሉስ በዚህ ቁጥር ላይ ለማለት የፈለገውን ነገር ማጥናትና ለራሱም መወሰን ይኖርበታል። ነገር ግን በአንድ ተመሳሳይ ርዕሰ ጉዳይ ላይ ከእኛ የተለየ አመለካከት ያላቸውን አማኞች መኮነን አይገባንም። በትናንሽ ርዕሰ ጉዳዮች ላይ አንዳችን ከሌላችን በንግድ ምንም አይደለም፤ ነገር ግን አንዳችን ሌላችንን መኮነን ተገቢ አይደለም። በጠጉር ቁመት ላይ በመከራከር ቤተክርስቲያንን መከፋፈል አይገባም።

15 በታሪክ ውስጥ እንደሚታየው፣ ሴቶች አብዛኛውን ጊዜ ጠጉራቸውን ያስረዝማሉ። እውሉስ እንደሚያስተምረው «ተፈጥሮ ራሱ» (ቁጥር 14) ለዚህ ተስማሚ ሁኔታን ፈጥሮላቸዋል። ሴት ራሷን ትሸፍንበት ዘንድ ረጅም ጠጉር ተስጥቷታል። በእርግጥም ብዙ ሰዎች እንደሚያስቡት ይህ ቁጥር የሚያስተምረው ሴት ራሷን ለመሸፈን የሚያስፈልጋት ጠጉር ብቻ ነው (ቁጥር 5 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

16 የቆሮንቶስ ሰዎች በዚህ ጉዳይ ላይ «መከራከር» አይገባቸውም፤ ይልቁንም እውሉስ የተናገረውን ነገር መቀበል አስፈላጊ ነው። እውሉስ ያስተማራቸው ትምህርት እንግዳና አዲስ አይደለም፤ ለሌሎች አብያተክርስቲያናት ያስተማረውን ትምህርት ለእነርሱም አስተምሯቸዋል።

የጌታ እራት (11:17-34)

17-18 በቁጥር 2 ላይ እውሉስ የቆሮንቶስ ሰዎችን አመስግኗቸው ነበር፤ አሁን ደግሞ ትክክለኛውን ትምህርት በመስጠት ያርማቸዋል።

በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ብዙ መለያየት አለ። ከዚህም ውስጥ የትኛውን ሐዋርያ ልከተል የሚለው አንዱ ነበር (1ቆሮ. 1:11-12)። ሌላው መለያየት ደግሞ በሀብታምና በደህ እንዲሁም በጎብረተሰቡ ውስጥ የተከበረና ያልተከበረ በሚለው መካከል ያለ ነው። እንዲህ የመሰለ መለያየት በሚኖርበት ጊዜ በአንድነት አለመሰባሰብ መልካም ነው፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለው ስብሰባ «የሚተገባሁ እንጂ የሚጠቅማችሁ ነገር ስላልሆነ» ነው በማለት እውሉስ ይናገራል።

19 በክርስቲያኖች መካከል በብዙ አያሌ ጉዳዮች ላይ ኃላፊዜ የተለያየ አጽምና አመለካከት ሊኖር ይችላል። ይህም ስህተት አይደለም። ይሁን እንጂ በክርስቲያኖች መካከል የአጽምና የአመለካከት ልዩነት በሚኖርበት ጊዜ ሁሉም ወገኖች ልዩነቶቻቸውን በፍትህና በትሕትና መግለጽ ይኖርባቸዋል። «ትክክል የሆኑት የሚታወቁት» በመካከላቸው ያለውን ልዩነት በፍትህና በትሕትና የሚገልጹ ብቻ ናቸው። ትዕቢተኞችና በቤተክርስቲያንም ውስጥ መለያየትን የሚፈጥሩ ትክክለኞች አይደሉም። በትናንሽ ጉዳዮች ላይ ያለንን የሐሳብ ልዩነት በትሕትና መግለጽ ማንንም አይጉዳም። ጉዳት የሚመጣው አማኞች በእንዲህ ያሉ ጉዳዮች ላይ እርስ በርስ ሲካሰሱና ሲቀዋወሙ ነው።

20 በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን የጌታ እራት ይከበር የነበረው፣ ዘወትር የሚበሉትን ምግብ አብሮ በመብላት ነበር፤ ይህም ክርስቶስ ከደቀመዛሙርቱ ጋር ያፋሲካን ማእድ እንደተካፈለው ጻይነት ነበር። እንግዲህ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች የጌታን እራት በአንድነት ለመካፈል በሚያስቡበት ጊዜ ይበሉና ይጠጡ የነበረው ኅብስቱንና ወይኑን ብቻ አልነበረም፤ ነገር ግን ሙሉ እራት አብረው ይበሉ ነበር። የቆሮንቶስ ሰዎች ግን የጌታ እራት ያለውን ትርጉምና ግላማ ዘንግተው ነበር። በአንድነት ይለበሱ የነበረው መልካም ጊዜ እንዲኖራቸው፣ ይዘው የመጡትንም ምግብ ጥርግ አድርጎ ለመብላትና በወይን ለመስከር ነበር (ቁጥር 21)። በእንዲህ ያለ ሁኔታ ውስጥ የጌታን እራት በትክክል ለማክበር ጨርሶ አይቻልም።

21 በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን የጌታን እራት ለመካፈል የሚመጡ ሰዎች የራሳቸውን ምግብ ከቤታቸው ይዘው ይመጡ ነበር። ሀብታሞች ብዙ ምግብ ሲያመጡ ድኾች ግን ጥቂት ምግብ ያመጡ ነበር። ሆኖም ብዙ ምግብ ያመጡት ሀብታሞች ያመጡትን ምግብ ለድኾች ስለማያካፍሉ ብዙ ምግብ ይዘው መምጣት ያልቻሉት ድኾች የሚበሉት ያጡ ነበር። በቤተክርስቲያኒቷ ውስጥ ታዋቂ የሆኑት አባላት «ሌላውን ሳይጠብቁ በመሸቀዳደም ብቻቸውን ይበላሉ»። (በሪያ ወይም አገልጋይ የሆኑ የቤተክርስቲያኒቷ አባላት አብዛኛውን ጊዜ ዘግይተው ነው የሚደርሱት፤ ምክንያቱም ወደ ጌታ እራት ከመምጣታቸው በፊት የገዛ ጌታቸውን ማገልገል አለባቸው)።

22 እውሉስ እንደሚለው ሀብታምና ታዋቂ ሰዎች እንደፈለጋቸው ለመሆን የሚሹ ከሆነ ወደ ጌታ እራት ከመምጣታቸው በፊት በቤታቸው በልተው ሊመጡ ይገባል። ምክንያቱም እንዲህ ያለው አድራጎት ክርስቶስን ሊያዋርድና ሊያሳዝን ይችላልና ነው። እንዲያው ለመሆኑ የክርስቶስ አካል ለሆነችው ለቤተክርስቲያን ያላቸው አክብሮት የት አለ? ለድሃ ወንድማቸው ያላቸው ፍቅር የት አለ? የጌታን እራት «የፍቅር ማእድ» ብለው ይጠሩት ይሆናል፤ ድርጊታቸው የሚያሳየው ግን ራሳቸውን የሚወዱ መሆናቸውን ነው።

23 እውሉስ የጌታን እራት በተመለከተ ከጌታ ልዩ መመሪያን ተቀብሏል። እርግጥ ነው እውሉስ ኢየሱስ ከደቀመዛሙርቱ ጋር አድርጎት የነበረውን የመጨረሻ እራት የተረዳው ከአሥራ ሁለቱ ደቀመዛሙርት ነው። ይሁን እንጂ እውሉስ የጌታን እራት በተመለከተና እንዴትስ በቤተክርስቲያን ውስጥ መከናከር እንዳለበት ከኢየሱስ ቀጥተኛ መገለጥ ተቀብሏል (ገላ. 1:11-12 ይመለከታል)።

የመጀመሪያው የጌታ እራት የተደረገው «ኢየሱስ አልፎ በተሰጠበት ሌሊት» ነው። ታዲያ የቆሮንቶስ አማኞች ኢየሱስ መከራን የተቀበለው ለእነርሱ ሲል መሆኑን እያዩ፤ የጌታን እራት እንዴት አድርገው መዝናኛና መላከሪያ ያደርጉታል?

24 ጌታ ኢየሱስ ኅብስት አንስቶ «ይህ ሥጋዬ ነው» አለ (ማቴ. 26:26፤ ማር. 14:22፤ ሉቃ. 22:19፤ 1ቆሮ. 10:16 እና ማራሪያውን ይመለከታል)።

ጌታ ኢየሱስ ሥጋውን ለእኛ መሥዋዕት አድርጎ አቀረበ፤ ይህንንም ያደረገው በእርሱ ሞት አማካይነት እኛ የዘላለምን ሕይወት እንድናገኝ ነው። ይህንን ታላቅ እውነት መቼም ቢሆን መርሳት የለብንም። በእርግጥም የጌታን እራት በየጊዜው የምናከብረው ኢየሱስ ለእኛ ሲል ያደረገውን ነገር ዘወትር ማስታወስ እንድንችል ነው።

ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ «እንካችሁ ብሉ፤ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት»። ምድራዊ ምግብ ለሰውነታችን

እንደሚያስፈልግ ሁሉ መንፈሳዊ «ምግብም» ለመንፈሳችን ያስፈልጋል። ኢየሱስ ደግሞ መንፈሳዊ እንጅራችን ነው (ዮሐ. 6፡51፣ 53-54)።

25 ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ «ይህ ጽዋ በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው።» በማርቆስ 14፡24 መሠረት ደግሞ ኢየሱስ እንዲህ አለ፡- «ይህ ስለ ብዙዎች የሚሆን የቃል ኪዳን ደሜ ነው።» የእነዚህ ሁለት ጥቅሶች ትርጉም አንድ ነው (ማቴ. 26፡28፣ ማር. 14፡23-24፣ ሉቃ. 22፡20፣ 1ቆሮ. 10፡16 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

እውሉስ «ጽዋ» ሲል በጽዋው ውስጥ ያለውን ነገር ነው። ኢየሱስ ከደቀመዛሙርቱ ጋር የመጨረሻውን እራት በበላበት ጊዜ እርሱና ደቀመዛሙርቱ የጠጡት ወይን ነው። ሆኖም እውሉስ በዚህ ቦታ የሚናገረው በጌታ እራት ጊዜ እኛም መጠጣት ያለብን ወይን ብቻ ነው ማለቱ አይደለም። በርካታ ክርስቲያኖች የጌታን እራት በሚያከብሩበት ጊዜ የሚጠጡት ከፍራፍሬ ጭማቂ የሚዘጋጁ ነገሮችን ነው።

በዚህ ቦታ «አዲስ ኪዳን» ተብሎ የተጠቀሰው እግዚአብሔር በልጁ በኢየሱስ ለሚያምኑ ሁሉ የሰጠውን ተስፋ ሲሆን በልጁ በኢየሱስ የሚያምኑትን ሁሉ ኃጢአታቸውን ይቅር በማለት የዘላለም ሕይወት ይሰጣቸዋል። በብሉይ ኪዳን ሥርዓት እግዚአብሔር ሕግን ሰጥቶ ነበር፤ በአዲስ ኪዳን ሥርዓት ደግሞ ልጁን ሰጠ። አሁን በልጁና በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት አዲስ «ሕግ» ጽፎአል። እግዚአብሔር ይህንን አዲስ ሕግ የጻፈው ቀድሞ በብሉይ ኪዳን እንዳደረገው በድንጋጌ ላይ ሳይሆን በሰዎች ልብ ላይ ነው (ኤር. 31፡31-34፣ 2ቆሮ. 3፡6፤ ዕብ. 8፡8-10 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

እንግዲህ ኢየሱስ «ደም» የዚህ «አዲስ ኪዳን» ምልክት ነው ማለት ነው። ምክንያቱም ደኅንነትንና የዘላለምን ሕይወት የተቀበለው በደሙ አማካይነት (ማለትም በመስቀል ላይ መሥዋዕት በመሆኑ) ነውና።

ኅብስቱን አንስቶ እንዳደረገ ሁሉ ኢየሱስ ጽዋውን አንስቶ እንዲህ አለ፡ «... ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት»³⁵

26 የጌታን እራት በምናከብርበት ጊዜ «የጌታን ሞት እንናገራለን» ማለትም ክርስቶስ እኛን ለማዳን ሲል እንደሞተና ከሙታንም እንደተነሳ ለሰው ሁሉ እንመስከራለን። እንግዲህ ዓለም ሁሉ ክርስቶስ ይህንን እንዳደረገልን ይወቅ፤ እኛም የዚህ ነገር ምስክሮች ነን።

«ጌታ ተመልሶ እስከሚመጣበት» ጊዜ ድረስ የጌታን ሞት መናገር አለብን። ማለትም ኢየሱስ ወደ ምድር ዳግም ተመልሶ እስኪመጣ ድረስ የጌታን እራት በየጊዜው መካፈል አለብን። ኢየሱስ ተመልሶ ከመጣ በኋላ ግን የጌታን እራት ማክበር አያስፈልገንም፤ ምክንያቱም ከዚህ በኋላ የጌታን እራት የምናከብረው ከራሱ ከኢየሱስ ጋር በሰማይ ነው (ማቴ. 26፡29፣ ማር. 14፡25 ይመለከታል)።

27 የቆሮንቶስ ሰዎች የጌታን እራት ያከብሩ የነበረው ስለ ነገሩ ምንም ሳይገባቸው ነበር (ቁ. 20-22)። የጌታን እራት ምንም ሳይገባን ማክበር ማለት፤ ኃጢአታችንን ሳንናዘዝ፤ ወንድማችንን ሳንወድና ትሔታንም ሳንሆን የጌታን እራት መብላት ማለት ነው። የጌታን እራት እንዲህ ባለ መልኩ ምንም ሳይገባን የምናከብር ከሆነ «የጌታ ሥጋና ደም ባለባዳ ሆንናል» ማለት ነው። በሌላ አነጋገር እንዲህ ያለው ድርጊት ክርስቶስን ዳግመኛ መስቀል፤ ሥጋውን መቁረስና ደሙንም ማፍሰስ እንደ ማለት ነው።

28 እንግዲህ የጌታን እራት ከማክበራችን በፊት በሕይወታችን ውስጥ ያልተናዘዝነው ኃጢአት እንዳለ ራሳችንን በሚገባ መመርመር አለብን። በሕይወታችን ውስጥ ኃጢአት ያለ ከሆነ ወዲያውኑ መናዘዝና ንስሐ መገባት፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ይቅር እንዲለን መለመን አለብን (1ዮሐ. 1፡9 ይመለከታል)። ይህ ከሆነ በኋላ ነው በጌታ እራት ላይ ኅብስቱን መብላትና ጽዋውንም መጠጣት የምንችለው።

29 «የጌታ ሥጋ ምን መሆኑን ለይቶ ሳያውቅ የጌታን ኅብስት» መብላትና መጠጣት ማለት፤ የኢየሱስን ሥጋ እንደሚገባ ሳያከብሩና ሞቱንም ሳያስታውሱ የጌታን እራት ማክበር ማለት ነው። «የጌታ ሥጋ ምን መሆኑን ለይቶ ሳያውቅ የጌታን ኅብስት» መብላትና መጠጣት ማለት፤ የኢየሱስን መከራና መሥዋዕትነት ከምንም ሳይቆጥሩ የጌታን እራት ማክበር ማለት ነው። የቆሮንቶስ ሰዎች የጌታን እራት ያከብሩ የነበረው ማንኛውንም ምግብ እንደሚበሉት ዓይነት ነበር። የጌታን እራት ያከብሩ ነበር፤ ነገር ግን ጌታን ረስተዋል።

የጌታን እራት የምናከብረው የክርስቶስ ሥጋ ምን መሆኑን ለይተን ሳናውቅ ወይም ስለ ነገሩ ምንም ግድ ሳይሰጠን ከሆነ የእግዚአብሔርን «ፍርድ» በራሳችን ላይ እናመጣለን፤ ማለትም እግዚአብሔር የክርስቶስን ሥጋና ደም በማቃለላችን ይቆጣናል (ቁጥር 27)። ይህ «ፍርድ» ወይም ቅጣት የማያምኑ ሰዎች በመጨረሻው ቀን ከሚቀበሉት ፍርድ ጋር አንድ ዓይነት አይደለም፤ ይልቁንም የጌታ እራት ምንም እንደሆነ ሳይገባቸው በተካፈሉት ላይ እግዚአብሔር የሚያመጣው «ተግሣጽ» ነው (ቁጥር 32)።

30 እውሉስ ይህንን መልእክት በሚጽፍበት ወቅት እግዚአብሔር የቆሮንቶስ ክርስቲያኖችን በዚህ ድርጊታቸው እየገሠዳቸው ወይም እየቀጣቸው ነበር። እግዚአብሔር ብዙዎች «እንዲደክሙና እንዲታመሙ» አደረገ፤ አንዳንዶች ደግሞ «እንዲያንቀሳቅሱ» ማለትም እንዲሞቱ አደረገ (1ቆሮ. 5፡5 ይመለከታል)። የቆሮንቶስ ሰዎች ያስፈልጋቸው ተግሣጽ እንደምን ከባድ ነበር፤ እግዚአብሔር እንደምን ያለ ከባድ ተግሣጽ ያመጣብን ይሆን?

31 «ራሳችንን ብንመረምር እንዲህ ባልተፈረደብንም ነበር» ማለትም በእግዚአብሔር ተግሣጽ ስር አንወድቅም ነበር። በዚህ ቦታ «ራስን መመርመር» ማለት ራስን መጠየቅ ማለት ነው። እውሉስ በዚህ ቁጥር ላይ ለማለት የፈለገው እንግዲህ ራሳችንን መርምረን ቢሆን ኖሮ መገሠጽ አያስፈልገንም ነበር ነው።

ራሳችንን የምንመረምር ከሆነ ኃጢአተኛ መሆናችንን ልናስተውልና ንስሐም ልንገባ እንችላለን። እንዲሁም በእርግጥ ንስሐ የገባን ከሆነ ለፈጽምነው በደል የእግዚአብሔርን ፍርድ ወይም ቅጣት መቀበል አያስፈልገንም። ምክንያቱም ኃጢአታችንን በተናዘዝን ጊዜ እግዚአብሔር ወዲያውኑ ይቅር ይለናል (1ዮሐ. 1፡9 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። ይቅርታን ካገኘን በኋላ የጌታን እራት በነፃነትና በደስታ ማክበር እንችላለን፤ አሁን ከእግዚአብሔር ዘንድ የምንቀበለው በረከትን እንጂ ፍርድን አይደለም።

32 «... እንዳይፈረድብን ጌታ አሁን ፈርዶ ይቀጣናል»። እውሉስ «እንዳይፈረድብን» ሲል በመጨረሻው ቀን በማያምኑ ሰዎች ላይ የሚመጣውን ፍርድ ማለቱ አይደለም። እውሉስ የሚናገረው አማኞች ስለሚቀበሉት ቅጣት ወይም «ተግሣጽ» ነው። እግዚአብሔር የሚገሥጸን «ከዓለም ጋር እንዳይፈረድብን» ማለትም በመጨረሻው የፍርድ ቀን ከዚህ ዓለም የማያምኑ ሰዎች ጋር እንዳይፈረድብን ነው። ኃጢአት በሠራን ጊዜ ወዲያውኑ ንስሐ የማንገባ ከሆነ፤ እግዚአብሔር ሊገሥጸን ያስፈልገዋል (ዕብ. 12፡5-7፣ 10-11 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እግዚአብሔር የማይገሥጸን ከሆነ ከክርስቶስ ተለይተን ልንወድቅ እንችላለን። በትክክለኛው ጎዳና ላይ ተጠብቀን መጓዝ የቻለው በእግዚአብሔር ተግሣጽ አማካይነት ነው፤ ደግሞም ከማያምኑ ሰዎች ጋር ያልተካኑነው በተግሣጹ አማካይነት ነው።

33-34 የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ስለፈጸሙት በደል ከገሠዳቸው በኋላ (ቁጥር 20-22) እውሉስ አሁን የጌታን እራት እንዴት ማክበር እንዳለባቸው ይነግራቸዋል። «... የራሱን ሰው ቢኖር በቤቱ ይብላል» የቆሮንቶስ ሰዎች ወደ ጌታ እራት መምጣት ያለባቸው ሆዳቸውን ለመሙላት ሳይሆን ጌታን ለማክበር መሆን አለበት።

35 የጌታን እራት አስመልክቶ ተጨማሪ ማብራሪያ ለማግኘት የእምነት እንቅጽጅን በሚያበራራው ክፍል ውስጥ «የጌታ እራት» የሚለውን ይመለከታል።

ምዕራፍ 12

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች (12፡1-11)

1 መንፈስ ቅዱስ ለአማኞች ሁለት ዓይነት ዐቢይ በረከቶችን ወይም ስጦታዎችን ሰጥቷል። አንደኛው፡ መንፈስ ቅዱስ የእርሱ የሆነው ፍሬ ለምሳሌ «ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ደግነት፣ በገነት፣ ታማኝነት፣ ገርነት፣ ራስን መግዛት» በእኛ ውስጥ እንዲያድግ ያደርጋል (ገላ. 5፡22-23)። እነዚህ ፍሬዎች በየትኛውም ዘመን በሚኖሩ ክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ መታየት አለባቸው።

መንፈስ ቅዱስ የሚሰጠን ሁለተኛው ዓይነት ዐቢይ በረከት ደግሞ ልዩ የሆነ «ስጦታ» ነው። ጳውሎስ እነዚህ ስጦታዎች ምን እንደሆኑ በዚህ ክፍል ያስታውቃል። እነዚህ ስጦታዎች የሚሰጡት ለተለዩ ክርስቲያኖች ሲሆን የሚሰጡትም ለተለየ ጊዜ ነው። ስጦታዎቹ የሚሰጡት የተለየ ተግባር ለማከናወን ወይም አንድ ሰው የተለየ ተልዕኮ ለመፈጸም እንዲያስችለው ነው።³⁶

2 የቆሮንቶስ ሰዎች ክርስቲያን ከመሆናቸው በፊት «በማያውቁት ነገር ተመርተው፣ መናገር ወደማይችሉ ጣዖቶች ይወስዱ» ነበር። በሐሰተኛ አስተማሪዎችና በሐሰተኛ ነቢያቶች እየተነዱ ይወሰዱ ነበር (ኤፌ. 2፡1-2፣ 4፡17-18 ይመለከታል)። ጣዖት በራሱ ምንም አይደለም። ይሁን እንጂ የቆሮንቶስ ሰዎች ጣዖቶችን በሚያመልኩበት ጊዜ በእርግጥ እያመለኩ ያሉት ሐሰተኛ መንፈስን ወይም ርኩሳን መናፍቅትን ነው (1ቆሮ. 10፡19-20)።

3 አንድ እውነተኛ መንፈስ ብቻ አለ፤ ያም መንፈስ፡ መንፈስ ቅዱስ ነው። አንድ ሰው ኢየሱስ ጌታ መሆኑንና የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ማወቅ የሚችለው መንፈስ ቅዱስን ከተቀበለ በኋላ ብቻ ነው። ማንም ሰው ከልቡ «ኢየሱስ ጌታ ነው»³⁷ ማለት የሚችል ከሆነ፣ በዚህ ሰው ውስጥ በእርግጥ መንፈስ ቅዱስ አለ ማለት ነው።

በሐሰተኛ መንፈስና በመንፈስ ቅዱስ መካከል ልዩነት እንዳለ ልብ ማለት አለብን። ሐሰተኛ ወይም ርኩሳ መንፈስ «ኢየሱስ የተረገመ ነው» ይላል፤ መንፈስ ቅዱስ ግን ሁልጊዜ ኢየሱስን ያከብራል (ዮሐ. 16፡13-14፣ 1ዮሐ. 4፡1-3 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

4 መንፈስ ቅዱስ ለአማኞች ሁሉ የሚሰጠው ፍሬ አንድ ዓይነት ነው፤ ነገር ግን ለተለያዩ አማኞች የሚሰጠው ስጦታ የተለያየ ነው። መንፈስ ቅዱስ ለአንዱ ሰው አንድ ዓይነት ስጦታ፣ ለሌላ ሰው ደግሞ ሌላ ዓይነት ስጦታ ይሰጣል። እነዚህ ልዩ ልዩ ስጦታዎች ግን የተገኙት ከአንድ መንፈስ ነው።

5 እያንዳንዱ ክርስቲያን «አገልግሎት» ተሰጥቶታል፤ ማለትም እያንዳንዱ አማኝ ሥራ አለው፣ ኅላፊነትም አለው። ነገር ግን እነዚህ ሁሉ የተለያዩ «አገልግሎቶች» የሚውሉት አንዱን ጌታ ለማገልገል ነው።

6 «ልዩ ልዩ የሥራ ዐይነቶችም አሉ»። በዚህ ቦታ «የሥራ ዐይነቶች» ማለት ራሱ እግዚአብሔር የሚያከናውነው ሥራ ማለት ነው፤ ይኸውም እግዚአብሔር ሰዎችን ወደ ንስሐ ይጠራል፣ ሕመምተኞችን ይፈውሳል፣ ቤተክርስቲያኑንም ይመሠርታል። እግዚአብሔር በተለያዩ መንገዶች ሥራውን ያከናውናል፤ ነገር ግን እርሱ አንዱ እግዚአብሔር ነው።

በዚህ ቦታ ማለትም በቁጥር 4-6 ላይ ጳውሎስ የሥላሴን አካላት በሙሉ ይጠቅሳል፣ መንፈስን (ቁጥር 4)፣ ጌታን (ቁጥር 5) እንዲሁም እግዚአብሔርን (ቁጥር 6)። እነዚህ ሦስቱ በአንድነት አንድ አምላክ ናቸው፤ ደግሞም የሚያደርጉትን ነገር ሁሉ የሚያደርጉት በአንድነት ነው።

7 እያንዳንዱ አማኝ «መንፈስ ቅዱስን የመግለጥ» ስጦታ ተሰጥቶታል፤ ማለትም እያንዳንዱ አማኝ አንድ ወይም

ከዚያ በላይ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ተሰጥቶታል። መንፈስ ቅዱስ እነዚህን ስጦታዎች የሚሰጠው ለምንድን ነው? መንፈስ ቅዱስ እነዚህን ስጦታዎች የሚሰጠው ለራሳችን ጥቅም ሳይሆን «ለጋራ ጥቅም» ነው።

ጳውሎስ «ለእያንዳንዱ መንፈስ ቅዱስን የመግለጥ ስጦታ ተሰጥቶታል» ሲል ምን ማለቱ ነው? እንዲህ ሲል እያንዳንዱ ክርስቲያን ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ውስጥ አንድ ወይም ከዚያ በላይ ስጦታ ተሰጥቶታል ማለቱ ነው? አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት «አዎን» እንዲህ ማለቱ ነው ሲሉ፣ ሌሎች ደግሞ «የለም» እንዲህ ማለቱ አይደለም ይላሉ። ጳውሎስ በዚህ ቦታ ማለት የፈለገው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የተሰጡት «ለእያንዳንዱ» ክርስቲያን ወይም «ለጥቂት ሰዎች ብቻ» ነው የሚል ቢሆንም እንኳን በዚህ ቦታ ቢያንስ መንፈስ ቅዱስ እርሱ ለወደደው «ለእያንዳንዱ» ሰው ስጦታውን ሰጥቷል ማለቱ ነው።

8 የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እንዴት ያሉ ናቸው? በዚህ ቦታ ማለትም በቁጥር 8-10 ላይ፣ ጳውሎስ ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ውስጥ ዘጠኙን ጠቅሷል። ጳውሎስ በሌላም ቦታ ማለትም (በሮሜ 12፡3-8፣ 1ቆሮ. 12፡28 እና ኤፌ. 4፡11) ላይ ሌሎች የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እንዳሉ ጠቅሷል።³⁸

ጳውሎስ በዚህ ቦታ የሚጠቅሰው የመጀመሪያው ስጦታ «በጥበብ የመናገር ችሎታን» ነው። ይህ ጥበብ እግዚአብሔር ለጠየቁት ሁሉ ያዕ. 1፡5 የሚሰጠው ነጃይነት ጥበብ አይደለም። በዚህ ቦታ «በጥበብ የመናገር ችሎታ» ተብሎ የተጠቀሰው፣ መንፈስ ቅዱስ በተለየ ሁኔታ ውስጥ ልዩ የሆነን ችግር ለመፍታት የሚሰጠው ልዩ መንፈሳዊ ጥበብ ነው።

ሁለተኛው ስጦታ «በዕውቀት የመናገር ችሎታ» ነው። ይህ ዕውቀት በተለየ ጉዳይ ላይ የሚሰጥ ልዩ መንፈሳዊ ዕውቀት ነው። ለምሳሌ አንድ ሰው ሊታመም ስለ ሰውየው ሕመም አንድ ሰው ከመንፈስ ቅዱስ «በዕውቀት የመናገር ችሎታን» ሊቀበል ይችላል። ወይም ሌላ ምሳሌ ብንወስድ፡ አንድ ሰው ተደብቆ ጋጢአት ቢሠራ ሌላ ሰው «ዕውቀትን በመናገር ችሎታ» አማካይነትን ሰውየው ስለሠራው ጋጢአት ሊያውቅ ይችላል (ሐዋ. 5፡1-11 ይመለከታል)።

9 ሦስተኛው ስጦታ «የእምነት» ስጦታ ሲሆን ይህም በክርስቶስ አማካይነት በእምነት በዳንን ጊዜ ከነበረን እምነት ጋር አንድ ዓይነት አይደለም። ይልቁንም በዚህ ቦታ የተጠቀሰው «እምነት» ልዩ እምነት ሲሆን በተለየ ሁኔታ ውስጥ ለተለየ ተልዕኮ የሚሰጥ ነው። ለምሳሌ አንድ አማኝ በጣም የሚያስፈልገው አንድ ነገር ለምሳሌ ገንዘብ፣ ጉልበት፣ ጤንነት፣ ወዘተ. . . ቢኖር አንድ ሌላ አማኝ ልዩ የእምነት ስጦታን ሊቀበልና ይህ ሰው ለሚያስፈልገው ነገር ሊጸልይለት ይችላል። እንዲህ ያለው እምነት የሚሰጠን ለእኛ ጥቅም ሳይሆን ለሌላ ሰው ጥቅም ነው (ማር. 11፡22-23 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

አራተኛው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ «የመፈወስ ስጦታ» ነው። ይህ ስጦታ የሚሰጠው የታመመ ወይም የተጎዱ ሰዎችን ለመፈወስ ነው። ይህ ስጦታ ያለው ሰው መድኃኒት ወይም ሐኪም አያስፈልገውም፤ የታመመው ሰው በመንፈስ ቅዱስ ኅይል ብቻ ይፈወሳል። በአንዳንድ ሁኔታዎች ላይ፣ አንድን ሰው ለመፈወስ ሁለት ስጦታዎች ሊያስፈልጉ ይችላሉ፤ አንደኛው የታመመው ሰው እንደሚኖን የማመን ሁለተኛው የታመመውን ሰው ለመፈወስ የፈውስ ስጦታ ያስፈልጋል።

10 አምስተኛው ስጦታ «ተፃምራትን የማድረግ ኅይል» ነው። ይህ ስጦታ ከፈውስ ስጦታ የተለየ ነው። በአዲስ ኪዳን ውስጥ እነዚህ ስጦታዎች የሚሰጡት ማለትም «ተፃምራትን የማድረግ ኅይል» የሚሰጠው በተለየ ሁኔታ በሰዎች ላይ ሕመምን ወይም መቅሰፍትን ለማምጣት ነው። ለምሳሌ አንድን ሰው ዐይን ሰውር ለማድረግ ወይም እንዲሞት ለማድረግ የሚሰጥ ስጦታ ነው (የሐዋ. 5፡5፤ 13፡6-12

36 የመንፈስ ቅዱስን ሥራ አሰመልከቱ ተጨማሪ ማብራሪያ ለማግኘት ከአጠቃላይ መግለጫው ውስጥ «መንፈስ ቅዱስ» የሚለውን ይመለከታል።

37 «ኢየሱስ ጌታ ነው» ማለት «ኢየሱስ አንድና ብቻ ጌታ ነው» ማለት ነው። አንድ አምላክ እንዳለ ሁሉ አንድ ጌታ ብቻ አለ፤ እርሱም የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ነው።

38 ከቁጥር 8-10 ስጦታዎቹ ራሳቸው ተጠቅሰዋል። በ1ኛ ቆሮ 12፡28 እና በኤፌ 4፡11 ላይ የተገለጹት ግን ስጦታዎቹ ራሳቸው ማይሆኑ፤ የተለየ አገልጋይ ክፍሎችና ለአገልግሎታቸው የሚያስፈልጉ ስጦታዎች ናቸው።

ይመለከታል። ይሁንና ተፃውራችን የማድረግ ኅይል በረከትንም ለማምጣት ይሰጣል። ለምሳሌ ኢየሱስ በሚያገለግልበት ወቅት እንዲህ ያለው ኅይል ውኃን ወደ ወይን ጠጅ ለመቀየርና በርካታ ሰዎችን ለመመገብ ያገለግል ነበር (ማር. 6፡30-44፤ ዮሐ. 2፡1-11)።

ሌላው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ «የትንቢትን ቃል የመናገር ችሎታ» ነው። ይህ ስጦታ በቀጥታ ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ልዩ ቃልን የመናገር ስጦታ ነው። ይህ ስጦታ ወደፊት በሚመጡት ዘመናት የሚሆነውን ነገር አስቀድሞ ለመናገር የሚሰጥ ስጦታም ነው።

ሌላው ስጦታ «ስጦታዎች ከመንፈስ ቅዱስ መሆናቸውን ወይም ከርኩሳን መናፍስት መሆናቸውን ለይቶ የማወቅ ችሎታ» ነው። ይህ ስጦታ ሰዎችን ከርኩሳን መናፍስት እስራት ነፃ ለማውጣት ያስፈልጋል። እንዲሁም የሰይጣንን ሥራ ለመለየትና ሰይጣንንም ለመቃወም የሚያስፈልግ ስጦታ ነው³⁹ (ማቴ. 24፡24፤ 2ቆሮ. 11፡13-15 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ሌላው ስጦታ «በአዲስ ቋንቋዎች የመናገር ችሎታ» ነው፤ ማለትም በሌላ ቋንቋዎች የመናገር ችሎታ ነው (1ቆሮ. 14፡2)። ይህ ስጦታ ሁለት ባሕርያት አሉት። አንደኛው ባሕርይ በሌሎች አገሮች ቋንቋ የመናገር ችሎታ ነው (ሐዋ. 2፡4-12 ይመለከታል)። ሁለተኛው ባሕርይ በማይታወቅ ቋንቋ የመናገር ችሎታ ነው፤ ይህም ቋንቋ በየትኛውም አገር የማይነገር ቋንቋ ነው። እንዲህ ያለው ቋንቋ መንፈሳዊ ቋንቋ ከመሆኑም በላይ ከዚህ በፊት ተነግሮ የማይታወቅ ቋንቋ በመሆኑ ማንም ሊያስተውለው የማይችል ቋንቋ ነው (የሐዋ. 19፡6፤ 1ቆሮ. 14፡2፡9፡19 ይመለከታል)። አንድ ሰው የተቀበለው የትኛውንም ባሕርይ ያለውን ስጦታ ቢሆንም እርሱ አሁን የሚናገረው ከዚህ በፊት ተናግሮት በማያውቅ ቋንቋ ነው፤ የሚናገረውም በራሱ የማስተዋል ችሎታ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ኅይል ነው።

በልሳን የመናገር ስጦታ ባለው ሰው አንደበት ውስጥ የሚናገረው ራሱ መንፈስ ቅዱስ ነው። ሆኖም በልሳን የመናገር ስጦታ ያለው ሰው አንደበቱን የመቆጣጠር ችሎታ አለው፤ አንደበቱን ከፍቶ ለመናገር ወይም ላለመናገር ምርጫ አለው። አንድ ሰው መንፈሳዊ ቋንቋ በሚናገርበት ጊዜ ይህ ሰውና ሰውዬውን የሚያደምጡት ሰዎች የመንፈስ ቅዱስን መገኘትና ኅይል ሊለማመዱ ይችላሉ። በሌላ ልሳን መናገር ማለት ማልቀስ፣ ማንባረቅ ወይም ማነብነብ ማለት አይደለም። ይልቁንም ከራሱ ከመንፈስ ቅዱስ በተሰጠ ቋንቋ መናገር ማለት ነው።

እውሉስ በዚህ ክፍል ከሚጠቅሰው ስጦታ ውስጥ «ባልተለመዱ ቋንቋዎች የተነገረውን የመተርጎም ችሎታ» ዘጠነኛውና የመጨረሻው ስጦታ ነው። አንድ ሰው በሌላ ቋንቋ በሚናገርበት ጊዜ ሁሉ በቤተክርስቲያን ለሥርዓተ ለአምልኮ የተሰበሰቡት ሰዎች መንፈስ ቅዱስ የተናገረውን ነገር መረዳት እንዲችሉ ሌላ ሰው የተነገረውን ነገር «መተርጎም» አለበት። የሚተረጎም ሰው ከሌለ ግን ቤተክርስቲያን ከተነገረው ነገር ምንም የምታገኘው ጥቅም የለም (1ቆሮ. 14፡5-6፡13)። አንዳንድ ጊዜ ግን የተነገረውን ነገር የሚተረጎመው ራሱ በሌላ ቋንቋ የሚናገረው ሰው ነው። በሌላ ቋንቋ መናገርና የተነገረውን ነገር መተርጎም አንድ ላይ ሊቀናጁ የትንቢትን ቃል ከመናገር ችሎታ ጋር እኩል ይሆናሉ (1ቆሮ. 14፡4-6፡13 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

11 እነዚህ ሁሉ ስጦታዎች የተሰጡት በአንድ መንፈስ ሲሆን የተሰጡትም ለአማኞች ሁሉና ያው አንዱ መንፈስ «እንደፈለገ» ነው። እንግዲህ የተለያዩ ስጦታ በተቀበሉ አማኞች መካከል ጠብ ሊኖር አይገባም። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሁሉ የተሰጡት ቤተክርስቲያንን ለማንጸና ቤተክርስቲያንም ለሳላም የምትሰጠውን ምስክርነት የበለጠ ፍሬያማ ለማድረግ ነው። አንድ አማኝ የተቀበለውን ስጦታ የሚጠቀመው ቤተክርስቲያንን ለመለያየት ወይም ራሱን ከፍ

ከፍ ለማድረግና የገዛ ወንድሙን ወደታች ለመቅበር ከሆነ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ተገቢ ባልሆነ መንገድ እየተጠቀመበት ነው ማለት ነው። የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ በፍቅርና በአንድነት መንፈስ መጠቀም ይገባናል። ይሁን እንጂ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ በመጠቀም ረገድ ከርስቲያኖች ሁሉ ሊያውቁት የሚገባ አንድ አደገኛ ነገር አለ፤ ይኸውም ሰይጣን የመንፈስ ቅዱስን ስጦታዎች ሁሉ ማስመሰል ይችላል። አንዳንድ ጊዜ አንድ ስጦታ ተገቢ ባልሆነ መንገድ ጥቅም ላይ ሲውል ካየን ያ ስጦታ ከመንፈስ ቅዱስ ሳይሆን ከሰይጣን ነው። ሰይጣን የሰዎችን ትኩረት መሳብ የሚችል ስጦታን የመስጠት ኅይል አለው። ሰይጣን እንዲህ ለማድረግ እንደሚችል መለየት የማይችሉ ሰዎች፣ ሰይጣን የሰጠው ስጦታ ከመንፈስ ቅዱስ የተሰጠ ሊመስላቸው ይችላል (ማር. 13፡22 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። የኋላ ኋላ ግን የሰይጣን ስጦታ በረከትን ሳይሆን ሁልጊዜ መንፈሳዊ ጉዳትን ያስከትላል።

አብዛኛውን ጊዜ አንድ አማኝ አንድ ወይም ከዚያ በላይ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ይቀበላል። ሐዋርያት ግን እያንዳንዳቸው በርካታ ስጦታዎችን ተቀብለዋል፤ እነዚህ ስጦታዎች የሐዋርያታቸው ምልክትና ማረጋገጫ ነበሩ (2ቆሮ. 12፡12)። በእነዚህ ስጦታዎች አማካይነት ሐዋርያት በመላው የሮማ ግዛት የክርስቶስን ቤተክርስቲያን መመሥረት ችለዋል።

አንድ አካል፣ የተለያዩ የአካል ክፍሎች (12፡12-31)

12 «አካል ብዙ የአካል ክፍሎች አሉት፤ የአካል ክፍሎች ብዙዎች ሆነው ሳሉ. . . እንዲሁም ክርስቶስ. . . አንድ አካል ነው»፤ ማለትም የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተክርስቲያንም እንዲሁ ነች (ቁጥር 27)። የክርስቶስ አካል ብዙ የአካል ክፍሎች (አማኞች) አሉት፤ መንፈስ ቅዱስ ግን አንድ ነው (ሮሜ 12፡4-5)። የአካሉ ራስ ራሱ ክርስቶስ ነው (ኤፌ. 1፡22-23፤ 5፡23)።

13 የክርስቶስ አካል የምንሆነው እንዴት ነው? የአካሉ ክፍል የምንሆነው «አንድ አካል እንሆን ዘንድ በመንፈስ ቅዱስ ስንጠመቅ ነው» ማለትም የክርስቶስ አካል ክፍል በመሆን ስንጠመቅ ነው (ገላ. 3፡26-27)።

በዚህ ቁጥር ላይ «መጠመቅ» ማለት በውኃ መጠመቅ ማለት ብቻ ሳይሆን «በአንዱ መንፈስ መጠመቅ»⁴⁰ ማለትም ጭርም ነው። በክርስቶስ በምናምንበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታችን ይመጣል፤ ልክ በዚህ ጊዜ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ «አጥምቆናል» ማለት እንችላለን (ማቴ. 3፡11፤ ማር. 1፡8 ይመለከታል)።

ስለዚህ አንዳንድ ክርስቲያኖች እንደሚያምኑት አንድ ሰው በክርስቶስ ባመነ ጊዜ ወዲያውኑ በመንፈስ «ይጠመቃል» ማለትም «የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት» ይቀበላል። ሌሎች ክርስቲያኖች እንደሚያምኑት ግን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት በአንድ ሰው ሕይወት ውስጥ የሚፈጸመው በክርስቶስ ካመነ በኋላ ነው (ከአጠቃላይ መግለጫው ውስጥ «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» የሚለውን ይመለከታል)። ሁለተኛውን አመለካከት የሚቀበሉት ወገኖች እንዲህ ያለውን ጥምቀት «ሁለተኛው በረከት» በማለት ይጠሩታል፤ ደግሞም እንዲህ ያለው ጥምቀት በመንፈስ ቅዱስ «ከመሞላት» (የሐዋ. 2፡4፤ 9፡17) ወይም መንፈስ ቅዱስን «ከመቀበል» ጋር ተመሳሳይ ነው ይላሉ (የሐዋ. 8፡15፤19፤ 10፡47)።

«የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» ተብሎ የሚጠራው ነገር በሕይወታችን ውስጥ የሚፈጸመው ባመንን ጊዜ ወይም ካመንን በኋላ በአንዱ ቀን ቢሆንም ትልቁ ነገር፣ መንፈስ ቅዱስ ባመንን ጊዜ ወደ ሕይወታችን መምጣቱ ነው።⁴¹

³⁹ ይህ ስጦታ እውነተኛ ሐሰተኛ ነቢያትን ለመለየት ይጠቅማል፤ ይሁን እንጂ አብዛኛውን ጊዜ እውነተኛ ሐሰተኛ ነቢያትን ያለ ልዩ ስጦታ ዕርዳታ መለየት ይቻላል (1ዮሐ. 4፡1-3 ይመለከታል)።

⁴⁰ ተጨማሪ ማብራሪያ ለማግኘት ከአጠቃላይ መግለጫ ውስጥ «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» የሚለውን ይመለከታል።

⁴¹ መንፈስ ቅዱስ እስከመጣ ድረስ የመንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታችን መምጣት አስመልክቶ የምንናገረው ነገር ይሄን ያህል አሳሳቢ አይደለም። መንፈስ ቅዱስ በተለያዩ መንገድ በአማኞች ሕይወት ውስጥ ራሱን ይገልጻል።

ምክንያቱም አንድ ነገር ግልጽ ነው፤ ይኸውም መንፈስ ቅዱስ (የክርስቶስ መንፈስ) በእኛ ውስጥ ከሌለ የክርስቶስ ወንጌል ይደለንም (ሮሜ 8፡9 ይመለከታል)። የክርስቶስ አካል ክፍል ለመሆን የምንበቃው መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ሲኖር ብቻ ነው፤ አንድ አካል እንድንሆን የሚያደርገንን መንፈስ ቅዱስ ነው። መንፈስ ቅዱስ እንደ ደም ነው፤ በአካሉ ክፍሎች መካከል ይዘዋወራል። ያለ ደም አካል መኖር አይችልም። ያለ መንፈስ ቅዱስም በመንፈስ ሕያዋን ሆነን መኖር አንችልም (ዮሐ. 6፡53 ይመለከታል)። ሌላ ምሳሌ እንጠቀም ካልን ደግሞ መንፈስ ቅዱስ እንደ «ሕያው ውሃ» ነው፤ ከዚህ ውሃ እንድንገጠግ ሁላችንም ተጋብዘናል (ዮሐ. 4፡10፤13-14 ይመለከታል)። በዚህ በቁጥር 13 ላይ ጳውሎስ ሲጽፍ «ሁላችንም ከዚህ ከአንዱ መንፈስ ጠጥተናል» ይላል (ዮሐ. 7፡37-39 ይመለከታል)። የመንፈስን ሕያው ውሃ በጠጣን ጊዜ ከክርስቶስን ለማገልገል ንይልን እንቀበላለን፤ የመንፈስ ቅዱስም ፍሬ በሕይወታችን ይገለጣል (ገላ. 5፡22-23)።

«አይሁዳውያን ብንሆን፤ ግሪካውያንም ብንሆን፤ ባሪያዎችም ብንሆን፤ ነጻ ሰዎችም ብንሆን» በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ሁላችንም በክርስቶስ አንድ ነን(ገላ. 3፡28፤ ቆላ. 3፡11 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

14 ሮሜ 12፡4-5፤ 1ቆሮ. 12፡12፤ 17-20 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

15 እያንዳንዱ አማኝ የክርስቶስ አካል ክፍል ነው። እግር የእግርን ሥራ እንዲሁም እጅ የእጅን ሥራ እንደሚሠራ ሁሉ እያንዳንዳችንም የምንሠራው ሥራ አለን። ለሌሎች ሰዎች የተሰጠውን ሥራ ለመሥራት መመኛት ግን የለብንም። ለምሳሌ እግር እንዲህ ይላል ብለን እስቲ እናስብ፤ «መርገሜ በመሆኔ ደስተኛ አይደለሁም። እኔ የምፈልገው እጅ መሆን ነው። እጅ ታላቅ ሥራ ያለው በመሆኑ እጅ ካልሆነኩ የዚህ አካል ክፍል አልሆንም»። እንደዚህ ያልንበት ጊዜ የለም? አንዳንድ ጊዜ እንዲህ ብለንን አናውቅም፤ «የኮሚቴ አባል ካልሆነኩ እካለግልም» ወይም ደግሞ አንዳንድ ጊዜ «እኔ ታናሽ ሰው ነኝ፤ ትልቅ ስጦታ የለኝም፤ ስለዚህ ከቤተክርስቲያን ጋር ምንም ጉዳይ የለኝም፤ ያልንበት ጊዜ የለም? እንዲህ ያለ አላብ ልናስብ አይገባም። ይልቁንም ክርስቶስ በቤተክርስቲያን ውስጥ የሰጠንን ሥራ በትሕትናና በምስጋና እንሥራ።

16 ጳውሎስ በዚህ ቦታ በቁጥር 15 ላይ የተናገረውን ሃሳብ እንደገና ይደግመዋል።

17-20 በእነዚህ ቁጥሮች ላይ ጳውሎስ በቁጥር 14 ላይ ለተናገረው ነገር ተጨማሪ ሃሳብ ይሰጣል።

21 እያንዳንዱ የአካል ክፍል እርስ በርስ ተደጋግሮ የሚኖር ነው። አንዳንድ ክርስቲያኖች ለሌሎች ሰዎች የተሰጠውን ሥራ መሥራት እንችላለን፤ ደግሞም የማንንም ዕርዳታ አንሻም በማለት ይናገራሉ። ነገር ግን እንደምን ያለ ታላቅ ስህተት ነው! ለመሆኑ ዓይን የእጅን ሥራ መሥራት ይችላልን?

22 ዓይን «ደካማ» ከሆነ የአካል ክፍሎች ውስጥ አንዱ ነው፤ ይሁን እንጂ ዓይን «ይበልጥ አስፈላጊ» ነው።

23 «አነስተኛ ክብር ያላቸውና የሚያሳፍሩ መስለው የሚታዩ» የአካል ክፍሎች ከሰውነታችን ውስጥ አስፈላጊ ያልሆነውን ነገር ለማስወጣትና ዘርም ለመተካት የሚያገለግሉን የአካል ክፍሎች ናቸው። እነዚህን የአካል ክፍሎች በመሸፈን «ይበልጥ ክብር ሰጥተን እንጠነቅቅላቸዋለን» ይላል ጳውሎስ⁴²

ልክ እንዲሁ በቤተክርስቲያን ውስጥ ታናሽና ምንም ያልተማሩ ሰዎችን መናቅ አይገባንም፤ ይልቁንም «የተለየ ክብር ሰጥተን» ልንጠነቅቅላቸው ይገባል። እነዚህ ሰዎች ለክርስቶስ አካል አስፈላጊ ናቸው። ቤተክርስቲያንም እነዚህን ሰዎች ትፈልጋቸዋለች (ሮሜ 12፡16 ይመለከታል)።

42 ለዚህም ነው የመንፈስ ቅዱስን በአማኞች ሕይወት ውስጥ መኖር እስመልከቶ በአዲስ ኪዳን ውስጥ በርካታ መጠሪያዎች አሉት።
43 አንዳንድ ሰዎች እንደሚሉት እነዚህ ማረጋገጫዊ መስለው የሚታዩት ክፍሎች የተባሉት በውስጥ ሰውነታችን ውስጥ ያሉትን እንደ ጉበት፣ ሳንባ፣ እንጅት፣ ወዘተ. . . የመሳሰሉትን ነገሮች ነው።

24-25 እንደ አካል ክፍል ሁሉ የቤተክርስቲያንም አባላት «እርስ በርሳቸው መተሳሰብ» አለባቸው (ቁጥር 25)። እግዚአብሔር ለአካል ክፍሎች ሁሉ ክብር ሰጥቷል። እንግዲህ ክብር የተሰጠው ለእኛ ነው ማለት ነው። ማንንም የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን አባል የሆነውን ሰው ልንንቅ አይገባንም።

26 እግር ቢጎዳ የአካል ክፍሎች ሁሉ ይሠቃያሉ። ከቤተክርስቲያን አባላት መካከል አንድ አባል ቢሠቃይ የቤተክርስቲያኒቷ አባላት በመሉ ሥቃዩን ይካፈላሉ።

አንድ ሰው በእጁ በሠራው ወይም በእፉ በተናገረው ቃል ምክንያት ክብር ቢያገኝ ክብሩ ለእጁ ወይም ለእፉ ብቻ ሳይሆን ለመላው አካሉ ነው። በቤተክርስቲያንም ልክ እንዲሁ ነው፤ አንዱ ሲከብር፣ ሁሉም ይከብራሉ፤ አንዱ ሲደሰት፣ ሁሉም ይደሰታሉ (ሮሜ 12፡15 ይመለከታል)።

27 በየትኛውም ቦታ ያለች አንድ አጥቢያ ቤተክርስቲያን የክርስቶስ አካል ነች። እያንዳንዱ አማኝ የክርስቶስ አካል ክፍል ወይም የአንድ አጥቢያ ቤተክርስቲያን አባል ነው። እስቲ ራሳችንን እንመርምር። የምናረው እንደ ክርስቶስ አካል ክፍል ሆነን ነው? የአካሉ ራስ ለሆነው ለክርስቶስ ታዛዦች ነን? አጥቢያ ቤተክርስቲያናችን የክርስቶስን አካል ሥራ ማለትም ራሱ ክርስቶስ በዚህ ምድር ቢሆን የሚሠራውን ሥራ ነው የምትሠራው? የማያምኑ ሰዎች አጥቢያ ቤተክርስቲያናችንን ሲመለከቱ የክርስቶስን ሥራ ይመለከታሉ?

28 በዚህ ቁጥር ላይ ጳውሎስ በክርስቶስ አካል ላይ ስላሉ የተለያዩ ክፍሎች ይናገራል። ከእነዚህ የአካል ክፍሎች ውስጥ ሁለቱ «ሐዋርያትና» ነቢያት ናቸው (ኤፌ. 2፡19-20 ይመለከታል)። አንዳንድ ክርስቲያኖች እንደሚሉት በዚህ ዘመን ሐዋርያትም ሆኑ ነቢያት የሉም። የቤተክርስቲያን መሠረት በአዲስ ኪዳን ሐዋርያትና ነቢያት ከታነጸ በኋላ አዲስ ሐዋርያትና ነቢያት አያስፈልጉንም ይላሉ።

ሌሎች ክርስቲያኖች ግን ከዚህ አባባል ጋር አይሰማሙም። ከመጀመሪያዎቹ ሐዋርያትና ነቢያት ጋር እኩል ሥልጣን አይኑራቸው እንጂ ቅዱሳት መጻሕፍት በዚህም ዘመን በቤተክርስቲያን ውስጥ ሐዋርያትና ነቢያት አሉ ይላሉ። ተልዕኮአቸው አዲስ መሠረት ማገጽ ሳይሆን አስቀድሞ በተጣለው መሠረት ላይ የተጀመረውን ሥራ መቀጠል ነው። ከእነዚህ ሁለት አመለካከቶች ውስጥ የትኛው ትክክል እንደሆነ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ግልጽ አይደለም።

በቤተክርስቲያን ውስጥ ከፍተኛ ቦታ ያላቸውን ሁለት ስጦታዎች ማለትም ሐዋርያትና ነቢያትን ከጠቀስ በኋላ ጳውሎስ አሁን ደግሞ በምስተኛ ደረጃ ያሉትን «መምህራንን» ይጠቅሳል። ጳውሎስ ከመምህራን በኋላ በእያንዳንዱ በቤተክርስቲያን ውስጥ አስፈላጊ የሆኑትን አምስት ሰዎች ይጠቅሳል። እነዚህ አምስት ስጦታዎች በሌላ ቦታ በዚሁ ቅደም ተከተል መሠረት አልተጠቀሱም፤ ነገር ግን ሁሉም አስፈላጊ ስጦታዎች ናቸው።

እነዚህ ሰዎች የተሰጣቸውን ሥራ መሥራት እንዲችሉ መንፈስ ቅዱስ ለሁሉም ስጦታን ወይም ስጦታዎችን ሰጥቷቸዋል። አንዳንድ አባላት ከሰው ተፈጥሯዊ ችሎታ በላይ የማድረግ ለምሳሌ «የመፈወስ ስጦታ» ወይም «ተፃምራትን የማድረግ» ችሎታ እንደተሰጣቸው ልብ ማድረግ ያሻል (ቁጥር 10-12 ይመለከታል)። ሌሎች አባላት ደግሞ ተፈጥሮአዊ ስጦታ ለምሳሌ «የማስተዳደር ችሎታ» ወይም «ሰዎችን የመርዳት ስጦታ» ተሰጥቷቸዋል። በርካታ አባላት ያላቸው ግን ሁለቱንም የማመራ ማለትም ተፈጥሮአዊና ልዕለ ተፈጥሮአዊ ስጦታ ነው። አንድ ሰው ምንም ዓይነት ስጦታ ቢኖረው ወይም ደግሞ አንዱ ተፈጥሮአዊ ሌላው ደግሞ ልዕለ ተፈጥሮአዊ ስጦታ ቢኖረው ስጦታዎች ሁሉ የሚገኙት ግን ከእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ነው። እንዲሁም አንድ ሰው ምንም ያህል ታላቅ ሥራ ቢሰጠውም ይህ ሰው የተሰጠውን ሥራ ማከናወን የሚችለው በመንፈስ ቅዱስ ንይል አማካይነት ብቻ ነው (ቁጥር 11)።

በዚህ ቁጥር ላይ ጳውሎስ ሲናገር እነዚህ አባላት የተሰጣቸውን ልዩ ልዩ ሥራ ማከናወን እንዲችሉ እግዚአብሔር በተገቢው ቦታ «መድባለቸዋል» ይላል። እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ሰው የተለየ አገልግሎትና ኅላፊነት ሰጥቷል። በየት ቦታ ማገልገል እንዳለብን የምንወስን

እኛ አይደለንም፤ አገልግሎታችንን የሚወስን እግዚአብሔር ብቻ ነው። እግዚአብሔር የሰጠንን አገልግሎት በትጋት መፈጸም እንድንችል ለአገልግሎቱ የሚያስፈልገንን ገደልና ችሎታ ይሰጠናል። እግዚአብሔር እጅ እንዲያይ፤ ዓይን ደግሞ እንዲጽፍ አያደርግም።

ስጦታዎች ሁሉ የተሰጡት የክርስቶስ አካል የሆነችውን ቤተክርስቲያን ለማጎጽ ነው (1ቆሮ. 12፡7፤ 14፡20፤ ኤፌ. 4፡12)። ስጦታዎች የተሰጡት ለግል ጥቅም አይደለም።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን አስመልክቶ ተጨማሪ ማብራሪያ ለማግኘት (ሮሜ 12፡6-8፤ 1ቆሮ. 12፡10-12፤ ኤፌ. 4፡22 እና ማብራሪያውን ከአጠቃላይ መግለጫው ውስጥ «መንፈስ ቅዱስ እና የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» የሚለውን ይመለከታል)።

29-30 በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ ሰዎች ሁሉ አንድ ዓይነት አገልግሎት የሚያገለግሉ ከሆነ ሌሎች አስፈላጊ አገልግሎቶችን የሚያገለግሉ ማን ነው? ሁሉም መምህራን ከሆኑ የፈውስ አገልግሎትን የሚሰጥ ማን ነው? አካል ከዓይን ብቻ ቢሠራ ምን ጥቅም ይሰጣል!

31 «ከሁሉ የሚበልጡትን ስጦታዎች ለማግኘት ፈልጉ»። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ለማግኘት መመኘትና መጸለይ መልካም ነገር ነው። ይሁን እንጂ መንፈስ ቅዱስ የራሱን ስጦታ የሚሰጠው እንደ ፈቃዱና እንደ ዓላማውም ነው (ቁጥር 11 ይመለከታል)።

«ከሁሉ የሚበልጡት» የተባሉት ስጦታዎች ምንድን ናቸው? የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት ለዚህ ጥያቄ የሚሰጡት መልስ የተለየ ነው። አንዳንዶች እንደሚሉት «ከሁሉ የሚበልጡት ስጦታዎች» የተባሉት ሐዋርያትና ነቢያት ናቸው። ሌሎች ደግሞ «ከሁሉ የሚበልጡት ስጦታዎች» የተባሉት በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የተዘረዘሩት ስጦታዎች ላይሆኑ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ለምሳሌ እንደ ፍቅር፣ ደስታና፣ ሰላም የመሳሰሉት ናቸው ይላሉ። እንዲሁም ሌሎች ከላይ የተጠቀሱት አስተያየቶች ሁለቱም ትክክል ናቸው ይላሉ። ጳውሎስ «ከሁሉ የሚበልጡትን ስጦታዎች» ሲል ምን ማለቱ እንደሆነ በትክክል መናገር አይቻልም።

የቆሮንቶስ ሰዎች ከምንም በላይ ለማግኘት የሚመኙት ስጦታ በልሳን የመናገር ስጦታ ነው። ይሁን እንጂ ይህ ስጦታ በራሱ ቤተክርስቲያንን ለማጎጽ የሚያበረክተው ምንም አስተዋጽኦ የለም፤ ምክንያቱም በልሳኖች የተነገሩትን ነገር የሚያስተውለው ማንም የለም። ስለዚህ የቆሮንቶስ ሰዎች በልሳኖች የተነገሩትን የመተርጎም ስጦታ እንዲሰጣቸው መጸለይ አለባቸው (1ቆሮ. 14፡12-13 ይመለከታል)።

እስከ አሁን ድረስ ጳውሎስ ከሁሉ ስለሚበልጠው «ስጦታ» ወይም «መንገድ» አልተናገረም። ያለዚህ ነገር ስጦታዎች ሁሉ ምንም የማይጠቅሙ ናቸው። ይህም ከሁሉ የሚበልጠው ስጦታ የፍቅር ስጦታ ነው።⁴³ ፍቅር «ከሁሉ የሚበልጠው መንገድ» ነው። ጳውሎስ ይህን የፍቅር መንገድ በምዕራፍ 13 ላይ ያብራራል።

ምዕራፍ 13

ከሁሉ የሚበልጥ መንገድ (13፡1-13)

1 ጳውሎስ «በሰዎች ወይም በመላእክት ቋንቋ» ሲል ስለ ሁለት ዓይነት ንግግሮች መናገሩ ነው። አንደኛው ኅያልና ብርቱ የሆነውን የሰዎችን ንግግር የሚያመለክት ሲሆን ይህንንም «የሰዎች ቋንቋ» በማለት ጠርቶታል። ጳውሎስ ራሱ የተዋጣለት ተናጋሪና ሰባኪ ነበር። ሁለተኛው «አዲስ ቋንቋ»

ወይም መንፈሳዊ ቋንቋ ሲሆን ይህንን ደግሞ «የመላእክት ቋንቋ» በማለት ጠርቶታል (1ቆሮ. 12፡10፤ 14፡18 ይመለከታል)።

ያለ ፍቅር ኅያልና ብርቱ የሆነው ንግግር ወይም ደግሞ በሌላ በአዲስ ቋንቋ የመናገር ችሎታ ጩኸት ብቻ ይሆናል፤ ያለ ፍቅር ሁሉም ከንቱ ይሆናል።

2 በዚህ ቁጥር ላይ ጳውሎስ ሌሎች ሦስት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ይጠቅሳል፤ እነርሱም «ትንቢት የመናገር ስጦታ፣ ዕውቀትና እምነት» ናቸው (1ቆሮ. 12፡8-10)። እነዚህ ሁሉ ስጦታዎች ቢኖሩን ማለትም «ዕውቀትም ሁሉ ቢኖረን»፣ ደግሞም «ተራራን ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ የማዞር» ችሎታ ቢኖረን (ማር. 11፡22-23) ፍቅር ግን ከሌለን ምንም አይደለንም። ያለ ፍቅር እነዚህ ሁሉ ታላላቅ ስጦታዎች ምንም አይደሉም።

3 ያለ ፍቅር መንፈሳዊ እንቅስቃሴዎች ሁሉ ምንም አይጠቅሙም። የሌላ ሃይማኖት ተከታዮች መንፈሳዊ በረከትን ለማግኘት መልካም ሥራን ይሠራሉ። ለድኸች ገንዘብ ይሰጣሉ። ለሕዝብ አገልግሎት ጊዜያቸውን ይሰጣሉ። በሌሎች ምትክ ለመሠቃየትና ለመጥቅም ዝግጁ ይሆናሉ። ግን ለምን? ምንስ ለማግኘት ሲባል? እነዚህ ሁሉ ነገሮች የተደረጉት የኋላ ጎሳ አድራጊውን ራሱን እንዲጠቅሙ ነው። እነዚህ ሁሉ ነገሮች የተደረጉት ሃይማኖታዊ በረከት ለማግኘት ሲባልና አድራጊው በወዲያኛው ዓለም የተሻለ ነገር እንዲያገኝ ነው። እነዚህ ሁሉ ነገሮች የተደረጉት ለሌላ ሰው ሳይሆን ለራስ ጥቅም ነው።

በዚህ ቦታ ጳውሎስ እንደሚያስተምረው ግን «መልካም ሥራ» ለአድራጊው የሚያስገኝለት ምንም ጥቅም የለም። እርግጥ ነው መልካም ሥራ ድኸች ትንሽ ነገር ሊያገኝ ይችላል፤ ነገር ግን አድራጊው ለማግኘት የሚፈልገውን ነገር አያገኝም። ሌላው ቀርቶ ለወንጌል ሲሉ ራሳቸውን በእሳት እስከ መቃጠል አሳልፈው የሰጡ ሰዎች እንኳን በልባቸው ውስጥ የፍቅር እሳት ከሌለ ምንም ነገር አያገኙም።

4 በቁጥር 4-7 ላይ ጳውሎስ «ፍቅር» የሚለውን ቃል የተጠቀመው «ሕይወቱ በፍቅር ስለተሞላ» ሰው እንደሆነ ካነጋገሩ መረዳት ይቻላል።

ስለዚህ በቁጥር 4 ላይ የተገለጸውን ነገር እንዲህ ብለን ማንበብ እንችላለን፡ «ሕይወቱ በፍቅር የተሞላ ሰው ታጋሽ ነው፤ ሕይወቱ በፍቅር የተሞላ ሰው ደግ ነው።

«ደግ» የሚለው ቃል በልብ ውስጥ ያለን ደግነት ብቻ የሚያሳይ አይደለም፤ ይህን በልብ ውስጥ ያለውን ደግነት በተግባር ማሳየትንም ይጨምራል። ደግ የሆነ ሰው ሁልጊዜ ለሌሎች መልካም ነገርን የሚያደርግ ሰው ነው።

ሕይወቱ በፍቅር የተሞላውና «ታጋሽና ደግ» የሆነው ሰው ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ውስጥ ሦስቱ ማለትም «ፍቅር፣ ትዕግሥትና ደግነት» (ገላ. 5፡22 እና ማብራሪያውን ይመለከታል) እንዳለው ልብ ማለት ያቻላል።

ሕይወቱ በፍቅር የተሞላ ሰው ሌሎችን «አይመቀኝም»። ይልቁንም ሌሎች ሲደሰቱና ሲሳካላቸው እርሱም አብሮአቸው ደስ ይሰኛል (ሉቃ. 15፡25-32 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ሕይወቱ በፍቅር የተሞላ ሰው «አይታባይም ደግሞ አይኮራም» ይልቁንም ትሑት⁴⁴ ነው። የሚታባይ ሰው ራሱን ብቻ እንጂ ሌሎችን አይወድም።

5 ሕይወቱ በፍቅር የተሞላ ሰው «ሥርዓተቢስ አይደለም»፤ ባሕሪው ዘወትር የረጋጋና የሰከነ ነው።

ሕይወቱ በፍቅር የተሞላ ሰው «የራሱን ጥቅም ብቻ ፈላጊ አይደለም»፤ ይልቁንም ስለሌሎች ግድ ይለዋል። ይህ ሰው «በበንነት» የተሞላ ነው፤ ይህም ሌላው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው (1ቆሮ. 10፡24፤33፤ ገላ. 5፡22)።

ሕይወቱ በፍቅር የተሞላ ሰው «አይበላጭም»። ሌላ ሰው ቢጎዳው ወይም ቢሰድበው ችሎ ዝም ይላል። ሕይወቱ በፍቅር የተሞላ ሰው «ቢበደልም በደልን እንደ በደል

⁴³ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ከተባራሩት «ስጦታዎች» ውስጥ ፍቅር ከሁሉም የተለየ ነው። ፍቅር የመንፈስ ቅዱስ «ፍሬ» ነው (ገላ. 5፡22)። በእርግጥም ከሁሉ እጅግ የሚበልጥ ፍሬ ነው። ምንም ዓይነት ስጦታ ብንቀበል፣ የተቀበልንውን ስጦታ በፍቅር መጠቀም አለብን። ያለ ፍቅር መንፈስ ቅዱስ የለጣቸው ስጦታዎች ሁሉ ምንም አይጠቅሙም፤ ይልቁንም ጉዳት ሊያስከትሉ ይችላሉ። በክርስትና ሕይወት ውስጥ ከሁሉም ነገር እጅግ ብልጫ ያለው ፍቅር ነውና።

⁴⁴ እንደ እንዳንድ የአዲስ ቢዳን ትርጉሞች ትህትና የሚለው ቃል የጥንት ከሚለው ቃል ጋር አቻ ነው (ገላ 5፡23)።

አይቆጥርም፤ ግለትም ቂም በቀል አይሄድ። ብዙዎቻችን በሆዳችን ውስጥ ቂም በቀል ይዘን ለጓመታት እናብላለን። አንድ ሰው በበደለን ጊዜ በደሉን ዘወትር የምናስታውስ ከሆነ በደልን እንደ በደል እየቆጠርን ነው ግለት ነው። የተበደለውን ነገር የግንተው ከሆነ የበደለንን ሰው ይቅር አላለንም። ግለት ነው። ሕይወት በፍቅር የተሞላ ሰው የተፈጸመበትን በደል ዞር ብሎ አያስበውም። ሕይወት በፍቅር የተሞላ ሰው ለመበቀል አይመኝም።

6 ሕይወት በፍቅር የተሞላ ሰው «ከፋት በሆነ ነገር አይደሰትም»፤ ሌላው ቀርቶ ከፋትን መስማት ጨርሶ አይፈልግም። ብዙዎቻችን በአንድ ሰው ላይ የደረሰውን ክፉ ነገር ለመስማት እንደምጣለን። ለምን? ምክንያቱም ሌሎች በወደቁ ጊዜ እኛ ከፍ ከፍ ያልን ስለሚመስለን ነው። ፍቅር ግን እንዲህ አይደለም።

ሕይወት በፍቅር የተሞላ ሰው «እውነት በሆነ ነገር ይደሰታል»። ፍቅርና እውነት ሁልጊዜ አብረው ይሄዳሉ (ኤፌ. 4፡15 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

7 ሕይወት በፍቅር የተሞላ ሰው «ሁሉን ችሎ ይታገማል»። በተለይ ደግሞ ድካምና ጉድለት ያለባቸው ሰዎች ድካማቸውና ጉድለታቸው እንዳይታይ ይሸፍናቸዋል። «ይታገማቸዋል»። የወንድሙን ድካም ለሌሎች አያሳብቅም፤ ይልቁንም ከፍቅር የተነሣ የወንድሙን ድካም ከሌሎች ዕይታ ይሰውራል። (1ኢፑ. 4፡8 ይመለከታል)።

አንድን ሰው የምንወደው ከሆነ የዚያን ሰው ጉድለትና ድካም ለመታገሥ እንችላለን። ነገር ግን የዚያን ሰው ጉድለትና ድካም ለመታገሥ ያልቻልን ከሆነ ለዚያ ሰው ያለን ፍቅር ዝቅተኛ እንደሆነ ማረጋገጥ እንችላለን።

ፍቅር «በሁሉም ላይ እምነቱን ይጥላል»። አንድን ሰው ስንወድ ያንን ሰው ማመን እንፈልጋለን። ይህ ሰው ግን የማታ ማታ ሊከደን ይችላል፤ ይህ ሰው ቢከደን ከእንግዲህ በኋላ ጉዳዩ የእግዚአብሔር እንጂ የእኛ አይደለም። የእኛ ድርሻ ሰዎችን ማመን እንጂ መጠርጠር አይደለም።⁴⁵

ፍቅር «በሁሉም ላይ ተስፋ ያደርጋል»። አንድን ሰው ስንወድ ያንን ሰው ተስፋ እናደርጋለን። ይህ ሰው ሁልጊዜ ለላም፤ ስኬታማና ደስተኛ እንዲሆን እንናፍቃለን። ልቡ ንጹሕ እንዲሆንና ባሕሪውም ብርቱ እንዲሆን እንመኛለን። ይህ ሰው ቢያስቀይመንም እንኳ በእርሱ ተስፋ እናደርጋለን።

ፍቅር «በሁሉ ነገር ይጸናል»። ፍቅር ሁልጊዜ ያሸንፋል። (ሮሜ 12፡21 ይመለከታል)። ፍቅር ምን ጊዜም አይጠፋም። በምድር ላይ ታላቁ ኀይል ፍቅር ነው።

በቁጥር 4-7 ላይ እውሉስ ሕይወት በፍቅር የተሞላ ሰው ምን እንደሚመስል ማብራሪያ ሰጥቶናል። የእኛም ሕይወት መሆን የሚገባው ልክ እንዲህ ነው። የእኛም ግብ መሆን ያለበት ይህ ነው። ግን አንድ ነገር እስቲ እናስብ፤ በእነዚህ ቁጥሮች ላይ እውሉስ ሲናገር የነበረው ስለ አንድ የማይታወቅ ሰው ብቻ አይደለም፤ እውሉስ ሲናገር የነበረው ስለ ራሱ ስለ ክርስቶስም ጭምር ነው። እንግዲህ የእኛም ግብ መሆን ያለበት የፍቅር ሰው የሆነውን ኢየሱስን መምሰል ነው (ሮሜ 8፡29)።

እውሉስ በዚህ ቁጥር ላይ የሚናገረው ፍቅር በሰው ዘንድ ሊገኝ አይችልም፤ እንዲህ ያለው ፍቅር ሊገኝ የሚችለው በእግዚአብሔር ዘንድ ብቻ ነው (1ዮሐ. 4፡7)። ፍቅር የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው፤ በሰዎች ሕይወት ውስጥ እንዲህ ያለውን ፍቅር የሚያመጣ መንፈስ ቅዱስ ነው (ሮሜ 5፡5)። ይህ ፍቅር በሕይወታችንና በቤተክርስቲያናችን ውስጥ ዘወትር እንዲፈስ ጸሎታችን ይሁን።

ከዚህ ላይ አንድ መሠረታዊ ነገር መረዳት አለብን። ይኸውም እውሉስ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የሚናገረው ከእግዚአብሔር ዘንድ ብቻ ሊገኝ ስለሚችለው መንፈሳዊ ፍቅር ነው። በእግዚአብሔር መንፈሳዊ ፍቅርና በሰዎች ተፈጥሮአዊ ፍቅር መካከል ትልቅ ልዩነት አለ። የሰዎች ተፈጥሮአዊ ፍቅር መልካም ነገር ያለበት ቢሆንም አብዛኛውን

ጊዜ ግን ከራስ ወዳድነት ጋር የተቀላቀለ ነው። በባልና በሚሰት እንዲሁም በወላጆችና በልጆች መካከል ያለው ተፈጥሮአዊ ፍቅር እግዚአብሔርን ደስ ያስኖል፤ ነገር ግን ይህ ፍቅር ሥጋዊ ከሆነ አስተላላብ ጋር የተቀላቀለ ነው። ምክንያቱም የትዳር ጓደኞችን ወይም ልጆቻችንን ወይም የቅርብ ጓደኞቻችንን ስንወድ ራሳችንን እየወደድን ነው።⁴⁷ (ኤፌ. 5፡28-29 ይመለከታል)። በእግዚአብሔር መንፈሳዊ ፍቅር ግን አንድም ራስ ወዳድነት የለበትም። ለዚህም ነው ይህ ፍቅር በሰው ዘንድ ሊገኝ የማይችለው፤ ይህ ፍቅር ሊገኝ የሚችለው በእግዚአብሔር ዘንድ ብቻ ነው።

በእግዚአብሔር ፍቅርና በሰው ፍቅር መካከል ሌላም ልዩነት አለ። እኛ ሌሎች ሰዎችን የምንወደው እንደ ማንነታቸው ነው። ቤተሰቦቻችንን ወይም ወዳጆቻችንን የምንወደው ሊወደዱ የሚገባቸው ስለሆነ ነው። ሊወደዱ የማይገባቸውን ወይም ከእኛ ጋር የማይስማሙትን ወይም ኃጢአተኞችን ለመውደድ ግን ስንቸገር እንታያለን። በእግዚአብሔር ፍቅር ግን እንደ እኛ ፍቅር አይደለም፤ እግዚአብሔር ጨርሶ ሊወደዱ የማይገባቸውን ሰዎች ይወዳል (ሮሜ 5፡7-8 ይመለከታል)። መንፈስ ቅዱስ በእኛ ሕይወት ውስጥ በሚሠራው ሥራ በመታገዝ እኛም እንዲህ ያሉ ሰዎችን ልንወድ እንችላለን። እንዲህ ያሉ ሰዎችን ልንወዳቸው ይገባል፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ጠላቶቻችንንም እንኳ እንድንወድ አዞናል (ማቴ. 5፡44 እና ማስታወሻውን ይመለከታል)።

8 የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሁሉ ለምሳሌ «ትንቢትን የመናገር ስጦታ፣ በአዲስ ዳንዳ የመናገር ችሎታና ዕውቀት» አንድ ቀን የሚያበቁበት ጊዜ ይመጣል (1ቆሮ. 12፡8-10)። በመንግሥተ ሰማይ እነዚህ የተለያዩ ስጦታዎች ሁሉ አያስፈልጉም። በመንግሥተ ሰማይ ሁላችንም አንድ ሰማያዊ ዳንዳ እንናገራለን። ፍቅር ግን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል። ለምን? ምክንያቱም እግዚአብሔር ራሱ ፍቅር ነው (1ዮሐ. 4፡8፤16)።

9-10 ምንም እንኳ በዚህ ዓለም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ብንቀበልም ዕውቀታችንም ሆነ ትንቢታችን እንዲሁም የምናደርገው ነገር ሁሉ ፍጹም ሊሆን አይችልም። ነገር ግን «ፍጹም የሆነው ነገር ሲመጣ» ያኔ የምናደርጋቸው ነገሮች ሁሉ ፍጹም ይሆናሉ፤ ይህም የሚፈጸመው በመንግሥተ ሰማይ ነው፤ ምክንያቱም ያኔ ክርስቶስን እንመስላለን (1ዮሐ. 3፡2 ይመለከታል)።

11 ለአማኞች የዚህ ዓለም ሕይወት እንደ ሕጻንነት ነው። በመንግሥተ ሰማይ ግን በነገር ሁሉ የበሰለን እንሆናለን። በዚህ ዓለም ግን ዘወትር ማደግ አለብን፤ በተቻለንም መጠን «የሕጻንነት ጠባያችንን» መተው አለብን።

የቆሮንቶስ ሰዎች በብዙ ነገር እንደ ሕጻናት ነበሩ (1ቆሮ. 3፡1-3፤ 11፡20-21፤ 14፡20)። በርካታ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ተቀብለዋል፤ ነገር ግን ሙሉ ሰው ወደ መሆን አልደረሱም። የቆሮንቶስ ሰዎችን በማየት ብዙ ነገር ለመማር እንችላለን፤ ይኸውም መንፈሳዊ ስጦታዎች በራሳቸው አንድን ሰው መንፈሳዊ አያደርጉም። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሳይሆኑ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ናቸው። አንድን ሰው መንፈሳዊ የሚያሰኙት (ገላ. 5፡22-23)። አንድ ሰው የበሰለ ወይም መንፈሳዊ ሰው ሆኗል የሚባለው የመንፈስ ፍሬዎች በሕይወቱ ሲታዩ ነው። እነዚህ ፍሬዎች ለእያንዳንዱ ክርስቲያን አስፈላጊ ናቸው። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ለእያንዳንዱ አማኝ ተሰጥተዋል፤ ለአንዱ አንድ ዓይነት፣ ለሌላውም ሌላ። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ግን በእያንዳንዱ አማኝ ሕይወት ውስጥ መታየት ይኖርባቸዋል። በሕይወታችን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ እንዲሁም የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ እንሻለን፤ እጅግ አብልጠን ልንሻ የሚገባው ግን የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ ነው።

12 ባረጀ ወይም በቆሻሻ መስተዋት ፊታችንን ስናይ፣ የምናየው ለድንግዝግዝ ያለ» ነገር ነው። ልክ እንዲሁ አሁን ያለን ዕውቀትና ጥበብ በድንግዝግዝ እንደማየት ነው።

⁴⁵ አስፈላጊ አይደለም (ተርጓሚው)።

⁴⁶ አስፈላጊ አይደለም (ተርጓሚው)።

⁴⁷ ድሆችንና የተረሱ ሰዎችን የሚረዱ ደግ ሰዎችን አስመልክቶ ልክ እንዲሁ ነው። እንዲህ ያለው በተግባርም ቢሆን ከራስ ወዳድነት የጸዳ አይደለም።

የምናየው ጥርት ያለ ነገር አይደለም። በዚህ ዓለም የምንኖረው «በእምነት እንጂ በማየት አይደለም» (2ቆሮ. 5፡7)። በመንግሥተ ሰማይ ግን ሁሉንም ነገር ግልጥልጥ አድርገን እናያለን፤ በዚያን ጊዜ «ፊት ለፊት እናያለን» (1ዮሐ. 3፡2)። በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር እኛን እንደሚያውቀን እኛም እርሱን እናውቀዋለን።

13 ከእነዚህ ሦስት ነገሮች በስተቀር በዚህ ዓለም ላይ ያሉ ነገሮች ሁሉ ያልፋሉ፤ «እምነት፣ ተስፋና ፍቅር» ግን ከቶ አያልፉም (1ተሰ. 1፡3 ይመለከታል)። ይሁን እንጂ ከእነዚህም ውስጥ ቢሆን ብልጫ ያለው ፍቅር ነው፤ የእግዚአብሔር ፍቅር። ሁሉም ነገር የተገኘው ከእግዚአብሔር ፍቅር ነው። በመጀመሪያም የወደደን እግዚአብሔር ነው (1ዮሐ. 3፡16)፤ ሮሜ 5፡8፤ 1ዮሐ. 4፡10፤19 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።የእኛ «ፍቅር» የተገኘው ከእግዚአብሔር ነው። በሕይወታችን ውስጥ የሚታየው መንፈሳዊ ፍቅር ሁሉ የተገኘው ከእግዚአብሔር ነው፤ እርሱም «በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ፍቅሩን በልባችን ውስጥ አረሰሰው» (ሮሜ 5፡5)። እንግዲህ እግዚአብሔር የራሱን ፍቅር ከሰጠን፤ እርስ በርስ እንድንዋደድ ይፈልጋል (1ዮሐ. 4፡7፤11 ይመለከታል)። የእኛ «እምነት» የተገኘው ከእግዚአብሔር ነው (1ዮሐ. 4፡16 ይመለከታል)። እግዚአብሔር በመጀመሪያ የመረጠንና የጠራን ከፍቅሩ የተነሣ ነው። ስሙ የተመሰገነ ይሁን! የእኛ «ተስፋ» የተገኘው ከእግዚአብሔር ነው (1ዮሐ. 4፡17 ይመለከታል)። ተስፋ የምናደርገው ምንድን ነው? ተስፋ የምናደርገው ደኅንነትን ነው፤ የዘላለምን ሕይወት ነው። አንድ ቀን ሰማያዊ አባታችንን ፊት ለፊት እንደምናገኘው ተስፋ እናደርጋለን፤ እርሱም ባለበት ለዘላለም እንደምናኖር ተስፋ አለን። በመንግሥተ ሰማይ እንግዲህ ጸንቶ የሚኖረው «ፍቅር» ብቻ ነው፤ ምክንያቱም በመንግሥተ ሰማይ «እምነትና ተስፋ» አያስፈልጉም።

ምዕራፍ 14

ትንቢትን የመናገርና በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታ (14፡1-25)

1 ፍቅር «ከሁሉ የሚበልጥ መንገድ» ነው (1ቆሮ. 12፡31)። ስለዚህ ጳውሎስ «ፍቅርን ተከታተሉ» ይላል። ይህ ታላቅ ትእዛዝ ነው (ማር. 12፡30-31)። ግን ደግሞ የመንፈስ ቅዱስን «መንፈሳዊ ስጦታዎች» ለማግኘት መፈለግ መልካም ነገር ነው (1ቆሮ. 12፡8-10፤31)።

ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ውስጥ ጳውሎስ «ትንቢት የመናገር ስጦታን» ከፍ ያለ ቦታ ሰጥቶታል። ከዚህ ላይ የቆሮንቶስ አማኞች በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታን ከፍ ያለ ቦታ ሰጥተውት እንደነበር ማስታወስ ያቸል፤ ይህም ስሕተት ነበር።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «ትንቢት» የሚለው ቃል ወደፊት በሚመጡት ዘመናት የሚሆነውን ነገር አስቀድሞ መናገር፤ ዘሚለው ፍቺ በላይ የላቀ ሐሳብ አለው። በማንኛውም ጉዳይ ላይ የተለየ ቃልን ወይም መገለጥን ከእግዚአብሔር ተቀብሎ መናገር ማለት ነው።

2 አንድ ሰው «በአዲስ ቋንቋ» ቢናገር ይህ ሰው የሚናገረው ከመንፈስ ቅዱስ በተሰጠው ቋንቋ ነው። ስለዚህም ከእግዚአብሔር በቀር ይህ ሰው የሚናገረውን ነገር ማንም የሚያውቀው የለም። የሚናገረውም «በመንፈስ» ነው።⁴⁸ (1ቆሮ. 12፡10 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

3 እንደ ልሳን ሁሉ ትንቢትም ከመንፈስ ቅዱስ የሚሰጥ ቃል ነው። ይሁን እንጂ ትንቢት ሊገባ በሚችል ቋንቋ ስለሚነገር የሚያደምጡት ሰዎች የተባለውን ነገር ሊረዱት ይችላሉ። ስለዚህም ትንቢትን የሚያደምጡ ሰዎች «ይታነጻሉ፤ ይበረታታሉ፤ ይጽናናሉም»።

አንድ ሰው በአዲስ ቋንቋ (በመንፈሳዊ ቋንቋ) ቢናገርና የተነገረው ነገር ቢተረጎም፤ በአዲስ ቋንቋ የተነገረውና የተተረጎመው ነገር ትንቢት የመናገር ስጦታ ሊያስገኝ የሚችለውን በረከት ሊያስገኝ ይችላል፤ ይህም ስጦታ ቢተከርስቲያንን ሊያንጽ ይችላል (1ቆሮ. 12፡10 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

4 በአዲስ ቋንቋ የሚናገረው ሰው የሚናገረውን ነገር ባይረዳውም (ባያስተውለውም) ለራሱ ግን መንፈሳዊ በረከትን ያገኛበታል፤ በተለየም መንገድ የመንፈስ ቅዱስን መገኘት ይለማመዳል። ነገር ግን በአዲስ ቋንቋ የሚናገረውን ሰው የሚያዳምጠው ሰው ምንም መንፈሳዊ በረከት አያገኝም። በአዲስ ቋንቋ የሚናገረው ነገር የተተረጎመ እንደሆነ ግን በአዲስ ቋንቋ የሚነገረውን ነገር የሚያዳምጡ ሰዎች ትልቅ በረከት ያገኙበታል።

5 ጳውሎስ በዚህ ቦታ እንደሚናገረው ትንቢትን የመናገር ስጦታ በአዲስ ቋንቋ ከመናገር ስጦታ «ይበልጣል»። ይሁን እንጂ በአዲስ ቋንቋ የተነገረው ነገር ከተተረጎመ በአዲስ ቋንቋ መናገር ትንቢትን ከመናገር ጋር እኩል ነው።

ጳውሎስ በአዲስ ቋንቋ መናገርን አልተቃወመም፤ እንዲያውም በቆሮንቶስ የሚገኙ አማኞች «ሁሉ» በአዲስ ቋንቋ ቢናገሩ ደስ ባለው ነበር። በአዲስ ቋንቋ የሚናገሩት የቆሮንቶስ አማኞች ግን የተሰጣቸውን ስጦታ ያለ አግባብ ይጠቀሙ ነበር። በቤተክርስቲያን ሥርዓተ ዓምልኮ ላይ ሁከትና ብጥብጥ ይፈጥሩ ነበር። እነርሱ በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታ ስለተቀበሉ፤ ሌሎች ግን ስላልተቀበሉ ራሳቸውን ከፍ ከፍ አድርገው ነበር። በአዲስ ቋንቋ ይናገሩ የነበረው ክርስቶስን ለማክበር ላይሆን ራሳቸውን ለማክበር ነበር። በጥቅሉ ልታይ ልታይ የሚሉ ሰዎች ነበሩ።

6-9 አንዱን ዜግ ከላላው ዜግ ለይተን የምናውቀው እያንዳንዱ ዜግ «የተለየ የድምጽ ቅኝት» ስላለው ነው (ቁጥር 7)። አንዳንድ ዜግዎች የጎዘን ዜግዎች ናቸው፤ ሌሎች ደግሞ የደስታ ዜግዎች ናቸው። አንዳንድ ዜግዎች የፍቅር ዜግዎች ናቸው፤ ሌሎች ደግሞ የከትተ ሠራዊት ዜግዎች ናቸው። አንዱ ዜግ ከላላው ዜግ የተለየ መሆኑ በድምጹ፤ በቅኝቱ መናገር ይቻላል።

ጳውሎስ በአዲስ ቋንቋ ስለመናገር ሲያወላ ግን በአዲስ ቋንቋ መናገር ዜግን አንድ ቅኝት ብቻ ባለው መሣሪያ እንደማይሆን ነው ይላል። እንግዲህ አንድ ሰው ዜግው ምን መልእክት እንደሚያስተላልፍ ማወቅ አይችልም ማለት ነው።

«መለከትም» ቢሆን የተለየ ቅኝት አለው (ቁጥር 8)። በጦር ሠራዊት ውስጥ መለከት የሚነፋው ሰው የጦር ሠራዊቱ መቼ መነሣት እንዳለበት፤ መቼ ወደ መኝታ መሄድ እንዳለበት፤ መቼ መመገብ እንዳለበት ወይም መቼ «ለጦርነት መዘጋጀት» እንዳለበት የሚያስታውቀው የተለያዩ ቅኝቶችን በመጫወት ነው። መለከት የሚነፋው ሰው ግን ትክክለኛውን የቅኝት ድምጽ ማስማት አለበት፤ አልያ የጦር ሠራዊቱ ምን መልእክት እንደተላለፈ በትክክል ሊያውቅ አይችልም።

መለከትና «ነፍስ የሌላቸው» የሙዚቃ መሣሪያዎች ለሰው የሚገባ ድምጽ ማስተላለፍ ከቻሉ፤ እንግዲህ እኛ ሰዎች ለሰው የሚገባ መልእክት የማናስተላለፍበት ምንም ምክንያት የለም ይላል ጳውሎስ።

10-12 አንድ ሰው እኛ በማናውቀው የውጭ አገር ቋንቋ ቢናገረን ያ ሰው የተናገረው ነገር ለእኛ ምንም ትርጉም የለውም። ልክ እንዲሁ አንድ ሰው ባልተተረጎመ መንፈሳዊ ቋንቋ ቢናገረን የተነገረው ነገር ለእኛ ምንም ትርጉም የለውም፤ በተነገረውም ነገር ምንም አልተጠቀምንም። መንፈሳዊ ስጦታዎች ሁሉ፤ በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታንም መምሮ፤ የተሰጡት ሌሎችን ለማገጽ ነው። የተሰጡትም «ለጋራ ጥቅም» ነው (1ቆሮ. 12፡7)። መንፈሳዊ ስጦታዎች የተሰጡት «ቤተክርስቲያንን ለማገጽ ነው» (ቁጥር 12)። ስለዚህ የቆሮንቶስ ሰዎች በይበልጥ መፈለግ ያለባቸው ቤተክርስቲያንን ለማገጽ የሚጠቅመውን ስጦታ ነው ይላል ጳውሎስ።

13 እንግዲህ አንድ ሰው በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታ ከተቀበለ የመተርጎም ስጦታ እንዲያገኝ መጸለይ አለበት። ይህ ሰው ሁለቱንም ስጦታዎች የተቀበለ ከሆነ ትንቢትን

⁴⁸ አለፈላጊ አይደለም (ተርጓሚው)።

እንደሚናገር ሰው ለቤተክርስቲያን ትልቅ ጥቅምን ሊያስገኝ ይችላል (ቁጥር 3-4)።

14 በአዲስ ቋንቋ (በመንፈሳዊ ቋንቋ) የሚናገር ወይም የሚጸለይ ሰው የሚናገረውን ነገር አይረዳውም (አያስተውለውም)። ምክንያቱም «አእምሮው ፍሬ አልባ» ነው፤ ማለትም አእምሮው በሚናገረው ነገር ላይ ተሳትፎ አላደረገም። አእምሮው «ተቆልፎ» ነበር።

15 እንግዲህ እውሎስ በቤተክርስቲያን ውስጥ ሊዘምር ወይም ሊጸልይ ሌሎች ይታነጹና ይባረኩ ዘንድ «በመንፈስ» ማለትም በመንፈሳዊ ቋንቋ ብቻ ሳይሆን «በአእምሮውም» መጸለይ አለበት።

አንዳንድ ሰዎች እንደሚናገሩት እውሎስ በዚህ ቦታ የሚናገረው በጉባዔ መካከል ስለመጸለይ ሳይሆን በግል ስለመጸለይ ነው። በአሁኑ ጊዜ አያሌ ክርስቲያኖች በአዲስ ቋንቋ የመጸለይ ስጦታ አላቸው፤ ይህንንም «የጸሎት ቋንቋ» በማለት ይጠሩታል። በዚህ ዓይነት በመጸለያቸው በርካታ መንፈሳዊ በረከቶችን ተቀብለዋል። መንፈስ ቅዱስ በሮሜ 8፡26 መሠረት እንድንጸልይ የሚረዳን በዚህ ዓይነት ነው ይላሉ።⁴⁹

16-17 እውሎስ በእነዚህ ቁጥሮች ላይ ለማለት የፈለገው እንዲህ ነው፡ በቤተክርስቲያን «የምንለውን በማያውቁ»⁵⁰ ማለትም በአዲስ ቋንቋ የተነገረውን ነገር የመተርጎም ስጦታ በሌላቸው ሰዎች መካከል በምንጸልይበት ጊዜ መጸለይ ያለብን በሚታወቅ ቋንቋ (ወይም ሌሎች ሊረዱት በሚችሉት ቋንቋ) ነው። እንዲህ ካልሆነ ለምንጸልየው ነገር እንዴት «አሜን»⁵¹ ማለት ይችላሉ? ማለትም ከጸለይነው ጸሎት ጋር እንዴት ሊተባበሩ ይችላሉ («አሜን» ማለት እንዲህ ነው)? እርስ በርስ የማንግባባ ከሆነ እንዴት አድርገን ነው በጎብረት መጸለይና መተናነጽ የምንችለው? ስለዚህ ይላል እውሎስ፡ በቤተክርስቲያን ስብሰባ ላይ በምንጸልይበት ጊዜ «በአእምሮም ጭምር» በሚታወቅ ቋንቋ መጸለይ አለብን።

18-19 እውሎስ ራሱ ከቆሮንቶስ አማኞች የበለጠ በአዲስ ቋንቋ ይናገር ነበር። እንግዲህ የቆሮንቶስ አማኞች በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታ ስለተቀበሉ ሊታበዩ አይገባም፤ ሌሎችም እንዲህ ያለውን ስጦታ ተቀብለዋል። እውሎስ እንደሚናገረው ግን በቤተክርስቲያን ለሥርዓተ አምልኮ በሚሰበሰቡበት ጊዜ፡ የሚናገረውን ነገር የሚተረጎም ሰው ከሌለ በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታውን አይጠቀምበትም። ይልቁንም «በሚታወቅ ቋንቋ» (ቁጥር 19) ይናገራል።

20 የቆሮንቶስ ሰዎች እንደ ሕጻናት ነበሩ፤ ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ የሰጣቸውን ስጦታ የሚያውሉት ለሌሎች ጥቅም ሳይሆን ለራሳቸው ጥቅም ነበር። እውሎስ እንደሚለው «በአስተሳሰባቸው» እንደ «በሰለ ሰው» መሆን ይገባቸው ነበር። «ለከፉ ነገር» ግን እንደ «ሕጻናት» ማለትም ንጹሐንና ምንም ልምድ እንደሌላቸው ሰው መሆን ይገባቸው ነበር።

21 በዚህ ቦታ እውሎስ ከዘዳግም 28፡49 እና ከኢሳይያስ 28፡11-12 ላይ ይጠቅሳል። «ለዚህ ሕዝብ እናገራለሁ» ይላል ጌታ። በዚህ ቦታ «ሕዝብ» የተባሉት አይሁድ ናቸው። አይሁድ እምቢተኞች በሆኑ ጊዜ እግዚአብሔር እንደ ኢሳይያስ ያሉ ነቢያትን በመላክ ያስጠነቅቃቸው ነበር። እነርሱ ግን ነቢያትን አይሰሙም ነበር። ስለዚህም እግዚአብሔር እምቢተኛ ሕዝቡን ለመቅጣት ሲል «በባዕድ ሰዎች አፍ» የሚናገሩ ሰዎችን ላከ። እነዚህ ባዕዳን አሰራውያን ናቸው። አይሁድ እነዚህንም ባዕዳን (ባዕድ ቋንቋ የሚናገሩ ስለሆነ ነው ባዕዳን የተባሉት) ሊሰሙ አልቻሉም፤ በዚህም ከባድ ሽንፈት ደረሰባቸው። አይሁድ በሚታወቅ ቋንቋ የሚናገሯቸውን ነቢያት ሊሰሙ ይገባ ነበር።

22 እውሎስ ከኢሳይያስ ላይ የወሰደውን ጥቅስ የተጠቀመበት ልሳኖች (ባዕድ አፍ ወይም ቋንቋ) ለማይታዘዙና ለማያምኑ ሰዎች ምልክት እንደሆኑ ለማሳየት ነው፤ ይህም ምልክት የእግዚአብሔር ኅይልና ፍርድ ነው።

ለሚያምኑ ሰዎች ግን (ማለትም ለአማኞች) የሚያስፈልገው ትንቢት እንጂ በልሳን የመናገር ስጦታ አይደለም። ትንቢትን የመናገር ስጦታ የሚያስፈልገው ለአማኞች ሲሆን በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታ የሚያስፈልገው ደግሞ ለማያምኑ ሰዎች ነው። እንግዲህ በቤተክርስቲያን ውስጥ መነገር ያለበት ትንቢት እንጂ ልሳን አይደለም።

23 ምንም እንኳ በአዲስ ቋንቋ መናገር ምልክት የሚሆነው ለማያምኑ ሰዎች ቢሆንም የማያምኑ ሰዎች ወደ ቤተክርስቲያን በሚመጡበት ጊዜ የሚያምኑ ሰዎች ሁሉ በአንድ ጊዜ በአዲስ ቋንቋ መናገር የባባቸውም። አልያ የማያምኑ ሰዎች እነዚህ አማኞች (ክርስቲያኖች) አብደዋል ሊሉ ይችላሉ (የሐዋ. 2፡4፡13)። አሰራውያን «በባዕዳን አፍ ቋንቋ» እየተናገሩ በመጡ ጊዜ የአይሁድ ልብ እንደደነደነ ሁሉ አማኞች ሁሉ በአንድ ጊዜ በአዲስ ቋንቋ ቢናገሩ የማያምኑ ሰዎች ፊታቸውን ሊያዘሩና ልባቸውንም ሊያደነድኑ ይችላሉ (ቁጥር 21)። ሰዎች እግዚአብሔር በሚታወቅ ቋንቋ የሚናገረውን ማስጠንቀቂያ የማይሰሙ ከሆነ በማይታወቅ ቋንቋ ቢናገራቸውም አይሰሙም።

24-25 ምንም እንኳ በአዲስ ቋንቋ መናገር ምልክት የሚሆነው ለማያምኑ ሰዎች ቢሆንም (ቁጥር 22) የማያምኑ ሰዎች የበለጠ ጥቅም የሚያገኙት በአዲስ ቋንቋ ከሚነገረው ነገር ሳይሆን ከትንቢት ነው። እግዚአብሔር ለማያምኑ አይሁድ በመጀመሪያ የላከው ነቢያትን እንደሆነ ማስታወስ ይገባል፤ ነቢያትን ሰምተው ቢሆን ኖሮ ከብዙ ችግር ይድኑ ነበር። እግዚአብሔር «በባዕዳን አፍ» የሚናገሩ ሰዎች አይሁድን እንዲያጠፉ የላከው አይሁድ ነቢያትን አንሰማም ካሉ በኋላ ነው።

እንግዲህ ምንም እንኳ እውሎስ በቁጥር 22 ላይ በአዲስ ቋንቋ መናገር «ምልክት የሚሆነው ለማያምኑ ሰዎች ነው» ቢልም የማያምኑ ሰዎች ንስሐ እንዲገቡና ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱ ሊያደርጋቸው የሚችለው ትንቢት ነው፤ ትንቢት ከልሳን የበለጠ ጠቀሜታ አለው። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር የማያምኑ ሰው በቤተክርስቲያን ሥርዓተ አምልኮ ላይ ቢገኝ ይህንን ሰው የሚመለከት ነገር ለሚያምኑ ሰዎች ልዩ ቃል ይሆን ትንቢት ሊሰጥና በዚህም ትንቢት አማካይነት የማያምኑ ሰው ወደ ንስሐና ወደ እምነት እንዲመጣ ሊያደርግ ይችላል። እንግዲህ ለሚያምኑ ሰዎች ብቻ ሳይሆን ለማያምኑም ሰዎች ከልሳን ይልቅ ትንቢት የበለጠ ይጠቅማል ማለት ነው።

በሥርዓተ አምልኮ ጊዜ ሊኖር የሚገባ ሥነ ሥርዓት (14፡26-40)

26 እውሎስ የቆሮንቶስ አማኞች በሚሰበሰቡበት ጊዜ ማለትም በቤተክርስቲያን፡ በቤት ወይም በጸሎት ስብሰባ ጊዜ የተሰጣቸውን መንፈሳዊ ስጦታ እንዲጠቀሙበት መከራከራቸዋል። እውሎስ እንደሚለው «እያንዳንዱ» አማኝ ቤተክርስቲያንን ለማንጽ የሚጠቅም አንድ ወይም ከዚያ በላይ የመንፈስ ስጦታን ተቀብሏል። እውሎስ በዚህም ቦታ ሌሎች ስጦታዎችን ይጠቅሳል። ከእነዚህ ውስጥ ሁለቱ ማለትም «የመዘመር ስጦታና የማስተማር ስጦታ» ተፈጥሮአዊ ስጦታዎች ናቸው (ኤፌ. 5፡19፤ ቆላ. 3፡16)። ሌሎቹ ስጦታዎች ግን ማለትም «የመግለጥ ስጦታና በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታ» ልዕለ ተፈጥሮአዊ ስጦታዎች ናቸው (1ቆሮ. 12፡8-10)።⁵²

49 በአዲስ ቋንቋ የመጸለይ ስጦታ የሚሰጠው ለግል ጥቅም ብቻ አይደለም። ስጦታው ለሌሎች ሰዎች እንዲተርፍም ነው። ስጦታውን የተቀበለው ሰው ሕይወት በተባረከ ቁጥር ሌሎች የበለጠ ማገልገልና ለሌሎች የበለጠ በረከት መሆን ይችላል።
50 አስፈላጊ አይደለም (ተርጓሚው)።
51 «አሜን» ማለት «እንደተነገረው ይሁን» ወይም «እንደተባለው ይሁን» ማለት ነው።

52 አንዳንድ ጊዜ ተፈጥሮአዊና ልዕለ ተፈጥሮአዊ በሚባሉት ስጦታዎች መካከል ግልጽ ልዩነት የለም። አብዛኛውን ጊዜ መንፈስ ቅዱስ አንድ ሰው አስቀድሞ ባለው ተፈጥሮአዊ ስጦታ ላይ ልዕለ ተፈጥሮአዊ ስጦታ ይወድቅበታል። ባዕዳን ጊዜ በሁላችንም ላይ ልክ እንዲሁ ነው፤ መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ ያለንን ተፈጥሮአዊ ስጦታ በመቀደስ አሁን ይጠቀምበታል። ከምንም በላይ ማስታወስ ያለብን ስጦታዎች ሁሉ፤ ተፈጥሮአዊም ሆኑ ልዕለ

27-28 በዚህ ቦታ ጳውሎስ አማኞች በሚሰበሰቡበት ጊዜ በአዲስ ቋንቋ ስለሚናገሩበት ሁኔታ ትምህርት ይሰጣል። በአንድ ማንኛውም ስብሰባ ላይ ከሦስት የሚበልጡ ሰዎች በአዲስ ቋንቋ መናገር የለባቸውም፤ በአዲስ ቋንቋ ሲናገሩም ሁሉም በአንድ ላይ ሳይሆን በየተራ መሆን አለበት። ሌላን በሚነገርበት በማንኛውም ቤተክርስቲያን ውስጥ አብዛኛውን ጊዜ የተነገረውን የሚተረጎም አንድ ወይም ከዚያ በላይ ሰዎች አሉ። በአንድ ስብሰባ ላይ የመተርጎም ስጦታ ያላቸው ሰዎች ከሌሉ ግን በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታ ያለው ሰው በሌላን መናገር የለበትም፤ የሚናገረውን ነገር እርሱ ራሱ ካልተረጎመ በቀር። ይሁን እንጂ «ለራሱና ለእግዚአብሔር ብቻ» በጸጥታ ይናገር (ቁጥር 28)።

በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታው በእኛ ፈቃድ (ቁጥጥር) ስር እንደሆነ ልብ ማድረግ ያሻል። ጳውሎስ የሰጠውን ትምህርትና የመንፈስ ቅዱስን ምሪት መሠረት በማድረግ በሌላን ለመናገር ወይም ላለመናገር መወሰን እንችላለን፤ ምርጫው የእኛ ነው።

29 ትንቢትን የመናገር ስጦታም ያላቸው ሰዎች በየተራ መናገር አለባቸው። «ሌሎቹ ግን የተነገረውን አጻምጠው በጥንቃቄ ያመዘገቡ» ይህ ለምን አስፈለገ? ምክንያቱም ሐሰተኛ ነቢያቶች ወደ ቤተክርስቲያን ሰርገው በመግባት አማኞችን ሊያስቱ ይችላሉና ነው (ማቴ. 7:15፤ ማር. 13:22፤ ዮሐ. 20:29-30፤ 2ቆሮ. 11:13-14)። ነቢያት የተናገሩትን ነገር መመርመርና እውነተኛ መሆኑንና አለመሆኑን መለየት አለብን (1ዮሐ. 4:1)። አማኞች ሐሰተኛ ነቢያትን መለየት እንዲችሉ መንፈስ ቅዱስ በቤተክርስቲያን ውስጥ ለአንዳንድ አማኞች «መናፍሰትን የመለየት»⁵³ ልዩ ስጦታን ሰጥቷል (1ቆሮ. 12:10)። ስለሆነም እንዲህ ያለ ስጦታ ያላቸው ሰዎች ሌሎች አማኞችን ከሐሰተኛ ነቢያት ትምህርት ሊጠብቁ ይችላሉ።

30-31 አንድ ነቢይ ከመናገሩ በፊት በመጀመሪያ ስለሚናገረው ነገር ከእግዚአብሔር መገለጥን መቀበል አለበት። እንዲህ ያለ መገለጥ በቤተክርስቲያን እንዲያካፍል ለዚህ ሰው ዕድል መስጠት አለበት። በዚህ ጊዜ አንድ ሌላ ሰው የሚናገር ከሆነ መገለጥ የተቀበለው ሰው የተቀበለውን መገለጥ መናገር እንዲችል አስቀድሞ ይናገር የነበረው ሰው የሚናገረውን ነገር በፍጥነት ጨርሶ መቀመጥ አለበት። በቤተክርስቲያን ውስጥ መናገር ያለበት አንድ ሰው ብቻ ነው።⁵⁴

32 በሌላን የሚናገር ሰው ራሱን መቆጣጠር (መግዛት) እንደሚችል ሁሉ ትንቢትን የሚናገርም ሰው ራሱን መቆጣጠር አለበት። እግዚአብሔር መገለጥን ይሰጣል፤ ነገር ግን ነቢያት የተሰጣቸውን ነገር ሥርዓት ባለው መንገድ መናገር ይገባቸዋል።

«የነቢያት የትንቢት መንፈስ» የተባለው የራሳቸው የነቢያቱ መንፈስ ነው። መንፈስ ቅዱስ የነቢያቱን መንፈስ ሊያነቃቃ ይችላል፤ ነገር ግን ነቢያት መንፈሳቸውን መቆጣጠር እንዲችሉ አዕምሮአቸውንና ፈቃዳቸውን መጠቀም አለባቸው።

33 ጳውሎስ ለምንድን ነው በቤተክርስቲያን ውስጥ ሊኖር ስለሚገባ ሥርዓት ይህን ሁሉ ትምህርት የሰጠው? ምክንያቱም «እግዚአብሔር «የሰላም አምላክ . . . እንጂ የሁከት አምላክ» ስላልሆነ ነው። እግዚአብሔር የሰላምና የሥርዓት አምላክ ነው፤ በመሆኑም በእርሱ ቤተክርስቲያን ውስጥ ሥርዓት እንዲሰፍን ይፈልጋል። ከዘጠኙ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ውስጥ የመጨረሻው «ራስን መግዛት» ነው (ገላ. 5:22)። በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ይህ ፍሬ ጠፍቶ ነበር፤ ስብሰባቸው በሁከት ተሞልቶ የነበረውም

ለዚህ ነበር። ከዚህም መረዳት እንደምንችለው ከመንፈስ ስጦታዎች ይልቅ የመንፈስ ፍሬዎች የበለጠ አስፈላጊ መሆናቸውን ነው። አንድ ሰው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ሊኖረው ይችላል፤ ነገር ግን ይህ ሰው የመንፈስ ፍሬ ከሌለው ባሕሪው እግዚአብሔርን የሚያሳዝን ይሆናል።

34 «ሴቶች በጸሎት ስብሰባ ጊዜ ዝም ይበሉ» በአሁኑ ጊዜ የዚህን ቁጥር ፍቺ አስመልክቶ በክርስቲያኖች መካከል ሰፊ ክርክር አለ። ይህ ቁጥር ሴቶች ሁልጊዜ ዝም ይበሉ የሚል ሐሳብ የለውም፤ ምክንያቱም በዚሁ መልእክት ውስጥ ጳውሎስ ሴቶች በሚጸልዩበትና በጉባኤ ፊት ትንቢት በሚናገሩበት ጊዜ ራሳቸውን መከናከብ አለባቸው። በማለት ጽፎአል (1ቆሮ. 11:5)። እንግዲህ ጳውሎስ በሚናገረው መሠረት ሴቶች በቤተክርስቲያን ውስጥ ድምጻቸውን ከፍ አድርገው ሊጸልዩና ትንቢትን ሊናገሩ ይችላሉ፤ ይህ ባይሆን ኖሮ ጳውሎስ ሴቶች ራሳቸውን ይከናከቡ በማለት መናገር ባላስፈለገውም ነበር።

ታዲያ ጳውሎስ ሴቶች በቤተክርስቲያን ስብሰባ ላይ ዝም ይበሉ ሲል ምን ማለቱ ነው? ጳውሎስ እንዲህ ሲል ሴቶች በቤተክርስቲያን ስብሰባ ላይ ሁከት መፍጠር የለባቸውም ማለቱ ነው። ጳውሎስ እንደሚለው ሴቶች «እንዲናገሩ አልተፈቀደላቸውም»፤ ማለትም ወሬ እንዲያወሩ ወይም እንዲጫወቱ አልተፈቀደላቸውም። ጳውሎስ በነበረበት ዘመን ሴቶች በአንድ ወገን፣ ወንዶች ደግሞ በሌላ ወገን ይቀመጡ ነበር። በዚህም ምክንያት ሴቶች እርስ በርሳቸው ሲጫወቱና ሲሳሳቁ በስብሰባው ላይ ለሚተላለፈው ነገር ትኩረታቸውን አይሰጡም ነበር። አብዛኛውን ጊዜ ልጅ ይዘው ስለሚመጡ ልጆቻቸውም ጉባኤውን ያውኩ ነበር። እንዲህ ያሉ ሴቶች ልጆቻቸውን ዝም እንዲያሰኙ አልያም ልጆቻቸውን ወደ ውጭ ይዘው እንዲወጡ ጳውሎስ መምከር ነበረበት። እንዲህ ካልሆነ ግን የሚተላለፈውን ነገር ማንም ሰው በጥፋና መከታተል አይችልም። እንግዲህ ጳውሎስ በዚህ ቦታ የሚያስተምረው ሴቶች በቤተክርስቲያን ስብሰባ ላይ ሳያስተውሉ መናገር ወይም ሥርዓተቤስ በሆነ መንገድ መናገር የለባቸውም። ስለስብሰባው ወይም ለጉባኤው ኅላፊ ለሆኑ መሪዎች መታዘዝ አለባቸው (ከአጠቃላይ መግለጫው ውስጥ «ሴቶች በቤተክርስቲያን ውስጥ» የሚለውን ይመለከታል)።

ይህ ሴቶችን የሚመለከተው ሕግ ጳውሎስ በነበረበት ዘመን ይኖሩ በነበሩ አይሁድ ሴቶች ላይ ይበልጥ ተፈጻሚ ነበር። በአይሁድ ልማድ መሠረት ሴቶች በምኑራቦች ውስጥ ጨርሶ እንዲናገሩ አይፈቀድላቸውም። ይሁን እንጂ ክርስቲያን ወንዶችና ሴቶች በክርስቶስ እኩል ስለሆኑ ክርስቲያን ሴቶች በቤተክርስቲያን ውስጥ የበለጠ ነፃ ናቸው። እንዲህም ቢሆን ጳውሎስ በዚህ ቦታ እንደሚያስተምረው በቤተክርስቲያን ስብሰባ ላይ ሴቶች ዝም ቢሉ እጅግ የተሻለ ነው። (1ጢዋ. 2:11-12፤ 1ዲጥ. 3:1-4 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

35 አንድ ሴት የምትጠይቀው ጥያቄ ቢኖር በስብሰባው ላይ ድንገት ተነስታ መጠየቅ የለባትም፤ እንዲህ ብቃደርግ ግን ድርጊቱ «ነውር» ይሆንባታል። ሁከትም ሊፈጥር ይችላል። ከዚህ ይልቅ ግን ጥያቄዋን ይዛ እመቺ በሆነ ጊዜ ባሏን መጠየቅ ይኖርባታል።

ጳውሎስ በነበረበት ዘመን በርካታ ሴቶች የተማሩ አልነበሩም። በቤተክርስቲያን ስብሰባ ላይ የሚነገረውን ነገር ሁሉ መረዳት አይችሉም ነበር። ስለዚህ ሴቶችን ማስተማር የባሉት ኅላፊነት ነው ይላል ጳውሎስ። በመንፈሳዊ ጉዳይ ላይ ሴቶች የማያውቁ ሊሆኑ አይገባም። በመንፈሳዊ ጉዳይ ላይ ባልና ሚስት እኩል መሆን አለባቸው። እንግዲህ ራሳቸውን እንዲህ በማለት ልንጠይቅ ይገባል፤ ቤተክርስቲያኖችን ምን ይመስላል? ሴቶች በእንኳት ወደ ቤተክርስቲያኖችን ይመጣሉ? እንዲማሩ ይደረጋሉ? (ትምህርት ይቀበላሉ)? ባሉት ሚስቶቻቸውን የማስተማር ኅላፊነታቸውን መዘንጋት አይገባቸውም።

36 የቆሮንቶስ ሰዎች በትዕቢት የተወጠሩ ነበሩ። ለቤተክርስቲያን ስብሰባዎቻቸው የሚከተሉት የራሳቸውን መመሪያ ነው። ይኖሩ የነበረውም በምድር ላይ ያለው የእንርሱ ቤተክርስቲያን እንደሆነ ብቻ ነበር። ስለዚህ በዚህ ቁጥር ላይ ጳውሎስ በዚህ ምድር የሚኖሩት ክርስቲያኖች እነርሱ ብቻ እንዳልሆኑ ያሳስባቸዋል። ሌሎች

ተፈጥሮአዊ፣ የተገኙት ከእግዚአብሔር ነው፤ የተሰጡንም ሚስቶቻቸውን ለማንጽጽ ነው (ቁጥር 28)።
53 ሐላተኛ ነቢያት በርኩስ መንፈስ ቁጥጥር ስር ናቸው።
54 በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያኖች ውስጥ እያንዳንዱ ሰው ድምጹን ከፍ አድርጎ መጸለይ የሚችልበት የጸሎት ፒርሻልም ተለይቶ ይዘጋጃል። እንዲህ ያሉ ጸሎተኞች የሚደረጉት ስጉባኤው ሳይሆን ለእግዚአብሔር በመሆኑ ጳውሎስ በአንድ ስብሰባ ላይ ከአንድ ሰው በላይ መናገር የለበትም በማለት የሰጠው መመሪያ እንዲህ ያሉ የጸሎት ጊዜዎችን አይመለከቱም።

አብያተክርስቲያናት የሚከተሉትን መመሪያ እነርሱም መከተል አለባቸው (ቁጥር 33)።

37 በቆሮንቶስ ሰዎች መካከል ግንም ሰው «እኔ ነበረ ነኝ ወይም እኔ መንፈሳዊ ሰጦታ አለኝ» ቢል ጳውሎስ የጻፋቸው ትእዛዞች የጌታ ትእዛዞች እንደሆኑ ግወቅ አለበት።

38 ግንም ሰው ጳውሎስ የሰጠውን ትእዛዝ አላውቅም ወይም አልቀበለም ቢል ያ ሰው «አይታወቅ» ደግሞ እርሱ ራሱ እንደማይታወቅ ሰው ይቆጠር።⁵⁵

39-40 በመጨረሻም፣ ምንም እንኳን ጳውሎስ እነዚህን ሁሉ ግስጦንቀቂያዎች ቢሰጣቸውም፣ የቆሮንቶስ ሰዎች የተሰጣቸውን መንፈሳዊ ሰጦታ ከመጠቀም ወደ ኋላ እንዳይሉ ሊያከላክላቸው አልወደደም። የተሰጣቸውን ሰጦታ ሊጠቀሙበት ይገባል (ቁጥር 1)። ነገር ግን ማናቸውም ነገር «በአግባብና በሥነ-ሥርዓት» መከናወን ይኖርበታል።

ምዕራፍ 15

የክርስቶስ ከሞት መነሣት (15፡1-11)

1-2 «ያበሠርሁአቸውን የምሥራች ቃል አጥብቃችሁ ብትይዙ፤ በዚህ የምሥራች ቃል ትድናላችሁ»። ማመን ማለት «የምሥራቹን ቃል» ማለትም ክርስቶስን «አጥብቆ መያዝ» ማለት ነው። በክርስቶስ መኖር ማለት (ዮሐ. 15፡4-6) በእግዚአብሔር «ትርጉንን ጸንቶ መኖር» ማለት ነው (ሮሜ 11፡22)። በዚህ መሠረት ካለመንን፣ ያመነው «በክንቱ» ነው። በክርስቶስ የማንኖር ከሆነ፣ በሕይወታችን ውስጥ መንፈሳዊ ፍሬ ሊኖር አይችልም። ፍሬ ካላፈራን ደግሞ እምነታችን «የሞተ» ነው ማለት ነው (ያዕ. 2፡14፤17 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እምነታችን «የሞተ» ከሆነ፣ በእርግጥም ያመነው «በክንቱ» ነው (ቁጥር 2)። ሰው ሙት በሆነ እምነት ሊድን አይችልም።

እውነተኛ እምነት ጥልቅ ነገር ነው። አንዳንድ ጊዜ «አምናለሁ» እንላለን፤ ነገር ግን እውነተኛ እምነት የለንም። እውነተኛ እምነት ማለት በክርስቶስ መኖር ማለት እንደሆነ ዘወትር ልናስታውስ ይገባል። በክርስቶስ የማንኖር ከሆነ፣ እምነታችን ሊጠፋና እኛም ልንጠፋ እንችላለን።

3 በቁጥር 3-4 ላይ ጳውሎስ የሰበከላቸውን ወንጌል ባጭሩ አላጥሮ ይነግራቸዋል (ቁጥር 1)። «በቅዱሳት መጻሕፍት እንደተጻፈው ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞተ»⁵⁶ (ኢሳ. 53፡1-12)። እኛ ልንቀበለው የሚገባንን ቅጣት እርሱ ተቀበለ፤ በእርሱ መሥዋዕትነትና በእርሱ ሞት የኃጢአታችንን ይቅርታ አገኘን (ማር. 10፡45፤ 1ኢጥ. 2፡24 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

4 ይሁን እንጂ ክርስቶስ የሞተው እንደ ሌሎች ሰዎች አይደለም፤ ደግሞም እንደ ሌሎች ሰዎች ተቀብሮ አልቀረም። አካሉ በመቃብር ውስጥ የቆየው ለሦስት ቀንት ብቻ ነው፤ ከዚያ በኋላ ግን ከሞት ተነሣ። እንደገናም ሕያው ሆነ። ተቀብሮ የነበረበት መቃብር ባደውን ተገኘ። ይህ የታሪክ እውነት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን በመነሣቱ፣ ሕያው አምላክ መሆኑን በዚህ እናውቃለን። እንዲሁም ከሙታን በመነሣቱ፣ እኛም ከሙታን ሊያስነሣንና የዘላለም ሕይወት ሊሰጠን እንደሚችል እናውቃለን (ሮሜ 8፡11፤ ኤፌ. 2፡4-7 ይመለከታል)።

የክርስቶስ ትንሣኤ ወላኝ የሚሆነው ለዚህ ነው። ክርስቶስ እንደሞተ ቢቀር ኖሮ እምነታችን ከንቱ ይሆን ነበር። ሞቶ የቀረ አዳኝ ለማን ይጠቅማል? (ቁጥር 14)። እንግዲህ ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን እንደተነሣ ዓለም ሁሉ

ይህንን ይወቅ። ኃጢአትንና ሞትን አሸነፈ።⁵⁷ የአሸናፊነትን ድል ተቀዳጀ፤ በእርሱም አማካይነት እኛም በኃጢአትና በሞት ላይ ድልን ተቀዳጀን (ቁ. 54-56)።

በቅዱሳት መጻሕፍት እንደተጻፈው ኢየሱስ «በሦስተኛው ቀን ከሞት ተነሣ» (መዝ. 16፡10፤ ኢሳ. 53፡10-12)። «በሦስተኛው ቀን» ከሞት ስለመነሣቱ በብሉይ ኪዳን በዮናስ መጽሐፍ ውስጥ ተጠቅሷል (ዮና. 1፡17)። ነቢዩ ዮናስ በአንድ ትልቅ አሣ ተወጦ ነበር። ዮናስ በዚህ አሣ ሆድ ውስጥ ሦስት ቀን አደረ፤ «በሦስተኛው ቀን» አሣው ዮናስን ተፋው፤ ዮናስም ጳነ። በማቴዎስ 12፡38-42 ላይ ኢየሱስ ራሱን ከዮናስ ጋር አነጻጽሯል።

ይህ ሁሉ ከመሆኑ በፊት ክርስቶስ እንደሚሞትና ከሞትም በሦስተኛው ቀን እንደሚነሣ ያውቅ ነበር። ቢያንስ ሦስት ጊዜ ምን እንደሚደርስበት ለደቀ መዛሙርቱ አስቀድሞ ነግሮአቸዋል (ማር. 8፡31፤ 9፡31፤ 10፡32-34)።

5 ኢየሱስ ከሞት እንደተነሣ እንዴት እርግጠኞች መሆን እንችላለን? በመጀመሪያ ኢየሱስ ከሞት እንደተነሣ የምናውቀው፣ መቃብሩ ባዶ ሆኖ በመገኘቱ ነው። ነገር ግን የመቃብሩ ባዶ ሆኖ መገኘት በራሱ በቂ ማስረጃ ሊሆን አይችልም፤ ምክንያቱም አንድ ሰው የኢየሱስ አካል ተሰርቆ እንጂ ከሞት አልተነሣም በማለት ሊከራከር ይችላል (ማቴ. 28፡11-15 ይመለከታል)። ኢየሱስ ከሞት እንደተነሣ ትልቅ ማስረጃ የሚሆነን፣ ከሞት ከተነሣ በኋላ ለሰዎች መታየቱ ነው።

ከደቀመዛሙርቱ መካከል ኢየሱስ በቅድሚያ የታየው (የተገለጠው) ከደቀመዛሙርቱ መካከል ዋነኛ ለነበረው ለጴጥሮስ (ለኪፋ) ነው (ሉቃ. 24፡33-34)። ከዚህ በኋላ ኢየሱስ፣ ደቀመዛሙርቱ በአንድነት ተሰብስበው ላለ ለሁሉም ተገለጠላቸው (ማቴ. 28፡16፤ ዮሐ. 20፡19)። የተገለጠው በራሁ ወይም በሕልም አይደለም፤ የተገለጠው በአካል ነው። ያም አካል የትንሣኤን አካል የለበሰና የተለወጠ አካል ነው (ሉቃ. 24፡36-39፤ ዮሐ. 20፡24-28 ይመለከታል)።

6 እንዲሁም ቢባል እንኳ፣ አንድ የማያምን ሰው የኢየሱስ ደቀመዛሙርት ውሸታቸውን ነው በማለትና ደቀመዛሙርቱ ኢየሱስ ከሞት ተነሥቷል የሚል ታሪክ ፈጥረው ተናገሩ እንጂ በእርግጥ ኢየሱስ ከሞት አልተነሣም በማለት ሊከራከር ይችላል። ይሁን እንጂ በዚህ ቦታ የተጠቀሱትና ከሞት የተነሣውን ኢየሱስ በዓይናቸው ያዩ ከአምስት መቶ የሚበልጡ ሰዎች ሊሞቹ አይችሉም። ይህን ያህል ብዛት ያላቸው ሰዎች እንዲህ ያለ ታሪክ እንዴት ሊፈጥሩና ራሳቸውንም ከታሪኩ ጋር እስከመጨረሻው እንዴት ሊያስተላሰፉ ይችላሉ? ይህን ያህል ብዛት ያላቸው ሰዎች ውሸት በሆነ ነገር ላይ በአንድ አሳብ ከቶ ሊስማሙ አይችሉም። እነዚህ ሁሉ ሰዎች የተናገሩት ነገር እውነት ነው፤ ከሞት የተነሣውን ኢየሱስ በዓይናቸው አይተውታል! ኢየሱስ «ከአምስት መቶ ለሚበልጡ ወንድሞች በአንድ ጊዜ ታየ»፤ ይህ ቁጥር ራሱ ሴቶችንና ልጆችን እንኳን አይጨምርም። ከሃያ ዓመታት በኋላ ጳውሎስ ይህንን መልእክት ለቆሮንቶስ ሰዎች በሚጽፍበት ጊዜ፤ ከእነዚህ አምስት መቶ ምስክሮች ውስጥ አንዳንዶቹ በሕይወት ነበሩ። በእርግጥ ኢየሱስ ከሞት ያልተነሣ ቢሆን ኖሮ ጳውሎስ እነዚህን ቃላት ሊጽፍ አይችልም ነበር፤ ምክንያቱም ውሸታም ሌሎች የሚችሉ በርካታ ሰዎች ነበሩ። ጳውሎስ የተናገረውን ነገር የሚጠራጠር ሰው ቢኖር እነዚህን ሁሉ ምስክሮች ሄዶ ሊጠይቅና ጳውሎስ የተናገረውን ነገር ሊፈትሽ ይችላል ነበር። ጳውሎስ ሊሞሽ ቢፈልግ እንኳን በዚህ መንገድ ሊሞሽ አይችልም። የኢየሱስ ከሞት መነሣት ፍጹም እውነተኛ ነገርና በታሪካዊ የተረጋገጠ ጉዳይ ነው። በዓለም ላይ ከተፈጸሙ ታሪኮች ሁሉ የኢየሱስ ክርስቶስን ትንሣኤ የሚያህል ታላቅና ወላኝ ታሪክ አልተፈጸመም።

ጳውሎስ በዚህ ቦታ እንደሚናገረው ከእነዚህ አምስት መቶ ወንድሞች መካከል አንዳንዶቹ «አንቀላፍተዋል»። አማኞች ሊሞቱ በእርግጥ እንዳልሞቱ ማስተዋል አለብን፤

55 «አይታወቅ» በሚለው ትርጉም ፈንታ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች «አይወቅ» ይላሉ። የዚህ የግሪክ ቃል ፍቺ (ትርጉም) በትክክል አይታወቅም። ከሁሉን አንዱ ትርጉም ግን ሊያስከድ ይችላል።

56 ጳውሎስ በነበረበት ዘመን የነበሩት ቅዱሳት መጻሕፍት የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ብቻ ነበሩ።

57 ሞት የኃጢአት ቅጣት ነው (ሮሜ 6፡23)።

ይልቁንም «ሊያንቀላቀ ሄዱ»። ለጥቂት ጊዜ «ከንቀላቀ በኋላ ይነቃሉ (1ተሰ. 4፡13-18 ይመለከታል)።

7 ኢየሱስ የኋላ ኋላ የኢየሩሳሌም ቤተክርስቲያን ዋና መሪና የገዛ ወንድሙም ለሆነው «ለያዕቆብ» ታይቷል (ገላ. 2፡9)። ያዕቆብ በአዲስ ኪዳን ውስጥ «የያዕቆብ መልእክት» የሚባለውን ጽፎአል። ይህ ከመሆኑ በፊት ግን ያዕቆብ በኢየሱስ አላመነም ነበር (ዮሐ. 7፡5)። ኢየሱስ ከሞት ከተነሣ በኋላ ግን ያዕቆብና ሌሎች የኢየሱስ ወንድሞች በኢየሱስ አመኑ (ዮሐ. 1፡14)። ኢየሱስ «ለሐዋርያት ሁሉ» ታይቷል። እውሉስ በዚህ ቦታ እንዲህ ሲል የመጀመሪያዎቹን አሥራ ሁለት ሐዋርያት (ደቀ መዛሙርት) ብቻ ማለቱ ላይሆን የኢየሩሳሌም ቤተክርስቲያን መሪዎች የነበሩትንና ሐዋርያት እየተባሉ የሚጠሩትንም ጭምር ነው።

8 ከትንሣኤው በኋላ ኢየሱስ ለአርባ ቀናት ያህል በምድር ላይ የቆየ ሲሆን በእነዚህ ቀናት ውስጥ ከላይ ለተጠቀሱት ሰዎች ሁሉ ተገልጦላቸዋል። ከዚህ ሁሉ በኋላ ኢየሱስ ወደ ሰማይ አረገ። ኢየሱስ ለእውሉስ የተገለጠለት ካረገ በኋላ ነው። ለዚህም ነው እውሉስ በዚህ ቦታ «በመጨረሻም ክርስቶስ . . . ለእኔ ደግሞ ታየኝ» በማለት የተናገረው (ዮሐ. 9፡1-9፤ 22፡6-11፤ 26፡12-18 ይመለከታል)።

እውሉስ ስለ ራሱ ሲናገር «እንደ ጭንጋፍ ለሆንሁት» ይላል። በወውደ ንባቡ መሠረት እውሉስ የተወለደው «ዘግይቶ» ነው፤ ምክንያቱም ክርስቶስ የተገለጠለት «በመጨረሻ» ነው። ይሁን እንጂ እውሉስ በእርግጥ በዚህ ቦታ ስለ ራሱ የሚናገረው ከትክክለኛው ጊዜ «በፊት» ድንገት እንደተወለደ ሰው አድርጎ ነው። እውሉስ በዚህ ቦታ የተጠቀመበት የግሪኩ ቃል ፍቺ የሚያመለክተው ይህንን አገላለጽ ነው። ማለትም እውሉስ የተወለደው «ያለ ጊዜው» ነው። ያለ ጊዜው የተወለደ ሕጻን በትክክለኛው ጊዜ እንደተወለደ ሕጻን እንደማይቆጠር ሁሉ እውሉስም በዚህ ቦታ እንደሚናገረው እንደ ሐዋርያ ሊቆጠር አይገባም፤ ማለትም «ሐዋርያ ተብሎ ሊጠራ አይገባውም» (ቁጥር 9)። እውሉስ ሐዋርያ ተብሎ መጠራት የማይገባው «የእግዚአብሔርን ቤተክርስቲያን ያሳደደ» ሰው በመሆኑ ነው (ቁጥር 9)።

የአንድ እውነተኛ ሐዋርያ መለያ ወይም ምልክት ምን እንደሆነ በቁጥር 8 ላይ መገንዘብ ይቻላል። ከሐዋርያት መካከል አብዛኞቹ ከሞት የተነሣውን ክርስቶስን በዓይናቸው አይተውቃል፤⁵⁸ ከዚህም የተነሣ የክርስቶስ ምስክር በመሆን በመላው ዓለም ወንጌሉን ለመስበክ ልዩ ኃይልና ምሪት አግኝተዋል። እስከ አሁን ድረስ ኢየሱስ በእርግጥ ከሞት እንደተነሣና ትንሣኤውም ታሪካዊ ማስረጃ እንዳለው የሚያሳዩ ሁለት ማረጋገጫዎችን አንስተን ስንወያይ ነበር። አንደኛው መቃብሩ ባይ ነበር፤ ሁለተኛው ከሞት በኋላ ለአያሌ ሰዎች ታየ። ከዚህ በተጨማሪ ሌላም ሦስተኛ ማስረጃ አለ፤ ይህን ማስረጃ የምናገኘው በአሥራ ሁለቱ የጌታ ደቀመዛሙርት (ሐዋርያት) ሕይወት ላይ ነው። ኢየሱስ በተያዘ ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ሁሉ ጥለውት እንደሸሹ እስቲ እናስታውስ (ማቴ. 26፡56፤ ማር. 14፡50)። በፍርሃት ተውጠው ነበር። መሪያቸው ሞቶ ነበር። የሮማ ወታደሮች መጥተው ካሁን ካሁን እኛንም ይዘው ይገድሉናል በሚል ስጋት ተወጥረው ነበር። ስለዚህም በአንድ ቤት ውስጥ ተደብቀው የቤቱን በር ከውስጥ ከረቸሙት (ዮሐ. 20፡19)።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን በእነዚህ ደቀመዛሙርት ላይ ምን ታየ? ሕይወታቸው ፍጹም ተለወጠ። አንድ ጊዜ በፍርሃት ተውጠው ነበር፤ በኋላ ግን ደፋር ሆኑ። አንድ ጊዜ ተደብቀው ነበር፤ በኋላ ግን ስለ ክርስቶስ በይፋ ለመመስከር ወደብ! እውሉስን ብንወስድ ደግሞ አንድ ጊዜ ቤተክርስቲያንን ያሳድድ ነበር፤ በኋላ ግን ወንጌሉን በመላው የሮማ ግዛት ይሰብክ ነበር። የእነዚህን ሰዎች ሕይወት እንዲህ በሚያስደንቅ ሁኔታ የለወጠው ምንድን ነው? ለዚህ ጥያቄ አንድ ሁነኛ መልስ ብቻ አለ፤ ከሞት የተነሣው ክርስቶስ ተገለጠላቸው። ይህም ብቻ አይደለም፤ ክርስቶስ ወደ ሰማይ

ካረገ በኋላ በመላው ዓለም ምስክሮቹ ይሆኑ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ ኃይል እንዲሰጣቸው መንፈስ ቅዱስን ላካላቸው (ዮሐ. 1፡8፤ 2፡1-4፤ 14፡41)።

በመጨረሻም፣ የክርስቶስን ትንሣኤ የሚያረጋግጥ ሌላ አራተኛ ማስረጃ አለ። ለሁለት ሺህ ዓመታት ያህል በሚሊዮን የሚቆጠሩ ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ከሞት የተነሣውን የክርስቶስን ኃይልና መገኘት ተለማምደዋል። እስቲ ራሳችንን እንዲህ በማለት እንጠይቅ፡ ከሞት የተነሣው ክርስቶስ በእኛ ውስጥ ሕያው ነው? ከሆነ፣ ኢየሱስ በእርግጥ ከሞት እንደተነሣ እኛ ራሳችን ታላቅ ማስረጃዎች ነን።

9 እውሉስ የክርስቶስን ቤተክርስቲያን እንዴት ያሳድድ እንደነበር መቼም አይረሳም (ዮሐ. 8፡3፤ 9፡1-2፤ 22፡4-5፤ 26፡9-11፤ ገላ. 1፡13)። ለዚህም ነው «ሐዋርያ ተብሎ ለጠራ አይገባኝም» በማለት የተናገረው።

10 ምንም እንኳን እውሉስ ራሱን «ከሐዋርያት ሁሉ ያነሰሁ ነኝ» (ቁጥር 9) በማለት ቢጠራም አሁንም ግን እውነተኛ ሐዋርያ ነው። ለቤተክርስቲያን ይጽፍ የነበረው ሙሉ ሥልጣን እንዳለው እንደ አንድ ሐዋርያ ሆኖ ነበር (1ቆሮ. 1፡1፤ ገላ. 1፡1)። ይሁን እንጂ እውሉስ ሲናገር ሐዋርያ ሊሆን የቻለው በእግዚአብሔር ጸጋና ምሕረት ብቻ ነው (ገላ. 1፡15-16 ይመለከታል)። ይህም ብቻ አይደለም፤ የእግዚአብሔር ጸጋ በእውሉስ ሕይወት ውስጥ መሥራቱን አላቆመም። እውሉስ ከማንም ይልቅ «ይበልጥ በሥራ ይከፋፈላል» ማለትም ከሌሎቹ ሐዋርያት ይልቅ ይበልጥ ደክሟል። ይሁን እንጂ እውሉስ ይህን ሁሉ ታላቅ ሥራ ያከናውነው በእርግጥ በራሱ ኃይል አይደለም፤ ይልቁንም በእርሱ ውስጥ በሚሠራው በእግዚአብሔር ጸጋ ነው (ገላ. 2፡20 ይመለከታል)።

11 ሆኖም ወንጌሉን ማንም ቢሰብክ፣ ወንጌሉ ግን አንድ ነው ይላል እውሉስ። ይህ ወንጌል ለሚያምኑ ሁሉ «ሰዎችን ሁሉ ማዳን የሚችል የእግዚአብሔር ኃይል» ነው (ሮሜ 1፡16፤ 1ቆሮ. 1፡18)።

የሰዎች ከሞት መነሣት (15፡12-34)

12 ክርስቶስ ከሞት እንደተነሣ ስለምናውቅ፣ የሞቱ ሰዎች ከሞት እንደሚነሡ እናውቃለን።

አንዳንድ የቆሮንቶስ ሰዎች፣ የሞቱ ሰዎች ከሞት እንደሚነሡ አያምኑም። በርካታ የግሪክ ሰዎች ወደ ሰማይ የሚሄደው የሰው መንፈስ ብቻ ነው ብለው ያምናሉ። ከሞት በኋላ አካል ሙሉ በሙሉ ይጠፋል ብለውም ያምናሉ። እውሉስ በዚህ ቦታ እንደሚለው ግን እንዲህ ያለው እምነት የተሳሳተ ነው፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ከሞት በተነሣ ጊዜ አካሉም አብሮት ተነሥቷል።

13-14 «ክርስቶስ ከሞት ካልተነሣ» (ቁጥር 14) እኛን የሚያድነን የወንጌሉ ኃይል የታለ? ኃይሉ የለም። የወንጌሉ ኃይል ከሌለ ደግሞ እምነታችን «ከንቱ» ነው።

ነገር ግን በእርግጥ ክርስቶስ ከሞት በመነሣቱ፣ እርሱ አምላክ እንደሆነ እናውቃለን። ሕያው ጌታም እንደሆነ እናውቃለን። ትምህርቱም ትክክለኛ እንደሆነ እናውቃለን። እምነታችንም በእርሱ ላይ ማድረግ እንችላለን። እምነታችንም ከንቱ አይደለም፤ ምክንያቱም በእምነታችን አማካይነት ክርስቶስን ከሞት ያስነሣውንና በሰማያት በእግዚአብሔር ቀኝ ያስቀመጠውን ኃይል እኛም እንቀበላለን (ኤፌ. 1፡19-21 ይመለከታል)።

15-17 «ክርስቶስ ከሞት ያልተነሣ ከሆነ. . . ገና በኃጢአታችሁ እንደጠፋችሁ ናችሁ» (ቁጥር 17)። «በኃጢአታችሁ. . . ናችሁ» ማለት ተከንኖችኋል፤ ደግሞም አልጻናችሁም ማለት ነው (ኤፌ. 2፡1፡4-5)። ክርስቶስ ከኃጢአታችን ሊያድነን የቻለው ከሞት ስለተነሣና ኃጢአትንም ድል ስላደረገ ነው። የክርስቶስ ትንሣኤ፣ ክርስቶስ ሰዎችን ለማዳን የሚችል ኃይል እንዳለው የሚያረጋግጥ ነው።

18 የሞቱ ሰዎች ከሞት የማይነሡ ከሆነ (ትንሣኤ ሙታን ከሌላ) በክርስቶስ እምነው የሞቱ ሰዎች በእርግጥ

⁵⁸ ከጊዜ በኋላ ከሞት የተነሣውን ክርስቶስን በዓይናቸው ያላዩ አንዳንድ ሐዋርያት ተነሱ (1ተሰ. 2፡7 ይመለከታል)።

«ጠፍተዋል» ግለት ነው። እንደተቀበሩ ይቀራሉ ግለት ነው። እምነታቸውም ከንቱ ሆኗል ግለት ነው (1ተሰ. 4:14 ይመለከታል)።

19 ከሞትን በኋላ ከሞት የመነሣት ተስፋ ከሌለን፤ እኛ ክርስቲያኖች በእርግጥ ከሰዎች ሁሉ ይልቅ «የሚታዘገግን» ነን። በዚህ ዓለም መከራና ስደትን ብንቀበልም በወዲያኛው ዓለም ተስፋ የምናደርገው ምንም ብድራት የለንም። እንግዲህ ክርስቲያን አለመሆን ይሻላል ግለት ነው!

በቁጥር 20 ላይ ግን እውሉስ እንዲህ ያላል፡- «ነገር ግን ክርስቶስ. . . በእርግጥ ከሞት ተነሥቶአል»። የቆሮንቶስ ሰዎች ይህንን እውነት ከቶ ሊጠራጠሩ አይገባም። ምክንያቱም የክርስቶስ ትንሣኤ ተስፋቸው ነው። እንዲሁም የእኛ ተስፋ ነው (1ኢፑ. 1:3)።

20 ክርስቶስ ከሞት የተነሣ የመጀመሪያው ሰው ነው። ስለዚህም እውሉስ እንዲህ በግለት ይጠራዋል፡ «ክርስቶስ፤ ለምት ከሞት የመነሣት የመጀመሪያው በኩራት ሆነ»። ክርስቶስ ከሞት በመነሣቱ ክርስቲያኖችም ከሞት ይነሣሉ። ክርስቲያኖችም በተራቸው በኩራት ይሆናሉ (ቁጥር 23)።

በብሉይ ኪዳን ትምህርት መሠረት አይሁዶች ከሚያገኙት መከር ሁሉ «የመጀመሪያው ነጻ» ወይም «በኩራት» ለእግዚአብሔር መባ አድርገው ያቀርባሉ። በዚህ መባ አማካይነት የቀረው መከር ሁሉ የተቀደሰ ይሆናል (ዘሌ. 23:9-14)። እንግዲህ ከዚህ እንደምንረዳው ክርስቶስ የመከሩ ግለትም የቤተክርስቲያን «በኩራት» ነው፤ ሥጋውንም በመስጠቱ ቤተክርስቲያን ተቀድሳለች።

21-22 ሞት በመጀመሪያው ሰው «በአዳም» በኩል መጣ። በተመሳሳይ ሁኔታ ከሞት መነሣት ወይም መዋደት (ሮሜ 8:23) በክርስቶስ በኩል መጣ። በአዳም ኃጢአት ምክንያት ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኛ ሆነው ተወለዱ፤ ሞትም ተፈረደባቸው (ዘፍ. 2:16-17፤ 3:6፤ ሮሜ 3:9-10)። በክርስቶስ ጽድቅ ምክንያት «በክርስቶስ ያሉ» ሁሉ (ቁጥር 22) ግለትም አማኞች ጽድቃን ይሆናሉ፤ የዘላለምም ሕይወት ይቀበላሉ (ዮሐ. 11:25-26፤ ሮሜ 5:12፤ 15-19፤ 1ቆሮ. 15:45-49 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

23 በዚህ ቁጥር አባባል መሠረት እኛ አማኞች «ክርስቶስ በሚመጣበት ጊዜ» ግለትም በዓለም ፍጻሜ ከሞት እንነሣለን።

24-25 ክርስቶስ ዳግም በሚመጣበት ጊዜ በሰማይም ሆነ በምድር ያለውን የክፉ «ግዛትንና ሥልጣንን ኅይልንም» ሁሉ ያጠፋል (መዝ. 110:1፤ ማር. 13:26፤ ኤፌ. 1:20-23፤ ፊል. 2:9-11 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

ክርስቶስ ጠላቶቹን ሁሉ ድል ካደረገ በኋላ «መንግሥቱን» ለእግዚአብሔር አሳልፎ ይሰጣል (ቁጥር 24)፤ ግለትም እግዚአብሔር የሰጠውን ሥልጣን ሁሉ መልሶ ለእግዚአብሔር ይሰጣል (ማቴ. 28:18)። በዚያን ጊዜ የዓለም መወረሻ ይሆናል።

በዚህ ጥቅስ አባባል መሠረት እንግዲህ የዓለም መወረሻ ከዚህ እንደሚከተለው ይሆናል ግለት ነው። በመጀመሪያ ክርስቶስ ዳግም ተመልሶ ይመጣል። ከዚያም ክርስቶስ ጠላቶቹ ሁሉ እስኪደመስሱ ድረስ ይነግሣል። ቀጥሎም በክርስቶስ የሚያምኑ ከሞት ይነሣሉ። ከዚህ በኋላ የዓለም ፍጻሜ ይሆናል።

26 ክርስቶስ ሞትን «የሚደመስሰው» እንዴት ነው? መልሱ ከዚህ የሚከተለው ነው፤ ክርስቶስ ሞትን የሚደመስሰው ከሞት በመነሣት ነው። አማኞች በሚሞቱበት ጊዜ በእርግጥ አልሞቱም፤ ይልቁንም «ሊያንቀሳቁ ነው የሚሄዱት»። በዓለም ፍጻሜ ጊዜ «ከእንቅልፋችን እንቀሳቀሳለን»። ሞት በመወረሻ የሚደመስሰው በዚህ ጊዜ ነው። እንግዲህ ለአማኞች ሞት «መውጊያውን» አጥቷል (ቁጥር 55-56)። ከእንግዲህ በኋላ መፍራትና ተስፋም መቁረጥ አያስፈልገንም።

27 በዚህ ቦታ እውሉስ ከመዝሙር 8:6 ላይ ይጠቅሳል። እግዚአብሔር «ሁሉን ነገር (ሞትንም ዉምር) ከእግሩ በታች ግለትም ከሥልጣኑ ሥር አድርጎለታል» (መዝ. 110:1፤ ዕብ. 2:6-9)።

28 ጠላቶቹን ሁሉ፤ ሞትን፤ ኃጢአትን፤ ሰይጣንን ካሸነፈ በኋላ ክርስቶስ ሥልጣኑን ወይም «መንግሥቱን» ለእግዚአብሔር ይሰጣል (ቁጥር 24)። በመወረሻም ራሱን ለእግዚአብሔር አሳልፎ ይሰጣል፤ ራሱንም ለእግዚአብሔር «ያስገዛል»። እግዚአብሔር በሰማይና በምድር ያለውን ሥልጣን ሁሉ ለክርስቶስ ሰጥቷል (ማቴ. 28:18)። ስለዚህ ክርስቶስ ሥራውን ከወረሰ በኋላ ሥልጣኑን መልሶ ለእግዚአብሔር ይሰጣል።

የክርስቶስ ዓላማ «እግዚአብሔር ሁሉ በሁሉ ይሆን ዘንድ» እግዚአብሔርን ማከበር ነው (ሮሜ 11:36 ይመለከታል)። የሥነ ፍጥረት ሁሉ ዓላማ ግለትም የዓለም መፈጠርና የእኛም የእያንዳንዳችን መፈጠር እግዚአብሔር በዓለምና በእኛ አማካይነት እንዲከብርና እርሱም ሁሉ በሁሉ ይሆን ዘንድ ነው (ማቴ. 5:16፤ ዮሐ. 17:4፤ 14:12-13፤ ኤፌ. 1:12-13፤ ራዕ. 4:11)።

29 የዚህን ቁጥር ሐሳብ ለመረዳት በጣም አስቸጋሪ ነው። በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ የነበሩ አንዳንድ ክርስቲያኖች፤ ለመጠመቅ ዕድል ሳያገኙ በሞቱ አማኞች ስም ሳይጠመቁ አልቀረም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለዚህ ልማድ የተጻፈ ምንም ነገር የለም።⁵⁹

የሞቱ ሰዎች ከሞት የማይነሡ ከሆኑ፤ በሞተ ሰው ስም መጠመቅ ምንም ፋይዳ የለውም። ለሞተውም ሰው የሚሰጠው ምንም ጥቅም የለም።

30 የሞቱ ሰዎች ከሞት የማይነሡ ከሆኑ፤ እኛ ክርስቲያኖች በየሰዓቱ ለሞት አደጋ ተጋልጠን የምንኖረው ለምንድን ነው? በግለት እውሉስ ይጠይቃል። ይልቁንም በምንችለው ሁሉ ዛሬን እንኮር፤ ምክንያቱም ከሞትን በኋላ ተስፋ የምናደርገው ምንም ነገር የለም (ቁጥር 14)።

31 «በየቀኑ ሞት ያጋጥመኛል» ይላል እውሉስ። ይህ ቃል ሁለት ፍቺ አለው። አንደኛው፤ እውሉስ በየቀኑ ለመሞት ተዘጋጅቷል ግለት ነው። «በየሰዓቱ» ራሱን ለአደጋ አጋልጧል (ቁጥር 30)። «ቀኑን ሁሉ» ለሞት አደጋ ተጋልጧል (ሮሜ 8:36)።

ሁለተኛው ፍቺ ከዚህ የሚከተለው ነው፤ የእውሉስ «አረጌው ሰውነት» በየቀኑ እየሞተ ነው (ሮሜ 6:6)። ግለትም የጽድቅን ሕይወት ይኖር ዘንድ እውሉስ ኃጢአተኛውንና አረጌውን ሰውነት በየቀኑ እየሰቀለ ነው። «ራሱን እየካደ» እና «መስቀሉንም በየቀኑ እየተሸከመ» ነው (ሉቃ. 9:23)።

እውሉስ በቆሮንቶስ ሰዎች ትልቅ «ትምክሕት» አለው። መንፈሳዊ ልጆቹ በመሆናቸው እንደማንኛውም አባት በልጆቹ ይኮራል። የሚኮራባቸው ግን «በክርስቶስ ኢየሱስ» ነው። የቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን በክርስቶስ የእውሉስ ፍሬ ነች፤ ስለዚህም ለእነርሱ በየቀኑ ሊሞትላቸው ዝግጁ ነው (1ተሰ. 2:19-20 ይመለከታል)።

32 የሞቱ ሰዎች ከሞት የማይነሡ ከሆኑ፤ ለክርስቶስ ስንል ሕይወታችንን ለሞት አደጋ አሳልፈን የምንሰጠው ለምንድን ነው? እውሉስ በኤፌሶን ሳለ ለሞት አደጋ ተጋልጦ ነበር።⁶⁰ «አንድ አራዊት ካሉ ሰዎች ጋር ታግሉ ነበር»። እውሉስ ያን ያህል የታገለው በመንፈሳዊ ምክንያት ሳይሆን «በሥጋዊ ምክንያት» ከሆነ በእርግጥ ሞኝ ነው። ለአራዊት ምግብ ቢሆን ምን ይጠቅመዋል!

እውሉስ በሰዎች እጅ ብዙ መከራን ተቀብሏል። በዚህ ቁጥር አባባል መሠረት ከአውሬ ጋር ለመታገል ተገዶ ነበር። በሮማ ግዛት (አጼ) ውስጥ ወንጀለኞች እንዲቀጡ ይደረግ የነበረው በአንበሳ እንዲበሉ በማድረግ ነበር።

በዚህ ቦታ እውሉስ ከኢሳይያስ 22:13 ላይ ይጠቅሳል። «ነገ ስለምንሞት፤ ዛሬ እንደሰት»። ኢሳይያስ በነበረበት ዘመን እንኳን በዚህ ዓለም ሰዎች ዘንድ እንዲህ

59 በሞቱ ሰዎች ሞትክ መጠመቅን እስመልክ፤ እውሉስ የተናገረው ምንም መልካም ወይም መጥፎ ነገር የለም። እስከሚታወቀው ድረስ ክርስቲያኖች እንዲህ ያለውን ልማድ ቢፈጽሙ አልታዩም።

60 ኤፌሶን በአሁኗ ቱርክ በስተምሳራብ የሞትገኝ ታላቅ ከተማ ናት። እውሉስ በኤፌሶን የገጠመው ችግር በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 19 ላይ ተጠቅሏል።

ያለው አባባል የተለመደ ነበር፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በሰዎች ዘንድ የተለመደ አባባል ሆነ። በእርግጥም በወዲያኛው ዓለም ብድራት ከሌላ፣ ይህን አባባል መከተልና በዚህ ዓለም የምናገኘውን ዕድል ሁሉ መጠቀም ትክክለኛ ነው ማለት ነው!

ለክርስቶስ በመመታችን የምናገኘው ምንድን ነው? የምናገኘው ከሞት መነሣትንና የዘላለምን ሕይወት ነው። ለእዚህ በወዲያኛው ዓለም የሚጠብቁትን ብድራት እንዳናጣ የዚህን ዓለም ደስታ መተው ይቻላል።

33 እውሎስ በዚህ ቦታ ስለ «መጥፎ ዓደኛ» ሲጠቅስ በአብዛኛው ከሞት መነሣትን ስለሚከዱ ሰዎች መናገሩ ነው። እንደዚህ ያሉ ሰዎች ዘመናቸውን የሚያሳልፉት ሲበሉ፣ ሲጠጡና ሲደሰቱ ነው። ነገራቸው ሁሉ ምድራዊና ሥጋዊ ነው፤ የሚወዱትም የዚህን ዓለም ነገር ብቻ ነው። በእንዲህ ዓይነት ሰዎች «አትታለሉ»። ጠባያችሁን እንዳያበላሹ ከእነርሱ ጋር አትተባበሩ በማለት እውሎስ ይመክራል።

አማኞች ብድራታችንን እናገኛለን ብለው ተስፋ የሚያደርጉት በመንግሥተ ሰማይ ነው። ብድራታችንን የምናገኘው በዚህ ምድር ነው የሚሉ ሰዎች እንዳያታሉን እንጠንቀቅ።

34 «ወደ ልቦናችሁ ተመለሱ» በማለት እውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎችን ያሳስባል። የቆሮንቶስ ሰዎች ትንሣኤ መታገን ሊከዱ አይገባም። ብድራታቸውንም በዚህ ምድር ለማግኘት መመኘት የለባቸውም፤ ምክንያቱም እንዲህ ማድረግ ኃጢአት መሥራት ነው።

ትንሣኤ መታገን የሚከዱ ሰዎች እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ የሚከዱ ናቸው፤ እግዚአብሔርንም «የማያውቁ» ሰዎች ናቸው።

የትንሣኤ አካል (15፡35-58)

35 የቆሮንቶስ ሰዎች የሞተ ሰው ዳግም ወደ ሕይወት የሚመጣው እንዴት ነው? የሚል ጥያቄ ነበራቸው። ከተቀበረበት ቦታ የሚነሣው ፈራሽና በሰባሽ የሆነው አካል ራሱ ነውን?

36 እውሎስ ይህንን ጥያቄ «የምኝ» ሰው ጥያቄ በማለት ይጠራዋል። ከዚህ በኋላ ዘርን ምሳሌ አድርጎ ያቀርባል። ዘርን ስንዘራ ከጥቂት ቀናት በኋላ ዘሩ ተክል ሆኖ ይበቅላል እንጂ ዘሩ ራሱ ተመልሶ አይበቅልም። የትንሣኤ አካልንም አስመልክቶ ልክ እንደዚሁ ነው። ዘርን ስንዘራ፣ የሞተ አካልን በመሬት ውስጥ እንደምንቀብር ሁሉ ዘሩንም እንቀብረዋለን። እንዲህ በሚሆንበት ጊዜ ዘሩ ይሞታል፣ ይጠፋልም። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን ከዚያ ዘር ውስጥ አዲስ ሕይወት ያቆጠቅላል። ሰውነታችን ልክ እንደዚያ ዘር ነው። ሰውነታችን ቢቃጠል ወይም ቢቀበር ምንም ለውጥ የለውም። በሰውነታችን ላይ ምንም ዓይነት ነገር ቢደርስበትም አንድ ቀን አዲስ የትንሣኤ አካል እንቀበላለን (እንለብላለን)።

መንፈሳዊ ሕይወታችንንም አስመልክቶ ልክ እንደዚሁ ነው። እንደዚያ ዘር አሮጌውና ኃጢአተኛው፣ እኛነታችን መሞት አለበት (ዮሐ. 12፡24፤ ሮሜ 6፡3-7 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እንዲህ ሊሆን ብቻ ነው በመንፈስ ዳግም የምንወሰደውና (ዮሐ. 3፡3) አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት የምንቀበለው (ሮሜ 8፡11)።

37-38 አሁን እንግዲህ እንደ ዘር ነን። ስንሞት፣ ከእኛ ውስጥ የከበረ የትንሣኤ አካል ይወጣል። ከዘሩ ይልቅ ተክሉ የከበረ እንደሆነ ሁሉ አሁን ካለን አካል ይልቅ የትንሣኤ አካላችን የከበረ ነው።

እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ሰው አዲስ አካል ይሰጣል። ዘሩንም ሆነ ተክሉን የሚሰጥ እግዚአብሔር ነው። የሕያዋን ሁሉ ፈጣሪ እግዚአብሔር ነው፤ የሕይወት ሁሉ ምንጭ እርሱ ነው። የቆሮንቶስ ሰዎች ትንሣኤ ይኖር ይሆን ወይ ብለው የሚጠራጠሩት ለምንድን ነው? በየዓመቱ ዘር ይዘራሉ፣ የዘሩንም አዲስ ተክል ሆኖ ሲበቅል ይመለከታሉ። እግዚአብሔር አላፊ ጠፊ ከሆነች ከአንዲት ቅንጣት ዘር አዲስ ሕይወትን ማምጣት የሚችል ከሆነ በእርግጥ ከእኛም አካል ውስጥ አዲስ አካልን ማምጣት ይችላል።

39-41 «ሰማያዊና ምድራዊ» (ቁጥር 40) የሆኑ በርካታ ልዩ ልዩ የአካል ዓይነቶች አሉ። እያንዳንዱም አካል «የተለየ ክብር» አለው። ልክ እንዲሁ የእያንዳችንን የትንሣኤ አካል የራሱ የሆነ ክብር ይኖረዋል (ቁጥር 42)።

42-44 አሁን ያለው ሰውነት (አካል) በአፈር ውስጥ እንደሚዘራ ማለትም እንደሚቃጠልና እንደሚቀበር ዘር ነው። አካል «የሚጠፋ» ነው (ቁጥር 42)፤ «የተዋረደና ደካማም» ነው (ቁጥር 43)። አዲሱ አካላችን ግን «የማይጠፋ» ነው፤ «ክብርንና ኃይልንም» የለበሰ ነው።

አዲሱ አካላችን «መንፈሳዊ» አካል ይሆናል (ቁጥር 44)። እንዲህ ሊባል ግን ምን ማለት እንደሆነ በዝርዝርና አይታወቅም። ለምሳሌ በመንግሥተ ሰማይ እንበላለን፣ እንጠጣለን? ክርስቶስ ከሞት ከተነሣ በኋላ ከደቀመዛሙርቱ ጋር በልቶና ጠጥቶ ነበር (ሉቃ. 24፡39-43)። በእርግጠኛነት የምናውቀው ነገር ቢኖር ግን አዲሱ አካላችን ከቶ አይሞቱም (ዮሐ. 6፡40፤ 63፤ 11፡25-26 ይመለከታል)።

45 «የመጀመሪያው ሰው አዳም ሕያው ፍጡር ሆነ» ማለትም ምድራዊ ሰው ሆነ (ዘፍ. 2፡7)። «የመጨረሻው አዳም» ክርስቶስ «ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ሆነ» ማለትም መንፈሳዊ ሰው ሆነ (ዮሐ. 5፡21፤ 6፡33-35 ይመለከታል)። ክርስቶስ «መንፈስ» ብቻ አልነበረም፤ ፍጹም ሰውም ነበር። ክርስቶስ ራሱ በሰው መልክ ወደ ምድር የመጣ አምላክ ነው (ከአጠቃላይ መግለጫ ውስጥ «ኢየሱስ ክርስቶስ» የሚለውን ይመለከታል)።

46 በመጀመሪያ ሥጋዊ (ምድራዊ) አካላችንን እንቀበላለን፤ ቀጥሎም መንፈሳዊ (ሰማያዊ) አካላችንን እንቀበላለን።

47 አዳም የተፈጠረው ከመሬት ነው (ዘፍ. 2፡7)። ክርስቶስ የተወለደው ግን ከመንፈስ ቅዱስ ነው (ማቴ. 1፡18፤ ዮሐ. 6፡33፤ 38 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

48-49 ከአዳም ምድራዊ አካላችንን ተቀበልን። ከክርስቶስ ደግሞ ሰማያዊ አካላችንን እንቀበላለን። አሁን እንደ አዳም ነን። ከሞት ከተነሣን በኋላ ግን እንደ ክርስቶስ እንሆናለን (2ቆሮ. 3፡18፤ ፊል. 3፡20-21፤ 1ዮሐ. 3፡2 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

50 እውሎስ እንደሚለው «ሥጋና ደም» (ማለትም የማያምኑ ምድራዊ ሰዎች) የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም። ዳግም ያልተወለደ ምድራዊ ሰው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም፤ ሊድንም አይችልም። ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት ይህ ሰው «መለወጥ» አለበት (ቁጥር 53)። ለመለወጥ ደግሞ በቅድሚያ ከመንፈስ ዳግም መወለድ ያስፈልጋል (ዮሐ. 3፡3፤ 5-6 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምኑ ሁሉ በመንፈስ ዳግም ተወልደዋል። በዚህ ዓለም እያለን እንኳ የተለወጠ ሕይወትን መኖር ጀምረናል፤ ምክንያቱም ዳግም በተወለድን ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት አዲስ ሕይወት ተቀብለናል። በኢየሱስ ባመንን ጊዜ በዚህ አሁን በምንኖርበት ዓለም የሚጀምር ዘላለማዊና መንፈሳዊ ሕይወት ተቀብለናል። ነገር ግን የትንሣኤ አካል የምንቀበለው ኢየሱስ በዓለም መጨረሻ ጊዜ ዳግም ተመልሶ ከመጣ በኋላ ነው (ቁጥር 22-23)። በዚያን ጊዜ ፍጹም «እንለወጣለን»። አሁን ግን ወደፊት ለምንቀበለው ነገር ባስትና ይሆንን ዘንድ መንፈስ ቅዱስን ተቀብለናል (2ቆሮ. 1፡21-22፤ ኤፌ. 1፡13-14 ይመለከታል)። አንድ ቀን ሙሉ ርስታችንን እንቀበላለን፤ ማለትም ከሞት እንነሣለን፤ «የሰውነታችን ቢዛ የሆነውንም» እንቀበላለን (ሮሜ 8፡23 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

በክርስቶስ የማያምኑ ግን የሰውነታቸውን ቢዛ አያገኙም። ለእነርሱ በመንግሥተ ሰማይ ትንሣኤ የለም። ትንሣኤያቸው የሚሆነው በሲኦል ነው (ዮሐ. 5፡29 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

51 ከዚህ ላይ አዲስ ጥያቄ ይነሣል። ክርስቶስ ዳግም ተመልሶ በሚመጣበት ጊዜ በሕይወት ያሉ አማኞች ምን ይሆናሉ? እነርሱም ከሞት ይነሣሉን? የእውሎስ መልስ አዎን የሚል ነው።

ምዕራፍ 16

52 ክርስቶስ ዳግም ተመልሶ ሲመጣ፤ «የምቱ ሰዎች» በቅጽበት ይነሣሉ! ይህም የሚሆነው «እንደ ዐይን ቅጽበት» ነው። «እኛም (በዚያን ጊዜ በሕይወት የሚኖሩ አማኞች) እንለወጣለን»። ለምቱ ሰዎች ይህ «ትንሣኤ» ተብሎ ይጠራል። በሕይወት ላሉ ሰዎች ደግሞ «መለወጥ» ተብሎ ይጠራል። ይሁን እንጂ ሁለቱም አንድ ዓይነት ነገር ነው። ክርስቶስ ዳግም ተመልሶ ሲመጣ፤ የምቱም ሆነ በሕይወት ያሉ ሰዎች አዲስ አካል ያገኛሉ። ይህ የሚሆነው «የመጨረሻው መለኮት ሲነፋ» ነው (ራዕ. 11፡15)፤ ማለትም በዓለም ፍጻሜ ነው (ማቴ. 24፡27፤ ማር. 13፡26-27፤ 1ተሰ. 4፡14-17 ይመለከታል)።

ኢየሱስ ራሱ በዚህ ምድር በነበረበት ወቅት ለጥቂት ጊዜ «ተለውጠ» ነበር (ማር. 9፡2-10 ይመለከታል)። ክርስቶስ ዳግም ተመልሶ በሚመጣበት ጊዜ፤ እኛም እንዲሁ እንለወጣለን።

53-54 በዚህ ቁጥር ላይ እውሎስ በቁጥር 42 ላይ የተናገረውን ሐሳብ ይደግጻል።

የምቱ ሰዎች ከምት ሲነሡ፤ ሞት ይደመሰሳል። ሞት «በድል ይዋጣል» (ኢሳ. 25፡8)።

55 በዚህ ቦታ እውሎስ ከሆሴዕ 13፡14 ላይ ይጠቅሳል።

56 «የምት መውጊያ ኃጢአት ነው»። ኃጢአት ልክ እንደ መውጊያ ነው። ሞትን ይኸውም ዘላለማዊ ሞትን የሚያመጣው ኃጢአት ነው (ሮሜ 5፡12፤ 6፡23 ይመለከታል)።

ይሁን እንጂ ክርስቶስ «መውጊያውን» አስወግዶታል፤ ምክንያቱም ኃጢአታችንን ይቅር ብሎናል፤ ቅጣታችንንም ይኸውም ሞትን ተቀብሎልናል (ማር. 10፡45፤ ዮሐ. 1፡29፤ ቆላ. 1፡14፤ 1ዮሐ. 1፡7፤ 2፡2፤ 3፡5 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

«የኃጢአት ኃይል ሕግ ነው»። ኃጢአት ሞትን ለማምጣት ኃይል የሚያገኘው ከሕግ ነው፤ ምክንያቱም ሕግ ኃጢአት በሚሠሩ ሁሉ ላይ ሞትን ያመጣል (ሮሜ 7፡10-11)።

57 ክርስቶስ ከምት በመንሣቱ፤ እኛም ከምት እንነሣለን። ክርስቶስ ሞትን «ድል የነሣ» በመሆኑ እኛም ሞትን ድል እንነሣለን። የኃጢአት ይቅርታንና የዘላለም ሕይወትን ለሚሰጠን «ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን!» (ሮሜ 7፡24-25፤ 8፡1-2፤ 10-11 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

58 በዚህ ቦታ እውሎስ የዚህን ምዕራፍ የመጨረሻና ዐቢይ ሐሳብ ይናገራል። «በለዚህ የተወዳዳሪዎች ወንድምጽ ሆይ! ጸንታችሁ ቁመ፤ . . . ለጌታ ሥራ የምትደክሙት በከንቱ አለመሆኑን ዐውቃችሁ . . . ትጉሙ» የጌታን ሥራ ለማከናወን የምንደክመው ድካም ከንቱ ያልሆነው ለምንድን ነው? ምክንያቱም ድካማችን በተፈጸመ ጊዜ ዘላለማዊ ብድራትን እንቀበላለን፤ ይህም ብድራት ትንሣኤና «የሰውነታችን ቢዛ» ነው (ሮሜ 8፡23)፤ ባጭሩ ደጎንነት ነው።

ከዚህ ላይ ግን ደጎንነትን የምናገኘው በሥራ ላይሆን በጸጋ እንደሆነ ልናስታውስ ይገባል (ኤፌ. 2፡8-9)። ደጎንነትን የምናገኘው በሥራ አይደለም፤ ነገር ግን ደጎንነትን ካገኘን በኋላ ለጌታ ሥራ እንደከማለን። ክርስቶስ ያደረገልንን በማሰብ የጌታን ሥራ ለማከናወን እንደከማለን። ብድራታችንን በመንግሥተ ሰማዕት እንቀበላለን።

እንግዲህ ይላል እውሎስ፤ «በምንም ነገር አትናወጡ»። በምንም ነገር ተስፋ አንቁረጥ። መከራ ቢሆን ወይም ኀዘን ወይም ስደት ከቶ አያስጨንቅን። ምክንያቱም ሊያሸንፈን የሚችል አንዳች ነገር የለም፤ ሌላው ቀርቶ ሞት እንኳ ከቶ አያሸንፈንም (ሮሜ 8፡35-39 ይመለከታል)። እግዚአብሔር «በክርስቶስ አማካይነት ድል መንሣትን» ሰጥቶናል (ቁጥር 57)። ሃሌሉያ!

ለእግዚአብሔር ሕዝቦች የተሰበሰበ የዕርዳታ ገንዘብ (16፡1-4)

1 እውሎስ ብዙ ጊዜውን ያሳለፈው በዚህ ቦታ «ምእመናን» በማለት ለሚጠራቸው በኢየሩሳሌም ላሉ ድሃ ክርስቲያን ወገኖች የዕርዳታ ገንዘብ ሊያሰባሰብ ነው (ሮሜ 15፡25-26 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

2 እውሎስ በቆሮንቶስ የሚገኙ ክርስቲያኖችን ሊጎበኝ ከመሄዱ በፊት በዚያ ያሉ ወገኖች የዕርዳታውን ገንዘብ አሰባሰበው እንዲጠብቁት አስደሰ። ይህን ደብዳቤ ካጻፈላቸው ከአንድ ዓመት በኋላ ስለዚሁ የዕርዳታ ገንዘብ አሰባሰብ ጉዳይ ዳግመኛ ጽፎላቸዋል (2ቆሮ. 8፡1-5 ይመለከታል)።

በዚህ ቦታ እውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች (እንዲሁም ለሌሎች ክርስቲያኖች ሁሉ) የዕርዳታን ገንዘብ አሰባሰብን አስመልክቶ ሁለት ጠቃሚ መመሪያዎችን ይሰጣል። አንደኛው፤ በአንድ ቀን ተነስቶ ገንዘብ ለማሰባሰብ ከመሞከር ይልቅ በየዓምንቱ ጥቂት እንዲሰበሰብ ማድረግ የተሻለ ነው። የድሆችን ጉድለት ለመሸፈን በየጊዜው ገንዘብ መስጠት የክርስቲያኖች ሁሉ ኀላፊነት ነው።

ሁለተኛው መመሪያ፤ እያንዳንዱ ክርስቲያን መስጠት ያለበት «በሚያገኘው ገቢ መጠን»⁶¹ መሆን አለበት። ክርስቲያኖች የሚሰጡት በሕግ አይደለም (አይሁድ በሕጋቸው ከአስር አንድ ስጡ የሚል ስላለ ከገቢያቸው ላይ አንድ አስረኛውን ይሰጣሉ)። ይልቁንም ክርስቲያኖች የሚሰጡት በፍቅር ነው፤ የሚሰጡትም ከልባቸው ነው። እግዚአብሔር በቸርነት እንደሰጠን ሁሉ እኛም ለሌሎች በቸርነት መስጠት እንገባናል። እያንዳንዱ ክርስቲያን ምን ያህል መስጠት እንዳለበት እግዚአብሔርን መጠየቅ አለበት (ማር. 12፡41-44፤ 2ቆሮ. 8፡12 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

3-4 እውሎስ የተሰበሰበው የዕርዳታ ገንዘብ በእርሱ እጅ ለተረጂዎቹ እንዲደርስ የቆሮንቶስ ሰዎችን አልጠየቀም። ይህንንም ያደረገው ማንም ሰው ለራሱ ገንዘብ አሰባሰቧል የሚል ክስ እንዳያቀርብበት ነው። (2ቆሮ. 8፡19-21 ይመለከታል)። ይልቁንም የተሰበሰበውን የዕርዳታ ገንዘብ በኢየሩሳሌም ላሉ ወገኖች የሚያደርሱ ሰዎች ከመካከላቸው እንዲመርጡ አዘዛቸው።

የእውሎስ ዕቅድ (16፡5-12)

5 «መቄዶንያ» በሰሜናዊ ግሪክ የምትገኝ ዋና ክፍለ ግዛት ነች፤ የፊልጵጎስና የተሰሎንቂ ቤተክርስቲያን የሚገኙት በዚህ ግዛት ውስጥ ነው። አንድ ሰው ከኤፌሶን (እውሎስ ይህን መልእክት ከጻፈበት ቦታ) ወደ ቆሮንቶስ መሄድ ከፈለገ በመቄዶንያ በኩል ማለፍ አለበት። ቆሮንቶስ የምትገኘው በደቡባዊ ግሪክ አካይያ በሚባል ክፍለ ግዛት ነው።

6-7 እውሎስ ለምን ፈጥኖ ወደ እነርሱ እንዳልመጣ የቆሮንቶስ ሰዎች እንዲረዱለት ይፈልጋል። ለእነርሱ የማያስብ ሰው ሆኖ አይደለም፤ ይልቁንም ለእነርሱ ያስብላቸዋል። ከእነርሱ ጋር ረዘም ላለ ጊዜ መቆየት እንዲችል ሰፊ ጊዜ

61 «እያንዳንዱ በሚያገኘው ገቢ መጠን» በሚለው ፈንታ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች «እንደበለጸገ መጠን» ይላሉ። የሁለቱም ፍቺ ግን አንድ ነው። ክርስቲያኖች መስጠት ያለባቸው እንደሚያገኙት ገቢ መጠን እንጂ ዕድሜያቸውን ሁሉ እንዳሰባሰቡት ንብረት መጠን አይደለም። ክርስቲያኖች በየዓመቱ ከንብረታቸው ላይ የተወሰነውን የመሸጥ ግዴታ የለባቸውም። ሆኖም በተለያዩ ሁኔታዎች ውስጥ አንድ ክርስቲያን የጌታን ሥራ ለማካሄድ ሲባል ከንብረቱ የተወሰነውን ብቻ እንዲሰጥ ጌታ ሊያሰባሰው ይችላል። እርግጥ ነው አንድ ክርስቲያን ከንብረቱና ከሀብቱ ይልቅ አብልጦ መውደድ ያለበት ጌታን ነው (ማር. 10፡21 ይመለከታል)።

ክርስቲያኖች ለጌታ ሥራ ከገቢያቸው ላይ አንድ አሥረኛውን መስጠት አለባቸው (ገቢ ሲባል ገንዘብ ወይም ምርት ሊሆን ይችላል)። ክርስቲያኖች ከአንድ አሥረኛ በላይ ቢሰጡ የበለጠ በረከትን ያገኛሉ። የአንድ ሰው ገቢ ሲፈጽር ገቢው የጨመረው ለራሱ ብዙ እንዲያጠፋ ሳይሆን ለጌታ ብዙ እንዲሰጥ ነው።

ሲኖረው መምጣቱን መርጧል (2ቆሮ. 1፡15-16 ይመለከታል)።

«የጌታ ፈቃድ ቢሆን» እውሎስ ከቆሮንቶስ ሰዎች ጋር አብሮ ይቆያል (ቁጥር 7)። እውሎስ ምንም ነገር ቢያደርግ፣ ሁሉንም የሚያደርገው በጌታ ፈቃድ ብቻ ነው (ያዕ. 4፡13-15 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)።

8-9 በዚህ ቦታ እውሎስ ለምን ፈጥኖ ወደ ቆሮንቶስ መሄድ እንዳልቻለ ሌላ ምክንያት ይሰጣል። በኤፌሶን «ብዙ ሥራ ያለበት ሰፊ በር ተከፍቶታል»። እውሎስ ሁልጊዜ «የተከፈተን በር» ማለትም ወንጌል ለመስበክ አጋጣሚን ነቅቶ የሚጠብቅ ነው። ወንጌልን መስበክ ግዴታው ነው፤ ስለዚህ «ብዙ ሥራ ያለበትን» ቦታ ትቶ መሄድ አግባብ እንዳልሆነ ተገንዝቧል።

እውሎስ በኤፌሶን «ስለተከፈተለት በር» በሐዋ. 19፡8-12፣ 18-22 ላይ ተገልጾአል። እዚህ ላይ በሩን የከፈተው እውሎስ ላይሆን እግዚአብሔር መሆኑን ልብ ማለት ያሻል። በሮችን መክፈት የእግዚአብሔር ሥራ ነው፤ በተከፈተው በር ማለፍ ደግሞ የሰዎች ሥራ ነው።

ዛሬ «ብዙ ሥራ ያለበት ሰፊ በር» ተከፍቶልና? ለቤተክርስቲያኖችን እንዲህ ያለ ሰፊ በር ተከፍቶታል? በተከፈተልንስ በር ለማገልገል ፈቃደኞች ነን?

እውሎስን «ተቃዋሚዎች ግን ብዙዎች ናቸው» (ቁጥር 9) ይላል። የተከፈተ በር ባለበት ቦታ ሁሉ ተቃዋሚዎች አሉ። በተከፈተልን በማንኛውም በር እንዳናገለግል ሳይጣን በተቻለው ይቃወመናል። እውሎስን የገጠሙት ተቃዋሚዎች በሐዋ. 19፡23-34 ላይ ተጠቅሷል።

እውሎስ እንደሚለው «እስከ ጴጥሮስ በዓል» ድረስ በኤፌሶን ለመቆየት ይፈልጋል። የጴጥሮስ በዓል የሚውለው የፋሲካ በዓል ከዋለ ከጎምላ ቀን በኋላ ነው። የኢየሱስ ደቀመዛሙርት ለመጀመሪያ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉት ኢየሱስ ከሞተ በኋላ በዋለው የመጀመሪያው ጴጥሮስ በዓል ዕለት ነው (ሐዋ. 2፡1-4)።

10-11 «ጢምቴዎስ» የእውሎስ የሥራ አጋር ነው፤ እውሎስ ጢምቴዎስን የሚያየው እንደ መንፈሳዊ ልጁ ነው (ሐዋ. 16፡1-5፣ 19፡22፣ 1ቆሮ. 4፡17፣ ፊል. 2፡22 ይመለከታል)።

12 «አጽሎስ» በቆሮንቶስ የእውሎስን ቦታ የተካ ታላቅ ሰባኪ ነው (የሐዋ. 18፡24-28)። አንዳንድ የቆሮንቶስ አማኞች የአጽሎስ ተከታይ ለመሆን በብርቱ በመፈለጋቸው በቤተክርስቲያኒቷ ውስጥ መለያየት ተፈጥሮ ነበር (1ቆሮ. 1፡12)። ምናልባት አጽሎስ የእርሱ በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን ውስጥ መገኘት መለያየትን ያመጣል የሚል ስጋት ስላደረበት ወደዚያ ለመሄድ አልፈለገም።

የመጨረሻ ምክር (16፡13-24)

13 1ቆሮንቶስ 15፡58፣ ኤፌሶን 6፡10፣ 1ጴጥሮስ 5፡8-9 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

14 ሮሜ 13፡8፣ 1ቆሮንቶስ 14፡1፣ ኤፌሶን 5፡2፣ ቆላስይስ 3፡14፣ 1ዮሐንስ 4፡7፣11 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

15-16 በአዲስ ኪዳን ዘመን የአንድ ቤተ ሰዎች በሙሉ ያምኑ ነበር (ሐዋ. 10፡24፣ 48፣ 16፡29-34 ይመለከታል)። በእስጢፋኖስና በቤተ ሰዎችም ላይ የሆነው ልክ እንዲሁ ነው።

«እንደ እነዚህ ሳሉት. . . እንድትታዘዙ አሳስባለሁ» ይላል እውሎስ። በየትኛውም ቤተክርስቲያን ውስጥ እንደ እስጢፋኖስ መንፈሳዊ «አባት» በመሆን የሚያገለግሉ በሳል መሪዎች አሉ። በብዙ አጋጣሚዎች ላይ እንደታየው እንደ እስጢፋኖስ ሁሉ እንዲህ ያሉ መሪዎች ምናልባት የመጀመሪያ አማኞች የሚሆኑበት ወቅት አለ። ወይም ደግሞ በአንዳንድ ቤተክርስቲያኖች ውስጥ ምናልባት የመጀመሪያ መጋቢዎች ወይም ሰባኪዎች የሚሆኑት እነርሱ ናቸው። የቤተክርስቲያን አባሎች ለእነዚህ መሪዎች መታዘዝና አክብሮትም መስጠት ይጠበቅባቸዋል (ኤፌ. 5፡21 ይመለከታል)።

እንዲህ ያሉ መሪዎችን ከማክበር ይልቅ የምናንገጥበትና የምንቃወምበት ወቅት እጅግ ብዙ ነው። በአሁኑ ጊዜ በቤተክርስቲያን ውስጥ አዲስና ያልበሰሉ አባላት የበሰሉና ልምድም ያካበቱ ሰዎችን ሲቃወሙና ሲያጠቁ መመልከት የተለመደ ሆኗል። እንዲህ ያሉ ያልበሰሉ አባላት ቤተክርስቲያንን በከፍተኛ ደረጃ ይጎዳሉ። እኛ ራሳችንም የቤተክርስቲያን መሪዎቻችንን ተቃውመን ከሆነ፣ ፈጥንን ንስሐ እንግባ፤ እግዚአብሔርም ይቅር እንዲሉን እንጠይቅ።

17-18 እስጢፋኖስና ሁለቱ አጋሮቹ ማለትም «ፈርዶናጥስና አካይቆስ» የቆሮንቶስ ሰዎች በጋብቻና ለጣዖት የተሰዋን ሥጋ በመብላት ላይ ያላቸውን የተለያዩ ጥያቄ የያዘ ደብዳቤ ለእውሎስ ከቆሮንቶስ ቤተክርስቲያን አመጡለት (1ቆሮ. 7፡1)። እውሎስ የቆሮንቶስ ሰዎች ያቀረቡለትን ጥያቄ በዚህ በመጀመሪያው መልእክቱ ላይ መልሰላቸዋል።

እስጢፋኖስና አጋሮቹ ራሳቸው የቆሮንቶስ ከተማ ነዋሪዎች ናቸው። እውሎስን ለማየት በመምጣታቸው «የጎደለውን አግልተውብታል» ማለትም ከወንድሞች ጋር ኅብረት ለማድረግና የቆሮንቶስ ሰዎች በደብዳቤያቸው ያልገለጹለትን ዝርዝር ጉዳይ ሁሉ የበለጠ ለማወቅ እንዲችሉ አድርገውታል። እነዚህ ሦስት ሰዎች የእውሎስን መንፈስ «አሳርፈዋል»።

19 ሮሜ 16፡3-5 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

20 ሮሜ 16፡16 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

21 አብዛኛውን ጊዜ እውሎስ ደብዳቤውን የሚያጽፈው በሌሎች ጸሐፊዎች እጅ ነው (ሮሜ 16፡22 ይመለከታል)። ይሁንና የዚህን ደብዳቤ የመጨረሻ አራት ቁጥሮች የጻፈው ግን በራሱ እጅ ነው። ይህንንም ያደረገው የዚህ ደብዳቤ ደራሲ እርሱ ራሱ መሆኑን ለቆሮንቶስ ሰዎች ለማረጋገጥ ነው (2ተሰ. 3፡17 ይመለከታል)።

22 ጌታን የማይወዱ ቢኖሩ «የተረገሙ» ናቸው፤ ማለትም ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ለይተዋል። ጌታን የማይወዱ፣ የጌታን ትእዛዝ የማይፈጽሙ ናቸው (ዮሐ. 14፡15፣23-24)። አንዳንድ የቆሮንቶስ አማኞች ጌታን የማይወዱ መሆናቸውን ያሳዩት ባለመታዘዛቸው ነው። የቆሮንቶስ አማኞች ሊጠነቀቁ ይገባል፤ ምክንያቱም ጌታ በቶሎ መጥቶ በሰዎች ሁሉ ላይ ይፈርዳል፤ ጌታን የማይወዱ ሁሉ ይኮነናሉ ማለትም «ይረገማሉ»።

23 «የጌታ ኢየሱስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን»። የጌታ «ጸጋ» የጌታን ምሕረት፣ ፍቅር፣ የመንፈስን ፍሬና የመንፈስን ኃይል ሁሉ ይጨምራል። የጌታን ጸጋ ለማግኘት ለእኛ ወይም ለሌሎች ሰዎች ስንጸልይ እነዚህ ሁሉ ነገሮች ይሰጡናል። ይህ በሁላችንም ሕይወት ላይ የሚፈጸም ይሁን!

24 ምንም እንኳን እውሎስ ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ብዙ ማስጠንቀቂያዎችንና ግሣጼዎችን ቢሰጣቸውም ለእነርሱ ግን አሁንም «በክርስቶስ ኢየሱስ» ትልቅ ፍቅር አለው። እውሎስ በመንፈሳዊ ፍቅር ይወዳቸዋል። ማለትም ክርስቶስ በሰጠው ፍቅር ይወዳቸዋል። እናም እውሎስ ይህን ታላቅ መልእክት የሚደመድመው ለቆሮንቶስ አማኞች ያለውን ፍቅር እያሰበ ነው።